Janvier - Février 1950 p. 1

NOTRE VOLONTE

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires Anciens Combattants Juifs 1939-1945

N° 1-21. — Mensuel. — Janvier et Février 1950.

18, Rue des Messageries - PARIS-X° - Tél. : PRO. 44-69

UNE SCANDALEUSE LIBÉRATION

par *J. Orfus*

AINSI, le premier commissaire aux Questions juives qui, sous la protection des occupants, assouvit ses basses passions antisémites, est déjà en liberté.

Traître à son pays, responsable de la dispersion de milliers de familles, ayant eu le triste courage d'arracher des milliers d'enfants aux bras de leurs mères, organisateur de la déportation de communautés entières, coupable de la mort de 120.000 Juifs qu'il a envoyés vers les fours crématoires, Xavier Vallat, que la Haute-Cour avait déjà insuffisamment châtié en 1947, en ne le condamnant qu'à la ridicule peine de 10 ans de prison, vient de se retirer dans une « de ses propriétés ». Il y a à peine deux ans, il se trouvait encore sur le banc des accusés. Aujourd'hui, pendant que tant des nôtres pleurent encore leurs enfants, leurs vieux parents, leurs époux ou épouses, ce pourvoyeur des camps de la mort se repose de ses tracas et peut-être même, sans perdre de temps et profitant de l'expérience acquise dans l'exercice du pouvoir, prépare-t-il déjà un projet plus « efficace » de solution de la question juive.

Ce n'est plus de l'indignation, c'est un mélange confus d'horreur et d'angoisse que nous ressentons tous, nous pour qui la justice n'est pas une sinistre comédie et un mot dénué de tout contenu.

Cette honteuse mesure de faveur dont bénéficie un criminel n'est rien moins qu'une prime au crime. Tous les Xavier Vallat connaissent maintenant les risques du métier: pour l'assassinat de 120.000 hommes, femmes et enfants, quelques années de prison, et encore...

Il ne reste plus aux milliers de nos camarades, engagés volontaires, combattants de 1940, résistants, soldats de l'armée de la Libération, qu'à se demander si c'est pour en arriver là qu'ils se sont battus, qu'ils ont lutté avec tant de courage, avec tant d'abnégation, avec tant d'amour, pour cette France qu'ils voulaient libre, forte et juste !

Malgré tout, nous ne voulons pas désespérer de la Justice en France. Aussi impardonnable soit-elle, nous voulons croire que cette libération prématurée n'est qu'une erreur. Mais il faut que cette erreur soit réparée, pour qu'elle ne devienne pas une injustice !

Il est de notre devoir, à nous, Anciens Combattants, de prendre la tête d'un mouvement pour la révision du procès de Xavier Vallat, et en attendant cette révision, **sa place est en prison !**

Les premières CARTES DU COMBATTANT ont été délivrées

Nous reproduisons en deuxième page de larges extraits du décret du 23 décembre 1949 relatif aux conditions d'attribution de la Carte du Combattant pour la guerre 1939-45, ainsi que l'arrêté paru dans le J. O. du 24 décembre 1949.

Nos camarades pourront ainsi prendre connaissance des dispositions prévues par le dernier décret qui annule les deux précédents.

Les commissions, dans certains départements, ont déjà commencé leur travail et quelques cartes ont pu être attribuées.

La commission de la Seine a été constituée le 12 janvier. Elle comprend 14 membres de la Commission permanente de l'Office (des prisonniers de Guerre, des Combattants de 1914-18 et de 1939-45, des Résistants et des Déportés) et 34 conseillers techniques. Elle est présidée par le général de Camas.

Au cours de ses quatre premières réunions, 113 dossiers de blessés de guerre ont été transmis au préfet avec un avis favorable de la commission.

Le personnel de l'Office chargé de vérifier si les dossiers sont complets ayant été renforcé, la commission pourra procéder avec plus de rapidité.

Cependant, du fait que, sauf pour les blessés de guerre et les titulaires de la médaille des évadés, les dossiers doivent être soumis pour vérification à l'autorité militaire avant d'être instruits par la commission, il est à craindre qu'un assez long délai soit nécessaire avant que puisse être attribué le gros des cartes.

Rappelons que sont examinées par priorité les demandes émanant :

— Des pensionnés pour blessures de guerre qui ont fourni en communication leur titre de pension accompagné du diagnostic de leur invalidité ;

— Des blessés de guerre en possession, soit d'un certificat d'origine de blessure, soit d'un billet d'hôpital dont les mentions ne laissent subsister aucun doute concernant les circonstances de la blessure ;

— Des détenteurs d'un état signalétique et des services comportant tous renseignements permettant d'apprécier exactement les titres ouvrant droit à la qualité de combattant. Le 31 janvier dernier, la Commission permanente de l'Office national a décidé d'ajouter aux examens prioritaires ci-dessus les prisonniers titulaires de la médaille des évadés.

Nombreux sont nos camarades n'ayant pas encore constitué leur dossier. Nous leur recommandons de ne pas tarder davantage à le faire et de venir à notre siège ou bien aux permanences de nos sections où le meilleur accueil leur sera réservé.

Pour modifier l'article 111 Pour rendre la nationalité française à Gromb-Kœnig

POURSUIVONS NOTRE ACTION

Un grand nombre de personnalités ont déjà donné leur adhésion au Comité que préside Me de Moro-Giafferi, pour reviser la décision frappant notre camarade Gromb.

Une délégation, dirigée par Me de Moro-Giafferi, à laquelle participaient Me Vinciguerra, président de l'U.G.E.V.R.E.; M. Perrin, secrétaire général de la Fédération Nationale des Prisonniers de Guerre, et notre camarade Isi Blum, a été reçue par M. Pierre Schneiter, ministre de la Santé publique et de la Population.

La délégation, après avoir exposé le cas de Gromb, qui a été injustement déchu de la nationalité française, malgré ses mérites incontestables en tant qu'ancien combattant et prisonnier de guerre, a demandé au ministre que soit revisé l'article 111 du Code de la nationalité, afin que cesse la crainte pour les naturalisés de se voir privés de la nationalité française par simple décision de l'Administration.

M. le Ministre a promis de réexaminer la question et donner une réponse prochainement.

Il est clair que, si nous voulons obtenir un résultat rapide, nous devons faire connaître, aux représentants de l'opinion publique et aux autorités, l'émotion qu'a provoqué parmi les Anciens Combattants le retrait de la naturalisation française à notre camarade, et leur volonté de voir réparer cette injustice.

L'U.G.E.V.R.E. a décidé d'éditer une brochure destinée aux parlementaires et de renforcer l'action en vue de rétablir dans ses droits notre camarade Gromb.

LE M.R.A.P. A DEFILE DANS LE CORTEGE DU 12 FEVRIER

Le M.R.A.P. a participé au défilé du 12 février dernier, organisé par les organisations démocratiques, en commémoration de la journée du 12 février 1934 au cours de laquelle le peuple de Paris a exprimé sa ferme volonté de ne pas laisser passer le fascisme menaçant.

Le cortège du M.R.A.P. groupait des centaines de personnes qui, de la Bastille à la République, scandaient: « Xavier Vallat en prison ! Action pour la paix ! »

Tout le long du parcours, la foule massée sur les trottoirs accueillait avec sympathie et par des applaudissements les manifestants.

MANIFESTE DE l'U.F.A.C. POUR LA PAIX

Texte du manifeste-affiche de la Journée Nationale de Défense de la Paix, adopté par le Conseil d'Administration de l'U.F.A.C., au cours de sa séance du 25 janvier 1950

L'U.F.A.C., forte de l'unanimité de ses 2.500.000 membres groupés en 48 associations nationales :

Profondément angoissée par la situation internationale actuelle,

Tient à affirmer son ardente volonté de paix.

Elle le fait en se plaçant au-dessus de toute idéologie politique, et sans arrière-pensée partisane, dans un seul souci de salut national et humain.

Elle appelle l'opinion publique unanime à collaborer avec les Anciens Combattants et les Victimes de guerre, pour la défense de la paix menacée.

Après avoir énuméré les quatre principes de la Charte des Nations Unies qui n'ont pas été respectés, l'U.F.A.C. proclame de nouveau sa volonté de **combattre l'idée de la fatalité de la guerre** et de voir disparaître les foyersde guerre subsistant encore à travers le monde ;

De dénoncer et de contribuer à détruire la psychose de guerre ;

De s'élever de toutes ses forces contre la formation de blocs antagonistes, qui conduirait à une guerre préventive, préparée par la course aux armements.

Elle déclare que la sécurité respective des Nations ne peut découler que de la sécurité collective, laquelle ne doit pas être assurée uniquement par des mesures d'ordre militaire, mais doit reposer avant tout sur la disparition de toutes les causes de guerre dans les domaines idéologique, social, économique et financier.

Elle affirme sa conviction que, sur ces bases, tous les conflits peuvent et doivent trouver une solution pacifique.

Elle demande en conséquence au gouvernement français :

a) De favoriser ou de provoquer toutes tentatives sérieuses d'apaisement, de compréhension et de rapprochement pour l'amélioration continue des rapports internationaux ;

b) De poursuivre ses efforts pour la conclusion d'accords régionaux prévus dans la Charte des Nations Unies, sous réserve qu'ils seront intégrés dans un effort d'ensemble, pour éviter toute division de la communauté internationale.

Elle s'élève contre tout engagement tendant :

1° A imposer à la France une participation à toute entente régionale ayant un caractère offensif ;

2° A lui demander des sacrifices et des efforts militaires et financiers hors de proportion avec ses ressources et ses moyens ;

3° A la priver de son droit d'être, en dernier ressort, maîtresse de ses destinées en lui faisant courir le risque redoutable, hors les cas prévus par la Charte de San-Francisco, d'être entraînée automatiquement dans un conflit et de subir sur son sol les pertes humaines et les ravages d'une troisième guerre mondiale.

c) Tenant compte des leçons du passé, de s'élever contre tout réarmement de l'Allemagne, quelle que soit la forme qu'il revête, et contre toute utilisation de son potentiel militaire.

Consciente que ceux qui ont souffert plus que quiconque dans leur chair, dans leurs biens et dans leurs affections, réussiront à trouver le terrain d'entente qui permettra de sauver l'humanité.

L'U.F.A.C. demande que dans tous les pays des Nations Unies, des représentants qualifiés des groupements d'Anciens Combattants fassent partie des délégations aux Assemblées et Conférences internationales, et soient effectivement associés à l'œuvre générale d'organisation de la paix.

Elle se déclare prête, sur ces bases, à collaborer avec le gouvernement français.

Elle affirme sa volonté de travailler au regroupement international des Associations d'Anciens Combattants et de Victimes de guerre et d'apporter son concours à toutes organisations animées des mêmes sentiments, respectueuses des grands principes de liberté et de dignité humaine, **inscrits dans la Déclaration universelle des Droits de l'Homme**, et résolues à poursuivre le même idéal de **Paix, de Justice** et de **Liberté**.

C'est pour l'accomplissement de cette tâche impérieuse et urgente qu'elle fait appel au concours de toutes les femmes et de tous les hommes de bonne volonté, pour lesquels la sécurité et la prospérité de la Patrie et la sauvegarde de l'humanité restent le devoir le plus sacré.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Janvier - Février 1950 p. 2

LA CARTE DU COMBATTANT

CATEGORIES D'AYANTS-DROIT

C. POUR LES OPERATIONS EFFECTUEES APRES LE 2 SEPTEMBRE 1939.

I. — Militaires

Les militaires des armées de terre, de mer et de l'air :

1° Qui ont appartenu pendant trois mois, consécutifs ou non, aux unités énumérées aux listes qui auront été établies par le ministre de la Défense nationale et s'il y a lieu, par le ministre de la France d'Outre-Mer.

Pour le calcul de la durée d'appartenance, les services accomplis au titre des opérations comprises entre le 2 août 1914 et le 2 septembre 1939, se cumulent entre eux et avec ceux effectués au titre des opérations postérieures au 2 septembre 1939. L'arrêté prévu à l'article 3 ci-après pourra prévoir des bonifications afférentes à des opérations effectuées dans des conditions exceptionnellement dangereuses;

2° Qui ont été évacués pour blessure reçue ou maladie contractée en service alors qu'ils appartenaient aux unités énumérées aux listes susvisées, mais sans condition de durée de séjour dans ces unités ;

3° Qui ont reçu une blessure de guerre, quelle que soit l'unité à laquelle ils ont appartenu, sans condition de durée de séjour dans cette unité ;

4° Qui ont été, soit détenus comme prisonniers de guerre pendant six mois en territoire occupé par l'ennemi, soit immatriculés dans un camp en territoire ennemi, sous réserve d'avoir appartenu, au moment de leur capture, sans condition de durée de séjour et pendant la période où elle avait cette qualité, à une unité combattante ;

5° Qui ont été, soit détenus comme prisonniers de guerre pendant six mois en territoire occupé par l'ennemi, soit immatriculés dans un camp en territoire ennemi, où ils ont été détenus pendant quatre-vingt-dix jours au moins, sous réserve d'avoir appartenu, antérieurement à leur capture ou postérieurement à leur détention, sans condition de durée de séjour et pendant la période où elle avait cette qualité, à une unité combattante ;

6° Qui, ayant été faits prisonniers, ont obtenu la médaille des évadés, conformément aux dispositions de l'article 8 de la loi du 30 octobre 1946 ;

7° Qui, ayant été faits prisonniers, soit pourront se prévaloir des dispositions prises en application de l'article 13 de la loi du 25 mars 1949 relative au statut des combattants volontaires de la Résistance, soit auront fait l'objet de la part de l'ennemi, pour actes qualifiés de résistance, de mesures de représailles, et notamment de conditions exceptionnelles de détention.

. . . .

II. — Résistance

1° Les titulaires de la carte de déporté ou d'interné résistant délivrée en application des dispositions de la loi du 6 août 1948 ;

2° Les titulaires de la carte de combattant volontaire de la Résistance délivrée conformément aux dispositions de la loi du 25 mars 1949 ;

3° Les agents et les personnes qui, bien que ne remplissant pas les conditions susvisées, ont néanmoins effectivement pris part à la Résistance dans les conditions déterminées par l'arrêté prévu à l'article 3 ci-après ;

4° Les personnes qui, sans remplir les conditions exigées pour les trois catégories précédentes, pourront se prévaloir dans la Résistance des circonstances particulières admises pour les militaires.

. . . .

Art. 3. — L'article 4 du décret du 1er juillet 1930 est complété ainsi qu'il suit :

« Les prisonniers de guerre qui ne peuvent se prévaloir des dispositions de l'article 2 C, bien qu'ayant opposé une attitude de refus aux pressions des organismes servant l'ennemi, bénéficieront, pour l'attribution de la carte du combattant, de la procédure du présent article.

« Sera examiné, dans le cadre du présent article, le cas des prisonniers de guerre qui, réunissant ou non les conditions fixées à l'article 2 C, relèveront de certaines catégories définies par arrêté du ministre des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre. »

Art. 4. — L'article 5 du décret du 1er juillet 1930 est abrogé et remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 5. — Les anciens combattants recevront, selon les règles ci-après déterminées, une carte d'identité spéciale dite carte du combattant. Toutefois, tiendra lieu provisoirement de carte du combattant un certificat constatant la qualité de combattant, qui sera délivré sur demande des intéressés, dans des conditions déterminées par arrêté du ministre des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre.

« N'ont pas droit à la carte du combattant les personnes non amnistiées, condamnées par application de l'ordonnance du 18 novembre 1944, instituant une Haute-Cour de Justice, de l'ordonnance du 28 novembre 1944, relative à la répression des faits de collaboration et des textes subséquents, de l'ordonnance du 26 décembre 1944, portant modification et codification des textes relatifs à l'indignité nationale, ou du code de justice militaire. »

« Art. 5. — Les décrets numéros 48-180 du 29 janvier 1948 et numéro 49-1123 du 2 août 1949 sont abrogés.

L'arrêté du 23 décembre 49

CONDITIONS D'ATTRIBUTION DE LA CARTE DU COMBATTANT

. . . .

TITRE PREMIER

MILITAIRES DES ARMEES DE TERRE, DE MER ET DE L'AIR.

Chapitre premier

. . . .

Art. 3. — Sont considérés comme combattants, sous réserve d'avoir appartenu aux unités figurant sur les listes des unités combattantes visées à l'article 2 ci-dessus, mais sans condition de durée de séjour dans ces unités les militaires des armées de terre, de mer et de l'air qui ont été évacués pour blessure reçue ou maladie contractée en service alors qu'ils appartenaient à ces unités.

Art. 4. — Sont considérés comme combattants les militaires des armées de terre, de mer et de l'air :

1° Qui ont été :

a) Soit détenus comme prisonniers de guerre pendant six mois en territoire occupé par l'ennemi.

Soit immatriculés dans un camp en territoire ennemi,

Sous réserve d'avoir appartenu au moment de leur capture, sans condition de durée de séjour et pendant la période où elle avait cette qualité, à une unité combattante ;

b) Soit détenus comme prisonniers de guerre pendant six mois en territoire occupé par l'ennemi,

Soit immatriculés dans un camp en territoire ennemi où ils ont été détenus pendant quatre-vingt-dix jours au moins,

Sous réserve d'avoir appartenu, antérieurement à leur capture ou postérieurement à leur détention, sans condition de durée de séjour et pendant une période où elle avait cette qualité, à une unité combattante ;

2° Qui, ayant été faits prisonniers, ont obtenu la médaille des évadés, conformément aux dispositions de l'article 3 de la loi du 30 octobre 1946 ;

3° Qui, ayant été faits prisonniers, soit pourront se prévaloir des dispositions prises en application de l'article 13 de la loi du 25 mars 1949 relative au statut des combattants volontaires de la Résistance, soit auront fait l'objet de la part de l'ennemi, pour actes qualifiés de résistance, de mesures de représailles et notamment de conditions exceptionnelles de détention.

Art. 5. — Sont considérés comme combattants, quelle que soit l'unité à laquelle ils ont appartenu, sans condition de durée de séjour dans cette unité, les militaires des armées de terre, de mer de l'air qui ont reçu une blessure de guerre.

SECTION II

CAS RENVOYES POUR L'EXAMEN DE CERTAINES SITUATIONS INDIVIDUELLES.

Art. 9. — Ne peuvent prétendre à la carte du combattant, sauf recours à la procédure prévue à l'article 4 du decret du 1er juillet 1930, les militaires appartenant à l'une des catégories définies ci-dessous :

A. — Rapatriés dans des conditions autres que celes prévues par la convention de Genève.

Sont considérés, pour l'application de cette disposition, comme rapatriés dans les conditions prévues par la convention de Genève :

1° Les anciens combattants de 1914-18, rapatriés comme tels ;

2° Les cas sociaux, à savoir : les pères de familles nombreuses, les veufs avec un enfant et les soutiens de famille.

Sous réserve qu'ils aient effectivement appartenu à la catégorie en cause au moment même de leur rapatriement.

B. — En situation irrégulière provenant de l'initiative non contrainte de l'intéressé, à savoir :

1° Officiers prisonniers de guerre, volontaires pour le travail au service de l'économie ennemie ;

2° Prisonniers de guerre transformés en travailleurs civils avant le 8 novembre 1942 ;

3° Prisonniers de guerre de tous grades ayant travaillé sous contrat individuel les liant à la puissance détentrice, et, par extension, les prisonniers de guerre ayant accepté de travailler au service de la W.O.L. ou organismes similaires ;

4° Prisonniers de guerre ayant appartenu à l'administration dite « Service diplomatique des prisonniers de guerre » ou à des organismes similaires.

C. — Ayant mis leur activité au service de l'ennemi en tant que :

1° Rédacteurs des quotidiens ou périodiques préconisant la collaboration politique ou militaire avec l'ennemi ;

2° Militants de groupes ou cercles ayant personnellement préconisé la collaboration.

Art. 10. — Ne peuvent obtenir la carte du combattant, sauf recours à la procédure citée au premier alinéa de l'article 7 les militaires convaincus par l'autorité militaire compétente, soit de n'avoir pas participé jusqu'à leur achèvement, collectivement ou individuellement, aux opérations de combat menées sur le territoire métropolitain à l'effet de contenir l'avance de l'envahisseur, soit d'avoir personnellement abandonné le combat, à moins que la rupture du combat, individuelle ou collective, n'ait été provoquée par suite d'ordres explicitement donnés par l'autorité militaire dont ils dépendaient directement.

Art. 11. — Demeurent valables les oppositions expresses et motivées à l'attribution de la carte du combattant aux militaires, faites par les représentants autorisés des associations nationales de combattants de la catégorie dont ils sont susceptibles de dépendre, siégeant au Conseil d'administration de l'Office national des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre, à la condition que ces oppositions aient été formulées avant le 5 mai 1949.

TITRE IV

DISPOSITIONS COMMUNES

Art. 27. — Peuvent bénéficier des dispositions du présent arrêté :

1° Les Français et Françaises; les ressortissants d'un territoire de l'Union française ou d'un pays sous protectorat ou mandat français ;

2° Les étrangers ayant combattu sous le drapeau, le pavillon ou l'autorité d'un haut commandement français ou allié qualifié, au cours d'opérations auxquelles ont participé les forces françaises.

Art. 28. — Pour l'attribution de la carte du combattant, la durée d'appartenance ou de présence acquise pour les opérations antérieures au 3 septembre 1939 se cumule avec la durée qui aura été admise au titre des opérations postérieures à cette date.

Art. 29. — Le temps d'appartenance ou de présence acquis au cours de chaque phase du conflit sera totalisé dans le décompte final, en vue de l'attribuion de la carte du combattant, selon les termes des différents titres du présent arrêté.

Art. 30. — Les demandes des personnes visées au present arrêté sont adressées par les intéressés aux offices départementaux ou aux offices de la France d'outre-mer de leur résidence.

Elles sont obligatoirement établies sur des formules délivrées par les offices.

Art. 31. — La carte du combattant, créée par l'article 101 de la loi de finances du 19 décembre 1926, sera refusée ou retirée aux personnes non amnistiées condamnées par application de l'ordonnance du 18 novembre 1944 instituant une Haute-Cour de l'ordonnance du 26 décembre novembre 1944 relative à la répression des faits de collaboration et des textes subséquents, de l'ardonnance du 26 décembre 1944 portant modification et codification des textes relatifs à l'indignité nationale, ou du code de justice militaire.

. . . .

Art. 33. — L'arrêté du 4 mai 1948 est abrogé.

*

Conseils utiles pour la Carte du Combattant

Avant de passer à nos permanences en vue de constituer votre dossier de la Carte du Combattant, munissez-vous des pièces suivantes :

— Un bulletin de naissance sur papier libre ;

— Une copie conforme de la fiche de démobilisation ;

— Et si vous avez changé d'adresse depuis 1939, mentionnez-le sur une feuille-annexe ;

— Un certificat de nationalité si vous êtes naturalisé.

Joignez en outre :

Si vous êtes blessé de guerre :

a) Non pensionné :

Soit un certificat d'origine de blessure, soit un billet d'hôpital, spécifiant la nature de la blessure ;

b) Pensionné :

Copie conforme du titre d'allocation provisoire d'attente ;

Copie conforme du diagnostic de la commission de réforme (modèle 15).

Si vous êtes titulaire de la médaille d'évadé :

La copie conforme de la notification ministérielle vous attribuant la médaille.

Le bulletin de naissance peut être remplacé par un acte de notoriété ou, à défaut, par la copie conforme de la première page du livret individuel comportant l'état-civil.

NATURALISATIONS

Les camarades de notre « Union » dont les noms suivent viennent d'être naturalisés français. Nous leur adressons, à cette occasion, nos fraternelles salutations

ADLER Edouard
ADLERFLIGEL Markus
BUTKOW Aron
BRUMER Charles
BRAJTMAN Hersz
BORENSZTAJN Jacob
BUTLOW Georges
BLAUSZTEIN Israël
COGOS Isaac
CZERMAK Chaïm
CZARNABRODA Elchanam
CYTRYNBLUM Adam
CYFERSTEIN
CERTNER Joseph
EKMAN Abram
ESTRACH Majlech
GOLDMAN Fajga (Mme)
GUTMAN Abraham
GONSKY Samuel
GRYNCAJGIER Chaïm
HOROWITZ Chaïm
IMOWIZ Nachman
JASKIEROWIZ Gabriel
KOCHANEK David
KORN Chil
KASRIEL Abram
KUROWER Majer
KUKIELKA David
LICHTENSTEIN Benzion
LIPSZYC Hersz
MLYNARSKI Daniel
MENDELSON Salomon
MIDLER (Mme)
OLEJ Abram
PRESBURGER Eliezer
PROCHOWNIK Moïse
ROSENTHAL Hermann
ROTNEMER Jacob
RUBIN Israël
ROGOZINSKI Moszé
SAMBORSKI Majer
SCHNEIDER Simon
SKRZYDLAK Szlama
SZILDERGIMEN Hirsz
SZPECKTOR Srul
SWIECZARCYK David
SLIWINSKI Léon
SUSTOWSKI Abram
SCHWARTZ Emile
SCHAFFER Samuel
TRAUMAN Abraham
WINDHEIM Jacob
WAJSBROT Majer
WISNIAK Léon
WORTRAJCH Zelig

Médaille Commémorative

Les camarades dont les noms suivent pcuvent retirer leur diplôme de la Médaille commémorative française de la guerre 1939-1945, tous les dimanches, de 10 heures à midi, à la permanence de notre Section du XXe, au Café, 12, Boulevard de la Villette.

ROTNEMER Jacques
OWYSZER Szulem
SARNACKI Moszek
PTASZNIK Sacharias
ROSENFELD Izraël
RUDA Moszek
ROZENBERG Ulzer
ROSOCHACHI Thomas
KAUFMAN Samuel
KLECEL Mojeze
EVENAS Fimas
FELDMAN Jacques
FEDER Israël
GANCYLUS Mayer
FISBENAS Simon
BUTMAN Salomon
FRYDMAN Kiwa
GUTCHAJN Ber
FIEBER Charles
ITIC Simon
SAIDLITZ Joseph
SAMBORSKI Mayer
SKRYDLAK Szlama
SZEJMAN Benjamin
SZADMAN Icek
SZWARC Aron
LEWKOWICZ Berek
KRAWIEC Retlagel
MUNDLAK Samuel
MUHLBERG Moïse
MORTCHELEWICZ Genoch
MILGROM Simon
MEYERTHAL Abram
MARKUS Smiel
MARKOWIECKI David
LOSEROWICZ Salmon
LIZAK Joseph
LEVY Joseph
LENGA Michel
LEMPEL Hirch
LEDERFARB Salomon
LEW Bernard
LASKI Moszek
ROZENBERG Kiwa
LAMHOUT Jesek

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Conseil National de l'U.G.E.V.R.E.

C'est à Grenoble que s'est déroulé le dernier conseil national de l'U.G.E.V.R.E. Les délégués venus de tous les coins de France ont été unanimes à constater l'organisation parfaite du conseil ainsi que le déroulement des manifestations avec la participation des autorités de la région.

C'est grâce à l'Amicale de Grenoble et tout particulièrement à son dévoué président, notre ami Zeldine, que la réussite de ces journées mémorables fut complète.

La journée du 3 décembre fut consacrée aux rapports et à la discussion générale sur l'activité et l'orientation de l'U.G.E.V.R.E. Les délégués furent unanimes à constater que notre Fédération ne faisait pas assez de propagande pour se faire connaître et pour populariser les multiples résultats obtenus, grâce à son effort dans la défense des intérêts des anciens combattants et résistants immigrés.

Les délégués constatèrent également qu'un grand effort devrait être entrepris en vue de faire adhérer les organisations qui restent encore en dehors de l'U.G.E.V.R.E.

La résolution adoptée à la fin de la journée confirme les décisions prises au deuxième congrès national de juin 1949 concernant la lutte pour les revendications et pour la paix.

Le lendemain, à la séance solennelle de clôture, à l'Amphithéâtre du Lycée de jeunes filles, plusieurs personnalités grenobloises ont tenu, par leur présence, à exprimer la sympathie et l'estime qu'elles portaient aux engagés volontaires étrangers.

Après la séance de clôture, musique et drapeaux des associations en tête, un cortège se forma pour aller déposer une gerbe au monument aux Morts. Les habitants de Grenoble applaudissaient, tout le long du parcours, les anciens combattants et résistants étrangers.

Les manifestations de Grenoble ont été la meilleure propagande contre tous ceux qui, en préparant une nouvelle guerre, veulent faire revivre la xénophobie et l'antisémitisme dans notre pays.

Il serait très utile que les conseils nationaux de l'U.G.E.V.R.E. se déroulent chaque fois dans une autre région, ce qui permettrait de le populariser.

Echos de la Presse régionale

« Allobroges » du 5 décembre 1949 :

AVEC UN ESPRIT DE FRATERNITE ET DANS UN IDEAL DE PAIX LE CONSEIL NATIONAL DES ANCIENS ENGAGES VOLONTAIRES ETRANGERS A TENU SES ASSISES A GRENOBLE

Dans ses travaux, le bureau de la Fédération s'attacha à rappeler ses buts essentiels : grouper les étrangers anciens combattants de 1914-18 et 1939-45 qui ont servi volontairement la France, regrouper ces engagés, leur apporter sur le plan moral et matériel une aide efficace, conserver l'idéal et contribuer à la grande fraternité humaine dans un idéal de paix.

Les revendications de l'U.G.E.V.R.E. sont les mêmes que celles des anciens combattants français: droit de séjour, droit au travail, à la pension, droits des veuves de guerre, maintien de la nationalité française à l'étranger qui a servi la France comme volontaire.

« Dauphiné », 5 décembre :

Venus de toutes les provinces de France pour affirmer leur union et leur amour de notre pays qu'ils servirent de tout leur enthousiasme et de toute leur foi, une cinquantaine de délégues de l'Union fédérale des Groupements des Engagés Volontaires Etrangers s'étaient réunis samedi et dimanche en notre ville pour y tenir leur conseil national.

On a peine à qualifier d'étrangers ces hommes qui, durant les deux guerres et dans la Résistance, donnèrent le meilleur d'eux-mêmes pour une France qui se doit de les tenir pour ses enfants et de le leur montrer généreusement.

« Réveil », 5 décembre 1949 :

L'Union fédérale des Groupements des Engagés Volontaires Etrangers tient un congrès tous les deux ans à Paris et tous les six mois une ville de province ; cette année, Grenoble a été choisie parce qu'un grand nombre de volontaires ont participé à la Résistance dans notre région et se sont signalés, notamment dans les combats du plateau des Glières où ils furent nombreux à trouver la mort.

Ce groupement a pour objet d'apporter à tous une aide fraternelle et surtout de conserver l'« esprit volontaire » dont le but est de contribuer au développement de la fraternité humaine, seul moyen de conserver la paix.

Les revendications des engagés volontaires étrangers sont communes à celles des combattants français, mais ils en ont de particulières les concernant en propre sur le plan des naturalisations.

Les volontaires étrangers s'élèvent avec force contre une certaine xénophobie et un racisme qui semblent réapparaître et ont une tendance à gagner tous les milieux sociaux.

« Le Progrès de Lyon », 5 décembre :

Grenoble, 4 décembre. — L'Union des Groupements d'Engagés Volontaires Etrangers, qui se réunit en congrès tous les deux ans à Paris, tient tous les six mois un conseil national dans une ville de province.

Grenoble a été choisie pour ces assises dans le but de marquer l'attachement de ceux qui participèrent aux travaux à une ville qui fut un centre de la Résistance.

—En effet, beaucoup des engagés volontaires étrangers combattirent dans les maquis ; nombre d'entre eux sont morts sur les plateaux du Vercors et des Glières.

VINCIGUERRA, président, et ZELDINE, vice-président de l'U.G.E.V.R.E., déposent la gerbe au Monument aux Morts

Plusieurs milliers de blessés de guerre ont manifesté devant la Présidence du Conseil

La rue de Varenne, aux environs de la présidence du Conseil, était le 8 février dernier, aux blessés de guerre. Devant le grand portail de l'Hôtel Matignon, ils étaient des milliers, venus des quatre coins de Paris et de la banlieue ; grands invalides, dans leurs petites voitures ; gueules cassées, aux visages douloureux ; soldats de 14-18, de 39-45 ou rapatriés d'Indochine, aux manches vides, aux jambes de bois... Sur les poitrines, des décorations innombrables, cordons rouges de la Légion d'honneur, jaune et vert, de la médaille militaire, étoile des blessés... Sur les visages, une volonté inébranlable d'arracher enfin, après tant d'années de promesses non tenues, tout simplement leur dû...

Au milieu d'eux, on reconnaissait MM. Nouveau et Vincent, vice-présidents de l'U.F.A.C., Roland du Comité d'entente, Duchemin pour l'A.R.A.C., Darchicourt pour les Prisonniers de guerre, Lucibello pour les anciens F.F.I.-F.T.P., Yvette Sémard, Georgette Sansoy pour l'Amicale des Veuves, etc.

M. Georges Bidault, président du Conseil, a reçu une délégation.

Le samedi 11 février, les mutilés de guerre ont de nouveau manifesté devant le ministère des Finances.

CONTRE LA BOMBE ATOMIQUE

Le Professeur Einstein a déclaré que la réalisation de la bombe à hydrogène rendrait possible l'empoisonnement de l'atmosphère terrestre par la radioactivité et, en conséquence, la destruction de toute vie sur terre.

RESOLUTION de la Fédération Nationale des Prisonniers de Guerre

Voici le texte de la résolution adoptée à l'unanimité par le Comité de la F.N.P.G. :

Le Comité Fédéral des Combattants Prisonniers de Guerre demande au Gouvernement français de s'efforcer d'obtenir de l'Assemblée nationale des Nations Unies, la mise hors la loi de la bombe atomique et de la guerre bactériologique, première étape du désarmement général, simultané et contrôlé, qui reste seul susceptible d'assurer la paix du monde.

A cette résolution, les Anciens Combattants Juifs ne peuvent que s'associer.

L'Amitié Franco-Polonaise a organisé une exposition de plusieurs importantes compositions de notre ami, le peintre Gleb, qui a remporté un très grand succès.

La présentation a été faite, le 7 janvier 1950, à la galerie « La Boétie », par M. Jean Marcenac.

Après la dissolution des organisations polonaises

ACTION de l'U.G.E.V.R.E. en faveur des Combattants Polonais

Parmi les organisations touchées par les récentes mesures frappant d'interdiction des associations polonaises en France, se trouvent deux organisations de combattants : « L'Union des Invalides de Guerre Polonais en France » et « L'Union des Polonais Anciens Résistants en France ».

Ces interdictions sont basées sur le décret du 12 avril 1939 et une série de lois « provisoirement applicables » du gouvernement de Vichy.

En effet, le décret du 12 avril 1939 n'a rendu que plus efficace l'article 12 de la loi de 1901 qui prévoyait la dissolution par décret du Président de la République rendu en Conseil des ministres dont les agissements seraient de nature à menacer la sûreté intérieure ou extérieure de l'Etat.

Or, une telle qualification ne peut se rapporter à ces organisations de combattants polonais dont le patriotisme et le loyalisme pendant les dures épreuves que le peuple français a eues à subir ne peuvent être contestés par personne.

Par leur participation dans les combats, dans les formations militaires, dans les réseaux de résistance, dans les maquis, dans les F.F.I., ils ont scellé dans le sang versé en commun dans la guerre et la lutte libératrice, l'amitié entre Polonais et Français.

On n'a pas le droit d'interrompre l'œuvre utile, féconde et éminemment patriotique de ces organisations qui ont agi conformément aux intérêts de la France et de la paix entre les peuples et ne se sont jamais immiscées dans les affaires politiques françaises.

L'U.G.E.V.R.E. demande, au nom du passé historique d'amitié entre Polonais et Français, des combats menés ensemble, au nom des sacrifices consentis, la levée immédiate des mesures frappant les organisations de combattants.

Le Comité directeur de l'U.G.E.V.R.E. a pris diverses décisions importantes en vue de faire aboutir la levée des mesures frappant les organisations de combattants polonais. Déjà, une démarche a été faite auprès du Président de la République, M. Vincent Auriol. Une demande d'audience a été faite à M. le Ministre de l'Intérieur. Le Président de l'U.G.E.V.R.E. a également demandé à l'U.F.A.C. d'appuyer l'U.G.E.V.R.E. dans son action en faveur des combattants polonais.

Le droit au travail pour les combattants étrangers

Le *Journal Officiel* du 25 décembre 1949 a publié un avis du ministère du Travail et de la Sécurité sociale qui a ému à juste titre les travailleurs étrangers, et particulièrement les anciens combattants.

Il s'agit du pourcentage des travailleurs étrangers à employer par entreprise.

L'attention des employeurs est appelée sur le fait que le pourcentage des travailleurs étrangers doit être en règle avec la loi du 10 août 1932 protégeant la main-d'œuvre nationale, et il leur est recommandé de se conformer strictement à la réglementation fixée par la loi précitée.

Les travailleurs sont pris en bloc, aucune distinction n'est faite entre l'ancienne immigration et la nouvelle et surtout aucune priorité n'est donnée pour ceux qui devraient pourtant avoir le droit au travail : les anciens combattants étrangers.

L'U.G.E.V.R.E. a adressé une lettre au ministre du Travail sollicitant une audience dans le but de l'entretenir des problèmes concernant le droit au travail des anciens combattants étrangers.

Dans cette lettre, l'U.G.E.V.R.E. attire l'attention du ministre sur le fait que « nombreux sont encore les anciens combattants étrangers qui, malgré les preuves données et les sacrifices consentis durant la guerre et l'occupation et leurs efforts pour la reconstruction de la France depuis la Libération, se voient refuser la carte de travail et licenciés par suite de l'application de la circulaire du 25 décembre 1949 ».

Déjà, au dernier congrès de l'U.G.E.V.R.E. de juin 1949, celle-ci a, dans sa charte revendicative, fait inclure que la délivrance d'une carte de résident privilégié et l'autorisation *d'exercer sur l'ensemble du territoire* la profession salariée ou artisanale de leur choix doit être accordée sans condition de stage aux étrangers qui, en temps de guerre, ont servi dans les armées françaises ou ont participé activement à la Résistance.

En exigeant cela, il ne s'agit pas pour nous de récompenser les services exceptionnels de combattant, mais seulement de tenir compte aux étrangers qui se sont engagés volontairement ou ont été incorporés, du fait qu'en temps de guerre ils ont été assimilés aux Français, de leur donner aujourd'hui le droit au travail sans réglementation restrictive.

L'application de la loi du 10 août 1932 qui comprend quelques circulaires de règlements d'application par région et par industrie, à l'égard des anciens combattants étrangers, serait une injustice. L'U.G.E.V.R.E. fera tout le possible qu'elle ne soit pas commise.

G. LAROCHE.

La Nuit de la Tramontane

Le samedi 11 février 1950, les Anciens du 21e R.M.V.E. avaient organisé comme chaque année, la « Nuit de la Tramontane », dans les splendides salons de l'hôtel Georges-V.

Une assistance nombreuse et sélecte emplissait la salle. Une gaîté de bon aloi règne toute la nuit et c'est avec regret que les camarades se quittèrent, enchantés d'avoir fêté ensemble, dans le champagne et la gaîté, le 10e anniversaire du Barcarès.

Une belle nuit de camaraderie et une belle réussite !

ASSEMBLEE GENERALE de l'U.G.E.V.R.E.

Mardi 14 février 1950, à la salle Lancry, a eu lieu l'assemblée générale de tous les bureaux des amicales affiliées à l'U.G.E.V.R.E.

Après les exposés du président Vinciguerra et du secrétaire général Laroche sur le conseil national de l'U.G.E.V.R.E. et sur le plan de l'activité, une discussion très large s'est déroulée, en particulier sur la question de la défense des droits des anciens combattants étrangers (déchéance de la naturalisation de Gromb, la dissolution des organisations de combattants polonais, le droit au travail pour les anciens combattants étrangers). Il fut souligné la nécessité de se mêler étroitements aux combattants français dans la défense de leurs droits et de la paix.

L'U.G.E.V.R.E. (**L'Union Fédérale des Groupements d'Anciens Engagés Volontaires et Résistants d'Origine Etrangère**)

organise

le **SAMEDI 4 MARS 1950**, de 21 h. à l'aube

dans les Salons de l'**HOTEL DES DEUX-MONDES**

22, Avenue de l'Opéra, 22

UN

GRAND BAL DE NUIT

ORCHESTRE JAZZ ET TANGO

BUFFET avec spécialités viennoises — BAR

Les Anciens Combattants Juifs viendront nombreux à cette belle fête d'amitié.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Janvier - Février 1950 p. 4

Ce que vous devez savoir

Cartes de priorité

A dater du 15 mars 1950, les cartes de priorité du modèle 1950 seront seules acceptées aux contrôles et dans les voitures des réseaux Métropolitain.

Le renouvellement des cartes s'effectuera, comme les années précédentes, à la Préfecture de Police (salle Ouest, rez-de-chaussée, cour du 19-Août). Il aura lieu, en semaine exclusivement, du 9 janvier au 11 mars inclus, de 8 h. 30 à 18 h. 15, dans les conditions suivantes :

Pièces à produire :

1) Carnet de pension d'invalidité ou brevet d'allocation provisoire d'attente ou brevet de pension définitive ;

2) Dernier coupon postal de paiement ou de virement à un compte cheque postal ;

3) Feuille d'imposition de l'année en cours (cote mobilière) ;

4) La carte de 1949 et une photographie.

Le renouvellement aura lieu comme suit :

Du lundi 20 février au samedi 25 février : 60.001 à 70.000. Du lundi 27 février au samedi 4 mars : 70 001 à 80.000. Du lundi 6 mars au samedi 11 mars : 80.001 et la suite.

*

Lunettes pour pensionnés

Tout pensionné désirant obtenir l'attribution de lunettes doit adresser au Centre d'appareillage dont il relève une demande accompagnée d'un certificat médical donnant la formule des verres nécessaires.

Le médecin-chef du Centre soumettra sur pièces, cette demande à la commission d'Appareillage, laquelle appréciera, compte tenu de l'infirmité ayant ouvert droit à pension, s'il y a lieu d'autoriser la prise en charge de la fourniture.

La décision de la commission sera communiquée au demandeur et, si elle est favorable, il y sera joint un bon.

Muni de ce bon, le pensionné pourra se présenter chez le fournisseur de son choix.

*

Protection médicale des Pupilles de la Nation

L'état sanitaire des Pupilles de la Nation, notamment dans certaines régions éprouvées par la guerre, est de nature à exiger une intervention extrêmement attentive de la part des Offices départementaux d'anciens combattants et victimes de guerre.

En conséquence, l'Office national, par circulaire B.1096 du 23 juillet 1949, informe MM. les Préfets sur la nécessité de faire procéder dans chaque office à l'établissement d'un carnet médical pour chaque pupille de la Nation.

Lorsque les diagnostics concluent à la nécessité d'un traitement, d'une cure, d'un placement dans un établissement spécialisé, les Offices n'interviendront financièrement dans le paiement des frais médicaux exposés par un pupille de la Nation, qu'en complément de la participation légale des organismes de droit commun (Sécurité sociale, Assistance médicale gratuite, etc.), à laquelle s'ajoutera éventuellement la participation possible des familles.

Offrez un objet

Collectez parmi vos amis pour la

KERMESSE

que votre Union organise en vue d'envoyer des enfants des Anciens Combattants, l'été prochain, en **Colonies de Vacances**

*

Légion d'honneur aux mutilés à 100 pour cent

Les titulaires d'une pension définitive au taux de 100 *pour cent, résultant de blessures de guerre, peuvent recevoir la croix de Chevalier de la Légion d'honneur, mais ils ne peuvent être promus au grade supérieur.*

En vertu de l'article 2 *de la loi du* 2 *janvier* 1932, *seuls les mutilés à* 100 *pour cent avec bénéfice des articles* 10 *ou* 12 *de la loi du* 31 *mars* 1919, *en raison de blessures de guerre, pourront, à condition d'avoir l'ancienneté de grade exigée, être promus à un grade supérieur sans traitement.*

*

La carte à double barre rouge

Le règlement commercial trafic voyageurs de la S.N.C.F., au paragraphe 4 de l'article 20, stipule qu'il doit être délivré sur présentation de la carte à double barre rouge :

a) Si le mutilé voyage seul, un billet mutilé comportant sur le plein tarif une réduction de 75 pour cent;

b) Si le mutilé est accompagné d'un guide, un seul billet passe-partout pour le mutilé et le guide, au prix de deux billets comportant la réduction de 75 pour cent.

Toutefois, lorsque le mutilé titulaire de ladite carte est porteur d'un titre de transport ne donnant pas lieu à paiement à l'occasion de chaque voyage

(Carte d'abonnement ordinaire ou de travail, carte de circulation délivrée par le Secrétariat général, carte d'identité ou permis de circulation S.N.C.F., billet C.C. 139R dont la valeur n'est réglée qu'antérieurement), il doit être délivré au guide seulement un seul billet passe-partout avec réduction de 75 pour cent.

Le mutilé et le guide doivent voyager dans la même classe de voiture et pour la même destination.

Le guide a droit à la franchise des bagages, dans les mêmes conditions qu'un voyageur ordinaire, mais il n'est pas délivré de bulletin de bagages séparé.

*

La mention « Mort pour la France »

La mention « mort pour la France » ne peut être accordée à un militaire mort de maladie que si celle-ci a été contractée en service commandé en temps de guerre (art. 1er de l'ordonnance du 2 novembre 1945, modifiée le 13 décembre 1945). L'attribution de la mention « mort pour la France » est, dans tous les cas, absolument indépendante d'une pension.

*

Droit de priorité

Aux termes de l'article premier de la loi du 10 décembre 1940 toujours en vigueur, les invalides de guerre dont la carte dite « d'invalidité » portant au verso la mention « station debout pénible » apposée par les Offices départementaux des A.C. et V.G. bénéficieront d'un droit de priorité pour l'accès aux bureaux et guichets des administrations et services publics, aux transports publics, aux magasins de commerce, aux caisses des théâtres, spectacles, etc.

*

Taxe de séjour dans les villes thermales

En vertu d'un décret-loi du 25 juillet 1935, la taxe municipale de séjour dans les villes thermales a été transformée en taxe d'Etat, dont le montant est encaissé au budget général.

La nouvelle taxe d'Etat n'est pas applicable aux mutilés de guerre. Circulaire de la Direction de la Comptabilité publique adressée aux comptables publics, en date du 4 octobre 1937.

CURES THERMALES

pour les pensionnés militaires d'invalidité

Les anciens militaires, qu'ils soient pensionnés ou non, et les victimes civiles de la guerre, titulaires d'une pension d'invalidité, peuvent, si leur état le nécessite, séjourner dans les stations thermales suivantes :

Amélie-les-Bains, Bagnoles-de-l'Orne, Barèges, Bourbon-l'Archambault, Bourbonne-les-Bains, Capvern, Chatelguyon, Dax, Lamalou-les-Bains, Mont-Dore, Plombières, Royat, Salies-de-Béarn, St-Nectaire, Vichy, Hammam-Righa.

Toutefois, le bénéfice de l'hospitalisation à l'hôpital militaire de la station est réservé aux anciens militaires, dans la limite des places disponibles et sous réserve que l'état de santé du malade le justifie, sauf à **Salies-de-Béarn**, station pour laquelle, jusqu'à nouvel ordre, les cures ne pourront être autorisées qu'à titre externe.

A) **Anciens militaires relevant de la loi du 31 mars 1919 :**

Les pensionnés appartenant à cette catégorie et dont l'état de santé nécessite une cure dans l'une de ces stations, doivent adresser une demande au général commandant la subdivision de Paris, 51, boulevard de Latour-Maubourg, à Paris (7e).

a) Avant le 16 février pour Vichy et Hammam-Righa (Afrique du Nord).

b) Avant le 25 février pour les stations ouvertes une partie de l'année seulement.

c) A toute époque, mais deux mois au moins avant la date du début de la saison demandée pour Amélie-les-Bains, Dax, stations ouvertes toute l'année.

A cette demande seront joints :

1) Un certificat médical de leur médecin traitant, justifiant la nécessité d'une cure hydrominérale et spécifiant la station choisie.

2) Une copie certifiée conforme à la notification ministérielle de pension ou du certificat provisoire délivré par le Centre de réforme ou de la première page du carnet de bons pour soins gratuits.

Leur admission dans la station sollicitée reste fonction de la décision prise par la Commission de réforme, devant laquelle chaque candidat est obligatoirement présenté.

Pour le transport, les intéressés devront recevoir le montant de l'indemnité kilométrique dans les conditions prévues par les textes en vigueur.

N'oubliez pas de vous mettre à jour de vos cotisations et de retirer votre carte pour l'année 1950

Qui peut être Pupille de la Nation

A) Les enfants « dont le père ou le soutien de famille a été tué à l'ennemi ou dont le père, la mère ou le soutien de famille est mort de blessures ou de maladies reconnues contractées ou aggravées du fait de la guerre (captivité ou suite de captivité) ».

B) Les enfants « dont le père, la mère ou le soutien de famille se trouve, en raison de blessures reçues ou de maladies reconnues contractées ou aggravées par un fait de guerre, dans l'incapacité de pourvoir à leurs obligations ».

C) Les enfants qui sont eux-mêmes victimes de la guerre (bombardements, actes de violences de l'ennemi, etc.).

Vous pouvez aider les **Etudiants Juifs**
en leur donnant du **TRAVAIL**
pour Secrétariat, traductions, surveillances, remplacements, leçons et tous autres travaux.
Vous trouverez la personne COMPETENTE qu'il vous faut en écrivant à
L'UNION DES ETUDIANTS JUIFS DE FRANCE
(Coopérative de Travail)
6, Rue Lalande - Paris-15e
(Tél. : SUF. 43-17)

JACQUES BANATEANU MARCEL MOURIER
MARBRIERS
Directeurs-Propriétaires de
LA MARBRERIE DE BAGNEUX
122, Route Stratégique, Montrouge (Seine)
Face à la porte principale du Cimetière de Bagneux
Téléphone. Jour : ALEsia 20-16 - Nuit : MONtmartre 24-74
Entreprise générale de convois
Transports funèbres et tout ce qui concerne les travaux de cimetière
Fournisseurs des Sociétés de Secours Mutuels Israélites et de l'Union
RENSEIGNEMENTS GRATUITS MAISON RECOMMANDEE

Fabrique de Boutonnières
en tous genres
L A C
4, Rue de Saintonge
PARIS (IIIe)

LE PAPRIKA
Restaurant hongrois
Angle 14, rue Chauchat et 28, r. de la Grange-Batelière
Métro : Richelieu-Drouot
Tél. : PRO. 19-01
Déjeuners d'affaires à des prix très étudiés
Tous les soirs à partir de 20 h., musique tzigane avec la célèbre violoniste RÉTHY ROZSI et son orchestre au cymbalom Michel VILLAS.

D. JAKUBOWICZ
Tailleur sur mesures
Réduction aux Membres de l'Union
21, Rue de Maubeuge (9e)
Tél. : TRUdaine 47-98
Métro : Cadet

Grand choix de CUIRS
pour Maroquiniers, Tapissiers, Fabricants de Chaussures et de Manteaux de Cuir
WILLY RICKNER
7, Rue Taylor - PARIS-Xe
(Anc. 10 ter, Rue Bisson)
Tél. : BOT. 47-43

LES MEUBLES DANIC
CREENT...
FABRIQUENT...
VENDENT...
Les meilleurs meubles
Aux meilleures conditions
11, Rue Ferdinand-Duval, 11
PARIS-IVe
Métro : St-Paul - Tél. : TUR. 81-13
Maison de confiance

Menuiserie Ebénisterie
INSTALLATION GENERALE DE MAGASINS
EBENISTERIE - VERNISSAGE
Prix modérés - Travail soigné
ÉTABLISSEMENT
KREMSKI
Remise de 5 % aux membres de l'Union
9, rue Victor-Letalle
PARIS-20e
Métro : Ménilmontant
Tél. : MEN. 79-96

RESTAURANT
Chez KALI
SALLE SPECIALE pour
BANQUETS - MARIAGES
TOUTES SPECIALITES YDDISH
Prix spéciaux aux membres l'Union
31, Rue de Trévise
PARIS-IXe
Tél. : TAItbout 50-26
Métro Cadet et Montmartre

BERNARD PONS
TAILLEUR POUR HOMMES
239, RUE ST-MARTIN - PARIS
ARC : 43-94

« OCEANIA »
AGENCE DE VOYAGES
pour toutes destinations
4, rue de Castellane - PARIS-VIIIe
(Métro : Havre-Caumartin)
Tél. : ANJou 16-33 et 16-34
— par avion
— chemin de fer
— bateau
Départs fréquents pour la Palestine et l'Amérique du Sud

Affaires fiscales, juridiques, commerciales, artisanales, rédaction actes sociétés, fonds de commerce, gérance, baux, registres du Commerce, des Métiers, déclarations fiscales, etc...
Simon FELDMAN
CONSEIL JURIDIQUE ET FISCAL
132, Rue Montmartre - PARIS-2e
Tél. : CENtral 27-68
Consultations tous les jours, sauf dimanche, de 18 h. à 19 h. 30
Samedi de 15 à 18 heures et sur rendez-vous

ATTENTION !
J'informe ma clientèle que, pour la nouvelle saison, elle trouvera à ma
FABRIQUE DE CONFECTION ET CHEMISERIE POUR DAMES
Un grand choix de jupes et de robes pour dames et jeunes filles au prix de fabrique
Ets GEORGES **5, RUE SAINTE-APPOLINE**
Tél. : TUR. 51-80
Métro : Strasbourg-Saint-Denis

Le Gérant : S. APPEL

Imprimerie S.I.P.N.
14, rue de Paradis
PARIS-Xe

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

ארויסגעגעבן פון פארבאנד פון די יידישע פריוויליקע און פראנט־קעמפער

פארגעסט נישט ארויסצונעמען אייער מיטגליד־קארטע פארן יאר 1950. איר קענט דאס דערלעדיקן אויף די פערמאנענצן פון אייער אראנדיסמאן. גיט אפ אייער אלטע קארטע און איר וועט דורך דער פאסט באקומען די קארטע 1950

די געוועזענע קאמבאטאנטן און די קריגס־קרבנות
איז קאמף פאר זייערע גערעכטע פאדערונגען

אין פארלויף פון די לעצטע חדשים, און גאר באזונדערס אין די לעצטע וואכן, מערן זיך די מיטינגען און עפנטלעכע מאניפעסטאציעס פון די פארשידנסטע קאטעגאריעס פון געוועזענע פראנט־קעמפער און קריגס־קרבנות.

דעם 26־טן יוני 1949 האבן טויזנטער קאמבאטאנטן מאניפעסטירט אויף די גרויסע בולווארן פיר שעה צייט. דעם 3־טן סעפטעמבער זיינען זיך צוזאמענגעקומען קיין פאריז, פון אלע עקן פון פראנקרייך, הונדערט טויזנט קריגס־געפאנגענע און נאכן גראנדיעזן מיטינג, וואס איז אפגעהאלטן געווארן אין וועלאדראם ד'היווער, איז די גרויסע מחנה אוועק מאניפעסטירן, טראץ אלע שטערונגען מצד דער פאליציי, אויף שאנז־עליזיי.

דעם 3־טן און 10־טן דעצעמבער זיינען פארגעקומען גרויסע מיטינגען, גערופן דורכן „אופאק„, ווי אויך דעם 13־טן און 17־טן יאנואר.

די קריגס־אינוואלידן, די שווער־פארוואונדעטע, האבן שוין א פאר מאל מאניפעסטירט אין די גאסן פון פאריז, באריקאדירנדיק די שאסייען מיט זייערע קוליעס און אינוואלידן־וועגעלעך.

אין די אלע מאניפעסטאציעס, בעת וועלכע עס קומען אפט פאר צוזאמענשטויסן מיט דער פאליציי, באטייליקן זיך זייער א גרויסע צאל פרויען, קריגס־אלמנות, מוטערס פון געפאלענע און קינדער, קרבנות פון דער מלחמה.

זיי גרופירן מענטשן פון אלע סאציאלע שיכטן: ארבעטער, ארטיזאנען, קליינהענדלער, פויערים און אינטעלעקטועלע, גלחים און פרייַדענקער, מיט איין ווארט, די ברייטסטע פאלקס־שיכטן פון לאנד.

די פארשטארקטע אקציע פון דער שיכט פון דער באפעלקערונג, וואס נעמט ארום עטלעכע מיליאן מענער, פרויען און קינדער, קלערט זיך אויף דערמיט, וואס די דאזיקע געליטענע פון קריג זיינען אלץ מער באעוולט.

בעת דער ביודזשעט פון דער מלוכה וואקסט כסדר פון יאר צו יאר, מיט הונדערטער מיליארדן, און דערגייט שוין ביי היינט צו טאג ביז 2,300 מיליארד, זיינען די פענסיעס פון די אינוואלידן און קריגס־אלמנות קוים געהעכערט געווארן בעת דער יקרות שטייגט אן אויפהער.

די „רעטרעט„ פון פראנט־קעמפער איז נאך די זעלבע וואס אין 1939 ד.ה. 530 און 1.272 פר. א יאר. די קריגס־אלמנות דארפן זיך באגנוגענען מיט 79 אדער 106 פר. א טאג; און עלטערן פון א געפאלענעם באקומען נישט מער ווי 46 פראנק א טאג. די פענסיע פון אינוואלידן שטעלט מיט זיך אויך נישט פאר מער ווי א העלפט, לויט דעם, וואס עס קומט זיי. די קריגס־געפאנגענע, וועמען עס איז צוגעזאגט געווארן א „פעקיל„ פון 400 פראנק פאר יעדן חודש געפאנגענשאפט (צו יענער צייט האבן די

פון איזי בלום

400 פראנק געהאט א רעלאטיווע ווערט), זיינען נאך אלץ געבליבן ביים צוזאג.

דער פאקט, וואס אין 1938 האט דער ביודזשעט פון די קריגס־קרבנות באטראפן 6 פראצענט פון אלגעמיינעם ביודזשעט פון לאנד און היינט באטרעפט ער בלויז 2,5 פראצ., טראץ דעם, וואס די צאל געניסער איז א פיל גרעסערע, באווייזט שוין אויף ווי ווייט די לאגע פון דער קאטעגאריע מענטשן איז א שלעכטע.

אט די לאגע האט געברענגט דער צו, אז די געוועזענע קריגס־קרבנות האבן באשלאסן צו רעאליזירן זייערע פאדערונגען, שוין ניט בלויז מער דורך פארלאמענטארישע אינטערווענצן און אונטערהאנדלונגען, וואס האבן נישט געברענגט קיין רעזולטאטן, נאר דורך א דירעקטן קאמף. „דאס זיינען שטענדיק די זעלבע, וואס ווערן גערגעט, מיר האבן גענוג!„ — איז די לאזונג פון די קאמבאטאנטן אויף די לעצטע מאניפעסטאציעס.

זיי פאדערן צווישן אנדערן: אז די „רעטרעט״, וואס איז ניט מער ווי א לעכערלעכע נדבה, זאל געהעכערט ווערן, אז די אינוואלידן־פענסיעס זאלן ווערן רעאליזירט, אז די פענסיעס פון די קריגס־אלמנות און פון די עלטערן פון געפאלענע זאלן ווערן געהעכערט, אז די קריגס־געפאנגענע זאלן באקומען די צוגעזאגטע אנטשעדיקונג, ווי אויך דאס צוריקבאקומען די מארקען און א. וו. די קאמבאטאנטן, פאדערנדיק זייער חוב, ווייזן גלייכצייטיק אן ווו מען דארף נעמען דאס געלט. זיי האלטן, אז עס דארפן צאלן די, וואס האבן זיך באַרייכערט פון דער מלחמה און פון דער מיטארבעט מיט די דייטשן, אז דייטשלאנד דארף צאלן רעפאראציעס און צום סוף — די פארקלענערונג פון קריגס־בידזשעט.

כדי זייערע גערעכטע פאדערונגען זאלן רעאליזירט ווערן, ווייסן די קאמבאטאנטן, אז עס איז נויטיק, אין דער ערשטער ריי, די פולשטענדיקע איינִיקייט און צונויפזאמלונג פון אלע גוטע ווילנס, פון אלע די, וואס זיינען אנטשלאסן ארויסצוגיין זיגרייך פון קאמף.

די יידישע קריגס־קרבנות, קאמבאטאנטן, אלמנות, יתומים, אינוואלידן, וועמענס אינטערעסן זיינען די זעלבע און אפט, אין געוויסע פאלן, מער קאמפליצירט און ערגער, דארפן זיך געפינען אין די פאדערשטע רייען פון קאמף מיט זייערע פראנצויזישע ברידער און שוועסטער, פאר די גערעכטע פאדערונגען, פונקט ווי זיי האבן נעכטן צוזאמען געקעמפט און געליטן, כדי צו באזיגן דעם גרויזאמען שונא, דעם היטלעריזם.

א הארציקן מזל־טוב אונזער וויצע־פרעזידענט טוך צום געבורט פון זיין

אייניקל

דער קאמיטעט פון די ליאנער יידישע קאמבאטאנטן.

געפערלעכער פרעצעדענט פאר די נאטוראליזירטע קאמבאטאנטן

מיר דארפן זיך מודה זיין, אז אונדזער פארבאנד האט כמעט גארנישט געטאן, ער האט נישט אנגעוואנדן זיין געוויינלעכע דינאמישקייט, אין א גאר וויכטיקן ענין, וואס קען ווערן א געפערלעכער פרעצעדענט, אויב מען זאל נישט שנעל און ענערגיש רעאגירן.

מיר מיינען דא דעם ענין פון צונעמען די פראנצויזישע בירגערשאפט ביי אונדזער חבר ג. קעניג. אלע ווייסן שוין, אז ס'האנדלט זיך וועגן א חבר, וואס האט זיך אנגאזשירט באלד ביים אנהויב פון דער מלחמה און האט מיטגעמאכט די שלאכטן אויף דער סאמע מיטן רומפולן 22־טן רעגימענט און איז אריין אין געפאנגענשאפט דעם 6־טן יוני 1940.

ער האט דורכגעמאכט פינף יאר געפאנגענשאפט און נאך זיין צוריקקומען אין 1945 האט דער ח' קעניג אנגעגעבן א ביטע אויף דער נאטוראליזאציע. נאך לאנגע אנקעטעס, איז אים מיט זיין פרוי, מיט זייערע צוויי קינדער געגעבן געווארן די פראנצויזישע בירגערשאפט אין אויגוסט 1948. א יאר שפעטער, אין אויגוסט 1949, האט מען די פאמיליע גערופן אין פרעפעקטור, צוגענומען אלע פראנצויזישע דאקומענטן און, אן שום אויפקלערונגען, אן אנקעטעס, אדער אויספארשונגען, געמאכט זיי צוריק פאר אויסלענדער, פארופנדיק זיך אויף די ארטיקלען 62 און 69, לויט וועלכע עס פאדערט זיך אן אויפנטהאלט אין לאנד פון 5 יאר אן איבעררייס, און א גענוגנדיקע אסימילירונג.

עס איז קלאר, אז ביידע סיבות זיינען נישט קיין ווענטלעכע און זיי האבן געדינט בלויז אלס פרעטעקסט, ווייל דאס געזעץ וועגן אויפנטהאלט איז נישט אנווענדבאר פאר קריגס־געפאנגענע און וואס שייך דער אסימילירונג, באזיצט אונדזער חבר פערפעקט די פראנצויזישע שפראך און קולטור.

דער ארטיקל 111 פון בירגערשאפט־קאדעקס ערלויבט א יאר נאך דער נאטוראליזאציע, צוצונעמען די בירגערשאפט, אן דעם, אז דער פאראינטערעסירטער זאל זיך קענען פארטיידיקן.

יעדער דאסיע, נאך דער נאטוראליזאציע (זייט א געוויסער צייט), גייט ווידער אדורך א קאנטראל־קאמיסיע, און אויב עס ווערט „פעסטגעשטעלט״, אז די אנקעטע האט עפעס פארזען, איז גענוג, אז דער נייער פראנצויז זאל צוריק ווערן אויסלענדער.

„גוט־אינפארמירטע״ פערזאנען זאגן, אז קעניגן האט מען צוגענומען זיין בירגערשאפט, ווייל ער מישט זיך אין פאליטיק. איז קודם, פון ווען אן טאר עפעס א בירגער אין פראנקרייך זיך נישט פארנעמען מיט קיין פאליטיק און אויב מעןווארפט אים פאר צו האבן באגאנגען דעם דאזיקן חטא נאך פאר זיין נאטוראליזאציע, טא פארוואס איז ער געווען גוט צו גיין אין דער ארמיי; איז עס דען נישט געווען קיין פאליטישע ארייןמישונג, ווען ער האט דורך אט דעם אקט אויסגעדריקט דעם ווילן פון קעמפן קעגן היטלער־דייטשלאנד?

איבעריקנס, איז עס שוין לײדער נישט דער איינציקער פאל. עס זיינען שוין דא א גאנצע ריי אנדערע און מיט גאר אנדערע מאטיוון. מיר וועלן בלויז דערמאנען איינעם פון אונדזערע מיטגלידער, וואס האט מיטגעמאכט די מלחמה מיטן 21־טן רעגימענט, געווען אויך פינף יאר אין געפאנגענשאפט, א פאטער פון א פראנצויזישן זון, געווארן נאטוראליזירט און וועמען מען האט אויך צוגענומען די פראנצויזישע בירגערשאפט. די סיבה: ער האט „געהאט צו טאן מיטן קאנטראל

(סוף אויף זייט 4)

איר וועט אייער חוב דערפילן
דער באזאר פון פארבאנד מוז געלונגען

מיט אייניקע חדשים צוריק האט אונדזער פארבאנד געווארפן די לאזונג צו רעאליזירן א גרעסערן באזאר, כדי צו דערמעגלעכן אונדזער ארגאניזאציע ארויסצושיקן א גרעסערע צאל קינדער פון קאמבאטאנטן און קריגס־אלמנות אויף זומער־וואקאנסן. איינשטימיק, איז דערדאזיקער באשלוס אנגענומען געווארן, ווייל אלע חברים גיבן זיך אפ א דין־וחשבון פון דער פארשווערטער עקאנאמישער לאגע און פון די שוועריקייטן, וואס עס האבן א גרעסערע צאל פאמיליעס ארויסצושיקן זייערע קינדער, ווען עס קומען אן די זומער־חדשים. אויף אלע פארזאמלונגען פון די מיטגלידער, וואס זיינען אין משך פון דער צייט פארגעקומען אין כמעט אלע אראנדיסמאנען און ביי פארשידענע געלעגנהייטן, האבן זיך די פארזאמלטע איינשטימיק און פייערלעך ארויסגעזאגט פארן פארשלאג פונעם פארבאנד און פייערלעך צוגעזאגט זייער מיטהילף.

יעדער איינער פארשטייט דאך, אז ארגאניזירן א באזאר, אויף וועלכן ס'זאל אויספארקויפט ווערן א גרויסע צאל ווערטפולע זאכן, קען נישט געמאכט ווערן פון א פאר איבערגעגעבענע טוער און מיט ארויסשיקן בריוו, אדער מיט א פראפאגאנדע אין דער פרעסע. עס פאדערט זיך א פערמאנענטע אנשטרענגונג פון א גרעסערער צאל פריינט אין פארלויף פון אייניקע וואכן, כדי צוצוקומען צו די טויזנטער שפענדער און כדי צו דערגרייכן א גינסטיקן רעזולטאט.

לײדער, דארפן מיר פעסטשטעלן, אז א סך צווישן אונדזערע חברים האבן די אויבנדערמאנטע באשלוסן אנגענומען פאר לייכט און אן אחריות. זיי גיבן זיך נישט אפ קיין דין וחשבון אויף וויפל די אקציע, וואס מיר האבן אונטערגענומען, זאל נישט געלינגען, וועט ארונטערייסן אונדזער פרעסטיזש נישט נאר אין די אויגן פון אונדזערע מיטגלידער, נאר אויך פאר דער ברייטער יידישער עפנטלעכקייט, דעם פרעסטיזש, וואס מיר האבן מיט אזויפיל מי און שווייס דעראבערט. שוין אפגערעדט וועגן דעם, אז מיר וועלן נישט קענען ענטפערן אויף די ווענדונגען צו אונדז און נישט זיין בכוח אויסצופילן אזא הייליקן חוב, וואס מיר זיינען שולדיק אונדזערע געפאלענע חברים און די צווישן אונדז, וואס געפינען זיך אין א שווערער לאגע.

מיר קאנען די שוועריקייטן פון יעדן איינעם, ספעציעל אין איצטיקן מאמענט, ווען די עקאנאמישע לאגע האט זיך פארערגערט און גאר באזונדער, אין די יידישע פאכן. מיר ווייסן וויפל זארגן יעדער איינער האט, זארגן פון פארשידענעם כאראקטער, וועלכע שטערן פיל פון אונזערע חברים צו טראכטן און נאך ווייניקער זיך אפצוגעבן מיט געזעלשאפטלעכע פראבלעמען, ווי וויכטיק זיי זאלן נישט זיין.

דאך איז שווער צו גלויבן, אז געזעלשאפטלעכע אויפגאבן זאלן, ביי א טייל, אינגאנצן אוועקגעשטעלט ווערן אין א זייט, און גאר באזונדערס, ווען עס האנדלט זיך וועגן סאלידאריטעט.

מיר טארן נישט דערלאזן דעם געדאנק, אז מען קען פארגעסן דאס, וואס עס איז פארגעקומען, פארגעסן די קרבנות, פארגעסן אין די, וואס האבן אוועקגעגעבן זייער לעבן אין קאמף פאר דער פרייהייט. טוענדיק אונדזער פליכט, בלייבן מיר טריי דער צוואה פון אונדזערע געפאלענע העלדן, נישט נאר אינעם פארזעצן פון זייער קאמף, נאר אויך אין אונזער סאלידאריטעט לגבי די קרבנות פון דעם קריג.

אויף אייך ליגט די פאראנטווארטלעכקייט פון דערפאלג פון אונדזער אויפגאבע.

מיר זיינען זיכער, אז איר וועט אייער חוב דערפילן, נישט נאר שפענדנדיק א ווערטפולע זאך פארן באזאר, נאר אויך אוועקגעבנדיק א פאר שעה, כדי אדורכצופירן די זאמלונגען.

ביורא פון פארבאנד

דער פראנצויזישער קאמיטעט צו פארטיידיקן די איינגע־וואנדערטע, מיט דער באטייליקונג פון „אוזשעוורע״

(פארבאנד פון אויסלענדישע פראנט־קעמפער און ווידערשטענדלער)

ארדנט איין צום אנדענק פון די

24 געפאלענע העלדן פון פעברואר 1944

גרויסע אנדענק־פייערונג

אונטערן פארזיץ פון זשיסטען גאדאר (געוו. מיניסטער)

דאנערשטיק, דעם 23־טן פעברואר, 8.30 אוונט

אין גרויסן זאל „מיטיאליטע״ (מעטרא מיטיאליטע)

רייכער ארטיסטישער פראגראם. — איינטריט פריי.

די יידישע קאמבאטאנטן וועלן קומען צאלרייך באערן דעם אנדענק פון זייערע העלדיש געפאלענע חברים

No 1 – 21 Janvier – Février 1950 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אנטיסעמיטיזם און קריג

פון
מ. שוסטער

מיט אנגסט און טיפער באַאומרואיקונג פאָלגן נאָך די יידישע מאַסען אין פראַנקרייך די אויכערגעווײנלעכע חוצפה פון די פאשיסטן און אנטיסעמיטן, וועמענס אָרגאַניזאַציעס בליען זיך אַלץ מער פונאַנדער.

מיר זיינען עדות, ווי מ'גייט אויפן וועג פון לעגאַליזירן, באַרעכטיקן, באַפרייען און אונטערשטיצען דעם אַמאָליקן פאַשיזם, און פון דערמעגלעכן דעם ווידער־געבורט פון אַנטיסעמיטישע און כוליגאַנישע גרופּן דאָ אין לאַנד.

עס גייט נישט פאַרביי דער טאָג, אַז די צייטונגען זאָלן נישט ברענגען אַלאַרמירנדיקע ידיעות פאַר אונדז: אין דייטשלאַנד שווימען ווידער אַרויס די האַקנקרייצן אויף יעדן קער און ווענד. מען שענדעט יידישע מצבות, בית-עולמס. נאָך די פּאָגראָמען פון היינטיקן זומער אין מינכען, שלאָגט מען ווייטער און מען באַליידיקט יידן אין קאַסעל.

אין עסטרייך, ווי אין מערב־דייטשלאַנד זיינען די נאַציִשע פּאַרטייען לעגאַל און פּראָפּאַגירן זייערע אידייען גאַנץ אומגעשטערט. נאָך מער: די נאַציס פאַרנעמען די אָנגעזעענסטע מלוכה-אַמטן.

„הייל היטלער!" — שרייען דייטשע דעפּוטאַטן אין פּאַרלאַמענט פון באָן. די שרייער זיינען לעגאַלע פאָרשטייער פון דער „פּאַרטיי פון דייטשן רייך", וואָס האָט ביי די לעצטע וואַלן אָנגעצויגן 750 טויזנט שטימען. דאָס זיינען בלויז איינציקע פאַקטן, וואָס אילוסטרירן די אַלץ וואַקסנדיקע פאַשיסטישע אנטיסעמיטישע און רעוואַנש־געפאַר ווי אין די אַמאָליקע גוטע צייטן ערב 1933 פאַר היטלערס קומען צו דער מאַכט.

און אין פראַנקרייך גופא. „ניִדער מיט די יידן!" „זאָל לעבן מאַרשאַל פּעטען"! — שרייען פאַשיסטן, אַנטיסעמיטן אויף אַ מיטינג אין פּאַריז. אַן אַנדערע אַנטיסעמיטישע אָרגאַניזאַציע מיטן נאָמען „מסיפ" מיט 800 מיטגלידער איז לעצטנס געשטאַנען פאַרן געריכט. זייערע פירער זיינען אָפּגעקומען מיט לעכערלעכע שטראָפן.

אַ מבול פון נעאָ - פאַשיסטישע און אנטיסעמיטישע צייטונגען און ביכער דערשיינען פראַנק און פריי אין הארץ פון פּאַריז. אומגעשטערט העצן די זשורנאַלן: „ל'ענדעפּאַנדאַנס פראַנסעז", „ל'אספּע דע לאַ פראַנס", „פּאַראָל פראַנסעז", ווו זיי פאַרטיידיקן די קאָלאַבאָראַטאָרן, ווישי־לייט, קריגס - פאַרברעכער און יידן-מערדער, הגם, די גרעסטע טייל איז שוין אויף דער פריי.

עס איז קלאָר, אַז די דאָזיקע טאָלעראַנץ לגבי די פאַשיסטן און אַנטיסעמיטן שטאַמט דערפון, וואָס די מלחמה ־ צינדער אין זייערע פאַרברעכערישע פּלענער, נויטיקן זיך אין די נעכטיקע היטלעריסטן און יידן־מערדער. דערפאַר עפּענען זיך די תפיסות פאַר זיי, און מען נעמט זיי אַראָפּ פון די תליות, כדי זיי צו האָבן גרייט אַלס „רעזערוו" פאַרן קומענדיקן קריג קעגן די שלום ־ שטרעבנדיקע פעלקער. די סקאַנדאַליעזע באַפרייאונג פון קסאַוויע וואַלאַ, דעם מערדער פון 100 יידן, איז בלויז אַ רינגעלע פון אָט דער קייט.

די דאָזיקע באַנייטע נאַציִשע און אנטיסעמיטישע פּראָפּאַגאַנדע באַווייזט קלאָר און דייטלעך פאַר אַלע יידישע פאָלקס ־ מענטשן, ווי ווייט די קריגס - צוגרייטונגען זיינען אין פולן ברען. און פונקט אַזוי ווי לויט זשאָרעכן „דער קאַפּיטאַליזם טראָגט אין זיך דעם קריג ווי די וואָלקנס טראָגן אין זיך דעם רעגן", — אַזוי טראָגט אין זיך די קריגס־צוגרייטונגען דעם פאַשיזם און אנטיסעמיטיזם.

די יידישע קאָמבאַטאַנטן פאָלגן נאָך מיט אנגסט די אַנטוויקלונגען פון אָט די געשעענישן. זיי פילן אַלץ מער די וואַקסנדיקע געפאַר פון אַ שוידערלעכער וועלט-שחיטה, פון וועלכער זיי זיינען ערשט נישט לאַנג אַרויס, און, וואָס ווילן שוין מער נישט, אַז זיי און זייערע קינדער זאָלן דינען אַלס קאַנאָנענפלייש פאַר די קריגס ־ צינדער.

די יידישע קאָמבאַטאַנטן וועלן דעריבער זיין אין די ערשטע רייען צו קעמפן סיי אַלס קאָמבאַטאַנטן, און סיי אַלס יידן, צוזאַמען מיט די מיליאָנען שלום ־ אָנהענגער אויף דער וועלט און אין פראַנקרייך אַלץ אַנטשלאָסענער קעגן דער באַפּרייאונג פון די קריגס ־ פאַרברעכער; קעגן, דער באַפרייאונג פון דעם יידן־מערדער — קסאַוויע וואַלאַ, קעגן נאַציזם און קריג.

שבת, דעם 25=טן פעברואר

פראצעס קעגן אנטיסעמיטישער צייטונג „אספע דע לא פראנס"

שבת, דעם 25טן פעברואר, 12.30 אַזייגער אין דער 17טער קאָרעקציאָנעלער קאַמער, אין יוסטיץ ־ פּאַלאַץ קומט פאָר דער פּראָצעס קעגן דער אנטיסעמיטישער צייטונג „אַספּע דע לאַ פראַנס", וועלכע איז געוואָרן אָנגעקלאָגט דורך אונדזער פאַרבאַנד, צוזאַמען מיט די דעפּאָרטירטע און די יידישע פּראָנט - קעמפער פון 1914—18 פאַר אירע אַנטיסעמיטישע אַרטיקלען און גאָר באַזונדערס, קעגן איינעם פון זיי, ווו עס ווערט געזאָגט, אַז מיר יידן זיינען שולדיק אין אויסברוך פון דער לעצטער מלחמה און אין אַלע ליידן פון די געליטענע פעלקער.

דער דאָזיקער אַרטיקל האָט זיך געענדיקט מיט פאָלגנדיקע דראָאונגס - ווערטער: „מיר האָבן נאָך אַ חשבון מיט די יידן".

מיר ווייסן, וואָס די דאָזיקע ווערטער באַדייטן. עס איז געוועז נאָרמאַל, אַז אונדזער פאַרבאַנד זאָל אויף אַזאַ חוצפה רעאַגירן. מיר וועלן זיין פאַרטרעטן דורך די אַדוואָקאַטן מאָראָ דזשיאַפערי, קלאָד לעווי און היסמאַן.

דאָס וואָרט האָט איצט דאָס געריכט.

דער קאָמיטעט פון אונזער סעקציע אין מעץ דריקט אויס זיינע האַרציקסטע ווונטשן דעם ח' קאָן צום געבורט פון זיין

איי‍ניקל

און ח' ראָטהאָלץ צום געבורט פון זיין

זונעלע

דער קאָמיטעט דריקט אויס זיין דאַנק פאַר זייערע שפּענדונגען פאַר דער אָרגאַניזאַציע.

זונטיק, דעם 19-טן מערץ
נאַציאָנאַל - ראַט
פון אונדזער פאַרבאַנד

זונטיק, דעם 19־טן מערץ 1950, וועט פאָרקומען אין לאָקאַל פון אונזער פאַרבאַנד, 18 רי דע מעסאַזשערי, דער ערשטער נאַציאָנאַל־ראַט נאָך דער לעצטער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג. די אַרבעטן וועלן זיך אָנפאַנגען 9 פרי און וועלן זיך ענדיקן 7 אָוונט.

אַלע סעקציעס פון פּראָווינץ וועלן זיין באַטייליקט.

צום צוזאַמענלעבן פון אונזער ח'

שאַרל ראַדזינער מיט פרוי פראַנסין קאַלינקאַ

אונזערע האַרציקסטע ווונטשן.

צענטראַל-קאָמיטעט פון פאַרבאַנד

מען דאַרף נישט פאַרגעסן אין „סעט-פאָן"

אין „אונזער ווילן" לייענט מען יעדעס מאָל אַרטיקלען, דערציילונגען און זכרונות וועגן באַרקאַרעס, לײדער ווערט נישט דערמאָנט וועגן סעטפאָן, ווו עס האָבן זיך אין יאָר 1940 געפונען אַ 4 טויזנט פרייוויליקע, אין גרעסטן טייל יידן.

צוריק מיט אַ פּאָר חדשים בין איך געפאָרן קיין סעטפאָן. כ'האָב געוואָלט זען, 10 יאָר שפּעטער, ווי אַזוי ס'זעט אויס דאָס שטעטל, די באַראַקן, דער לאַגער, ווו מיר האָבן פאַרבראַכט לאַנגע מאָנאַטן אַלס רעקרוטן. אַ גרויסער אומעט האָט מיך אַרומגענומען, ווען איך האָב זיך געפונען אויף די פעלדער, ווו עס האָט זיך אַמאָל געפונען דער לאַגער. אַן אמתער בית־עולם. אַלץ איז פאַרשוואונדן. קיין זכר מער נישט פון קיין באַראַק. עס מאַכט דעם איינדרוק, גלייך קיינמאָל וואָלט דאָ קיין לעבן נישט עקזיסטירט. ביז ענדע 1945 זיינען דאָ געוועזן אינטערנירט די קאָלאַבאָראַטאָרן. נאָכדעם האָט מען זיי איבערגעפירט אין סען־סילפּיס פון וואַנען זיי זיינען שוין זיכער באַפרייט געוואָרן (פונקט ווי קסאַוויע וואַלאַ).

די איינציקע זאַך, וואָס דערמאָנט נאָך עפּעס וועגן דעם פּעריאָד, איז אַ קליינע אויפשריפט אויפן מאָנומענט, ביי דער מעריע, לכבוד די געפאַלענע פון שטעטל, וואָס רעדט וועגן די פרייוויליקע אויסלענדער, וואָס האָבן זיך אַנגאַזשירט צו פאַרטיידיקן פראַנקרייך.

טראָץ דער פּוסטקייט, טראָץ דער אַרומיקער שטילקייט, האָבן זיך דאָך אין מיין קאָפּ אָנגעהויבן פלעכטן זכרונות פון צוריק מיט 10 יאָר.

אָט איז דער באַראַק „ב־4", ווו מיר זיינען געוועזן 180 סאָלדאַטן. איך דערמאָן זיך ווי שווער עס איז געווען איינצושלאָפן אויף די ברעטער, הונגעריקע און אויסגעמאַטערטע פון די פליי. יעדער איינער פון אונדז האָט איבערגעלאָזט זיין פרוי, זיינע קינדערלעך. ביינאַכט פלעגט אַלע מאָל אַן אַנדערער אַרויסשרייען פון שלאָף, אַ קאָשמאַר...

איך דערמאָן זיך די מאַרשן און די איבונגען, און ווי שנעל די שניידערלעך, די שוסטער, די מאַראָקינערי־אַרבעטער, די פּוריער זיינען געוואָרן גוטע סאָלדאַטן, גוטע שיסער.

עס דערמאָנען זיך אויך די שמועכן וועגן די געשעענישן, וועגן די פּעסימיסטן, וועגן די, וואָס האָבן שטענדיק געזען שוואַרץ און וועגן די אַנדערע, די אָפּטימיסטן, וואָס זיינען שטענדיק געווען אין גוטער שטימונג און לויט וועלכע די מלחמה ענדיקט זיך אָט, אָט... נו, שוין, אָפּגערעדט וועגן די סענסאַציאָנעלע נייעסן פון „ראַדיאָ־שיאָט". און אַזוי זיינען אַדורך וואָכן, מאָנאַטן. אַ סך זיינען קראַנק געוואָרן און אַפילו געשטאָרבן פון דיזענטעריע, נאָך איידער מען האָט פאַרלאָזט דעם לאַגער.

אין יולי, אויגוסט איז כעט-פאָן פאַרוואַנדלט געוואָרן אין אַ דעמאָביליזאַציע־לאַגער פון אַלע געוועזענע פרייוויליקע.

עס וואָלט געווען כדאי, אַז אין אַ צייטונג פון יידישע קאָמבאַטאַנטן, ווו עס דאַרף אָפּגעשפּיגלט ווערן די פאַרשידענע פאַזעס פון לעבן און קאַמף פון די פרייוויליקע, זאָל אויך סעט פאָן געפינען אַן אָנגעזעענעם פּלאַץ.

הערש ראַפּאַפּאָרט

באַרקאַרעסטער מעשיות

נאַטע מאַרקעראַנט

מען מאַרשירט דורך פאַרלאָזענע שטעטלעך פון רויטע ציגל, שטייענרנע טראָטואַרן, פעלד־וועגן, וועלדער.

דער קליינער אַראַלע זעט אויס ברייטער ווי לענגער, מיטן גרויסן „באַרדאַ" אויף די פּלייצעס, אייַנגעבויגן אויף פאָרנט, מיטן „קאַלאָ" פאַרוקט אויפן שטערן. ער גייט נאָך יאַנקל זעמבאַל, אַ יונג ווי אַ קלאָץ. אַפילו איצט געפינט ער נאָך כוח צום לאַכן.

יאַנקל זאָגט:

— מירן זען, ווער ס'וועט לענגער אויסהאַלטן, איך, צי „ער" — ווייזט ער אויפן קאַפּיטאַן, וואָס ווישט זיך דעם שווייס פון שטערן.

אַראַלע זאָגט:

— ווי דערלעבט מען שוין אָנצוקומען אויפן פראָנט און זיך אויסרוען די ביינער עפּעס אין אַ לייטישער טראַנשיי...

דער קאַפּיטאַן פייפט, מען זעצט זיך אָפּרוען. עס קומט צו נאָטע, דער, וואָס מען רופט אים ביי די יידישע סאָלדאַטן „נאָטע, וואָס האָט חרטה", מיט אַ דאַר העלדזל, מיט אַ וויינענדיק שטימעלע:

— כ'לעבן, כ'ווייס נישט ווי כ'האַלט דאָס אויס. אינדערהיים, אין פּאַריז, ביי מיין ווייב, אַז כ'בין נאָר אַראָפּ פון בעט מיט באָרוועסע פיס, האָב איך שוין געכאַפּט אַ גריפּע אויף אַכט טאָג, און דאָ, שוין וואָכן ווי כ'שלעפּ מיך דורך רעגנס און ווינטן צענדלקער קילאָמעטער די פיס און אַ נעכטיקער טאָג...

יאַנקל זאָגט:

— דו וועסט ווערן אַ געזונטער סאָלדאַט, מיר וועלן הרגענען די יעקעס, אַז דער רוח וועט זיי נעמען.

אַראַלע שמייכלט:

— עפּעס דרייען מיר זיך אַרום, ווי אַ הונט נאָך זיין ווידל. די כוחות גייען אויס און קיין עק זעט מען נישט.

נאָטע קרעכצט:

— אוי ווי, וואָס זיי האָבן אין זינען...

ס'ווערט שוין ווידער פינצטער. קיין כוח צו מאַרשירן איז מער נישטאָ, מען מוז זיך אָפּרוען.

ביים וועג שטייט אַ פאַרלאָזט פּויערים־הויז, מיט אַ גרויסער סטאָדאָלע. די דריטע סעקציע בלייבט נעכטיקן אונטן.

יאַנקל גיט זיך אַ לייג אַריין אין שטרוי. ער נעמט אַפילו נישט אַראָפּ די פּאַסקעס או: „שוין כראָפּעט ער, אַראַלע לייגט זיך ווי געווינלעך, לעבן אים. ער לייגט זיין קאָפּ אָן אין יאַנקלס אַקסל און שנאָרכט.

די פערטע סעקציע קריכט אַרויף אויפן לייטער. זיי וועלן שלאָפן אויפן בוידעם. נאָטע לייגט זיך אין אַ ווינקל, איינגעטוליעט ווי אַ הינטל, מיט ברייט־צעעפנטע אויגן.

שוין גאַנץ שפּעט אין דער פינצטערע נאַכט. אַרום איז שטיל. מען הערט נאָר דאָס כראָפּען פון די כאַלדאַטן און דאָס מרוקען פון די נאַכט-פייגל. אין דערנעבנדיקן וואַלד. עס דערהערט זיך אַ שטאַרקער קלאַפּ, אַ יאָמערלעך קרעכצן אין פראַנצויזיש: „אָ סעקור, אָ סעקור!„. אַ סאָלדאַט איז אַראָפּגעפאַלן פון בוידעם.

יאַנקל האָט זיך געגעבן אַ רייס אויף, ער וויל שוין לויפן העלפן. דאָס האָט אַראַלע אים צוריקגעהאַלטן. „דו דערקענסט נישט, דאָס איז דאָך נאָטעס קול? ווען נאָטע וואָלט זיך באמת עפּעס שלעכטס געטאָן, וואָלט ער געמאַכט אַ געוואַלט אויף מאַמע־לשון: ראַטעוועט!„ אַז ער שרייט אויף פראַנצויזיש, מיינט ער נישט אונדז"...

אילעקס בעלער

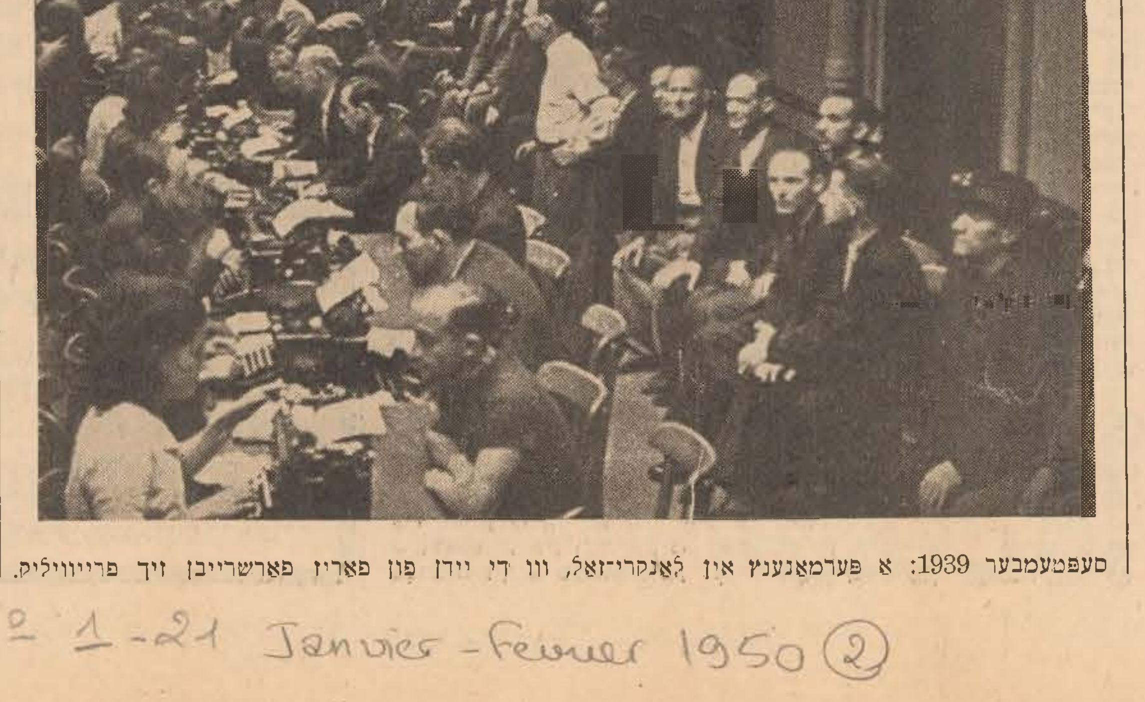

סעפּטעמבער 1939: אַ פּערמאַנענץ אין לאַנקרי־זאַל, ווו די יידן פון פּאַריז פאַרשרייבן זיך פרייוויליק.

Exposition des Artistes Juifs

Le dimanche 12 février, a eu lieu le vernissage de l'exposition du groupement des Artistes Juifs en France (peintures, sculpt|ures, dessins), 44, rue de la Victoire.

L'exposition sera ouverte jusqu'au 5 mars, tous les jours (sauf samedi et le 19 février), de 14 à 20 heures.

Le public est cordialement invité à visiter l'exposition (75 artistes exposent leurs œuvres). Entrée libre.

N° 1-21 Janvier-Fevrier 1950 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

דער דעקרעט וועגן דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע

מיר ברענגען היינט גרעסערע אויסצוגן פון דעקרעט פון דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע, ווי אויך די פאַראָרדענונג פון זיין אַנווענדונג פון 23-טן דעצעמבער, דערשינען אין „זשורנאַל אָפיסיעל" פון 24-טן דעצעמבער 1949. דער לעצטער דעקרעט אַנולירט די פריערדיקע צוויי.

אונזערע מיטגלידער וועלן אַזוי אַרום האָבן די מעגלעכקייט זיך צו באַקענען מיטן טעקסט און זען, וועלכע זענען די קאַטעגאָריעס פון געוועזענע סאָלדאַטן אָדער ווידערשטענדלער, וואָס קענען פּרעטענדירן אויף דער קאַרטע.

מיר דאַרפן גלייך זאָגן, אַז דער ענין איז נישט קיין פּשוטער און אַז די אויסנאַם-פאַלן, — צוליב דער פאַרשידנאַרטיקייט פון די קאַמפן אין דער לעצטער מלחמה, — וועלן ווייט איבערשטייגן די נאָרמאַלע פאַלן. מיר וועלן זיך איצט נישט אַריינלאָזן אין אַ ברייטע אַנאַליז פון אַרטיקל 4, לויט וועלכן אַ ספּעציעלע קאָמיסיע וועט באַהאַנדלען די אויסנאַם-פאַלן, ווייל עס וואָלט פאַרנומען צופיל פּלאַץ. מיר דאַרפן אָבער גלייך אונטערשטרייכן, אַז דער דאָזיקער אַרטיקל גיט די מעגלעכקייט פאַר אַזעלכע, וואָס פילן נישט אויס אַלע נויטיקע באַדינגונגען אויף צו באַקומען די קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע, דאָך די ביטע אַנצוגעבן, אויב זיי קענען באַווייזן פון געוויסע אַקציעס, וואָס וועלן קענען דורך דער קאָמיסיע באַטראַכט ווערן אַלס באַדייטנדיקע.

איין ביישפּיל: אויב אַ פּערזאָן איז בלויז געווען 60 טעג אַנשטאָט 90 אין אַ קאָמבאַטאַנטן-איינהייט, האָט ער נישט קיין רעכט אויף דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע. אויב אָבער דער זעלבער פּערזאָן וועט קענען אויפווייזן, אַז ער האָט געוויסע פאַרדינסטן אין דער רעזיסטאַנס, וועלן די דאָזיקע אַקטן, דורך דער קאָמיסיע פון אַרטיקל 4, קענען גענומען ווערן אין באַטראַכט, עווענטועל צורעכענען די 30 פעלנדיקע טעג און אַזוי אַרום דערמעגלעכן אַרויסצוגעבן די קאַרטע דעם באַטרעפנדיקן פּערזאָן.

אַ גאַנצע ריי קאָמיסיעס אין אַלע דעפּאַרטאַמענטן האָבן זיך שוין גענומען צו דער אַרבעט. אין סענער דעפּאַרטאַמענט איז זיך די קאָמיסיע צונויפגעקומען דעם 12-טן יאַנואַר און אויף די ערשטע פיר זיצונגען באַטראַכט און דערלעדיקט 113 דאָסיעס.

דעם פאַרצוג ווערט געגעבן, ביים אַרויסגעבן די קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע, די קריגס-פאַרוואונדעטע, מיט אָדער אָן פּענסיע, די אַנטלאָפענע פון די לאַגערן, וואָס האָבן די „מעדאַי דעז עוואַדע", און אַזעלכע דאָסיעס וואָס זענען קאָמפּלעט און וועמענס איינהייט, צו וועלכער זיי האָבן אָנגעהערט אונטערליגט נישט קיין ספק פון איר אָנטייל אין די שלאַכטן.

ברענגענדיק היינט די אויסצוגן פון דעקרעט ווילן מיר ציען די אויפמערקזאַמקייט פון אונזערע מיטגלידער, אַז ווייט נישט אַלע פון זיי האָבן שוין אָנגעגעבן די ביטע. דאָס נעמט זיך פון פאַרשידענע סיבות: מאַנגל אין צייט, פאַרנאַכלעסיקונג א.א.וו. די הויפּט-סיבה איז אָבער די אונטערשעצונג פון דער וויכטיקייט פון דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע, אַ דאָקומענט, פאַר וועלכן מיליאָנען פראַנצויזן האָבן אָוועקגעגעבן יאָרן פון זייער קאַמף, כדי דאָס געזעץ זאָל ווערן אָפּגעשטימט. ביי היינט צו טאָג איז אַלעמען באַקאַנט, וואָס פאַר אַ באַמיאונגען עס זענען געמאַכט געוואָרן פון אַלע אָרגאַניזאַציעס, כדי ענדלעך זאָל דערשיינען דער דעקרעט.

אונזערע חברים שאַצן אונטער די באַדייטונג פון דער קאַרטע. זיי ווייסן אָפט נישט, אַז זי גיט רעכט אויפן מעדאַל „לאַ קרואַ דע קאָמבאַטאַן", פאַרצוג אין פאַרשידענע אָפיציעלע אַמטן און בכלל שטעלט מיט זיך פאָר די קאַרטע אַ דאָקומענט, מיט וועלכן די אַמטן רעכענען זיך.

די קאַרטע גיט אויך רעכט אויף אַ געוויסער פּענסיע „רעטרעט דע קאָמבאַטאַן". פאַר דער מלחמה איז זי באַשטאַנען פון 500 פר. אַ יאָר פון 50 יאָר אָן און 1.260 פר. פון 55 יאָר. עס קומען איצט פאָר גרויסע קאַמפן כדי די דאָזיקע לעכערלעכע סומעס זאָלן ווערן אויסגעגליכט לויט דער היינטיקער ווערט פון פראַנק, ד. ה. אַז אַנשטאָט 500 פר. זאָל זיין 10.000 און אַנשטאָט 1.200 פר. — 24.000 פר. אַ יאָר.

וואָס פריער די ביטע ווערט אָנגעגעבן, אַלץ מער שאַנסן זענען פאַראַן פריער די קאַרטע צו באַקומען.

דער פאַרבאַנד פון די יידישע פראַנט-קעמפער שטייט צו דער דיספּאָזיציע פון אַלע זיינע מיטגלידער נישט נאָר כדי צו קאָמפּלעטירן די אינפאָרמאַציעס, וועלכע מיר קאָנען נישט אַלע אויסרעכענען אין דער צייטונג, נאָר אויך קאָנקרעט העלפן אויספילן די ביטעס און זיי איבערגעבן.

וואַרט נישט אויפן לעצטן מאָמענט, גיט גלייך אָן אייער ביטע, אויב איר האָט עס נאָך נישט געמאַכט ביז איצט.

1. מיליטער-לייט

מיליטער-לייט פון יבשה, ים און לופט - אַרמייען

א) וואָס האָבן געהערט דריי חדשים נאָכאַנאַנד, אָדער נישט, צו אַ קאָמבאַטאַנטן - איינהייט (דידאַזיקע איינהייטן וועלן ווערן באַשטימט פון קריגס - מיניסטעריום).

„כדי אויסצורעכענען די אָנגעהעריקייט-צייט, וועלן גענומען אין באַטראַכט, דורך אַ ספּעציעלער קאָמיסיע, געוויסע מיליטערישע אָפּעראַציעס, וואָס זיינען דורכגעפירט געוואָרן אין גאָר געפערלעכע באַדינגונגען;

ב) די, וואָס זיינען עוואַקואירט געוואָרן אַלס פאַרוואונדעטע, אָדער צוליב אַ קראַנקהייט, באַקומען בעת זיי האָבן אָנגעהערט צו די אויבנדערמאָנטע איינהייטן, אָבער אין די פאַלן זיינען שוין די דריי חדשים אָנגעהעריקייט נישט נויטיק;

„ג) די, וואָס האָבן באַקומען אַ קריגס-וואונד אָן שום באַדינג צו וואָס פאַר אַן איינהייט זיי זאָלן נישט האָבן אָנגעהערט און אָן אונטערשיד פון פּעריאָד;

„ד) די, וואָס זיינען געווען קריגס געפאַנגענע 6 חדשים אויף דער פיינטלעכער טעריטאָריע, אָדער פון פיינט באַזעצטע טעריטאָריעס, מיט אַ באַדינג אָבער צו האָבן אָנגעהערט, בעת דעם אַריינפאַלן אין געפאַנגענשאַפט, צו אַ קאָמבאַטאַנטן-איינהייט, אָן אונטערשיד פון צייט, אָבער אַזוי לאַנג ווי די איינהייט איז געווען אַ קאָמבאַטאַנטן-איינהייט;

„ה) די, וואָס זיינען געווען קריגס - געפאַנגענע 6 חדשים ווייניקסטענס אויף דער פיינטלעכער טעריטאָריע, מיט אַ באַדינג אָבער צו האָבן אָנגעהערט פאַר דער געפאַנגענשאַפט, אָדער נאָך דער באַפרייאונג (פון לאַגער) צו אַ קאָמבאַטאַנטן-איינהייט, אָן אונטערשיד פון פּעריאָד.

„ו) די, וואָס האָבן, אַלס געפאַנגענע, באַקומען דעם „מעדאַי דעז עוואַדע" לויט די באַדינגונגען, פאָרמולירט אין אַרט. 3 פון געזעץ פון 30-טן אָקטאָבער 1946;

„ז) די, וואָס, אַלס קריגס-געפאַנגענע, וועלן זיך קענען פאַררופן אויף דער אָנווענדונג פון אַרט. 13 פון געזעץ פון 25 מערץ 1949, וואָס האָט אַ שייכות מיטן סטאַטוט פון די פרייוויליקע קאָמבאַטאַנטן פון דער רעזיסטאַנס, אָדער וואָס זיינען אויסגעשטאַנען רעפּרעסיעס מצד דעם שונא פאַר האַנדלונגען וואָס מען קען באַצייכענען אַלס רעזיסטאַנס-אַקטן און וואָס זיינען אויסגעשטאַנען אויסנאַם - באַדינגונגען פון געפאַנגענשאַפט;

2. רעזיסטאַנס

„א) די, וואָס באַזיצן די קאַרטע פון דעפּאָרטירטן, אָדער איטערנירטן ווידערשטענדלער, אַרויסגעגעבן לויט דער אָנווענדונג פון געזעץ פון 6-טן אויגוסט 1948;

„ב) די, וואָס באַזיצן די קאַרטע פון „קאָמבאַטאַן וואָלאָנטער דע לאַ רעזיסטאַנס", אַרויסגעגעבן לויטן געזעץ פון 25-טן מערץ 1949;

פאַראָרדענונג וועלכע באַשטימט די אָנווענדונג פון דעקרעט

אויסער די דערמאָנטע באַדינגונגען אין דעקרעט, וואָס ווערן איבערגעחזרט אין דער פאַראָרדענונג, איז כדאי צוצוגעבן אייניקע איינצלהייטן פון דער דאָזיקער פאַראָרדענונג:

פאַראַגראַף 3

פאַלן, וואָס ווערן איבערגעשיקט צו דער פּראָצעדור פון אַרט. 4 פאַר אַן עווענטועלער אָנווענדונג פון „באָניפיקאַסיאָן"

אַרט. 7. — די מיליטער-לייט, וואָס האָבן נישט קיין סך-הכל פון די 90 טעג, און וואָס ברענגען באַווייזן וועגן זייער באַטייליקונג אין קאַמפּס-אָפּעראַציעס פון אַ קורצן דויער, האָבן דאָס רעכט צו פאַרלאַנגען זייער רעכט, באַזירנדיק זיך אויפן דאָזיקן אַרטיקל און פאַררופנדיק זיך אויף דער פּראָצעדור, פאָראויסגעזען אין אַרטיקל 4 פון דעקרעט פון 1-טן יולי 1930.

די ליסטע פון די דאָזיקע קאַמפן און די אַנטשפּרעכנדיקע באַגינס-טיקונג פאַר זיי, וועט ווערן באַשטימט דורך אַ געמיינזאַמער פאַראָרדענונג פון קריגס און קאָמבאַטאַנטן - מיניסטעריום, לויט דער אָנווייזונג פון „אָפיס נאַסיאָנאַל", פון די געוועזענע פראָנט-קעמפער און פון אַ ספּעציעלער קאָמיסיע, וואָס איז געשאַפן געוואָרן צוליב דעם צוועק.

אַרט. 8. — די פאָראויסגעזעענע קאָמיסיע אין אַרט. 7 ווערט פּרעזידירט פון קאָמבאַטאַנטן - מיניסטער. מיט באַראַטונגס-רעכט, גייען אַריין אין דער קאָמיסיע אַ פאָרשטייער פון „אָפיס נאַסיאָנאַל", און פון פאָרשטייער פון קריגס-מיניסטעריום און פון מיניסטעריום פון מעבר-לים.

צוויי פאָרשטייער פון דער נאַציאָנאַלער פאַרזאַמלונג און אַ פאָרשטייער פון רעפּובליק-ראַט, קענען אָנטיילנעמען אין די אַרבעטן פון דער קאָמיסיע. זי איז צוזאַמענגעשטעלט:

א) אַ העלפט: פון פרייוויליקע און מאָביליזירטע פון 3-טן סעפּטעמבער 1939 אָן און וואָס קענען פּרעטענדירן אויף דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע, לויט אַנדערע פאַרדינסטן;

ב) אַ פערטל: פון באַזיצער פון דער קאָמבאַטאַנטן - קאַרטע פון 1914-18 און וואָס קענען פּרעטענדירן אויף אַ קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע פון דער לעצטער מלחמה;

ג) אַ פערטל: פון פאָרשטייער פון אַנדערע קאַטעגאָריעס קעמפער, וואָס קענען פּרעטענדירן אויף דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע.

די פאָרשלאָגן פון דער קאָמיסיע ווערן געמאַכט מיט אַ מערהייט פון צוויי דריטל שטימען.

נאָכדעם ווי עס ווערן אויסגערעכנט אַ גאַנצע ריי קאַטעגאָריעס געפאַנגענע, וואָס האָבן נישט קיין רעכט אויף דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע צוליב פאַרשידענע סיבות, ווי מיטאַרבעט מיט די דייטשן, רעפּאַטריאַציע ניט אין נאָרמאַלע באַדינגונגען און א. וו. ווערט געזאָגט פאָלגנדיקעס אין

אַרט. 11

עס בלייבן גילטיק די ספּעציעלע אָנווייזונגען און מאָטיווירטע רעקאָמאַנדאַציעס קעגן אַרויסגעבן די קאָמבאַטאַנטן - קאַרטע מיליטער-לייט, וואָס ווערן געמאַכט דורך פאָרשטייער פון נאַציאָנאַלע אָרגאַניזאַציעס פון קאָמבאַטאַנטן, מיט אַ באַדינג אָבער, אַז די אָנקלאַגעס זיינען געמאַכט געוואָרן פאַרן 5-טן מאַי 1949.

2. מיטגלידער פון דער ווידערשטאַנד

אַרט. 12. — עס ווערן פאַררעכנט אַלס קאָמבאַטאַנטן די, וואָס באַזיצן די דעפּאָרטירטע, אָדער אינטערנירטע רעזיסטאַנס-קאַרטע, לויט דער אָנווענדונג פונעם געזעץ פון 6-טן אויגוסט 1948 און פון דעקרעט פון 25-טן מערץ 1949.

עס ווערן פאַררעכנט פאַר קאָמבאַטאַנטן די, וואָס האָבן די קאָמבאַטאַנטן - קאַרטע לויטן געזעץ פון 25-טן מערץ און לויטן אָנווענדונג-דעקרעט, וואָס דאַרף ערשט דערשיינען.

די ביטעס פון די פּערזאָנען, וואָס געהערן צו די אויבנדערמאָנטע קאַטעגאָריעס, ווערן באַטראַכט לויט די אָנווייזונגען פון אַרט. 30;

די ביטעס דאַרפן ווערן באַגלייט פון אַ לעגאַליזירטער קאָפּיע פון דעם דעפּאָרטירטן, אָדער אינטערנירטן רעזיסטאַנטן - קאַרטע, אָדער פון דער קאַרטע פון „קאָמבאַטאַן וואָלאָנטער דע לאַ רעזיסטאַנס" (וואָס וועט אַרויסגעגעבן ווערן לויטן געזעץ פון 25-טן מערץ 1949 און לויטן אָנווענדונגס-דעקרעט, וואָס דאַרף ערשט דערשיינען).

אַרט. 13. — עס ווערן פאַררעכנט אַלס קאָמבאַטאַנטן:

א) די אָנגעהעריקע צו „פאָרס פראַנסעז קאָמבאַטאַנט"; די אָנגעהעריקע צו דער רעזיסטאַנס אויף דער טעריטאָריע פון פראַנקרייך;

די אָנגעהעריקע צו דער ווידערשטאַנד אויסער דער טעריטאָריע פון פראַנקרייך;

וואָס האָבן אָנטיילגענומען 3 חדשים נאָכאַנאַנד, אָדער נישט, אין אַ פאָרמאַציע, וואָס געפינט זיך אויף די ליסטן פון די קאָמבאַטאַנטן-איינהייטן;

ב) די מיטגלידער פון פ. פ. אי. וואָס האָבן אין משך פון 3 חדשים, נאָכאַנאַנד, אָדער נישט, געקעמפט אין לויף פון די שלאַכט-פּעריאָדן, וואָס וועלן ווערן באַשטימט דורך דעם מיליטערישן רעזשיאָן.

די אָנערקענונג פון די דאָזיקע פאָרמאַציעס, אָדער שלאַכט-פּעריאָדן וועלן ווערן פאַרעפנטלעכט אין „ביולעטין אָפיסיעל" פון קריגס-מיניסטעריום אויפן פאָרשלאַג פון אַ ספּעציעלער קאָמיסיע, וועמענס זיץ-אָרט עס געפינט זיך אין „אָפיס נאַסיאָנאַל" און וואָס ווערט פּרעזידירט פון אַ הויכן אָפיציר, באַשטימט דורכן קריגס-מיניסטעריום. די קאָמיסיע איז צוזאַמענגעשטעלט אויף פאָלגנדיקן אופן:

א פאָרשטייער פון קאָמבאַטאַנטן-מיניסטעריום; דער דירעקטאָר פון „אָפיס נאַסיאָנאַל„ אָדער זיינער אַ פאָרשטייער;

דריי פאָרשטייער פון קריגס-מיניסטעריום;

3 פאָרשטייער פון .F.F.C ;

3 פאָרשטייער פון .F.F.I ;

3 פאָרשטייער פון .R.T.F ;

און 1 פאָרשטייער פון .M.N.P.G.D.

אַרט . 14. — עס האָבן רעכט אויפן טיטל קאָמבאַטאַן די פּערזאָנען, וואָס זיינען אַרעסטירט געוואָרן דורך די דייטשע אויטאָריטעטן, אָדער פון אירע פאַרבינדעטע, דורך די אויטאָריטעטן פון דעמאָלטיקן פראַנצויזישן שטאַט, אָדער דורך דער ציווילער, אָדער מיליטערישער פּאָליציי פון אַ לאַנד, וואָס האָט זיך געפונען אין קאָנפליקט מיט פראַנקרייך, אַפילו נאָכן 8-טן מאַי 1945, אויב זיי האָבן אַ באַשטעטיקונג פון אַ פּאָליטישן דעפּאָרטירטן, אָדער אינטערנירטן (מאָדעל א.), אַרויסגעגעבן דורכן קאָמבאַטאַנטן - מיניסטעריום מיטן באַדינג:

1) צו האָבן אַ באַשטעטיקונג, אַרויסגעגעבן דורך דער קאָמפּעטענטער מיליטערישער אויטאָריטעט אָנערקענענדיק זי אַלס האָמאָלאָגירט פון פ. פ. צ. , פ. פ. אי., ר. אי. פ. ;

2) אָדער קענען באַווייזן, אַז דער אַרעסט איז מאָטיווירט געווען דורך אַן אַקט פון פרייוויליקער הילף, וואָס איז געבראַכט געוואָרן אַ ווידערשטאַנד-פאָרמאַציע, אָדער אַן אינדיווידועלע הילף פאַר אַ מיטגליד פון אַזאַ פאָרמאַציע.

3) אָדער פון קענען באַווייזן, אַז דער אַרעסט איז מאָטיווירט געווען דורך אַ כאַראַקטעריסטישן אַקט פון ציווילן, אָדער מיליטערישן קאַמף קעגן שונא.

אַרט. 15. — ווערן פאַררעכנט אַלס קאָמבאַטאַנטן פּערזאָנען, וואָס זיינען דעפּאָרטירט, אָדער אינטערנירט 90 טעג נאָכאַנאַנד און וואָס האָבן אַ באַשטעטיקונג פון אַ פּאָליטישן דעפּאָרטירטן, אָדער אינטערנירטן (מאָדעל א.), אַרויסגעגעבן דורכן קאָמבאַטאַנטן - מיניסטעריום מיט אַ באַדינג:

1) אַז זיי זאָלן באַווייזן זייער אָנגעהעריקייט צו אַ ווידערשטאַנד-אָרגאַניזאַציע, געשאַפענע אינערהאַלב זייער לאַגער, דורך קוואַליפיצירטע פאָרשטייער פון דער רעזיסטאַנס, אינטערנירטע, אָדער דעפּאָרטירטע;

2) אָדער באַווייזן צו האָבן אַדורכגעפירט אַ כאַראַקטעריסטישן אַקט פון ציווילן, אָדער מיליטערישן קאַמף לטובת די רעזיסטאַנס-אָרגאַניזאַציעס, דערמאָנטע אין פריערדיקן אַרטיקל, אָדער לטובת אינדיווידועלע מיטגלידער פון די דאָזיקע אָרגאַניזאַציעס.

אַרט. 16. — האָבן רעכט אויף דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע פּערזאָנען, וואָס :

1) זיינען פאַרוואונדעט געוואָרן בעתן אויספירן אַן אַקט, וואָס איז באַצייכנט געוואָרן אַלס קאַמפּס, אָדער ווידערשטאַנד-אַקט ;

2) זיינען געוואָרן פאַרוואונדעט, אָדער פאַרפּייניקט בעת זייער אויספאָרשונג, אָדער אין תפיסה, מיט אַ באַדינג, אַז די פאָלגן פון די וואונדן, אָדער פון די קראַנקהייטן, אָדער פון די פאַרפּייניקונגען זאָלן קענען געבן רעכט אויף אַן אינוואַלידן-פּענסיע פון 10 אָדער מער פּראָצענט;

3) די, וואָס , אין הסכם מיט די אַרטיקלען 14 און 15, זיינען אַנטלאָפן פון אַ לאַגער פאַרן 1טן מערץ 1945.

אַרט. 17. — קענען אויך רעכט האָבן אויף דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע די פּערזאָנען, וואָס קענען נישט אָנגעהערן צו די אַרטיקלען 12 און 13, וואָס קענען אָבער באַווייזן:

א) דורך אַ מאָטיווירטן ראַפּאָרט, וואָס שטאַמט פון פאַראַנטוואָרטלעכן ליקווידאַטאָר פון אָרגאַניזם צו וועלכן די פּערזאָנען האָבן אָנגעהערט;

ב) דורך צוויי עדות פון פּערזענלעכקייטן, גוט-באַקאַנטע דורך זייער אַקטיוויטעט אין דער רעזיסטאַנס, אונטערשטרייכנדיק, אַז דאָס עדות-זאָגן אַנגאַזשירט די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פון די אונטערגעשריבענע לויט די באַדינגונגען, פאָראויסגעזעענע דורכן אַרטיקל 366 פון שטראָפקאָדעקס.

אונזער חבר ראַגאַזאָווסקי האָט אונז צוגעשיקט די סומע פון 15.000 פר. אַלס אויסדרוק פון דאַנק פאַר די באַמיאונגען, וואָס אונזער אָרגאַניזאַציע האָט געמאַכט פאַר זיין נאַטוראַליזאַציע.

אונזערע טיפסטע מיטגעפילן דעם ביוראָ-מיטגליד ח' אַפּעל און פרוי שוועגערן און שוועסטער צום פריצייטיקן טויט פון זייער
צענטראַל-קאָמיטעט פון פאַרבאַנד

מיר דריקן אויס אונזערע טיפסטע מיטגעפילן אונזער ח' גאַרדאַן צום פריצייטיקן טויט פון זיין פרוי עווא
צענטראַל-קאָמיטעט פון פאַרבאַנד

N° 1-21 Janvier et Fevrier 1950 (3)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אומדעהעדטער סקאנדאל

קסאוויע וואלא אויף דער פריי!

אויף דער פאַראָרדענונג פון יוסטיץ־מיניסטער, רענע מעיער, איז דער יידן־מערדער, דער, וואָס איז דירעקט פאַראַנטוואָרטלעך פאַרן טראַגישן אומקום פון העכער הונדערט טויזנט יידן פון פראַנקרייך, קסאַוויע וואַלאַ, אויף דער פריי.

יעדעס יידיש האַרץ האָט געגעבן אַ ציטער ביים דערהערן די ידיעה און אַ כוואַליע פון פּראָטעסטן איז אַנטשטאַנען פון די טיפענישן פון די יידישע פאָלקסמאַסן אין פראַנקרייך.

די יידישע קאָמבאַטאַנטן, וואָס האָבן געקעמפט און פאַרגאָסן זייער בלוט, אַז אַזעלכע קסאַוויע וואַלאַס זאָלן שוין מער קיינמאָל נישט קענען זיך אַרומדרייען אויף דער פריי, קענען נישט בלייבן אין אַ זייט. זיי רעאַגירן, ווייל זיי ווייסן, אַז די באַפרייאונג זיינע איז אַ דערמוטיקונג פאַר די אַלע, וואָס גרייטן צו נייע מאַידאַנעקס און נאָך מער פערפעקציאָנירטע מאַסן־מאָרדן.

אַזוי אַרום האָט אונדזער קאָמיטעט גלייך אָנגענומען אַ פּראָטעסט־רעזאָלוציע. די קאָמיטעטן אויף די אַראָנדיסמאַנען, אויסער די פּראָטעסט־רעזאָלוציעס, וואָס זיי האָבן אָנגענומען אויף די פאַרשידענע פאַרזאַמלונגען, וואָס זיינען פאָרגעקומען (אין 9־טן און 10־טן, אין 4־טן און 11־טן) און אויף אַ פילם־אָוונט, וואָס איז איינגעאָרדנט געוואָרן דעם 2־טן פעברואַר דורך אונדזערע צוויי גרעסטע סעקציעס, דער 20־טער און 11־טער, נעמען אויך אונטער פאַרשידענע איניציאַטיוון. אַזוי אַרום איז אַ דעלעגאַציע פון 11־טן אַראָנדיסמאַן, אין באַשטאַנד פון ח״ח ראַדזינער, שולץ און סאַלאַמאַן אופגענומען געוואָרן דורכן ראַדיקאַלן דעפּוטאַט פון אַראָנדיסמאַן, היג, וועמען זיי האָבן איבערגעגעבן די באַאומרואיקונג און צאָרן פון דער יידישער באַפעלקערונג פון 11־טן.

דער 18־טער אַראָנדיסמאַן גרייט צו אַן ענלעכע דעלעגאַציע.

די סעקציעס פון נאַנסי האָט זיך באַטייליקט אין אַ גרויסן פּראָטעסט־מיטינג פון זייער שטאָט. אונדזער פאַרבאַנד וועט די אַקציע אויסברייטערן און צוזאַמען מיט אַלע די, וואָס קעמפן דערפאַר, אַלץ טאָן, אַז קסאַוויע וואַלאַ זאָל צוריק אַרעסטירט ווערן.

געלונגענער באַל פון אונדזער פאַרבאַנד

דער 5־טער יערלעכער נאַכט־באַל פון אונדזער פאַרבאַנד, וואָס איז פאָרגעקומען דעם 10־טן דעצעמבער, האָט, ווי יעדעס יאָר, געהאַט אַ גרויסן דערפאָלג. די זאַלן זיינען געווען איבערפולט מיט אונדזערע מיטגלידער מיט זייערע פאַמיליעס.

דער פאַרבאַנד האָט אַלץ געטאָן, כדי דער עולם זאָל זיין צופרידן און צוגעגרייט אַן ערשטקלאַסיקן פּראָגראַם, וואָס האָט געדויערט כמעט אַ גאַנצע נאַכט אין קאַבאַרעט־זאַל.

אין טאַנץ־זאַל האָט זיך דער עולם געוויילט און געטאַנצט אונטער די קלאַנגען פון אַן ערשטקלאַסיקן אָרקעסטער.

אַלע אָנוועזנדיקע וועלן זיך זיכער לאַנג דערמאָנען וועגן באַל פון די יידישע קאָמבאַטאַנטן און מיר זיינען זיכער, אַז צום 5־טן נאַכט־באַל וועלן זיי אויך מיטברענגען זייערע פריינט און באַקאַנטע.

די אומזיסטע רייזע קיין ישראל האָט געוואונען פרוי אייזענבערג

די אויספּלעטונג פון דער אומזיסטער רייזע קיין ישראל, געשענקט דורך דער רייזע־ביוראָ „ישטור", וואָס איז פאָרגעקומען אויף אונדזער יערלעכן באַל דעם 10־טן דעצעמבער, האָט געוואונען די פרוי אייזענבערג.

מיר ווינטשן דער פרוי אייזענבערג אַ גליקלעכע רייזע.

געפערלעכער פּרעצעדענט

(סוף פון אַרטיקל פון דער ערשטער זייט)

עקאָנאָמיק (צוליב פאַרשטענדלעכע סיבות וועלן מיר דאָ זיין נאָמען נישט אָנגעבן).

ווי עס איז צו זען, האַנדלט זיך עס שוין נישט מער אין דער פראַגע פון פּאָליטיק, ווי אַ סך ווילן זיך דערמיט טרייסטן, טראָץ דעם, וואָס יעדן איינעם פון אונדז איז נאָך פריש אין זכרון און געדענקט ווי אַזוי דאָס ווערט פריער, אָדער שפּעטער אויסגעטייטשט, נאָר עס האַנדלט זיך אין אַ נייעם קורס. דער ווינט בלאָזט אין אַ נייער ריכטונג. און נישט אומזיסט ווערן לעצטנס אַזויפיל ביטעס אויף נאַטוראַליזאַציעס אָפּגעוואָרפן. מיר האָבן היינט צענדליקער פאַלן, און טראָץ אונדזערע אינטערווענצן, ווערן די באַשלוסן נישט געענדערט.

דער אַרטיקל 98 פון זעלבן קאָדעקס זעט פאָר, אַז אויך נאָך 10 יאָר נאַטוראַליזאַציע, קען מען די בירגערשאַפט פאַרלירן, אויב מען באַגייט אַ געוויסן חטא.

מיט איין וואָרט, די נאַטוראַליזירטע אויסלענדער, אָן אויסנאַם, זיינען פאַררעכנט ווי פראַנצויזן פון אַ צווייט־ראַנגיקער קאַטעגאָריע און אין משך פון לאַנגע יאָרן זיינען זיי אויסגעשטעלט אויף דער געפאַר פון פאַרלירן די בירגערשאַפט.

דער דאָזיקער מצב טאָר נישט דערלאָזט ווערן, עס מוז עפּעס געענדערט ווערן אין די אַרטיקלען פון בירגערשאַפט־קאָדעקס, כדי אַ נאַטוראַליזירטער זאָל האָבן גענוי די זעלבע רעכט, ווי אַ געבוירענער פראַנצויז.

אויב מיר וועלן פאַרשווייגן דעם פאַל קעניג, שאַפן מיר אַליין אַ געפערלעכן פּרעצעדענט. מיר מוזן ענערגיש רעאַגירן, עס מוזן געשאַפן ווערן דעלעגאַציעס פון אַלע אונדזערע סעקציעס אין פּאַריז און אין פּראָווינץ צו די דעפּוטאַטן, ציען זייער אויפמערקזאַמקייט אויף דער דאָזיקער אומגערעכטיקייט. עס דאַרפן אַרויסגעלאָזט ווערן פּעטיציע־בויגנס, וועלכע זאָלן ווערן אונטערגעשריבן פון יידן און פראַנצויזן.

דער „אוזשעוורע" וועט אין די נאָענטסטע טעג אַרויסגעבן אַ בראָשור, וועלכע וועט אויסגעשיקט ווערן צו די פּאַרלאַמענטאַריער און פּערזענלעכקייטן פון גאַנצן לאַנד, כדי זיי צו באַקענען מיט דעם פאַל.

מיט איין וואָרט, דער פאַרבאַנד וועט אין די נאָענטסטע טעג דאַרפן אונטערנעמען אַ גאַנצע ריי איניציאַטיוון און אַנטוויקלען אַ ברייטע קאַמפּאַניע אַרום דער פראַגע פון צונעמען די בירגערשאַפט ביי קאָמבאַטאַנטן. מיר זיינען איבערצייגט, אַז אונדזער קאַמפּאַניע, מיט דער הילף פון אַלע פראַנצויזישע קאָמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס, וועט דערמעגלעכן, אַז אונדזערע חברים זאָלן צוריקבאַקומען זייער פאַרלוירענע בירגערשאַפט.

אי. ב.

פייערלעכע אַנטהילונג פון דער פאָן פון די געוועזענע יידישע פראָנט־קעמפער אין ליאָן

פרייטיק, דעם 11־טן נאָוועמבער, איז פאָרגעקומען די אַנטהילונג פון דער פאָן פון אונדזער סעקציע אין ליאָן.

אויסער די מיטגלידער פון אונדזער סעקציע אין ליאָן, האָבן אויך אָנטיילגענומען די יידישע באַפעלקערונג פון ליאָן, וועלכע פאַרשטייען, אַז די יידי. קאָמבאַטאַנטן פון ליאָן זיינען אַ כבוד פאַר זיי.

9 אינדערפרי פאַרזאַמלען זיך אַלע אָנטיילנעמער פון דער צערעמאָניע אין דער הויפּט־שול, ווו פאַר דעם פּלאַץ, ווו דער באַקאַנטער געזעלשאַפטלעכער טוער, לעווי, איז געפאַלן פאַר פראַנקרייך, ווערט סאַלוטירט די פאָן פון ליאָנער גאַרניזאָן. דאַן האַלט דער ראַבינער אַ דירנדיקע רעדע, ער באַערט אַלע געפאַלענע פאַר פראַנקרייך. די פאָן ווערט אַריבערגעפירט אויף פּלאַץ טעראָ, פאַרן האָטעל דע וויל, ווו ס'זיינען שוין פאַרזאַמלט די ליאָנער קאָמבאַטאַנטן און די באַפעלקערונג, צו דער פייערלעכקייט פון 11־טן נאָוועמבער.

אונדזער פאָן ווערט באַגריסט דורך דעם פאַרשטייער פון פּרעפעקט פון ראָן, מער פון ליאָן און מיליטערישער גובערנאַטאָר. די פאָן מאַכט אַ געוואַלדיקן איינדרוק אויף אַלע פאַרזאַמלטע, שפּעטער פאַרזאַמלען זיך די יידישע קאָמבאַטאַנטן אין לאָקאַל פון דער סעקציע ביי אַ „ווען ד'האָנער", מיטן אָנטייל פון אַ דעלעגאַציע פון די ליאָנער קאָמבאַטאַנטן און אַנדערע געזעלשאַפטלעכע אָרגאַניזאַציעס. עס ווערן געהאַלטן עטלעכע וואַרעמע רעדעס.

אין אַ געהויבענער שטימונג ווערט די צערעמאָניע געענדיקט.

ווידערגוטמאַכונג פאַר די קרבנות פון נאַציזם

(אַנטשעדיקונגס - געזעץ פון 10טן אויגוסט 1949)

אַנטשעדיקונג האָבן רעכט צו באַקומען די יעניקע יידן, וואָס האָבן זיך געפונען אין געטאָ, אַרבעטס־לאַגער און קאַצעט און האָבן געוווינט אויף דער טעריטאָריע פון דייטשלאַנד אין טאָג פון 1טן יאַנואַר 1947. וואָס שייך אַנדערע, וועלכע זיינען צו יענער צייט שוין אין דייטשלאַנד נישט געווען, וועט נאָך וועגן דעם ספּעציעל באַשטימט ווערן. די אַנטשעדיקונג באַטרעפט 150 דייטשע מאַרק פּראָ מאָנאַט; דערווייל ווערט אויסגעצאָלט אַ סומע ביז 3.000 דייטשע מאַרק.

כדי באַקומען די אַנטשעדיקונג מוז יעדער גילטיקער אויספילן אַ ביטע, ווו עס זאָל אָנגעוויזן ווערן די צייט און אָרט פון האַפט (דאָס קען באַגרינדעט ווערן דורך צוויי באַגלויבטע עדות), אַ באַשטעטיקונג פון „אירא", אַז דער אָנגעבער פון דער ביטע איז דעם 1טן יאַנואַר 1947 געווען אין דייטשלאַנד.

די אויסגעפילטע פראַגע־בויגנס קענען איבערגעשיקט ווערן צום צענטראַל־קאָמיטעט אין מינכען, כדי זיי איבערצוגעבן אין ביוראָ פאַר ווידער־גוטמאַכונג און איבערצוואַכן זייער אויספירונג.

עס איז וויכטיק, אַז די ביטעס מוזן געמאַכט ווערן ביז אַפּריל 1950, אַנדערש פאַרלירט דער ביטע־אָנגעבער דאָס רעכט אויף אַנטשעדיקונג.

לויט אונדזער פאַרשטענדיקונג מיט דר. אויערבאַך (שטאַט־קאָמיסאַר פאַר ווידער־גוטמאַכונג), קענען די ביטעס אַריינגעשיקט ווערן, ווען אַפילו וועלכער נישט איז נויטיקער דאָקומענט פעלט. דער דאָקומענט קען שפּעטער צוגעשיקט ווערן; די ביטע וועט דאַן באַטראַכט ווערן פאַר רעכטצייטיק אַריינגעטראָגן. דאָס האָבן מיר געטאָן, כדי צוליב דעם זוכן פון דעם אָדער יענעם דאָקומענט (וואָס קען נעמען צייט), זאָל דער ביטע־אָנגעבער נישט פאַרלירן זיין רעכט אויף אַנטשעדיקונג, ווייל דער טערמין איז נישט קיין צו־לאַנגער.

גערלונגענער באַנקעט אין אונדזער סעקציע פון 11־טן אַראָנדיסמאַן

שבת אָוונט, דעם 17טן יאַנואַר, איז אין לאָקאַל פון פאָלקס־הויז פאָרגעקומען די יערלעכע פאַרזאַמלונג פון די יידישע קאָמבאַטאַנטן אין 11־טן אַראָנדיסמאַן ביי געדעקטע טישן, מיט דער באַטייליקונג פון איזי בלום, גענעראַל־סעקרעטאַר פון פאַרבאַנד.

אונטערן פאָרזיץ פון ח' הערשקאָוויטש, גיט איבער אַ קורצן טעטיקייט־באַריכט ח' שולץ. ח' איזי בלום שטעלט זיך אָפּ אין זיין רעדע וועגן די אַלגעמיינע פּראָבלעמען פון פאַרבאַנד און וועגן דער ראָל פון יידישן קאָמבאַטאַנט אין קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם און פאַר שלום.

אָפּאַטאָווסקי באַגריסט אין נאָמען פון אוניאָן. דער ח' ראַדזינער לייענט פאָר די ליסטע פון נייעם קאָמיטעט, וואָס ווערט איינשטימיק אָנגענומען: די ח'ח. הערשקאָוויטש, שולץ, ראַדזינער, דאָרפמאַן, באַלבין, סאַלאַמאַן, אָפּאַטאָווסקי, ראָזנאַסקי און האַסנער.

פאַרזאַמלונג פון די יידישע קאָמבאַטאַנטן אין 18טן אַראָנדיסמאַן

דינסטיק, דעם 28טן פעברואַר, 9 אָוונט פּינקטלעך קומט פאָר אַן אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פון אַלע יידישע קאָמבאַטאַנטן פון 18טן אַראָנדיסמאַן אין קאַפע 100, רי אָרדענער.

עס וועלן באַהאַנדלט ווערן [illegible] ער וויכטיקע פראַגן, וואָס אינטערעסירן יעדן קאָמבאַטאַנט.

וועגן אייער קאָמבאַטאַנטן־קאַרטע

וועגן אייער מיליטעריש ביכל
וועגן אייער אינוואַלידן־פּענסיע
וועגן אייערע דעקאָראַציעס
און אַלע אַנדערע אויסקונפטן

ווענדעט אייך אין אונזער ביוראָ, 18 רי דע מעסאַזשערי אָדער אין אייער אַראָנדיסמאַן, ווו עס קומען פאָר פּערמאַנענצן, איינגעאָרדנט דורך אונזערע סעקציעס

יעדן זונטיק פון 10 ביז 12

— Bureau de Tabac, 12, Bd de la Villette ;
— Café Henri, 30, Rue Vieille-du-Temple ;
— Café, 128, Boulevard Voltaire ;
— Café, 31, Boulevard Bonne-Nouvelle ;

יעדן פרייטיק פון 9 אָוונט

— 5, Rue Chaumont.

יעדן דינסטיק פון 9 אָוונט

— Café, 94, Boulevard Barbès ;

דאָקטאָר באַרוכין
מיטגליד פון פאַרבאַנד פון יידישע פרייוויליקע און פראָנט־קעמפער.
האָט געעפנט זיין קאַבינעט
53, Rue de Belleville, 53
Tél. : BOT. 97-46
Métro : Belleville - Pyrénées
Autobus : 26
דיפּלאָמירט פון די מעד. פאַקולטעטן פון יענאַ און פּאַריז
אַלגעמיינע מעדיצין,
קינדער־קראַנקייטן, בלוט־ און געשלעכטס־קראַנקייטן
קאַבינעט אָפן יעדן טאָג פון 2 ביז 4, אויסער דינסטיק און דאָנערשטיק, פון 7 ביז 8 און אויף ראַנדע־ווו.

FABRIQUE DE BOUTONNIERES
מיר נעמען אַרויס צו
שלייפן לעכער
אַלערליי וועש, טריקאָ, הויזן, בלוזאָן
Maison LEON LAMSKI
59, passage Brady - PARIS-X°
Métro : Strasbourg-Saint-Denis ou Château-d'Eau

אַכטונג מאַרשאַנעס פון פּאַריז און פּראָווינץ
איר באַקומט אַ גרויסן אויסוואַל פון
IMPERMEABLES et SHORTS
pour hommes, femmes et enfants
צו זייער אינטערעסאַנטע פּרייזן אין פאַבריק
RACHE 13, Rue Bleue Paris 9°, PRO 00-05
קומט און איר וועט בלייבן אונזער קליענט אויף שטענדיק

יורידישע ביוראָ
S. SKORNICKI
26, Rue Beaubourg - PARIS-III°
Tél. : ARC. 55-72
אַלע יורידישע אַקטן, פּראָצעסן, פיסקאַלע, עקספּערטיזן און אַלע אַדמיניסטראַטיווע אָנגעלעגנהייטן
נעמט אָן יעדן טאָג פון 5 ביז 7

די בעסטע שטאָפן און אַלע צודאַטן ביי
ZAJDEL
89, Rue d'Aboukir
Métro : Saint-Denis, Réaumur et Sentier
Tél. : GUT. 78-87
באַמערקונג : מאָנטיק אָפן

ל ו י ת, אויסגראָבונגען און איבערפירן פון פּראָווינץ און אויסלאַנד
קויף פון ערד און קאַוואָס
LEVI-RIVET
24, Rue Notre-Dame-de-Nazareth
PARIS (3°). Tél.: ARC. 54-97 et 59-96

No-1-21 Janvier-Fevrier 1950 (4)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Mars-Avril 1950 p.1

NOTRE VOLONTÉ

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires Anciens Combattants Juifs 1939-1945

N° 2-22 — Mensuel. — Mars-Avril 1950

18, Rue des Messageries - PARIS-X° - Tél : PRO. 44-69

Des décisions ont été prises

ET MAINTENANT AUX ACTES

C'est avec le sentiment du devoir accompli, et avec une profonde satisfaction morale que nos camarades délégués de nos sections de Paris et de province se sont quittés le 19 mars dernier, à l'issue d'une laborieuse journée de travail.

Car il faut bien le dire, ce conseil National ne ressemblait à aucun autre, que ce soit par la diversité des sujets traités, par la présence ininterrompue de tous

Par ***J. ORFUS***

les délégués durant toutes les séances, ou par les nombreuses interventions dans la discussion générale.

Et par le souci de maintenir plus que jamais l'unité et de développer et d'agrandir notre organisation — souci qui prédominait sur la diversité des opinions — ce Conseil National, dont les débats se déroulaient à un niveau très élevé était de très bon augure pour le nouveau chapitre qui s'ouvre dans les annales de notre Union.

On lira plus loin le texte intégral des résolutions votées à l'issue des débats, et qui tracent la ligne de conduite de notre Union pour les mois à venir.

Ces résolutions se révèlent d'autant plus importantes que toutes, sans exception ont été prises à l'unanimité.

Il appartient maintenant à notre Comité Central et à son bureau de les réaliser.

Mais ce serait une grave erreur de la part de l'ensemble de nos camarades et surtout de nos militants actifs dans les diverses sections que de croire que cette instance, à elle seule, est en mesure de réaliser toutes les résolutions prises par le Conseil National.

Même les décisions se rapportant à notre action concernant nos revendications dans le domaine de la défense des droits des victimes de guerre, au sein des grandes organisations françaises des Anciens Combattants; au renforcement de notre lutte pour la Paix avec l'U. F. A. C. ; et aux initiatives à prendre dans la lutte contre l'antisémitisme ne sont pas réalisables sans le concours du plus grand nombre de nos militants et de nos adhérents en général.

A plus forte raison, nos résolutions concernant le renforcement de notre activité sociale, à savoir : le parrainage du kiboutz « SIMHA » de nos camarades volontaires de langue française, démobilisés de l'armée israëlienne, ainsi que l'envoi en colonie de vacances des enfants de nos camarades morts pour la France, sans parler de l'aide aux veuves de guerre et aux camarades nécessiteux — toutes ces résolutions, qui sont pour nous en quelque sorte un mandat impératif à exécution immédiate — ne pourront donc être traduites en actes que si tous les camarades, sans exception, y apportent leur concours le plus entier.

La Kermesse, dont la date est déjà fixée pour la fin de ce mois, devra nous fournir les moyens financiers de réaliser ces décisions.

Or, il nous reste à peine 15 jours, et la campagne destinée à nous assurer le succès de cette kermesse est loin d'avoir atteint l'ampleur requise.

Il n'y a donc pas une minute à perdre. Le succès de cette kermesse peut et doit être assuré !

Et l'effort de dernière heure que nous réclamons à tous nos camarades en faveur de cette action montrera que les résolutions prises à notre Conseil National, ainsi que l'esprit qui y régnait, n'étaient pas la simple expression d'un enthousiasme passager, mais la manifestation d'un état d'esprit permanent et d'une volonté réfléchie.

En reponse aux tentatives de division

RENFORÇONS L'UGEVRE

NOUS assistons depuis quelque temps, à une tentative de provoquer des scissions au sein de toute une série d'organisations d'anciens combattants et de victimes de guerre.

C'est tout particulièrement sur les organisations unitaires, groupant ceux qui ont le plus souffert de la guerre que s'acharnent les spécialistes de la division. Nous avons pu le constater dans la Fédération Nationale des Anciens Déportés et Patriotes, où quelques dirigeants ont quitté l'organisation et tenté d'en créer une autre. Quelques dirigeants de la Fédération Nationale des Anciens Combattants Prisonniers de Guerre s'apprêtent à procéder à une opération de division, à l'occasion du congrès, qui doit se tenir le 13 avril à Aix-les-Bains.

par **ISI BLUM**
Vice-Président de l'U.G.E.V.R.E.

Il n'est donc pas étonnant que l'U.G.E.V.R.E. ne soit pas épargnée par ceux qui veulent la division et qu'elle soit la cible de ceux qui voudraient voir disparaître une grande Fédération groupant des dizaines de milliers d'anciens combattants d'origine étrangère.

Les efforts de division sont faits dans un moment où, plus que jamais, l'union la plus étroite est nécessaire pour arracher la victoire dans la lutte pour nos justes revendications, en un moment précisément où un bloc solide de toutes les victimes de la guerre est indispensable en vue d'empêcher les fauteurs de guerre de réaliser leurs plans monstrueux et de sauver la paix.

Que se passe-t-il donc à l'U. G.E.V.R.E. ? Sous prétexte que l'U.G.E.V.R.E. ait attiré l'attention du ministre de l'Intérieur sur la dissolution de deux organisations d'anciens combattants et d'invalides polonais en France, et traduit ainsi l'émotion de l'ensemble des anciens combattants d'origine étrangère, quelques généraux ont donné leur démission du comité d'honneur. Nous regrettons que ces généraux aient pu considérer comme un geste politique l'expression d'un sentiment de solidarité juste et naturelle entre anciens combattants. Nous regrettons leur démission.

Mais ce qui est plus grave, c'est que la direction de la Tramontane (amicale des anciens du 21ᵉ R.M.V.E.) a estimé que par le fait de la démission des généraux une situation nouvelle a été créée, et que cette situation l'obligeait de retirer le mandat de son délégué, c'est-à-dire pratiquement obliger M. Vinciguerra de donner sa démission en tant que président.

L'attitude de la direction de la Tramontane nous fait croire qu'elle regrette l'intervention de l'U.G.E.V.R.E. en faveur des glorieux combattants polonais, qu'elle aussi considère cette intervention, signée par son propre président, comme un acte politique.

Nous le croyons et nous en sommes malheureusement convaincus, car s'il en était autrement, les dirigeants de la Tramontane n'approuveraient ni n'accepteraient les arguments donnés par les généraux démissionnaires.

La Tramontane est une amicale vivante et active, elle jouit de la sympathie de ses adhérents précisément parce qu'elle occupait une place d'honneur au sein de l'U.G.E. V.R.E.. Elle a acquis la sympathie des anciens du 21ᵉ, parce que, avec l'U.G.E.V.R. E., ses paroles concernant la défense de nos droits, la lutte contre la xénophobie et l'antisémitisme et pour la Paix, correspondent à ses actes. Sans cela, elle serait restée, comme tant d'autres, une organisation rachitique, une amicale sur papier, sans adhérents.

Il y a trois ans, en février 1947, un congrès enthousiaste consacrait l'union de la quasi totalité des organisations d'anciens combattants et résistants étrangers. Le Congrès était l'expression et l'aboutissement du grand courant en faveur de l'unité, qui montait des profondeurs des masses d'anciens combattants. Depuis le congrès, l'U. G.E.V.R.E. a dignement rempli son devoir. Elle a défendu appuyée par l'U.F.A.C., à laquelle elle est affiliée, les droits de toutes les couches de ses adhérents (carte de combattant, naturalisations, pensions d'invalidité, etc...); elle a pris position contre la recrudescence de l'antisémitisme et contre les mesures xénophobes.

Elle a aussi dans toutes les occasions manifesté sa volonté de paix.

C'est grâce à cette orientation que l'U.G.E.V.R.E. a gagné la confiance des anciens combattants étrangers.

La grande masse de combattants étrangers désire voir l'U.G.E.V.R.E. poursuivre le chemin qu'elle s'est tracé et n'aspirer qu'à l'unité.

Face aux manœuvres de division, les anciens engagés volontaires et résistants étrangers serreront leurs rangs; ils resteront unis pour la défense de leurs droits et pour la paix, comme ils l'étaient hier où, les armes à la main, ils ont défendu la liberté.

Pétition contre la libération de Xavier Vallat

Notre dernier conseil national a décidé de lancer une pétition demandant la remise en prison de Xavier Vallat.

Nous avons distribué des listes et nous sommes convaincus que nos camarades feront un effort afin que des milliers et des milliers de signatures soient remises au Président de la République.

VENEZ TOUS NOMBREUX

à NOTRE KERMESSE

Les 29 et 30 Avril 10, Rue de Lancry (de 10 heures à 22 heures, sans interruption)

AU PROFIT DE NOS ORPHELINS DE GUERRE

VENTE A MOITIÉ PRIX

Des milliers d'articles offerts par des généreux donateurs de Paris et de Province

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Mars-Avril 1950 p. 2

Nos camarades du "Moshav" Simba NOUS ECRIVENT :

Comme nous l'avons annoncé, notre Union parraine un kiboutz en Israël formé d'anciens engagés volontaires de langue française dans l'armée israélienne. Nous publions ci-dessous la dernière lettre que nous venons de recevoir de nos camarades d'Israël.

Chers parrains,

Nous vous accusons réception de votre lettre du 15-3-1950 accompagnée de deux colis de journaux de votre édition, dont nous vous remercions vivement.

Nous sommes très heureux d'apprendre que vous vous proposez de faire tout votre possible afin de nous venir en aide et que vous vous intéressez à avoir des détails sur notre vie et adaptation en Israël. Soyez sûrs que nous nous ferons un plaisir de vous fournir tous les renseignements que vous désirez.

Nous vous préparons une documentation complète sur notre vie depuis la création du groupe à ce jour. Nous essaierons également d'y joindre quelques photos.

Nos camarades ont lu votre journal avec avidité et me prient de vous demander de le leur envoyer régulièrement. A ce propos, notre section culturelle, qui s'occupe, outre de la culture de nos camarades, de donner : des représentations théâtrales dans les camps d'«Olim», d'expression française ; des émissions radiophoniques à « Kol Israël » tous les mercredis à 20 h. 15 (heure israélienne), sur 33 m. 15, ondes courtes; d'écrire des articles sur les journaux en langue française paraissant dans le pays; se propose de vous envoyer quelques articles, si toutefois il vous serait possible de nous consacrer un petit coin de votre journal.

Nous vous prions d'être à l'écoute pendant notre émission et de nous faire part de vos suggestions par le retour du courrier, car cela nous fera bien plaisir.

Nous sommes très gênés de vous donner des explications sur la façon de nous être utiles. Nous préférons vous donner carte blanche à ce sujet, et nous sommes d'avance certains que tout ce que vous ferez pour nous sera largement suffisant. Néanmoins, nous vous prierons, si cela vous était possible, d'organiser pour nous une collecte de vêtements, chaussures et livres usagés parce que nous sommes très nécessiteux dans ce domaine-là. Quelques journaux quotidiens, hebdomadaires et mensuels ne seront également pas de refus.

Nous ne voulons pas trop abuser de votre bonne volonté et de votre générosité, et croyez que nous sommes très gênés de vous demander de pareils services. Sachez seulement que nous avons très peu de connaissances dans le pays, et pour cette raison, nous ne recevons presque aucune aide.

Dans l'attente de vous lire, recevez, chers parrains, nos plus amicales salutations.

Le Responsable :
Beniiah CHLOMO.

LA VIE DE NOS SECTIONS

NANCY

Le grand bal annuel

La section de l'U.E.V.A.C.J. de Nancy a donné son grand bal annuel le 28 janvier 1950, sous la présidence d'honneur de M. le Préfet de Meurthe-et-Moselle, et en présence des personnalités civiles et militaires de la ville, et de M. Orfus, Président fédéral, qui a défini, pendant le vin d'honneur, les buts et les desiderata de notre association.

Les délégués des différents mouvements patriotiques et d'Anciens Combattants de Nancy nous avaient également honorés de leur présence.

La soirée a obtenu le plus grand succès et a dépassé les prévisions les plus optimistes.

En effet, une foule très nombreuse se pressait dans les deux salons du café Walter, et, jusqu'à une heure très avancée de la nuit on a dansé au rythme entraînant de l'excellent orchestre Willy.

A minuit, eut lieu la traditionnelle élection de la reine du bal, honneur qui échut à la tout echarmante Mlle Galdkrantz, suivie de très près par la non moins charmante Mlle Platzek, vice-reine.

Les cotillons les plus divers : chapeaux, plumes et serpentins n'ont pas peu contribué à la liesse générale.

Espérons que cette soirée, toute imprégnée de l'esprit « Ancien Combattant » se renouvellera bientôt, et souhaitons un long règne à la reine, et longue vie à la Fédération Nationale et à la section de Nancy.

D'autre part, l'Amicale des Porte-Drapeaux des Sociétés militaires et patriotiques de Nancy a tenu son assemblée générale, à laquelle était convié notre porte-drapeau, le camarade C. Finkelstein.

Voici le compte rendu de l'activité au cours de l'année 1949 :

52 manifestations nationales et locales, aussi bien religieuses que patriotiques;

Notre camarade a participé à toutes ces manifestations, malgré ses occupations personnelles, ce qui a valu à notre section les remerciements de M. le Président de l'Amicale des porte-drapeaux, remerciements, répétons-le, dûs surtout à l'inlassable activité de notre camarade C. Finkelstein. Après le compte rendu, a été élaboré le programme pour l'année 1950, programme tout aussi chargé que le précédent.

Notre section s'occupe également, par l'entremise de notre délégué, le camarade Daum, et en accord avec toutes les organisations juives de Nancy, de l'apposition d'une plaque commémorative de nos déportés de Nancy, afin que leurs noms restent à jamais gravés dans la pierre comme dans nos cœurs.

LE BLEU.

METZ

Assemblée générale

C'est le 18 février 1950, que notre section a organisé un banquet pour les membres et leurs familles, à l'occasion de son assemblée générale annuelle. Dans une atmosphère de camaraderie et de gaîté, le banquet s'est prolongé jusqu'à une heure avancée de la nuit.

Le président Lipsyc ouvrit la séance en saluant tous les camarades et sympathisants présents et en leur souhaitant de passer une bonne soirée.

Ensuite, Wisnia, secrétaire général, prit la parole et présenta un compte rendu détaillé de l'activité de notre section durant l'année 1949. Sur notre intervention, 22 camarades ont obtenu la nationalité française, et nous n'avons jamais hésité à donner satisfaction aux moindres désirs de nos membres.

Après M. Wisnia, la parole fut donnée à M. Prager, trésorier, qui donna un bilan satisfaisant de nos finances et qui approuva le remplacement du bal traditionnel en 1949 par une collecte de dons.

M. Poch, notre sympathique vice-président, expliqua l'utilité et la nécessité de l'existence d'une section comme la nôtre, et regretta l'absence d'un certain nombre de nos membres et l'indifférence dont ils font preuve à notre égard, après avoir obtenu, par notre intervention, la nationalité française.

M. Layzerowicz Raphaël prit la parole et demanda que tous les Juifs reconnaissent l'importance de notre groupement et le soutiennent moralement et matériellement. Il nous montra ensuite un tract antisémite, distribué aux lycéens, ce qui nous rappelle qu'un danger nous guette toujours et que nous devons redoubler de vigilance en étant plus unis que jamais.

A l'issue d'une discussion générale, l'assemblée félicita l'ancien comité d'avoir, sans ménager ses efforts, donné pleine satisfaction aux membres de notre section.

L'ancien comité démissionna, et au vote secret furent élus :

MM. Lipsyc, Président;
Poch et Alembick, Vice-présidents;
Wisnia, Secrétaire général;
Prager, Trésorier, porte-drapeau.
Klein, Trésorier adjoint;
Layzerowicz, Secrétaire adjoint.
Neunberger, Premier assesseur;
Gutrach, Deuxième assesseur.

Le nouveau comité remercia l'assistance pour la confiance accordée, et promit un travail fécond et intense.

La soirée se termina dans une ambiance très cordiale.

Le Secrétaire Général
J. WISNIA.

Délégation du M.R.A.P. reçue par M. René Mayer

Le mardi 21 février, une délégation du M.R.A.P., conduite par les députés, C. Serre, A. Touchard, André Spire, homme de lettres, et M. Grunspan, et à laquelle participait, au nom des Anciens Combattants Juifs, notre camarade Isi Blum, a été reçue par M. René Mayer, ministre de la Justice.

Avant l'heure fixée, des centaines de personnes se sont massées sur les trottoirs devant le ministère, voulant ainsi appuyer par leur présence la démarche de la délégation qui est venue exprimer au ministre l'indignation de la population juive et demander la remise en prison de Xavier Vallat.

Le Ministre de la Justice tenta de minimiser le fait de la libération de Vallat. Il prétend avoir bien agi, étant Juif lui-même. Et faisant état du fait que plusieurs membres de sa propre famille ont été déportés, qu'il est lui-même membre du Consistoire, et qu'il a refusé, sous l'occupation, de s'occuper de l'U.G.I.F., M. René Mayer prétendit qu'il aurait été accusé de faire des discriminations, et qu'il aurait provoqué de l'antisémitisme en s'opposant à la libération de Vallat.

Il aurait, certes, suscité la haine des Vallat, des hommes de « l'Action Française », des collabos. Mais, en faisant le contraire, il a provoqué la colère des victimes du nazisme, de tous les républicains, qui voudraient, eux, voir le bourreau nazi hors d'état de nuire.

La délégation n'a pas pu approuver l'argumentation du ministre, qui maintient sa décision.

La foule qui attendait la sortie de la délégation a appris, avec indignation, les résultats de la démarche et l'a exprimé en scandant longtemps : « Xavier Vallat en prison ! »

Notre Union a décidé de poursuivre la campagne pour la remise en prison de ce criminel, entre autres, par une pétition nationale, qui sera remise au Président de la République, et par de multiples délégations d'anciens combattants auprès des élus.

La guerre de 1939-1945

LE NOMBRE DES TUES CIVILS ET MILITAIRES

Par question écrite numéro 12.051, M. Louis Marin avait demandé à M. le Ministre des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre, quelles sont, pour la France, pendant la guerre de 1939-1945, les pertes en soldats tués, blessés, prisonniers, disparus pour les armées de terre, de mer, de l'air (armées de 1939, de la France combattante, du maquis, de la libération) et les pertes en victimes civiles, fusillées, tuées par les bombardements, déportées, mortes en captivité, incarcérées, et combien ces victimes ont laissé de veuves, d'orphelins, d'ascendants. (Question du 10 novembre 1949).

D'après la réponse du ministre, les pertes s'établissent ainsi :

1° Pertes militaires et civiles (guerre 1939-1945) :

MILITAIRES	Décès	Disparition	Total
Guerre 1939-1940	84.094	5.289	89.383
Prisonniers de guerre	36.836	1.915	38.751
Armée de la Libération	55.557	3.530	59.080
Forces Françaises de l'Intérieur	23.735	228	23.963
Alsaciens et Lorrains incorporés dans la Werhmacht	17.213	14.641	31.854

En ce qui concerne les 1.915 disparitions de prisonniers de guerre, il est à noter qu'il s'agit de dossiers de recherches dont la presque totalité viendra s'ajouter aux dossiers décès.

VICTIMES CIVILES

Décès en France :

	Disparus Déportés ou décédés
Fusillés	9.844
Bombardement	37.006
Divers	59.225
Soit au total	106.075

DEPORTES POLITIQUES ET RACIAUX

Déportés politiques	110.000	65.000
Déportés raciaux	120.000	117.000

TRAVAILLEURS DEPORTES

Déportés	600.000
Disparus ou décédés	40.000

2° Il n'est pas possible au ministère des Anciens Combattants et Victimes de la guerre de fournir le nombre de veuves, d'orphelins et d'ascendants laissés par ces victimes; ce départe-

Hommage au groupe Manuchian-Reiman fusillés par les nazis

Quelques milliers de personnes sont venues, le dimanche 5 mars, au cimetière d'Ivry, à la cérémonie organisée en l'honneur du groupe de 24 héros de Manouchian-Reiman, fusillés par les nazis en février 1944.

De la Porte de Choisy jusqu'au cimetière, un long cortège se forma, précédé des drapeaux et des gerbes de multiples organisations d'anciens combattants, de résistants et de victimes de la guerre.

Notre ami Laroche exalta les actions héroïques de ces résistants et lança un appel en faveur de l'unité dans le combat contre la libération de Xavier Vallat, contre l'antisémitisme et la xénophobie, et pour la paix.

Rappelons que cette magnifique cérémonie fut placée sous le patronage de l'U.F.A.C., et présidée par un membre du bureau de cette organisation.

Les meilleurs veux de bonheur à notre camarade Maurice et à Mme GRINBERG, à l'occasion de la naissance de leur fils Henri-Maxime.

La famille CLEITMAN.

Le Musée d'Art Populaire Juif

12, Rue des Saules, Paris (18e)
(Métro : Lamarck),

est ouvert tous les DIMANCHES et JEUDIS, de 15 à 18 heures.
Entrée libre.

Lettre adressée par M. Vinciguerra au Ministre de l'Intérieur

en faveur des organisations polonaises D'ANCIENS COMBATTANTS DISSOUTES

Monsieur le Ministre,

Les Engagés Volontaires et Résistants d'origine étrangère, groupés dans l'U.G.E.V.R.E., ont été vivement émus des diverses mesures prises contre plusieurs organisations d'Anciens Combattants étrangers.

Soucieux avant tout de demeurer en dehors des questions politiques, nous n'avons jamais entendu apprécier ni discuter les raisons de maintien de l'ordre public et de défense des intérêts français qui ont pu motiver ces mesures.

La récente suppression de 2 organisations importantes d'anciens combattants Polonais nous fait un devoir toutefois d'attirer respectueusement votre attention sur ces graves décisions qui ont provoqué un très vif émoi dans nos propres Associations et dans toute l'immigration combattante.

Indépendamment et en dehors des raisons politiques, dont notre Fédération n'a pas à connaître et dont nous ne saurions discuter, il ne saurait nous échapper que ces mesures frappent d'authentiques anciens combattants et des invalides de guerre qui ont, à ce titre, des droits à sauvegarder et des intérêts à défendre. Ceux-ci ne peuvent être efficacement protégés que dans le seul cadre des Associations d'Anciens Combattants et ce sont justement celles-ci qui sont supprimées.

Il nous apparaît que cette situation est de nature à léser gravement les intérêts des anciens combattants Polonais, qui ont manifesté pourtant envers notre pays un attachement et un loyalisme indiscutables. Elle risque, au surplus, en provoquant une grave inquiétude au sein de l'immigration étrangère en France, de nuire sérieusement aux intérêts de l'économie française.

C'est pourquoi l'U.G.E.V.R.E., en attirant respectueusement votre attention sur cette situation, a l'honneur de vous prier de vouloir bien reconsidérer sous l'angle de ces observations, la question des anciens combattants Polonais et la nécessité pour eux de s'unir au sein d'organisations de combattants. Il est conforme d'autre part aux traditions de l'esprit français, de ne pas faire souffrir des ressortissants Polonais, anciens combattants au service de la France, ce qui leur confère tout de même un certain mérite, des difficultés passagères qui opposent leur pays au nôtre.

Nous sommes du reste à votre plus entière disposition pour examiner avec vous cette pénible situation.

Je vous remercie vivement à l'avance de l'attention que vous voudrez bien apporter à cette lettre et je vous prie d'agréer, Monsieur le Ministre l'expression de ma haute considération.

Le Président Fédéral :
VINCIGUERRA Avocat à la Cour.

Le Bal de l'U.G.E.V.R.E.

Le samedi 4 mars dernier, l'U.G.E.V.R.E. a organisé son premier bal à l'hôtel des « Deux Mondes ».

Un grand nombre de camarades appartenant aux diverses associations composant l'U.G.E.V.R.E. sont venus au bal et une atmosphère de franche camaraderie entre les anciens combattants de diverses nationalités a dominé cette soirée.

Tous les présents ont exprimé leur satisfaction de la bonne organisation de la soirée.

Notre Union aux 2e Assises Nationales de la Paix

Plus de 8.000 délégués, hommes et femmes, de toutes conditions, sans considération de partis politiques, sont venus de tous les coins de France et ont tenu leurs assises pendant trois jours, (les 10, 11 et 12 mars) dans l'immense hall du Palais des Expositions. Ils sont venus non seulement exprimer leur ardent désir de paix, mais aussi clamer leur volonté et leur détermination de se dresser avec force contre ceux qui veulent plonger l'humanité dans un nouveau carnage.

Des résolutions ont été adoptées demandant notamment :

1. — Réduction immédiate des armements;
2. — Mise hors la loi de la bombe atomique et des armes d'extermination en masse;
3. — Cessation des guerres coloniales;
4. — Cessation de la répression contre les Partisans de la Paix;
5. — Pacte de paix entre les grandes puissances.

D'anciens combattants, qui ont tout particulièrement souffert de la guerre ont participé très nombreux à ces assises.

Notre Union y a délégué quelques camarades du bureau.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Mars-Avril 1950 p. 3

Attitude inadmissible

A la suite d'un communiqué, paru dans le « Bulletin Consistorial Israëlite de Lyon », faisant une discrimination entre juifs français de vieille souche et les naturalisés, notre Union a adressé cette lettre de protestation au Consistoire Central :

Monsieur le Président,

Notre section de Lyon nous transmet le texte d'une communication, parue dans le « Bulletin de la Circonscription Consistoriale Israëlite de Lyon » relative aux conditions du renouvellement du Conseil d'Administration du Consistoire Israëlite de Lyon, et nous demande d'élever une protestation au nom de tous les Anciens Combattants.

En effet, les lecteurs du Bulletin sont informés que tout candidat pour être éligible doit être Français ou naturalisé français depuis plus de 10 ans.

Alors que les engagés volontaires jouissent de leur qualité de Français et de tous les droits de citoyen après leur naturalisation, sans condition aucune, il est navrant de voir établir par le Consistoire Israëlite une discrimination entre Juifs français de vieille souche et Juifs ayant acquis récemment leur nationalité française, surtout, après les années douloureuses que nous venons de vivre et au cours desquelles plus de 100.000 de nos frères et sœurs de France ont été exterminés sans distinction.

C'est pourquoi les Anciens Combattants Juifs protestent avec force contre cette discrimation qui ne peut que justifier et renforcer la position des xénophobes, pour ne pas dire des antisémites, en France.

Nous vous prions d'agréer, Monsieur le Président, l'assurance de nos meilleurs sentiments.

Le Président :
J. ORFUS.
Le Secrétaire Général :
I. BLUM.

Notre camarade HALTMAN à l'honneur

Notre camarade Joël Haltman, le porte-drapeau de l'Union, vient d'être décoré de la Croix de Chevalier du Mérite Social. Nous lui adressons, à cette occasion, nos plus sincères félicitations.

***

République Française, Ministère du Travail et de la Sécurité Sociale.

Le Ministre du Travail et de la Sécurité Sociale, par décret en date du 3 septembre 1949, a conféré à Monsieur Haitman Joël, trésorier de la Société Konsk à Paris, la Croix de Chevalier du Mérite Social.

Fait à Paris, le 3 septembre 1949.

Le Ministre du Travail :
Signé : Daniel MAYER.

RUBRIQUE DU MEDECIN

La dysenterie et ses complications tardives

Parmi les maladies répandues, surtout aux époques de guerre, et dont les complications sont souvent méconnues, il ne faut pas en oublier une, qui a sévi particulièrement pendant celle de 1939-1945.

Il s'agit de la dysenterie ou plutôt des dysenteries, que beaucoup de nos camarades ont contractée soit dans la Légion, au cours de leur séjour en Afrique du Nord, soit dans les stalags et camps de concentration. Il existe deux formes différentes de cette affection : celle des pays chauds (on la trouve également chez les prisonniers qui ont été en contact avec les originaires des pays chauds) — dysenterie amibienne — causée par un petit parasite. C'est une maladie assez grave, avec tendance aux rechutes, à la chronicité, causant des lésions intestinales profondes, parfois même l'apparition d'un abcès du foie.

La deuxième forme est la dysenterie bacillaire, avec une contagiosité prononcée, dûe à plusieurs espèces de bacilles, qui ne se développe dans les régions tempérées que pendant l'été et prend une allure épidémique. C'est elle qui a été extrêmement fréquente dans les camps de prisonniers et de déportation.

Ce qui nous intéresse surtout aujourd'hui, ce sont les complications lointaines qu'on retrouve chez les malades plusieurs années après et sur lesquelles nous tenons à attirer l'attention.

Les complications tardives de la dysenterie amibienne peuvent être les plus diverses : des douleurs précordiales, des nausées, de prédominance matinale, des coliques, un état diarrhéique chronique, des maladies de foie, d'autre part des maux de tête, des vertiges et même certains déséquilibres d'ordre psychique, lassitude, angoisse, etc... Parmi les complications de la dysenterie bacillaire, nous retenons des affections articulaires rhumatismales. Dans toutes les formes de dysenterie, il reste souvent une tendance à la diarrhée chronique, aux coliques et à d'autres troubles gastro-intestinaux.

C'est pourquoi les malades présentant un de ces troubles ne doivent pas oublier, pendant l'interrogation de leur médecin, de lui révéler une atteinte ancienne de dysenterie.

L'été dernier, à l'occasion d'une poussée d'entérite dysentériforme, dans certains quartiers des 19e et 20e arrondissements, parmi les malades, on a trouvé d'anciens prisonniers et déportés sensibilisés par une ancienne dysenterie. Les multiples recherches bactériologiques dans les selles n'ont pas toujours mis en évidence les bacilles ou les parasites, et malgré cela, il faut, à chaque rechute, systématiquement les rechercher.

Heureusement nous sommes aujourd'hui mieux armés contre ces maladies et nous pouvons soulager et même faire disparaître les complications lointaines de la dysenterie.

Docteur BORUCHIN.

Appel sous les drapeaux de la classe 1950

Décret numéro 50-349 *du* 21 *mars* 1950 *relatif à l'appel sous les drapeaux de la première fraction de la classe* 1950

Le président du Conseil des ministres,

Sur le rapport du ministre de la Défense nationale,

Vu la loi du 31 mars 1928, relative au recrutement de l'armée,

Vu la loi du 14 février 1946 relative au personnel des exploitations minières et assimilées;

Vu la loi numéro 50-340 du 18 mars 1950 relative à l'appel sous les drapeaux de la classe 1950,

DECRETE :

Article premier. — La première fraction de la classe 1950 sera convoquée sous les drapeaux aux dates suivantes :

a) Armée de terre et armée de l'air :

Du 25 avril au 4 mai 1950 inclus, pour les jeunes gens destinés aux unités de la métropole et des territoires occupés;

A partir du 25 avril et à des dates échelonnées suivant les possibilités de transport maritime, pour les jeunes gens devant servir en Afrique du Nord;

b) Armée de mer : à partir du 25 avril 1950.

Article 2. — La première fraction de la classe 1950 comprend :

Les jeunes gens nés du 1er novembre au 30 avril 1930 inclus;

Les jeunes gens des classes 1946, 1947, 1948, et 1949 qui auront résilié avant le 16 avril le sursis d'incorporation qui leur a été accordé;

Les hommes nés antérieurement au 1er novembre 1929 qui n'ont pas encore rempli leurs obligations légales d'activité, à l'exception de ceux qui bénéficient d'un sursis d'incorporation et de ceux qui ont été dispensés, pour une raison quelconque, d'effectuer leur service militaire actif;

Les jeunes gens de la classe 1949 confiés par décision de justice jusqu'à leur majorité à des établissements d'éducation surveillée qui n'ont pas été appelés avec la classe 1949.

Les jeunes gens énumérés aux trois alinéas précédents suivront intégralement dans l'active et dans la disponibilité le sort de cette fraction de classe.

Article 3. — Exceptionnellement seront dispensés de leurs obligations légales d'activité :

a) D'office :

Les jeunes gens classés « bons service auxiliaire » par les conseils de révision;

Les mineurs travaillant dans un chantier souterrain remplissant les conditions fixées par les décrets des 14 juin 1946 et 12 février 1948 relatifs aux industries minières et assimilées, à moins de demande écrite contraire de leur part;

Les jeunes gens résidant à l'étranger visés à l'article 6 de la loi du 18 mars 1950, à l'exception de ceux qui auront adressé, avant le 25 avril 1950, au consulat dont ils relèvent, la demande expresse d'accomplir leur service militaire;

b) Sur demande du ministre de la Justice :

Les jeunes gens confiés par décision de justice à des établissements d'éducation surveillée, dont le maintien dans ces établissements jusqu'à leur majorité est estimé nécessaire; ils seront appelés en 1951;

c) Sur leur demande :

Les jeunes gens visés aux articles 7 et 8 de la loi du 18 mars 1950, à savoir :

Les pères de famille;

Les fils aînés de veuves non remariées, de femmes abandonnées pour lesquelles la preuve d'abandon résultera d'un jugement condamnant le mari pour abandon de famille, ou de filles-mères abandonnées;

Les aînés d'orphelins de père et de mère;

Les fils aînés de famille comptant sept enfants vivants ou morts pour la France ou victimes d'un accident mortel du travail;

Les fils puînés d'une des familles visées aux trois alinéas précédents dont aucun frère plus âgé n'a bénéficié d'une dispense de service au titre de fils aîné.

Ces demandes, accompagnées des pièces justificatives énumérées au tableau annexé au présent décret, devront parvenir aux directions régionales de recrutement avant le 12-4-1950. Toutefois les jeunes gens venant à acquérir avant le 25 avril 1950, l'une des conditions énumérées à l'article 7 de la loi du 18 mars 1950 disposeront d'un délai de quinze jours pour faire valoir leurs droits. Les situations nouvelles créées depuis le 24 avril 1950 n'ouvriront droit à aucune dispense.

Article 4. — Toutefois, ne bénéficieront d'aucune mesure de dispense et resteront soumis à l'appel en vue de l'accomplissement total de leurs obligations légales d'activité :

Les insoumis, quelle que soit la décision judiciaire dont ils auront fait l'objet;

Les individus exclus de l'armée au titre de l'article 4 de la loi du 31 mars 1928;

Les individus tombant sous le coup de l'article 5 (paragraphes a et b) de la loi du 31 mars 1928 et incorporés directement dans un bataillon d'infanterie légère ou susceptibles d'y être incorporés après un stage d'épreuve de trois mois dans un corps du service général.

Article 5. — Les jeunes gens de la deuxième fraction de la classe 1950, telle qu'elle est définie à l'article 4 de la loi du 18 mars 1950, qui désirent bénéficier d'une des dispenses prévues à l'article 7 ou 8 de cette loi, pourront adresser leur demande accompagnée des pièces justificatives aux directions régionales du recrutement à partir du 1er juin 1950. La date limite du dépôt de ces demandes est fixée au 15 septembre 1950.

Le **Mercredi 19 Avril 1950**, à 20 h. 30

aura lieu, dans la Salle, **10, RUE DE LANCRY**, une

GRANDE ASSEMBLEE D'INFORMATION

POUR LES MEMBRES DE NOTRE UNION

Tous nos camarades sont invités à venir nombreux, l'ordre du jour étant très important.

LES MEUBLES DANIC

CREENT...
FABRIQUENT...
VENDENT...

Les meilleurs meubles
Aux meilleures conditions

11, Rue Ferdinand-Duval, 11
PARIS-IVe

Métro : St-Paul - Tél. : TUR. 81-13
Maison de confiance

CALENDRIER de nos MANIFESTATIONS

19 AVRIL, à 20 h. 30, 10, Rue de Lancry :
Assemblée d'Information.

29 ET 30 AVRIL, de 9 heures à 23 heures, dans les Salles Lancry, 10, Rue de Lancry :
Grande Kermesse (Vente de Charité).

7 MAI :
Journée Nationale pour la Paix, organisée par l'U.F.A.C.

9 MAI, à 17 h. 45 (Métro : Georges-V) :
Cérémonie de la Flamme.

11 JUIN, au Cimetière de Bagneux, devant notre Monument :
Commémoration du 10e anniversaire des batailles de juin 1940.

2 JUILLET, aux Invalides :
Apposition de la Plaque Commémorative des Anciens Combattants Juifs des deux dernières guerres.

Notre section du XIe intervient contre la libération de Xavier Vallat

Une délégation de notre section du XIe arrondissement s'est rendue, le 10 février dernier, à la permanence de M. Hugues, député de cet arrondissement, pour lui faire part de l'émotion soulevée par la libération de Xavier Vallat.

A l'issue de cet entretien, notre délégation a remis à M. Hugues, le texte que nous publions ci-dessous :

Monsieur le Député,

Les Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs du XIe arrondissement, ont l'honneur d'attirer votre bienveillante attention sur l'émotion soulevée parmi la population juive et tout particulièrement parmi les anciens combattants, veuves et orphelins de guerre de notre arrondissement, à la suite de la libération injustifiée de Xavier Vallat.

Xavier Vallat, premier Commissaire aux questions juives dans le gouvernement de Vichy, est l'un des responsables directs de la déportation et de l'extermination de plus de 100.000 Juifs, dont 5.000 de notre arrondissement, parmi lesquels se trouvaient un grand nombre d'engagés volontaires et d'anciens combattants.

Nous avons tenu à venir vous faire part de cette émotion, et de vous demander de bien vouloir user de votre influence auprès des autorités compétentes, afin que la mesure de clémence prise en faveur de Xavier Vallat soit rapportée.

Espérant que vous voudrez bien prendre en considération notre démarche, nous vous prions d'agréer, Monsieur le Député, avec tous nos remerciements, l'expression de nos sentiments distingués.

400 demandes de la Carte du Combattant ont été déposées par notre Union

A ce jour, plus de 400 demandes de la carte du Combattant ont été remises, à l'Office Départemental, par les soins de notre Union.

Ce chiffre ne nous satisfait pas.

Nombreux sont encore les camarades qui, par négligence, n'ont pas encore fait le nécessaire afin de constituer leur dossier.

Nous leur recommandons de le faire, dans leur propre intérêt, le plus rapidement possible.

Notre bureau est à leur entière disposition.

NATURALISATIONS

Les camarades de notre « Union » dont les noms suivent viennent d'être naturalisés français. Nous leur adressons, à cette occasion, nos fraternelles salutations

GOLDBRENNER Max.	KONIG Naftali.	WEBER Markus.
GROSMAN Moszek.	KREJPS Israel.	WEISSENBERG Ludwig
GRONNER Simon.	SAMSONOWICZ Jacob.	WOLF Fiszel.
HERSZTENZANG Hersz.	SZILAGY Moritz.	ZLOCZEWSKI Joël.
INDYK Simon.	SZCZYCKI Icik.	ZAJDE Major.
KRISCHER Henri.	WAJNSTEIN Michel.	

Menuiserie Ebénisterie

INSTALLATION GENERALE DE MAGASINS
EBENISTERIE - VERNISSAGE
Prix modérés - Travail soigné

ÉTABLISSEMENT
KREMSKI

Remise de 5 % aux membres de l'Union
9, rue Victor-Letalle
PARIS-20e
Métro : Ménilmontant
Tél. : MEN. 79-96

Affaires fiscales, juridiques, commerciales, artisanales, rédaction actes sociétés, fonds de commerce, gérance, baux, registres du Commerce, des Métiers, déclarations fiscales, etc...

Simon FELDMAN
CONSEIL JURIDIQUE ET FISCAL
132, Rue Montmartre - PARIS-2e
Tél. : CENtral 27-68

Consultations tous les jours, sauf dimanche, de 18 h. à 19 h. 30
Samedi de 15 à 18 heures et sur rendez-vous

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Mars-Avril 1950 p. 4

Ce que vous devez savoir

Le Statut du Combattant Volontaire de la Résistance

Le « Journal Officiel » du 24 mars 1950 publie le décret numéro 50.358 du 21 mars 1950, portant règlement d'administration publique pour l'application de la loi numéro 49.418 du 25 mars 1949 relative au statut et aux droits des combattants volontaires de la Résistance.

Le titre premier du décret détermine la qualité du combattant volontaire de la Résistance.

Ont droit au titre de combattant volontaire de la Résistance :

— les titulaires de la carte de déporté ou d'interné résistant;

— les personnes qui ont été exécutées, tuées ou blessées dans des conditions de nature à ouvrir droit à pension militaire de décès ou d'invalidité, sous réserve que la cause déterminante de ces faits soit un acte qualifié de résistance;

Dans le cas où le combattant volontaire de la résistance est décédé, sa qualité est reconnue à la diligence de son conjoint, de ses ascendants ou descendants, et seulement à défaut de ces derniers, à la diligence de ses autres ayants cause dans l'ordre sucessoral.

— les personnes qui, pouvant justifier de leur appartenance à l'un des réseaux, unités ou mouvements reconnus par l'autorité militaire, au titre des F.F.C., des F.F.I. ou de la R.I.F., se sont mises, avant le 6 juin 1944, à la disposition d'une formation de la résistance à laquelle a été attribuée la qualité d'unité combattante et ont effectivement combattu pendant trois mois.

Sont réputées unités combattantes, les unités reconnues officiellement comme telles dans les conditions prévues à l'article 13 de l'arrêté du 23 décembre 1949 fixant les conditions d'attribution de la carte du combattant;

— toute personne qui, ayant appartenu pendant trois mois au moins avant le 6 juin 1944, aux F.F.C., aux F.F.I. ou à la R.I.F. dans une zone occupée par l'ennemi, aura en outre obtenu l'homologation régulière de ses services par l'autorité militaire dans les conditions fixées aux trois décrets précités ci-dessus.

La qualité de combattant volontaire de la résistance peut être reconnue à titre exceptionnel et sur avis favorable de la Commission nationale à toute personne n'entrant pas dans l'une des catégories prévues ci-dessus, qui justifie avoir accompli habituellement après le 16 juin 1940 et pendant trois mois ou moins avant le 6 juin 1944, des actes caractérisés de résistance.

Les personnes justifiant de quatre-vingt-dix jours de services consécutifs ou non, décomptés jour par jour, sont considérées comme remplissant la condition de durée de trois mois exigée à l'article 2 de la loi numéro 49-418 du 25 mars 1949. Pour le calcul des quatre-vingt-dix jours, le jour d'admission dans la formation ou l'unité combattante et celui du départ comptent dans le temps de présence.

Le titre II fixe la procédure d'attribution du titre de combattant volontaire de la Résistance.

Il y est dit notamment :

Le titre de combattant volontaire de la Résistance est attribué, sur demande ou même d'office, par décision du ministre des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre, président du Comité d'administration de l'Office national des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre qui pourra éventuellement déléguer ce pouvoir aux préfets, présidents des Offices départementaux.

L'avis des Commissions départementales ou de la Commission nationale dont la composition est déterminée ci-après sera préalablement recueilli. Il sera délivré aux bénéficiaires ou, à défaut, à son ayant cause une carte spéciale, dont les caractéristiques seront fixées par arrêté pris après avis de l'Office national des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre.

Le temps de présence pris en considération pour l'attribution du titre de combattant volontaire de la Résistance est mentionné sur ladite carte à titre indicatif.

Toute personne qui veut obtenir l'attribution du titre de combattant volontaire de la Resistance doit adresser sa demande dans le delai d'un an à compter de la publication du présent décret:

1. — Si elle réside en France au préfet, président de l'Office départemental des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre dans la circonscription duquel se trouve cette résidence;

2. — Si elle réside dans un département ou un territoire d'outre-mer ou un autre pays de l'Union Française, à l'Office national des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre.

. — Si elle réside à l'étranger, à l'Office National des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre par l'intermédiaire du consulat dont elle relève.

En cas de décès ou de disparition, la demande peut etre présentée dans le meme délai, par le conjoint, les ascendants ou les descendants et, seulement a défaut de ces derniers, par les autres ayants cause dans l'ordre successoral: elle doit toujours être adressée à l'Office national des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre.

Les demandes doivent être accompagnées des pièces établissant le titre auquel elles sont formulées, à savoir, notamment :

1. — Pour les déportés et internés résistants :

Une copie certifiée conforme de la carte délivrée en application des dispositions du décret numéro 49-427 du 25 mars 1949;

2. — Pour les membres de la résistance et les personnes qui, pour actes qualifiés de résistance, ont été exécutés, tués ou blessés dans les conditions ouvrant droit à pension militaire de décès ou d'invalidité, selon le cas;

Une copie certifiée conforme du titre provisoire ou définitif de la pension attribuée, soit au demandeur, soit à ses ayants cause;

En l'absence de demande de pension, tous documents propres à établir l'existence de ce droit;

3. — Pour les résistants n'ayant pas trois mois d'appartenance antérieurement au 6 juin 1944, à l'un des réseaux, unités ou mouvements reconnus au titre des F.F.C., F.F.I., ou de la R.I.F. :

Une copie certifiée conforme de l'attestation d'appartenance délivrée par l'autorité militaire compétente et toutes pièces délivrées par cette autorité attestant la participation effective au combat pendant au moins trois mois.

4. — Pour les résistants ayant appartenu pendant trois mois au moins, antérieurement au 6 juin 1944, dans une zone occupée par l'ennemi, à l'un des réseaux unités ou mouvements de résistance reconnus unités combattantes;

Une copie certifiée conforme de l'attestation d'appartenance délivrée par l'autorité militaire certifiant la matérialité et la durée des services accomplis dans la zone;

5. — Pour les personnes qui n'appartiennent pas aux catégories déterminées ci-dessus :

Tous documents officiels ou de service tels que rapports ou citations pour les faits et la durée qu'ils mentionnent ou au moins deux témoignages circonstanciés attestant sur l'honneur la matérialité ainsi que la durée de l'activité dans la Résistance et établis par les personnes notoirement connues pour leur activité dans la Résistance et appartenant aux F.F.C., aux F.F.I. ou à la R.I.F. Dans le cas de témoignages, l'honorabilité des témoins doit être certifiée, s'ils résident sur le territoire de l'Union Française, par le commissaire de police, ou le maire, ou le représentant local de la France; s'ils résident à l'étranger par l'autorité consulaire la plus proche.

Dans les cas douteux et à défaut d'autres moyens, une enquête peut être demandée par l'intermédiaire des préfets aux services placés sous leurs ordres.

A l'étranger, les renseignements nécessaires sont fournis éventuellement après enquête par les autorités consulaires françaises.

Dans tous les cas prévus au présent article, les pièces pourront être produites après la demande lorsque l'intéressé aura justifié, au moment de sa présentation, qu'il s'est déjà mis en instance pour les obtenir.

Le titre III du décret traite des droits des combattants volontaires de la Résistance. Les voici :

Les combattants volontaires de la Résistance ont droit, même à titre posthume, à une médaille commémorative avec ruban. Le modèle en sera défini par arrêté du ministre des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre, après avis d'un jury de concours.

Ce jury comprendra les membres de la commission nationale, un représentant du garde des Sceaux, ministre de la Justice, et un représentant du ministre de l'Education Nationale.

Les titulaires d'une carte de combattant volontaire de la Résistance portant mention d'un grade d'assimilation attribué dans les conditions prévues à l'article 12 du présent décret ou, en cas de décès, les ayants-droit à pension, peuvent obtenir une pension fondée sur ce grade.

Les demandes en révision présentées à ce titre doivent être formulées dans le délai prescrit en matière de pension. Les dispositions de l'article 108 du code des pensions militaires d'invalidité et des victimes de la guerre leur sont applicables. Le point de départ du délai imparti tant pour solliciter la révision de la pension que pour obtenir le paiement intégral des arrérages, est la date de délivrance au bénéficiaire de la carte spéciale.

Carte du Combattant Volontaire de la Résistance

OFFICE NATIONAL
DES ANCIENS
COMBATTANTS
ET VICTIMES
DE LA GUERRE

OFFICE
DEPARTEMENTAL
d ....

République Française N°........

CARTE DE COMBATTANT
VOLONTAIRE
DE LA RESISTANCE
délivrée à

M ....
Prénoms ....
Domicilé ....
Né le .... à ....

A .... le 195

Le titulaire :

Le Préfet,
président de l'Office
départemental :

VERSO DE LA CARTE DU COMBATTANT

OBSERVATIONS

La présente carte est rigoureusement personnelle et, pour être valable, doit être revêtue de la signature du titulaire.

Elle permet, notamment, de recourir à l'aide de l'Office National.

En cas de détérioration de nature à rendre difficile la vérification de l'identité, le titulaire a intérêt à demander le remplacement de sa carte à l'Office départemental qui l'a établie. Tout abus ou toute fraude constatée dans l'utilisation de cette carte exposera son auteur aux poursuites de droit commun.

Médaille du Combattant Volontaire
de la Résistance

Le titulaire de la présente carte est autorisé, conformément aux dispositions du décret du   art.
à porter les insignes de la Médaille du Combattant Volontaire de la Résistance.

Cette carte constate l'appartenance de son titulaire pendant une durée d'au moins 90 jours à la Résistance.

Fabrique de
Boutonnières
en tous genres
LAC
4, Rue de Saintonge
PARIS (IIIe)

Vous pouvez aider
les Etudiants Juifs
en leur donnant du TRAVAIL
pour Secrétariat, traductions, surveillances, remplacements, leçons et tous autres travaux.
Vous trouverez la personne COMPETENTE qu'il vous faut en écrivant à
L'UNION DES ETUDIANTS
JUIFS DE FRANCE
(Coopérative de Travail)
8, Rue Lalande - Paris-14^e
(Tél. : SUF. 43-17)

JACQUES BANATEANU MARCEL MOURIER
MARBRIERS
Directeurs-Propriétaires de
LA MARBRERIE DE BAGNEUX
122, Route Stratégique, Montrouge (Seine)
Face à la porte principale du Cimetière de Bagneux
Téléphone. Jour : ALEsia 20-16 - Nuit : MONtmartre 24-74
Entreprise générale de convois
Transports funèbres et tout ce qui concerne les travaux de cimetière
Fournisseurs des Sociétés de Secours Mutuels Israélites et de l'Union
RENSEIGNEMENTS GRATUITS MAISON RECOMMANDEE

LE PAPRIKA
Restaurant hongrois
Angle 14, rue Chauchat et
28, r. de la Grange-Batelière
Métro : Richelieu-Drouot
Tél. : PRO. 19-01
Déjeuners d'affaires
à des prix très étudiés
Tous les soirs à partir de 20 h., musique tzigane avec le célèbre violoniste RETHY ROZSI et son orchestre au cymbalom Michel VILLAS.

RESTAURANT
Chez KALI
SALLE SPECIALE
pour
BANQUETS - MARIAGES
TOUTES SPECIALITES
YDDISH
Prix spéciaux aux membres
l'Union
31, Rue de Trévise
PARIS-IXe
Tél. : TAItbout 50-26
Métro Cadet et Montmartre

D. JAKUBOWICZ
Tailleur sur mesures
Réduction aux Membres
de l'Union
21, Rue de Maubeuge (9e)
Tél. : TRUdaine 47-98
Métro : Cadet

BERNARD PONS
TAILLEUR POUR HOMMES
23[illegible] RUE ST-MARTIN - PARIS
ARC. [illegible]

Grand choix de
CUIRS
pour Maroquiniers, Tapissiers,
Fabricants de Chaussures
et de Manteaux de Cuir
Willy RICKNER
7, Rue Taylor - PARIS-X^e
(Anc. 10 ter, Rue Bisson)
Tél. : BOT. 47-43

« OCEANIA »
AGENCE DE VOYAGES
pour toutes destinations
4, rue de Castellane - PARIS-VIIIe
(Métro : Havre-Caumartin)
Tél. : ANJou 16-33 et 16-34
— par avion
— chemin de fer
— bateau
Départs fréquents pour
la Palestine
et l'Amérique du Sud

ATTENTION !
J'informe ma clientèle que, pour la nouvelle saison,
elle trouvera à ma
FABRIQUE DE CONFECTION
ET CHEMISERIE POUR DAMES
Un grand choix de jupes et de robes pour dames et jeunes filles
au prix de fabrique
Ets GEORGES 5, RUE SAINTE-APPOLINE
Tél. : TUR. 51-[illegible]
Métro : Strasbourg-Saint-Denis

Le Gérant : S. APPEL

Imprimerie S.I.P.N.
14, rue de Paradis
PARIS-X^e

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

ארויסגעגעבן פון פארבאנד פון די יידישע פרייוויליקע און פראנט־קעמפער

אַלע קומען מיטוואָך, דעם 19-טן אַפּריל, 8.30 אָוונט אין זאַל 10, רי לאַנקרי, אויף דער אינפאָרמאַציע־פאַרזאַמלונג פון פאַרבאַנד.

מיט 10 יאר צוריק

יוני 1940 — יוני 1950

אין חודש יוני ווערט 10 יאר, ווי עס האבן זיך אפּגעשפּיגלט די קאמפן אויף די פארשידענע שלאכט־פעלדער פון לאנד, ווו די פראנצויזישע אַרמייען האבן געהאט אויס־צושטיין דעם דרוק פון די געפּאַנ־צערטע דייטשע דיוויזיעס און גע־ראַנגלט פארמיידיקן, צום דריטן מאל אין 70 יאר די פראנצויזישע ערד קעגן דער אינוואזיע פון דייטשן מי־ליטאריזם.

דער קאמף איז געווען אן אומ־גלייכער. פּענגאיבער דעם נאצישן שונא, וואס האט מיט זיך געבראכט פארקנעכטונג, פארוויסטונג און דעם שוידערלעכסטן בארבאריזם: איז דאס פראנצויזישע מיליטער געווען כמעט אנטוואפנט. דער שונא איז געווען באוואָרנט מיט מאדערנער אוויאציע און מיט געפּאנצערטע די־וויזיעס, און דער עיקר מיט א 5־טער קאלאנע אין פראנקרייך גופא, וואס האט געהאלפן אויסליפערן דאס לאנד דעם היטלעריזם און וואס האט שפּעטער געליפערט די קאדרן פאר ווישי, פאר דער מיליץ פון דארנאן, פאר די אנטי־יידישע ארגאניזמען.

טראָץ דעם פעלן פון געהעריק וואפן, טראָץ דעם פאַראַט און דער אומפעאיקייט פון פיל פון די, וואס זיינען געשטאנען בראש פון דער דעמאלטיקער רעגירונג און פון מי־ליטער, האבן די סאלדאטן און פיל אפיצירן זיך געשלאגן מיט מסירת נפש, געשטעלט אן עקשנותדיקן ווי־דערשטאנד דעם פיינט, געגעבן פיל קרבנות און באצאלט מיט איבער א מיליאן קריגס־געפאנגענע, וועלכע האבן דערנאך סקאפּע 5 יאר גע־שמאכט אין די דייטשע לאגערן.

צווישן די מיליטערישע אפּטיי־לונגען, וואס האבן זיך צומערסטן אויסגעצייכנט, וואס האבן געראַ־טעוועט דעם כבוד פון פראנקרייך אין יענע טראגישע טעג, האבן זיך געפונען די רעגימענטער פון די אי־מיגראַנטן, וועלכע זיינען פרייוויליק אוועק, כדי צוזאמען מיט דעם פראנצויזישן פאלק פארטיידיקן דאס לאנד קעגן די נאצישע אינוואַ־זיע־ארמייען. טויזנטער און טויזנ־טער יידן האבן זיך געפונען אין די ראזיקע פרייוויליקע רעגימענטן און צוזאמען מיט די פיל טויזנטער יידן אין די פראנצויזישע אייגנהייטן, זיי־נען זיי געווען אנזאגער פון גרויסן בייזשטייער, וואס דער יידישער ישוב אין פראנקרייך האט געגעבן אין דער העראישער ווידערשטאנד־באוועגונג קעגן היטלעריזם אקופּאנט.

וויפל פון די בעסטע זין פון אונ־דזער ישוב זיינען אין אט די יוני־טעג געפאלן אויף די שלאכטפעל־דער ביי סעדאן, ביי סואסאן, אין עלזאס! וויפל פון זיי זיינען נישט מער צוריקגעקומען פון דער קריגס־געפאנגענשאפט און דעפּארטאציע! וויפל פון זיי זיינען שפּעטער מיט געווער אין האנט געפאלן אין פאר־טיזאנער־קאמף קעגן די נאצים און ווישי!

די יידישע פרייוויליקע האט מיט 10 יאר צוריק פאראייניקט דער זעל־בער ווילן פון פרייהייט, פון זען פראנקרייך אומאפּהענגיק, פון מקריב זיין אליין, כדי צו העלפן פאר־ניכטן דעם פאשיזם.

אין די טראנשייען, ווי דערנאך אין די געפאנגען־לאגער, ווי אויף דער רעזיסטאנס און אין „מאקי" האט דער הייליקער געמיינזאמער ציל — קאמף קעגן דעם נאצישן אקופּאנט, קאמף קעגן די קריגס־כור־בות — אונדז אלעמען צוזאמענגע־שמידט, אן אונטערשיד פון פּאליטי־שער איבערצייגונג.

אט דער גייסט פון אייגנהייט

פון

ג. קעניג

דארף אונדז, געוועזענע פראנט־קעמ־פער, געוועזענע קריגס־געפאנגענע, פארייניקן, כדי צו קעמפן דערפאר, אז דער גרויסער קרבן, וואס מיר האבן געבראכט מיט 10 יאר צוריק און אין די שפּעטעריקע יארן, זאל נישט האבן געווען אומזיסט.

מיר דארפן זיין פאראייניקט, כדי צו קעמפן פאר אפּהיטן און זיכערן דעם שלום, וואס איז איצטער אזוי באדראָט. מיר דארפן זיין פאריי־ניקט, כדי צו קעמפן קעגן יעדן אויסדרוק פון באנייטן אנטיסעמי־טיזם, מיר דארפן זיין פאראייניקט, כדי צו לאזן הערן אונדזער פּראָ־טעסט קעגן דער באפרייונג פון ווישי־פירער און יידן־מערדער. מיר דארפן זיין פאראייניקט קעגן דער גרויסער געפאר פון א באנייטער מיליטאריסטישער נעא - נאצישער מלוכה. מיר דארפן זיין פאריי־ניקט קעגן יעדער געפאר, פון א נייעם קריג, וואס דראט דער יידי־שער מדינה.

זייענדיק געאייניקט, דארפן מיר, יידישע געוו. פראנט־קעמפער זיך מיטבאטייליקן אין אלגעמיינעם לעבן פון די געוו. פראנט־קעמפער און קריגס־געפאנגענע אין לאנד. מיר דארפן זיין אקטיוו אין די פארשי־דענע רעגימענט־אמיקאלן, אין די סעקציעס פון די קאמבאטאנטן און קריגסגעפאנגענע אין די אראנדיס־מאנען און פראווינץ־שטעט. מיר דארפן צוזאמען קעמפן פאר די גע־רעכטע פאדערונגען פון „פּעקיל", פאר די קריגס־געפאנגענע, פון הע־כערן די פענסיעס פאר די געוו. קאמבאטאנטן, קריגס־אלמנות און יתומים. מיר דארפן געבן אונדזערע אונטערשריפטן און זאמלען אונטער־שריפטן אויף דער פעטיציע צו פאר־באטן די אטאמישע וואפן.

געאייניקט און דורכגעדרונגען מיטן קאמף־ווילן פאר פארטיידיקן אונדזערע רעכט, פאר פארטיידיקן דאס לעבן און די צוקונפט פון אונ־דזער ישוב, פאר פארטיידיקן און אויפצווינגען דעם שלום, — וועלן מיר ווירדיק קענען באערן דעם אנ־דענק פון אונדזערע אומפארגעסלעכע חברים, וואס האבן אוועקגעגעבן זיי־ער לעבן פאר אן אומאפּהענגיק פראנקרייך, פארן וויל פון אונדזער פאלק פאר א וועלט פון פרייהייט און שלום.

א גרויסע אנדענק - מאניפעסטא־ציע וועט פארקומען זונטיק, דעם 11טן יוני ביים מאנומענט פון די יידישע געפאלענע אין באניע.

רעזאלוציע

אָנגענומען אויפן נאַציאָנאַל־ראַט

דער נאַציאָנאַל־ראַט פונעם פאַרבאַנד פון די יידישע פראַנט־קעמפער, פאַרגעקומען זונטיק, דעם 19־טן מערץ 1950, נאָך דעם ווי ער האָט אַנאַליזירט די אַלגעמיינע לאַגע און אָפּגעשאַצט די אַקטיוויטעט, די אויפגאַבן און די ראָל, וואָס די יידישע קאַמבאַטאַנטן האָבן צו שפּילן אין געזעלשאַפטלעכן לעבן אויפן געביט פון דער פאַרטיידיקונג פון די רעכטן פון די קריגס־קרבנות, אין קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם און פאַר שלום און אין דער סאָלידאַריטעט מיט ישראל און בלייבנדיק טריי די באַשלוסן פון דער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג, האָט אָנגענומען פאָלגנדיקע באַשלוסן:

1. פאַרשטאַרקן און אויסברייטערן די אַקטיוויטעט ארום די טאָג־טעגלעכע פאָדערונגען פון אַלע שיכטן קריגס־קרבנות און זיך ענגער פאַרבינדן מיט די גרויסע פראַנצויזישע קאַמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס, כדי געמיינזאַם מיט זיי קעמפן פאַר די דאָזיקע פאָדערונגען.

2. אויסברייטערן די סאָציאַלע טעטיקייט (איינאָר־דענען אַ גרויסן באַזאַר, וואָס וועט פאָרקומען אין פאַריז דעם 29־טן און 30־טן אַפּריל, כדי צו שאַפן אַ פאָנד פאַר דעם צוועק).

3. אָנטיילנעמען מער אין די אַקציעס פון קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם (צווישן אַנדערע אַ נאַציאָנאַלע פּעטי־ציע פון אונטערשריפטן, וואָס פאָדערט אַז קסאַווייע וואַלאַ זאָל צוריק אַריין אין תפיסה, דעלעגאַציעס צו די דעפּוטאַטן א. א.).

4. פאַרשטאַרקן די אַקטיוויטעט אין קאַמף פאַר שלום צווישן אַנדערע צוגרייטן און ברייט זיך באַטייליקן אין נאַציאָנאַלן טאָג פאַר שלום פון „אופּאַק", וואָס קומט פאָר דעם 7־טן מאַי 1950).

5. איבערנעמען דעם פּאַטראָנאַזש פון קיבוץ „שמחה" (אַ טייל פון דער הכנסה פון באַזאַר איז באַשטימט פאַר דעם צוועק).

6. כדי צו דערמעגלעכן אַדורכצופירן די אויפגאַבן און כדי נאָך מער צו דערהייבן דעם פּרעסטיזש פון דער אָר־גאַניזאַציע, אויסברייטערן און פאַרשטאַרקן די סעקציעס אין פאַריז און אין פּראָווינץ.

דעם 7־טן מאַי אין גאַנץ פראַנקרייך

נאַציאָנאַלער טאָג פאַר שלום

אָרגאַניזירט דורך „אופּאַק"

אין אָנבליק פון די געפאַרן פון אַ נייער מלחמה האָט דער „אופּאַק" (אַלגעמיינער פאַרבאַנד פון אַלע קאַמבאַטאַנטן - אָרגאַניזאַציעס אין פראַנקרייך) אָנגענומען אַ באַשלוס צו אָרגאַניזירן דעם 7־טן מאַי אַ נאַ־ציאָנאַלן טאָג פאַר שלום.

צו דעם טאָג וועט, אין גאַנץ פראַנקרייך, אויסגעהאַנגען ווערן אַ־פישן, וואָס וועלן אַנטהאַלטן דעם מאַניפעסט פאַר שלום. אין יעדער שטאָט, שטעטל און אַפילו אין פאַר־וואָרפנסטן דאָרף, וועלן פאָרקומען פאַרזאַמלונגען פון אַלע קאַמבאַ־טאַנטן און קריגס־קרבנות, ווו עס וועט געלייענט ווערן דער מאַניפעסט פאַר שלום מיט די קאָמענטאַרן צום מאַניפעסט. נאָכדעם וועט זיך פאַר־מירן אַ צוג צום מאָנומענט פון די געפאַלענע, פונוואַנען די מאַניפעס־טאַנטן וועלן גיין איבערגעבן דעם מאַניפעסט דעם מער, וועלכער וועט דאַרפן דעם מאַניפעסט און דעם ווונטש פון די מאַניפעסטאַנטן אי־בערגעבן דעם פּרעפעקט, אַז דער פּראָבלעם פון שלום זאָל אַוועקגע־שטעלט ווערן אויפן טאָג־אָרדנונג.

אַ ספּעציעלע פּאָסט־קאַרטע וועט אַרויסגעגעבן, וועלכע וועט דורך די קאַמבאַטאַנטן ווערן אַרויסגעשיקט אין די צענדליקער טויזנטער צום מלוכה־פּרעזידענט.

די יידישע קאַמבאַטאַנטן און קריגס־קרבנות, וואָס זיינען גאָר באַ־זונדער און בלוטיק פאַראינטערע־סירט אין אויפהאַלטן דעם שלום, וועלן אין טאָג פון 7־טן מאַי, קו־מען אין גרויסע מאַסן, כדי צוזאַ־מען מיט זייערע ברידער־קאַמבאַ־טאַנטן אונטער די פענער פון „אוי־וועוורע", מאַניפעסטירן זייער פעסטן ווילן צו קעמפן קעגן אַ נייער מלחמה.

פאַר אונדזערע קריגס־יתומים

פאַרן קבוץ „שמחה", פּאַטראָנירט דורך אונדזער פאַרבאַנד

שבת 29 אַפּריל

זונטיק 30 אַפּריל

אין די זאַלן פון 10, רי לאַנקרי

אין משך פון צוויי טעג, פון 10 פרי ביז 10 אָוונט, אָן איבעררייס

גרויסער קערמעס

מענער־ און דאַמען־ קאָסטיומען

גאַבאַרדינען

שיך

מאַראָקינערי

וועש

טריקאָ

פיטער און אַנד.

50 %

ביליקער

ווי אין געשעפט

וועט איר געפונען

אין די טויזנטער און טויזנטער אַרטיקלען

געשענקט דורך אונדזערע מיטגלידער און פריינט

פון פאַריז און פּראָווינץ.

קומט גלייך דעם ערשטן טאָג וועט איר האָבן די שענסטע

זאַכן פאַר אַ האַלבן פּרייז.

א האַרציקן מזל־טוב ווינטשן מיר אייך

פישל וואָלפמאַן און פרוי

צום געבורט פון אייער

זונדעלע

פּאַלאַגוש און אַלבערט ניימאַן

N° 2-22 Mars-Avril 1950 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

דער נאַציאָנאַל-ראַט פון אונזער פאַרבאַנד
אונטערן צייכן פון איינהייט, באַשליסט:

אַנטיילנעמען אין קאַמף פאַר די קאָמבאַטאַנטן - פאָדערונגען, צוזאַמען מיט די פראַנצויזישע אָרגאַניזאַציעס. - אויסברייטערן די סאָציאַלע טעטיקייט. - איבערנעמען דעם פּאַטראָנאַזש איבערן קיבוץ „שמחה" אין ישראל. - מער איניציאַטיוו אין קאַמף פאַר שלום און קעגן אַנטיסעמיטיזם

אין דעם ערב פרילינג-טאָג פון 19-טן מערץ, אַ העל-זוניקער טאָג, מיט אַ בלוי לויטערן הימל, וואָס פילט אָן דאָס האַרץ מיט פרייד צו לעבן, האָבן זיך די יידישע פראָנט-קעמפער געגעבן ראַנדעוווּ צו דיסקוטירן זייערע פּראָבלעמען אויפן נאַציאָנאַל-ראַט, וואָס איז פאָרגעקומען אין אייגענעם לאָקאַל, אויף 18, רי דע מעבאַזשערי.

10 יאָר זיינען אַוועק, ווי אין אַז ענלעכן טאָג האָבן מיר זיך געפונען אויף די וועגן צו די שלאַכט-פעלדער אין די אַרדענען, אויף דער סאָם און אַנדערע שווערע פּאָזיציעס, ווו מיר האָבן איבערגעלאָזט אויך הונדערטער פון אונזערע בעסטע חברים אין קאַמף קעגן בעסטיאַלישן נאַציזם.

איז דען אַ וואונדער, וואָס דער ערשטער געדאַנק פון אונזערע געוועזענע פראָנט-קעמפער איז געווען ערב דער דערעפענונג פון אונזער נאַציאָנאַל-ראַט אָפּצוגעבן כבוד אונזערע געפאַלענע העלדן, מיט אַ באַזוך צום מאָנומענט אויפן בית-עולם באַניע.

ביים מאָנומענט פון אונזערע געפאַלענע

שוין 9 פרי, זאַמלען זיך די דעלעגאַטן און מיטגלידער פון צענטראַל-קאָמיטעט פאַרן לאָקאַל פון אונזער פאַרבאַנד, ווו עס וואַרט שוין אויף זיי אַן אויטאָקאַר, פונגוואַנען זיי פאָרן גלייך אָפּ צו דעם בית-עולם באַניע.

ביים אַריינגאַנג פון בית-עולם פאָרמירט זיך דער בכבודיקער צוג אונטער די פענער פון אונזער פאַרבאַנד און מאַרשירט צום מאָנומענט. אויפן בית-עולם הערשט אַ פרי-מאָרגנדיקע שטילקייט, וועלכע ווערט איבערגעריסן דורך די טריט פון אונזערע חברים. דאָ און דאָרט שטייען איינזאַמע מענטשן ביי די מצבות פון זייערע טייערסטע, וועמען זיי זיינען געקומען זונטיק ליגן בלומען.

נאָך אַ מינוט שטילשווייגן, מיט געבויגענע קעפּ, לייגן אונזערע חברים דעם קראַנץ צופוסנס פון מאָנומענט.

די דערעפענונג

ביי דער אַנוועזנהייט פון אַ 100 דעלעגאַטן פון צענטראַל-קאָמיטעט, פאַרשטייער פון די פּאַריזער סעקציעס אין פּאַריז און פון אַ ריי פּראָווינץ-שטעט, ווי: ליאָן, מעץ, לאַנס, ראָאַן, ליל, דערעפנט אונזער פּרעזידענט, ח' אַרפּוס, דעם נאַציאָנאַל-ראַט פונעם „פאַרבאַנד פון די יידישע פראָנט-קעמפער".

י. אַרפּוס

באַגריסט צוערשט אַלע אַנוועזנדיקע און באַזונדערס די דעלעגאַטן פון דער פּראָווינץ, און צייכנט אָן אין אַ לענגערער רעדע די פּראָבלעמען, מיט וועלכע דער נאַציאָנאַל-ראַט וועט זיך דאַרפן אין פאַרלויף פון דער דיסקוסיע פאַרנעמען און דריקט אויס די האָפענונג, אַז אינאַוונט וועלן מיר זיך צונויף מיטן באַוווּסטזיין, אַז מיר האָבן גוט געאַרבעט לטובת דעם ישוב אין פראַנקרייך. חבר אַרפּוס פאַרבאַנד פון די יידישע פראָנט-קעמפער און דעם גאַנצן יידישן גיט דאַן איבער דאָס וואָרט דעם גענ.-סעקרעטאַר פון אונזער פאַרבאַנד, דעם חבר

איזי בלום

אין אַ פּראַקטיקן, גוט געבויטן ראַפּאָרט, וועלכער דויערט איבער אַ שעה צייט, שטעלט זיך ח' בלום אָפּ אויף דער טעטיקייט פון אונזער אָרגאַניזאַציע, וועמענס פּרעסטיזש אין יידישן ישוב און אין די פראַנצויזישע קרייזן איז סאָליד און שוין גוט באַקאַנט.

ער שטרייכט אָבער באַזונדערס אונטער די צילן, וועלכע מיר האָבן נאָך נישט דערגרייכט און אויף אונזערע שוואַכקייטן און רופט דעם היינטיקן נאַציאָנאַל-ראַט צו זיין די שטורעם-קראַפט צו ווייטערדיקע דערגרייכונגען אויפן סאָציאַלן געביט, פאַרשטאַרקן צוזאַמען מיט די פראַנצויזישע קאָמבאַטאַנטן דעם קאַמף פאַר אונזערע לעגיטימע פאָדערונגען, צוזאַמען אַרויסווייזן מער איניציאַטיוו אין קאַמף פאַר שלום, קעגן אַנטיסעמיטיזם און פּראַקטיש אויסדריקן אונזער סאָלידאַריטעט פאַר ישראל.

נאָכן ראַפּאָרט פון ח' בלום שליסט דער פּאָרזיצער, ביי אַ וואַרעמער אַטמאָספער די פאַרמיטאָג-זיצונג.

די נאָכמיטאָג-זיצונג

נאָכן איינלאַדן אין פּרעזידיום די דעלעגאַטן פון דער פּראָווינץ, עפנט ח' אַרפּוס די נאָכמיטאָג-זיצונג און גיט איבער דאָס ערשטע וואָרט צו דער דיסקוסיע דעם

ח. עקמאַן

אין נאָמען פון דער 3-טער און 4-טער סעקציע פון פּאַריז דריקט ער אויס אָנערקענונג דעם פאַרבאַנד פאַר זיין טעטיקייט אין הינזיכט פון מיליטערישע אָנגעלעגנהייטן, ער געפינט אָבער אויך, אַז עס איז נאָך נישט גענוג געטאָן געוואָרן און צווייטנס, אַז ס'זיינען נישט אַריינגעצויגן געוואָרן יידישע מיליטערישע פערזענלעכקייטן.

מילער

באַריכטעט, אַז די סעקציע האָט זינט איר אַנטשטייאונג געאַרבעט בסדר אַקטיוו, ער פאָדערט אויף, אַז אַלע חברים פון צענטראַל-קאָמיטעט זאָלן אַבליגאַטאָריש אַקטיוו מיטאַרבעטן אין די סעקציע-קאָמיטעטן.

ליזעראָוויטש פון מעץ

גיט אָפּ אַ באַריכט פון דער סעקציע אין מעץ, וועלכע איז רעלאַטיוו זייער אַקטיוו, נעמט אַנטייל אין אַלע מאַניפעסטאַציעס פאַר שלום און קעגן אַנטיסעמיטיזם, וואָס אַנדערע אָרגאַניזאַציעס אָרדענען איין. ער באַטאָנט מיט קראַפט, אַז לויט אים קען נישט זיין קיין פראַגע פון נישט-געהערן צום מראַ"פּ אין קאַמף פאַר שלום, וועלכער איז דער חוב פון אַלע יידישע קעמפער, ווען אַפילו דאָס זאָל אָפּגעשאַצט ווערן פון איניקע אַלס אַ פּאָליטישער אַקט. ליזעראָוויטש גיט איבער, אַז די מעצער סעקציע האָט געשאַפן 20 פאַרגנאַזשן פאַר יידישע סאָלדאַטן אין ישראל. ער דערקלערט, אַז זיי האָבן אויך אַן עודף אין דער קאַסע פון זייער סעקציע, וועלכע איז געשטעלט געוואָרן צו דער דיספּאָזיציע אין דינסט פון זייערע מיטגלידער פאַר בחנמדיקע הלוואות, און זאָגט צו, אַז די סעקציע וועט מאַכן מער אונטערנעמונגען, ווי אויך אַ קערמעס יעדעס יאָר, כדי צו קענען שטיצן ווי געהעריק דעם פאַרבאַנד.

שלמה סער

שטעלט פעסט מיט צופרידנקייט, אַז אין די רעדעס פון די ח"ח אַרפּוס און איזי בלום האָט מען געקענט פילן דעם גייסט און ווילן פון איינהייט. ער רעדט וועגן קאַמף פאַר שלום, וועלכער דאַרף זיין דער ערשטער באַדינג פאַר אונזער עקזיסטענץ. ער שלאָגט פאָר העריבער צו פאַרשטאַרקן דעם קאַמף, באַזונדערס אין פּראָווינץ.

ת. מאַרטין פון ראָאַן

האַלט אַ לענגערע רעדע פון 45 מינוט, אין וועלכער ער באַריכטעט צוערשט פון זייער סעקציע, וועלכע ווערט רעספּעקטירט און איז גוט אָנגעזען אין די פראַנצויזישע קרייזן. אונזער ח' אַלעק איז, צ. ב. דער גענ.-קאַסירער פון „אופּאַק" אין ראָאַן. ח' מאַרטין שטעלט זיך באַזונדערס אָפּ אויף דער נישט-פּאָליטישער אַרבעט, וואָס די ראָאַנער סעקציע פירט קיינמאָל נישט דורך, דאָס וואָס שאַפט איר גוטן אָנזען אין ראָאַן, אָבער פּאָזיטיוו, אַז די סעקציע רעאַגירט קעגן אַלע אומגערעכטיקייטן אין יידישן לעבן. ער פאָדערט אויך אַ גרעסערע פּראָפּאָרציאָנעלע פאַרטרעטונג פון די פּראָווינץ-סעקציעס אין דעם צענטראַל-קאָמיטעט. ער ווינטשט זיך, אַז די אַלע מיספאַרשטענדענישן, וועלכע האָבן געקענט פאָרקומען צווישן זייער סעקציע און פּאַריז, זאָל אַרבעטן פאַר דער איינהייט און גיין פאָרויס פאַר אַ פּרוכטבאַרער אַרבעט.

מענדעלעוויטש פון לאַנס

באַגריסט די אַרבעט פון פאַרבאַנד, וועלכע האָט אַ זייער גוטן אָפּקלאַנג אין גאַנץ פראַנקרייך. ער באַדויערט וואָס מערערע דעלעגאַטן פון דער פּראָווינץ קענען נישט בייוווינען די זיצונגען פון דעם נאַציאָנאַל-ראַט, פון וועלכער זיי וואָלטן זייער פיל געקענט לערנען.

מענאַסע פון ליאָן

גיט איבער אין אַ געפּאַסטן באַריכט די טעטיקייט פון ליאָנער סעקציע, וועלכע נעמט אַן אַקטיוון אַנטייל אין מראַ"פּ, וועמען ער דריקט אויס די פולסטע אָנערקענונג פאַר איר ענערגיש רעאַגירן אויף די געשעענישן, וואָס האָבן אַ שייכות צום יידישן לעבן. זייער סעקציע איז אָנגעשלאָסן אין „אופּאַק" און נעמט אַנטייל אויף איר אַלע מיטינגען. מענאַסע ברענגט אויך די ידיעה, אַז ליאָן שטעלט צו דער דיספּאָזיציע פון אונזער פאַרבאַנד 50 טויזנט פראַנק פאַרן קיבוץ אין ישראל, אַדאָפּטירט דורך אונזער אָרגאַניזאַציע.

ת. ראָש

מאַכט אַ וואַרעמען רוף, אַקטיווער צו אַרבעטן פאַרן קערמעס, כדי צו דערמעגלעכן די סאָציאַלע הילף, וואָס איז אַזוי נויטיק פאַר אונזערע מיטגלידער.

דיפּסקי, וויצע - פּרעזידענט

רופט אַלע חברים פון די סעקציעס נישט צו מאַכן קיין באַזונדערע פינאַנציעלע ווירטשאַפטן פאַר זיך, נאָר דעם עודף איבערגעבן דעם צענטראַל-קאָמיטעט צו דעקן דעם דעפיציט, ער הופט צו איניקייט און צו איניציאַטיוו פון קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם.

ת. שולין

גיט איבער אַ באַריכט פון דער 11-טער סעקציע. ער האַלט, אַז דער צענטראַל - קאָמיטעט איז נישט שטענדיק געווען אויף דער געהעריקער הויך צו רעאַגירן אין דער ריכטיקער צייט. ער האַלט נישט פון אַן איניקייט פון אַנטלויפן, נאָר פון אַן איניקייט צו רעאַגירן קעגן אַנטיסעמיטישע אַרויסטרעטונגען, אַטענטאַטן, קעגן דער באַפרייאונג פון קסאַוויע וואַלאַ, און קאַמף פאַר שלום מיט די יידישע און פראַנצויזישע אָרגאַניזאַציעס.

ראָזענבלאַט פון ליל

באַגריסט דעם קאָמיטעט פאַר זיין פּרוכטבאַרער און נוצלעכער אַרבעט. היינט זיינען אַלע מיטגלידער פון דער לילער סעקציע שוין נאַטוראַליזירט דאַנק דער אינטערווענץ פון אונזער פאַרבאַנד אין פּאַריז. וועגן פאַל פון דעם פילם „אַליוויע טוויסט".

וויצע-פּרעזיצער

שליפער

האַלט, אַז אונזער פאַרבאַנד דאַרף נישט אונטערנעמען קיין גרויסע אויפגאַבן, ווי אייגענע סינדער-קאַלאָניעס און אַנדערע. אין שייכות צו אונזער פּאַטראָנאַזש פון קיבוץ שמחה, וועגן וועלכן מיר ווייכן נאָך זייער ווייניק, האַלט ער, אַז מען דאַרף זיך בעסער אינפאָרמירן.

ת. אַפּעלאָויג

מאַכט אַ שטאַרקע אינטערווענץ פאַרן מראַ"פּ, ווו מיר דאַרפן ווידמען אַ גרעסערע מיטאַרבעט.

האַראַוויטש

רעדט מיט האַרץ וועגן נאַציזם, וואָס האָט ביי אונדז אַוועקגעריסן אַזוי פיל קרבנות און ברענגט אַ פּערזענלעכן ביישפּיל פון אַ גרויסער פאַמיליע, פון וועלכער ער איז געבליבן איינער אַליין און דעריבער דאַרף מען, לויט זיין מיינונג, פאַרשטאַרקן דעם קאַמף פאַר שלום, און אונטערשטיצן פון פּאָליטישע איבערצייגונגען.

שוסטער

מאַכט פאַרשידענע פאָרשלאָגן וועגן פאָדערונגען פאַר אַלמנות און יתומים. ער האַלט, אַז מיר אַרבעטן נישט גענוג אויף דעם געביט. מיר דאַרפן ענגער מיטאַרבעטן מיט די פראַנצויזישע קריגס-געפאַנגענע פאַר אונזערע פאָדערונגען, ווי פּעקיל, אויסצאָלן פאַר די דייטשע מאַרקן, א. א. וו. ער שלאָגט פאָר צו איניערוועניק פאַר אונזערע חברים וועגן הלוואות, אין דעם אָפּיציעלן אַפּים פאַר די קאָמבאַטאַנטן, וועגן אָפּרויהייזער פאַר די פּיפּיל דע לאַ נאַסיאָן.

יוסף פרידמאַן

האַלט, אַז מיר פאַרטושן אָפט די באַדייטונג פון וואָרט פּאָליטיש און אַפּאָליטיש, ווייל אונזער גאַנצע אַקטיוויטעט איז פּאָליטיק. ווען מיר קעמפן אויס אונזערע פאָדערונגען איז דאָס אַ פּאָליטישער זיג. ער לייגט פאָר צו צוקאָאָפּטירן צום צענטראַל-קאָמיטעט פאַרשטייער פון דער פּראָווינץ.

פישל וואָלפמאַן

מיר קענען נישט אויסמיידן פאַרשידענע פּאָליטישע מיינונגס-פאַרשידנהייטן, אָבער די אָנפירונג פון פאַרבאַנד האָט באַוויזן זיי צו פאַרפלאַכן און דערהאַלטן די איינהייט. דאַמען האָבן געוויסע פּראָווינץ-סעקציעס זיך דערלויבט צו טאָן שריט, וועלכע זיינען נישט געווען אין הסכם מיט דער צענטראַלע.

זיידענווערק

רעדט וועגן פאַרשידענע פּראָבלעמען, וואָס זיינען געשטאַנען אויפן טאָג-אָרדענונג, און נאָר באַזונדערס וועגן קערמעס. ער האַלט, אַז מיט אַ מינימום פון אָנשטרענגונג אויף דעם געביט קענען מיר דערגרייכן גלענצנדיקע רעזולטאַטן.

דאָס לעצטע וואָרט באַקומט דער

ג. קעניג

וויצע-פּאָרזיצער פון פאַרבאַנד. ער שטרייכט אונטער דעם הויכן ניוואָ פון דער דיסקוסיע. ער מאַכט אַ וואַרעמען רוף צו די אַלע חברים צו קעמפן פאַר שלום. ער ציטירט די רעדע פון יצחק גרינבוים, וועלכער רופט אַלע יידן זיך אָנצושליסן אין דער שלום-באַוועגונג, ווייל אין פאַל פון אַ מלחמה, וועט די יידישע מדינה בלייבן נישט מער ווי אַן עפּיזאָד. — שטאַרקע אַפּלאָדיסמענטן.

עס אינטערוועניִרן נאָך ח' בלום און ח' אַרפּוס צום אונטער דעם סך הכל פון דער דיסקוסיע, וועלכע איז געשטאַנען אויף זייער אַ הויכער מדרגה. ער רופט צו איניקייט ביי אַלע אומשטענדן און פאַ. ענדיקט מיטן פאַרלייענען די רעזאָלוציעס, וועלכע ווערן איינשטימיק אָנגענומען. דער נאַציאָנאַל-ראַט איז פאַרענדיקט און איצט, חברים, צו דער אַרבעט!

אַלע אַנוועזנדיקע דעלעגאַטן האָבן מיט צופרידנקייט קאָנסטאַטירט, אַז אונזער פאַרבאַנד איז פון דעם נאַציאָנאַל-ראַט אַרויסגעגאַנגען פאַרשטאַרקט, ווייל די ראַפּאָרטן, סיי די דיסקוסיעס זיינען אַדורך אונטערן צייכן פון איינהייט און אַז אַלע באַשלוסן זיינען איינשטימיק אָנגענומען געוואָרן.

דער דאָזיקער טאָג איז פון זייער אַ וויכטיקער באַדייטונג. אַלע דעלעגאַטן זיינען געווען ה. רבגעררונגען מיטן געדאַנק און גוטן ווילן, פּילנדיק אויף זיך די אחריות צו פאַרשטאַרקן די טעטיקייט פון די געוועזענע פראָנט-קעמפער.

געוויסע בלוזן זיינען פעסטגעשטעלט געוואָרן באַזונדערס אויפן געביט פון די פאָדערונגען פון די קריגס-געפאַנגענע און אויפן געביט פון סאָציאַלער הילף פאַר אונזערע נויטבאַדערפטיקע מיטגלידער — בלוזן, וואָס זיינען אַרויסגעשטעלט געוואָרן אויפן טאָג-אָרדענונג פון אונזער פאַרשטייענדיקער אַרבעט.

ביי אַ פייערלעכער שטימונג ווערט דער נאַציאָנאַל-ראַט געשלאָסן און די חברים ווערן איינגעלאַדן זיך צו טרעפן אין סערקל-מיליטער, ווו דער קאָמיטעט האָט צוגעגרייט אַן אויפנאַמע לכבוד אונזערע חשובע דעלעגאַטן פון דער פּראָווינץ.

מ. שוסטער

די ח"ח אַרפּוס און איזי בלום לייגן אַ קראַנץ ביים מאָנומענט פון אונזערע געפאַלענע

האַרציקן מזל-טוב אונזערע פריינט
פישל און פרוי וואָלפמאַן
צום געבורט פון זייער זונעלע
רענע-איוו
פאַמיליע ראָש

72

N° 2 - 22 Mars - Avril 1950 ②

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אַן עפּיזאָד פון דער רעזיסטאַנס אין קריגס־געפאַנגענשאַפט

פאַרמשפּט צום טויט

אַ גרויסע צאָל פון אונדזערע מיטגלידער זיינען געווען אַלס קריגס־געפאַנגענע אין לאַגער צ. ב. אין דעם דאָזיקן לאַגער האָט זייער אַקטיוו געאַרבעט אַן אונטערערדישער ווידערשטאַנד־אָרגאַניזאַציע, וועמענס גענעראַל־שטאַב פלעגט זיך אָפט צונויפטרעפן אין באַראַק פון די יידישע געפאַנגענע. דער ח׳ סערני, איינער פון די אָנפירער פון דער אָרגאַניזאַציע, און וואָס איז שפּעטער פאַרמשפּט געוואָרן צום טויט און באַפרייט געוואָרן אַדאַנק דעם שנעלן פאָרויסמאַרש פון דער רויטער אַרמיי, איז גוט געווען באַקאַנט אַלע קריגס־געפאַנגענע.

מיר ברענגען דאָ אַ באַשרייבונג פון ג. באַש. דער־שינען אין דער צייטונג פון די קריגס־געפאַנגענע „לע פראַן דע באַרבעלע", האַלטנדיק, אַז דאָס קליינע קאַ־פּיטל פון דער געשיכטע פון דער ווידערשטאַנד־באַוועגונג אין געפאַנגענשאַפט קען אינטערעסירן אַלע גע־וועזענע פרייוויליקע.

1־טער יולי 1944. די חברים פון פּאַטריאָטישן פראָנט זיינען אין מיטן ברען פון די צוגרייטונגען. עס האַנדלט זיך וועגן דער פייערונג פון 14־טן יולי, דעם נאַציאָנאַלן יום־טוב פון דער פראַנצויזישער רעוואָ־לוציע.

די חברים, וועלכע אַרבעטן אין פראַנקפורט, ביים אָדער אין אַ דרוק־עריי, גרייטן זיך צו צושטעלן די טעקסטן פון דער „מאַרסעליעזע", וועלכע זיי וועלן אָפּדרוקן אין דער פאָרם פון לאַגער־בריוו, געצייכנט דורך די אַרטיסטן פון פּאַטריאָטישן פראָנט. אין יעדן באַראַק וועלן אויסגעקלעפּט ווערן גרויסע אַפישן. דריי קאָלירנדיקע אָפּצייכענונגען וועלן פאַרקויפט ווערן, די הכנסה וועט זיין לטובת אונדזערע פאַר־משפּטע חברים.

דער דאָזיקער גרויסער יום־טוב דאַרף דערמעגלעכן אַלע פראַנצויזי־שע קריגס־געפאַנגענע צו מאַניפעס־טירן זייער צוטרוי אין זיג פון די אַליאירטע און זייער פעסטן גלויבן אין דער נאָענטער באַפרייאונג דורך דער רויטער אַרמיי.

די חברים פון דער אָנפירונג גרייטן צו די אַרבעט, זיי זיינען וואַכזאַם און נעמען אָן אַלע זיכער־הייטס־מיטלען, וועלכע דאַרפן שטרענג רעספּעקטירט ווערן דורך אַלעמען.

די סענסאַציע דאַרף זיין דער נו־מער פון דער אומלעגאַלער צייטונג „לע קרי דע מאַלאַג", אינגאַנצן געשריבן מיט דער האַנט.

קיינער צווייפלט נישט אין דער־פאָלג פון נאַציאָנאַלן יום־טוב, וועל־כער דאַרף העלפן צו פאַראייניקן אַלע פראַנצויזישע געפאַנגענע.

דער צוטרוי פון אַלעמען איז אַן אַבסאָלוטער. די דייטשן ווייסן נאָך נישט וועגן דער עקזיסטענץ פון פּאַטריאָטישן פראָנט, אַזוי, אַז צו אונדזער אַלעמענס איבעראַשונג פאַרשפּרייט זיך פּלוצלונג, ערב דעם יום־טוב, אַרום 9 אַזייגער דער קלאַנג, אַז מען האָט אַרעסטירט סערנין.

סערני, דאָס איז איינער פון די בעסטע אַקטיווע פראַנצויזן פון לאַ־גער, איינער פון דער אָנפירונג, באַ־קאַנט דורך זיינע קאָנפליקטן מיט די דייטשן, אַן אַלטער תושב פון דער דיסציפּלין־קאַמפּאַניע צוליב פּאָלי־טישע סיבות, איז טאַקע, ווי מיר האָבן פעסטגעשטעלט, אַרעסטירט געוואָרן בעתן איבערטראָגן קאָמ־פּראָמיטירנדיקע פּאַפּירן.

אַרום 10 אַזייגער קומען אָן די ס.ס. און נישטערן אין זיין בעט און וועלכן, נאַטירלעך, זיי געפינען גאָרנישט.

אין אויגוסט, האָט מען אַרעסטירט 4 געפאַנגענע, וועלכע האָבן געהאַט דאָס אומגליק צו זיין די שילער פון סערני, ווייל זייענדיק אַ לערער, האָט סערני נאָך געפונען צייט צו לערנען אַ גרופּע מיט אַנאַלפאַבעטן. זיי זיינען פאַרבליבן אין אַרעסט אַ חודש צייט, בלויז צוליב דעם, ווייל זיי האָבן זיך ביי אים געלערנט שרייבן. אויף צומאָרגנס האָט מען אַרעסטירט אַ הונדערט געפאַנגענע, וועלכע האָבן נישט געהאַט קיין שום געמיינזאַמס מיטן פּאַטריאָטישן פראָנט. זיי זיינען אויך פאַרבליבן אין אַרעסט אַ חודש צייט אָן שום סיבות אין אַ דיסציפּלין־קאָמאַנדאָ.

וואָס שייך סערני, האָבן די דייטשן אים געהאַלטן אין אַ תפיסה געשלאָסן אין קייטן. סערני געפינט אָבער דאָך מיטלען איבערצושיקן אַ מעסאַזש זיינע חברים פון פּאַטריאָ־טישן פראָנט: „חברים, זייט רו־איק, איך וועל נישט רעדן". אַן איבעריקע באַשטעטיקונג, ווייל אַלע האָבן געקענט דעם קוראַזש פון סער־ני און קיינער האָט אין אים נישט געצווייפלט.

8 טעג שפּעטער איז סערני אי־בערגעפירט געוואָרן אין אַ ספּעציע־לער טורמע פון דער ווערמאַכט קיין בערלין. אונדזער חבר איז געשטעלט געוואָרן אויסערן קאַמף, אָבער דער קאַמף איז דערפאַר נישט אָפּגע־שטעלט געוואָרן. דער יום־טוב פון 14־טן יולי איז פאַרגעקומען, אָבער נישט מיט אַזאַ „פּאָמפּע", ווי ער איז געווען פאָרויסגעזען, ווייל די דייטשן זיינען געווען אויף דער וואַך. מיר האָבן זיך באַדאַרפט היטן.

אַרום ענדע יולי איז אַ דייטשער סאַניטאַר, וועלכער האָט אָנגעהאַלטן די פאַרבינדונג צווישן דעם פּאַטריאָ־טישן פראָנט און די דייטשע אַנטי־נאַצים, אַרעסטירט געוואָרן דורך דער געשטאַפּאָ.

די דייטשן האָבן אַן איבעריק מאָל באַוויזן, אַז זיי רעספּעקטירן נישט די גענפער אָפּמאַכן.

דער משפּט קען נישט אויס־געפירט ווערן פריער, ווי אין דריי חדשים אַרום און ביז דאַן האָפן מיר... אין יאַנואַר דערוויסן מיר זיך, אַז סערני געפינט זיך אין דער תפיסה פון פראַנקפורט ביים אָדער. יעדער טראַכט, אַז דער פּראָצעס וועט רעווידירט ווערן און אַז די דייטשן וועלן מינימיזירן דעם פאַל.

זייענדיק אין תפיסה, צוזאַמען מיט פראַנצויזישע געפאַנגענע פאַר לייכטע שטראָפן, האָט אונדז איי־נער אַ געפאַנגענער געבראַכט אַ גרוס פון סערני און נאָכאַמאָל האָבן מיר געהאַט די פאַרזיכערונג, אַז ער וועט נישט רעדן, פּונקט אַזוי ווי ער האָט דאָס נישט געטאָן ביז איצט. זיין מאָראַל איז אַן אויס־געצייכנטע, אָבער ער איז פיזיש זייער אויסגעמאַטערט. מען פאַרהערט אים כמעט יעדן טאָג 12 שעה נאָ־כאַנאַנד, מען לאָזט אַריין אין זיין צעלע שפּיאָנען, וועלכע זוכן אים צו באַוועגן, אַז ער זאָל רעדן. אָבער זיי פאַלן דורך, ווייל סערני איז דער סאַמע מוטיקסטער. וואָכן גייען דורך, די רוסן קומען אָן אויפן אָדער, מען עוואַקויִרט דעם לאַ־גער צ. ב.

מיט אַ צייט שפּעטער גיט אונדז איבער איינער, אַז מען האָט געזען עוואַקויִרן סערנין אין דער אָנ־וועזנהייט פון דייטשע גנבים. דאַן בלייבן מיר אָן שום ידיעות פון אים, ביז צו דער גרויסער רוסי־שער אָפענסיווע. פונדאַסניי ווערן מיר געוויר, אַז מען האָט אים גע־זען אויף די וועגן.

אין אַ שיינעם טאָג פון חודש יוני, אין פּאַריז, טעלעפאָנירט מיר אַ חבר: „איך בין דורכגעפאָרן נאַרבאָן און כ׳האָב געהאַט דאָס גרויסע גליק צו זען סערני, זייער אָפּגעשוואַכט, אָבער לעבעדיק".

דער קאַשמאַר איז פאַרענדיקט. סערני, נאָך דעם, ווי ער איז אָפּגע־ווען 8 חדשים אונטער דער איביקער סכנה עקזעקוטירט צו ווערן, לעבט און איז באמת לעבעדיק. די דייטשן האָבן געהאָפט, אַז זיי וועלן אים מאַכן רעדן און דאָס איז די איינציקע סיבה, פאַרוואָס זיי האָבן אים גלייך נישט דערמאָרדעט.

אַלע חברים פון פּאַטריאָטישן פראָנט פון לאַגער צ. ב. זיינען אים שולדיק זייער פרייהייט און אפשר דאָס לעבן, ווייל וואָלט ער זיך אונ־טערגעגעבן און גערעדט, וואָלט פאַרגעקומען אַ גרויס אומ־גליק אין לאַגער און מער אונדז אַלע טעטיקע ווידערשטענדלער אין דייטשלאַנד.

ג. באַש

Kdtr.M.-Stammlager III B   Fürstenberg/Oder,den 25.10.44.

Avis.

Le prisonnier de guerre français

Joseph Cerny

a été condamné à mort par la Haute Cour de Justice le 2.octobre 1944
pour avoir favorisé l'ennemi.
La sentence est basée sur l'accusation suivante:

Quoique le gouvernement allemand se soit montré d'une grande compréhensi envers les prisonniers de guerre français, surtout à l'égard de leur logement et leur libre circulation, l'accusé, un vieux marxiste, est aujourd'hui encore, selon la conviction des membres de la Haute Cour de Justice, proche des idées communistes, et il n'a pas eu peur d'exercer son activité anti-allemande avec une grande obstination dans le camp de prisonniers de guerre.

Celui qui vise méthodiquement à paralyser dans le combat la force de résistance du peuple allemand et met en danger la victoire finale de l'Allemagne en aidant ses adversaires, ne peut être puni qu'avec la peine la plus sevère prescrite par la loi.

זונטיק, דעם 11־טן יוני, וועלן די יידישע קאָמבאַטאַנטן פון ביי־דע מלחמות קומען אין די טויזנטער אויפן בית־עולם פון באַניע, אין צוזאַמענהאַנג מיטן 10־טן יאָרטאָג פון די יוני־שלאַכטן פון 1940, כדי צו באַ־ערן דעם אָנדענק פון אַלע העלדן, וואָס זיי־נען געפאַלן אין קאַמף קעגן בעסטיאַלישן פאַ־שיזם.

יידישע גבורה
דער געשיכטע

שמשון הגבור

פון אינזש. מ. גילדעמאַן
(דיאַדיא מישא)

אין היינטיקן אַרטיקל וועל איך זיך אָפּשטעלן אויף דער וווּנדערבאַרער גע־שטאַלט פון דעם גרויסן יידישן העלד ש מ ש ו ן, וועלכער איז דער איינציקער, וועמען די געשיכטע האָט גע־קרוינט מיט דעם נאָמען: „הגבור".

שמשון הגבור האָט מיט זיין ברויזנ־דיקן כאַראַקטער, גרויסער ליבע צו זיין פאָלק און לאַנד און אויסערגעוויינלעכן פיזישן כוח, וואָס ער האָט פאַרמאָגט, זיין גאַנץ לעבן געקעמפט מיט די פּלש־תּים, וועלכע האָבן אין יענער צייט פאַרנומען דאָס לאַנד יהודה און גע־פייניקט דאָס יידישע פאָלק. לויט די מעטאָדן פון זיין קאַמף וואָלט שמשון געקענט באַצייכנט ווערן אַלס דער פּראָ־טאָטיפּ פון היינטיקע דיווערסאַנטן, וועלכער איז אין זיין מסירת־נפשדיקן קאַמף קעגן דער ברוטאַלער, פאָלקס־פיינטלעכער מאַכט, געווען געצוווּנגען צו באַנוצן זיך מיט טעראָר. זיין ערשטן אַקט פון נקמה פאַר די רדיפות, וואָס דאָס יידישע פאָלק האָט געהאַט אויס־צושטיין פון דעם שרעקלעכן אָקופּאַנט, האָט שמשון דורכגעפירט אויף אַ גאַנץ אָריגינעלן אופן. ווי דער ספר־שופ־טים דערציילט, האָט שמשון געכאַפּט 300 פוקסן, זיי צונויפגעבונדן צו צוויי פאַר די עקן און אַריינגערוקט צווישן יעדער פּאָר אַ ברענענדיקן פאַקעל. די דאָזיקע פוקסן האָט ער אַריינגעטריבן אין די שטייענדיקע תבואות פון די פּלשתּים און זיי פאַרברענט. דער שאָדן איז געווען אַן אומגעהויער גרויסער, ווייל אויסער די תבואות איז אויך פאַר־ברענט געוואָרן פיל שייערס און וויינ־גערטנער. שמשון איז נאָכדעם אַוועק אין די בערג און זיך באַזעצט אין אַ שפּאַלט פון אַ שטיינערנעם פעלז. די פּלשתּים, נישט האָבנדיק די מעגלעכ־קייט צו באַשטראָפן דעם אונטערציינ־דער, האָבן זייער גאַנצן צאָרן אויסגע־לאָזט אויף דעם יידישן פאָלק. זיי האָבן נאָך מערער אָנגעהויבן פייניקן און אונ־טערדריקן די יידן און געפאָדערט, אַז זיי זאָלן אויסליפערן שמשונען צו די פּלשתּים. אַ דעלעגאַציע פון 3000 יידן גייען אַוועק אין די בערג צו שמשונען און מיט טרערן בעטן זיי אים, ער זאָל זיך איבערגעבן צום שונא, ווייל אין קעגנפאַל דראָען די פּלשתּים מיט פאַר־ניכטן אַלע יידן. שמשון האָט פאַרשטאַ־נען די פאַרצווייפלטע לאַגע פון די יידן און כדי אָפּצוהיטן זיי פון די שולד, דערלויבט ער זיך בינדן מיט שטאַרקע שטריק און אַוועקפירן אין דער־שטאָט לחי צו די פּלשתּים, וועל־כע האָבן זיך פאַרזאַמלט אויף אַ פּלאַץ אין מיטן שטאָט און אָפּגעוואַרט אויף דעם געפאַנגענעם יידישן העלד.

ווי נאָר די יידן האָבן שמשונען אי־בערגעגעבן צו די פּלשתּים, אַזוי האָט ער באַלד צעריסן די שטריק, מיט וועל־כע ער איז געווען געבונדן, אויפגע־הויבן פון דער ערד אַ קינביין פון אַן אייזל און מיט אים אָנגעהויבן צו שלאָגן די פאַרזאַמלטע שונאים. ווי די געשיכטע גיט איבער, האָט שמשון מיט דעם קינביין דערהרגעט 1000 מאַן.

שמשון האָט זיך געשטעלט פאַר דעם ציל, אויף פאַרשידענע אופנים צו פאַר־ביטערן דאָס לעבן פון שונא און נקמה נעמען פאַר די צרות, וואָס דאָס יידישע פאָלק האָט געהאַט אויסצושטיין פון דעם פרעמדן הערשער. 20 יאָר האָט שמשון געפירט זיין קאַמף מיט די פּלשתּים און ענדלעך איז ער אַריינ־געפאַלן אין די הענט פון שונא. די פּלשתּים שטעכן אים אויס די אויגן, שמידן אים אין קופּערנע קייטן און וואַרפן אים אַריין אין תפיסה. גרויס איז געווען די פרייד פון די שונאים, ווען זיי האָבן געפאַנגען דעם יידישן העלד, וועלכער האָט זיי יאָרן־לאַנג טע־ראָריזירט. זיי האָבן געיובלט, איינגע־אָרדנט אַ ספּעציעלע פייערונג און מק־ריב געווען קרבנות פאַר זייערע געטער, וועלכע האָבן, לויט זייער באַגריף זיי מיטגעהאָלפן ביי־צוקומען דעם שרעקלעכן שמשון הגבור. די פירשטן פון די פּלש־תּים האָבן זיך פאַרזאַמלט אויף דער דאָ־זיקער פייערונג און באַפוילן צו ברענ־גען שמשון הגבור, כדי זיך איבער אים לוסטיק צו מאַכן. אויסער די פירשטן, וועלכע האָבן זיך געפונען אינעווייניק, האָט זיך אויף דעם דאַך פון דער גע־בייידע, וווּ די פייערונג איז פאָרגעקו־מען, זיך פאַרזאַמלט אַריבער 3000 מע־נער און פרויען, וועלכע האָבן אויך גע־וואָלט זען, ווי מען דערנידעריקט דעם אָנמעכטיקן יידישן העלד. ווען מען האָט שמשונען אַריינגעפירט אין דער געבייידע, האָט ער געבעטן דאָס יינגל, וואָס האָט אים געפירט, אַז ער זאָל אים צופירן צו די זיילן (סלאַנעס), אויף וועלכע דער דאַך פון דעם הויז האָט זיך אָנגעשפּאַרט, ווייל ער פילט זיך זייער שוואַך און וויל זיך אין זיי אָנלענען. דאָס יינגל האָט דערפילט זיין בקשה. דאַן כאַפּט שמשון אָן מיט דער רעכטער האַנט איין זייל און מיט דער לינקער דעם צווייטן און מיט דעם אויסגעשריי: „תמות נפשי עם פּלש־תּים!" (איך וויל שטאַרבן צוזאַמען מיט די פּלשתּים) שטרענגט ער אָן אַלע זיינע כוחות און גיט אַזאַ טרייסל מיט די זיילן, אַז די געבייידע פאַלט איין. אונטער די חורבות פון דער איינגע־פאַלענער געבייידע, ווערט שמשון הגבור געהרגעט, אָבער צוזאַמען מיט אים ווערן אויך געהרגעט אַריבער 3000 פּלשתּים. אַזוי אַרום האָט שמשון הגבור נישט נאָר זיין גאַנץ לעבן גע־קעמפט מיט די אונטערדריקער פון זיין פאָלק, נאָר אויך זיין טויט פאַרוואַנדלט אין אַן אַקט פון נקמה.

№2 - 22 MARS AVRIL 1950 (5)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

שרייבט אונטער, זאמלט אונטערשריפטן קעגן דער באפרייאונג פון קסאוויע וואלא

אונדזער לעצטער נאציאנאל-ראט האט באשלאסן צו זאמלען אין די טויזנטער און טויזנטער אונטערשריפטן, צווישן די יידישע קאמבאטאנטן און אין אלגעמיין צווישן דער באפעלקערונג (יידן און פראנצויזן), כדי צו פראטעסטירן קעגן קסאוויע וואלא און פאדערן אים צוריקצושיקן אין תפיסה.

די בויגנס, וועלכע וועלן אנטהאלטן די דאזיקע אונטערשריפטן, וועלן ראן, דורך א דעלעגאציע פון פארבאנד, איבערגעגעבן ווערן דעם מלוכה-פרעזידענט. די דעלעגאציע וועט אים איבערגעבן דעם צארן פון די יידישע קאמבאטאנטן און בכלל פון די קריגס-קרבנות און אויסדריקן זייער אנטשלאסנקייט אז זיי לאנג צו קעמפן, ביז וואלא וועט צוריק אריין אין תפיסה.

עס איז דעריבער דער חוב פון יעדן יידישן קאמבאטאנט, נישט נאר אליין אונטערצושרייבן, נאר אויך זאמלען אונטערשריפטן אויף דער ליסטע, וואס דער פארבאנד וועט אים צושיקן.

די אונטערשריפטן דארפן געזאמלט ווערן שנעל, כדי ווי אמשנעלסטן זיי צו קענען איבערגעבן צום מלוכה-פרעזידענט.

דערפילט אייער חוב

געצילטן טעג זיינען נאך געבליבן, ביז דער דערעפענונג פון אונדזער קערמעס. הונדערטער מיטגלידער האבן שוין איבערגעגעבן אדער צוגעשיקט זייער ביישטייער צו דער דאזיקער גרויסער אונטערנעמונג.

עס זיינען אבער נאך געבליבן א גרויסע צאל חברים, וואס האבן נישט דערפילט זייער חוב.

יעדער איינער דארף צולייגן א האנט, כדי צו פארזיכערן דעם פולשטענדיקן דערפאלג פון קערמעס פון די יידישע פראנט-קעמפער.

פון סאידא ביז נארוויק

טלעמסען, 30. 12. 39.

אין בעל-אבעס בין איך געווען צוויי וואכן, ווו איך האב נישט געהאט קיין איבונגען, נאר געארבעט. די ארבעט איז געווען א פארשידנארטיקע, אט ארבעט איך אין קיך — פאדלאגעס וואשן, שיילן, צושטעקן, העלפן צעטיילן דאס עסן. דאס ווערט געטאן מיט דער גרעסטער פונקטלעכקייט. צו דעם ווערן צונעטיילט גרעסערע גרופן.

און יעדן טאג קומען די אפיצירן פארזוכן דאס עסן, צי דאס איז געשמאק, א גרויסער זאל, די טישן באשלאגן מיט בלעך, ווערן צוגעגרייט מיט די טעלער. דער זאל איז שיין דעקארירט מיט בילדלעך, לאזונגען וועגן די אויפגאבן פון א לעגיאנער.

איך ארבעט ביים גערטנער. די גערטנער זייגען דארט געווען פיל, אומעטום שיין פארזייט. איך האב איינמאל פארזייט אזעלכע בלימעלעך.

צו ווייניס האב איך אבער געארבעט אויפן פעלד, אז ב'זאל וויסן וואס פון דעם וועט ארויסקומען. איך האב דאס מייניקע געטאן, פארזייט, באפוצט די זייטן פון די פעלד-אפשניטן, אזוי ווי ער האט מיר געוויזן... פון צייט צו צייט רוט מען זיך אפ... איך רייכער אויך שוין א ציגארעט. מ'כאפט א בליק אויף די פרויען, וועלכע קומען ליגערן די ארבעט. ס'קומען זעלנער. אמאל טרעפט מען אן אלטן זעלנער, מיט וועמען מען שמועסט זיך אדורך. אן „אלטער", מיין איך, א באקאנטער.

טיילמאל פאק איך שטרוי אין שעניקעס, אבער דא איז ניט ווי אין פוילן, אין בינטלעך, גאנצע פעק, גע בונדן מיט דראט, ווי א פודעלע. אלץ מוז זיין אין ארדנונג, אבער מ'פייניקט נישט און דאס איז די גוטע זייט דא, אין מיליטער.

איינמאל אויף פעלד - ארבעט, ביים איבערקערן די ערד מיט א לאפעטע. א מאראנעס איינדרוק האט אויף מיר געמאכט דער פאראנט-וואַרטלעכער, וועלכער פירט אונדז, ער זעט אוים א ייד, טראגט א נעלע בארד. איך דערמאן זיך אונדזער טאטן, וועמענס שטריכן איך געדענק אזוי גוט.

...א קאטאסטראפע. איך גיי וואשן די לאפעטע ביי א דערנעבנדיקן מאקין, און לאז איר אריין אין וואסער. לבתחילה האבן אלע געמיינט, ווער ווייסט, וואס איך וועל האבן — און איך אויך. דער גערטנער איז געקומען, זאגט ער: „עס מאכט נישט". ער וועט זי מיט א נעצייג ארויסנעמען. אבער די שטימונג איז געווארן איבערגעגאנגען.

...א שיינע טעראסע האבן מירדא. אונטן איז דא א לאוואר. די וועש, וואס טריקנט זיך, האט א זעלנער, וואס גייט אויף און אפ, דער לאוואר איז זייער שיין געבויט, מערקווירדיק איז דער דענקמאל מיט פיגורן פון זעלנער און אפיצירן אין זייערע אלטע און נייע אוניפארמען.

...פיל איז דא צו פארצייכענען, מען דארף נאר האבן מער געדולד.

...פיל מאל גיי איך צום וואסזאל לאדעוועץ און אניסלאדעוועץ גאזעגעג, אויך דאס איז אן אנגענעמע ארבעט.

איך שטיי אויף דער וואך. די קאזארן גרענעצן זיך מיט דער שטאט. גראד אין דעם אוונט האב איך געוואלט גיין אין סינעמא. הער איך זיך צו צום גערויש פון דער מאשין, וואס דרייט די טאשמעס. די מענטשן גייען ארוים, איך קוק זיי נאך, זיי גייען אהיים.

דער אוונט איז קאלט.

(סוף קומט)

די יידישע געוועזענע פראנט-קעמפער פון 20-טן ערב זייער פארזאמלונג

דעם 25-טן ד. ח. קומט פאר די יערלעכע פארזאמלונג פון אונדזער סעקציע.

זאל אונדז דערלויבט זיין אין קורצע שטריכן צו דערמאנען וועגן אונדזער אפגעטוענער ארבעט און וועגן די פארשטייענדיקע אויפגאבן;

נישטא קיין איין אקציע פון אונדזער פארבאנד, ווי אונדזער סעקציע זאל נישט נעמען איר גרויסן אקטיוון אנטייל.

אין דער קאמפאניע פארן אויפשטעלן דעם ווירדיקן מאנומענט פארן געפאלענעם יידישן פראנט-קעמפער, פאר דער הגנה, באל, א.א. האט אונדזער סעקציע פארנומען א נאר אנגעזעענעם ארט. אויף דער באזע פון אונדזער אראנדיסמאן פונקציאנירט זייט דער גרינדונג פון אונדזער סעקציע א פערמאנענט אלע זונטיק פרי אויף 12, בולוואר דע לא ווילעט, ווו ס'ווערן דערלעדיקט אלע ענינים, וואס אינטערעסירן דעם געוועזענעם יידישן פראנט-קעמפער : ווי נאטוראליזאציעס, קאמבאטאנטן-קארטע, אינוואלידן פענסיעס א. א.

מיר האבן אויך צוזאמען מיט דער סעקציע פון 11-טן, איינגעארדנט א געלונגענעם פילם-אוונט.

אונדזער קאמיטעט נעמט שטעלונג צו אלע געשעענישן אין יידישן לעבן און נאר באזונדער אין א גאנצע ריי איניציאטיוון, וואס האבן א שייכות צום קאמף קעגן אנטיסעמיטיזם און פאר שלום.

אין איינקלאנג מיט די באשלוסן פון אונדזער לעצטן נאציאנאל-ראט שטעלט זיך דער קאמיטעט פאר זיין נאענטסטער אויפגאבע צו אינטערווענירן דורך א דעלעגאציע אין דער נאציאנאלער פארזאמלונג ביי די דעפוטאטן פון אודזער סעקטאר קעגן דער סקאנדאליעזער באפרייאונג פון קסאוויע וואלא, שטעלן זיך אין פארבינדונג (דורך אנטיילנעמען אין זייערע ארבעטן) מיט די פראנצויזישע קאמבאטאנטן - ארגאניזאציעס ביי אונדז אויפן אראנדיסמאן : ווי „אופאק", געוועזענע קריגס-געפאנגענע א. א., כדי אזוי ארום נאענטער און געמיינזאם קענען קעמפן פאר די פאדערונגען פון די קריגס-קרבנות, ווי פענסיעס פאר די אלמנות און יתומים.

נעמען א וואס גרעסערן אנטייל

אין די זאמלונגען פון זאכן און אין דער אדורכפירונג פון קערמעס, וואס ווערט איינגעארדנט דורך אונדזער פארבאנד אין די זאלן פון 10, רי לאנקרי, דעם 29-טן און 30-טן אפריל.

און אזוי ארום פארזיכערן א גערעכטן מאטעריעלן דערפאלג, בכדי קענען פירן א סאציאלע טעטיקייט לטובת די נויטבאדערפטיקע קריגס-אינוואלידן.

און גלייכצייטיק צו קענען העלפן דעם קיבוץ „שמחה", וואס איז פאטראנירט פון פארבאנד פון די יידישע געוועזענע פראנט-קעמפער.

עס איז א חוב פון יעדן געוועזענעם פראנט-קעמפער פון 20-טן, אנטיילצונעמען אין דער יערלעכער פארזאמלונג, וואס קומט פאר דינסטיק, דעם 25-טן אפריל אויף 120, בולוואר דע בעלוויל.

עס וועלן אפגעגעבן ווערן באריכטן וועגן דער טעטיקייט און געוויילט ווערן א נייער קאמיטעט פון דער סעקציע, וועלכער וועט זיך דארפן מיט דער גאנצער ענערגיע ווארפן אין דער ארבעט, כדי קענען דורכפירן די אלע געשטעלטע אויפגאבן.

שאול סער

דער צענטראל-קאמיטעט פון אונדזער פארבאנד דריקט אויס זיינע הארציקסטע גליקוואונטשן דעם ח'

פישל וואלפמאן און פרוי

צום געבורט פון זייער זונעלע

רענע-איוו

דער צענטראל-קאמיטעט פון פארבאנד דריקט אויס די הארציקסטע גליקוואונטשן דעם ח'

אייזיק ווידענווערג

צום געבורט פון זיין ערשט אייניקל.

קומט אלע דעם 9-טן מאי, 8.45 אוונט צום „ארק דע טריומף"

ווי יעדעס יאר וועלן די יידישע קאמבאטאנטן פון ביידע וועלט-מלחמות אנטיילנעמען אין דעם פלאם פון אומבאקאנטן סאלדאט, דינסטיק, דעם 9-טן מאי. הונדערטער יידישע פראנט-קעמפער דעפילירן יעדעס יאר מיט זייערע פענער פון אוועניו „זשאנז עליזעע" איבער די עליזעישע פעלדער, אונטער די פענער פון די קאמבאטאנטן - ארגאניזאציעס, באגלייט פון א מיליטערישן ארקעסטער און לייגן אוועק א קראנץ ביים טריומף-טויער אויפן קבר פון אומבאקאנטן סאלדאט.

יעדעס יאר, עס איז שוין געווארן א טראדיציע, קומט אוים די ראזיקע דאטע צוזאמען מיט דעם 8-טן מאי, דאס היינט, דער היסטארישער טאג, ווען די היטלערישע חילות האבן קאפיטולירט. די דאזיקע צערעמאניע האט דעריבער א טאפלטע באדייטונג. נישט נאר וואס דורך איר געבן אפ די יידישע פראנט-קעמפער כבוד זייערע געפאלענע חברים, נאר פייערלעך גלייכצייטיק די מפלה פון היטלער, דריקן זיי אוים זייער טיפסטן ווילן און אנטשלאסנקייט, נישט צו דערלאזן, אז דאס איבערגעלעבטע זאל זיך נאך קענען איבערחזרן.

מיטוואך, דעם 19-טן אפריל, 8.30 אוונט, אין זאל לאנקרי

גרויסע אינפארמאציע = פארזאמלונג

פון די יידישע געוועזענע פראנט-קעמפער

אויפן טאג-ארדענונג שטייען ווימטיקע פראגן, ווי : קאמבאטאנטן-קארטע, צוגרייטונגען צו א גאנצע ריי מאניפעסטאציעס, קערמעס פון 29-טן און 30-טן אפריל, נאציאנאלע פעטיציע קעגן דער באפרייאונג פון קסאוויע וואלא; „אושעור", א. א. וו.

קומט מאסנוויז אויף דער פארזאמלונג!

Dr BORUCHIN

מיטגליד פון פארבאנד פון יידישע פרייוויליקע און פראנט-קעמפער.

האט געעפנט זיין קאבינעט

53, Rue de Belleville, 53
Tél. : BOT. 97-46
Métro : Belleville - Pyrénées
Autobus : 26

דיפלאמירט פון די מעד. פאקולטעטן פון זשענעוו און פאריז

אלגעמיינע מעדיצין, קינדער-קראנקייטן, בלוט- און געשלעכטס-קראנקייטן

קאבינעט אפן יעדן טאג פון 2 ביז 4, אויסער דינסטיק און דאנערשטיק פון 7 ביז 8 און אויף ראנדעוו.

FABRIQUE DE BOUTONNIERES

מיר נעמען ארוים צו שלייפן לעכער

אלערליי וועש, טריקא, הויזן, בלוזאן

Maison LEON LAMSKI

59, passage Brady - PARIS-Xe
Métro : Strasbourg-Saint-Denis ou Château-d'Eau

אלערליי בראדערי-ארבעטן

GOLGEVIT

10, RUE FROMANTIN
PARIS (XIe)
Téléphone : TRI. 86-17
Métro : Pigalle

די בעסטע שטאפן און אלע צודאטן ביי

ZAJDEL

89, Rue d'Aboukir
Métro : Saint-Denis, Réaumur et Sentier
Tél. : GUT. 78-87

באמערקונג : מאנטיק אפן

אבטונג מארשאנעס פון פאריז און פראווינץ

איר באקומט א גרויסן אויסוואל פון

IMPERMEABLES et SHORTS
pour hommes, femmes et enfants

צו זייער אינטערעסאנטע פרייזן אין פאבריק

RACHE 13, Rue Bleue Paris 9e, PRO 00-05

קומט און איר וועט בלייבן אונזער קליענט אויף שטענדיק

לזכרון, אויסגראבונגען און איבערפירן פון פראווינץ און אויסלאנד

קויף פון ערד און קאוועס

LEVI-RIVET

24, Rue Notre-Dame-de-Nazareth
PARIS (3e). Tél.: ARC. 54-97 et 59-96

יודישע ביורא

S. SKORNICKI

26, Rue Beaubourg - PARIS-IIIe
Tél. : ARC. 55-72

אלע יודישע אקטן, פראצעסן, פיסקאלע, עקספערטיזן און אלע אדמיניסטראטיווע אנגעלעגנהייטן

נעמט אן יעדן טאג פון 5 ביז 7

N° 2-22 Mars Avril 1950 (4)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Mai-Juin 1950 p. 1

VENEZ TOUS, le 4 Juin, à 10 h., à Bagneux
pour RENDRE HOMMAGE A NOS MORTS

NOTRE VOLONTE

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires Anciens Combattants Juifs 1939-1945

N° 3 (23). — Mensuel. — Mai-Juin 1950

18, Rue des Messageries - PARIS-X° - Tél. : PRO. 44-69

LE 4 JUIN 1950

JOURNÉE DU SOUVENIR

Le 4 juin, les Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, et avec eux tous les Juifs de Paris, rendront hommage à leurs camarades morts au champ d'honneur, en captivité ou en déportation.

Mai-Juin 1940... qui a oublié ?

Les hordes hitlériennes, après avoir envahi la Hollande et la Belgique, se ruaient sur la France. Leur supériorité en hommes et en matériel était telle que toute résistance semblait vaine.

Or, malgré le désordre, l'infériorité numérique, l'absence totale d'aviation, le manque même, dans bien des cas, de simples cartouches, sans parler du matériel moderne, on se battait partout avec acharnement, en essayant — hélas ! sans beaucoup de succès — de résister à l'ennemi et de stopper son avance.

La presque totalité des Régiments de Marche, des Engagés Volontaires Etrangers, comprenant un grand nombre de Juifs, se trouvait jetée dans ces batailles.

Conscients que du sort de ces combats dépendait l'avenir de la France et la liberté du monde, les Volontaires Etrangers Juifs, côte à côte avec leurs camarades français, luttaient courageusement contre l'envahisseur, arrosant de leur sang généreux les champs de bataille dans les Ardennes, les Vosges, la Somme, la Marne, en Alsace, et partout où le sort du pays se jouait.

Ainsi, au cours de ces quelques semaines, des milliers de nos camarades sont tombés, et un grand nombre d'entre eux dorment, hélas ! leur dernier sommeil sous des croix de bois, sans être identifiés...

En ces jours de dixième an-

Par **J. ORFUS**

niversaire de ces mémorables batailles, nos pensées vont vers tous ceux qui sont tombés au cours de ces luttes, vers ceux qui sont morts en captivité ou en déportation, et enfin vers ceux qui ont héroïquement donné leur vie dans les rangs de la Résistance et de l'Armée de la Libération.

Le 4 juin de cette année, et le premier dimanche du mois de juin dans les années à venir, nous réunirons dans une même affectueuse pensée le souvenir de tous nos morts, en allant leur rendre un pieux hommage sur la tombe commune des camarades qui symbolisent le sacrifice commun, et où est érigé le monument à la mémoire de tous les Juifs morts pour la France.

Mais cet hommage n'aura toute sa signification que si nous restons fidèles au testament que nos camarades nous ont légué :

Garder l'unité et être vigilants pour la sauvegarde de la Paix et pour le respect de la liberté humaine.

NOTRE UNION pour la mise hors la loi de la bombe atomique

La réunion plénière de notre Comité élargi, comprenant toutes les sections locales, ainsi que le Comité de nos Veuves de Guerre, a approuvé, à l'unanimité, la décision du Bureau, concernant l'adhésion de l'Union à l'appel de Stockholm pour l'interdiction de l'arme atomique.

Voici le texte des listes de pétition que nous faisons circuler parmi nos membres :

Les Anciens Combattants Juifs, qui ont tout particulièrement souffert de la dernière guerre, soucieux de sauvegarder la Paix qui est menacée, vous invitent à signer l'appel du Comité Mondial des Partisans de la Paix pour l'interdiction de la bombe atomique.

1. — Nous exigeons l'interdiction de l'arme atomique, arme d'épouvante et d'extermination massive des populations.

2. — Nous exigeons l'établissement d'un rigoureux contrôle international pour assurer l'application de cette mesure d'interdiction.

3. — Nous considérons que le gouvernement qui, le premier, utiliserait contre n'importe quel pays l'arme atomique commettrait non seulement un crime de guerre, mais un crime contre l'humanité et serait à traiter comme criminel de guerre.

4. — Nous appelons tous les hommes de bonne volonté dans le monde à signer cet appel.

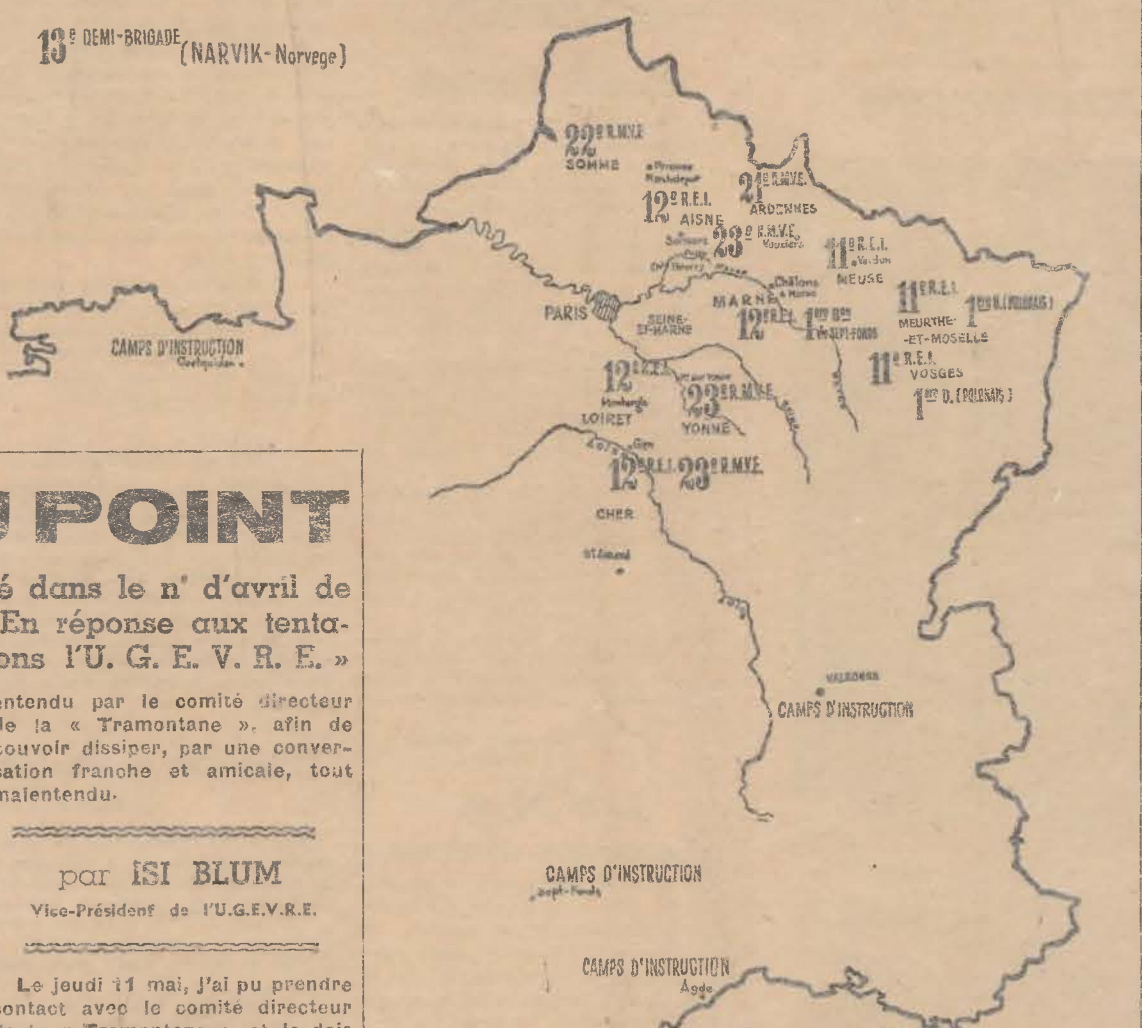

Cette carte indique sommairement les camps d'instruction des Régiments étrangers, ainsi que leur participation sur les divers champs de bataille.

MISE AU POINT

A propos de l'article publié dans le n° d'avril de Notre Volonté, intitulé : « En réponse aux tentatives de division, renforçons l'U. G. E. V. R. E. »

Certains passages de l'article que j'ai écrit dans le dernier numéro de « Notre Volonté », sous le titre : « En réponse aux tentatives de division, renforçons l'U.G.E.V.R.E. », et qui avaient trait à la « Tramontane », ont provoqué, de la part du comité directeur de cette amicale, une assez vive réaction.

En effet, le comité directeur de la « Tramontane » avait adressé, par écrit, une protestation au bureau de l'U.G.E.V.R.E., ainsi qu'à notre camarade Orfus, président de l'Union des Anciens Combattants Juifs.

A la suite de cette protestation, et dans l'intérêt de l'unité, j'ai demandé, dans la réponse au bureau de l'U.G.E.V.R.E., d'être entendu par le comité directeur de la « Tramontane », afin de pouvoir dissiper, par une conversation franche et amicale, tout malentendu.

par **ISI BLUM**

Vice-Président de l'U.G.E.V.R.E.

Le jeudi 11 mai, j'ai pu prendre contact avec le comité directeur de la « Tramontane », et je dois dire que très rapidement la conversation s'est déroulée dans une atmosphère de camaraderie qui témoignait du sincère désir d'entente de tous les présents.

A l'issue de cette conversation,

(SUITE EN PAGE 2)

LE SAVANT Albert EINSTEIN parle de la menace allemande

Dans un message adressé à 2.000 anciens combattants juifs américains, réunis à Madison Square Garden, le célèbre savant a protesté contre la politique qui aboutit à la renaissance du nazisme en Allemagne occidentale.

« La menace allemande, a-t-il déclaré notamment, est au moins aussi sous-estimée qu'elle ne le fut après la première guerre mondiale ».

Au cours de la même réunion, M. James Watterman Wise, dirigeant du Conseil américain contre l'intolérance a souligné : « Le nazisme est de nouveau la force la plus puissante en Allemagne occidentale, du fait de la politique américaine. Cela je le dis en toute tristesse comme américain ».

M. Eliott Roosevelt, le fils du président, a porté la même condamnation, en disant :

« Nous sommes en train de créer en Allemagne un monstre qui, le moment venu, se tournera contre nous et nos alliés. »

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Mai - Juin 1950 p. 2

Le 3 juin se tiendra LE CONSEIL NATIONAL de l'U.G.E.V.R.E.

Dans les prochains jours se dérouleront une série de manifestations commémoratives à l'occasion du dizième anniversaire des batailles de mai-juin 1940, au cours desquelles un grand nombre de volontaires tombèrent pour la France.

C'est dans l'épreuve que l'on reconnaît ses amis; c'est dans l'épreuve et par le sacrifice que des milliers d'étrangers ont prouvé leur amitié et leur attachement à la France et à la liberté. Ils se sont engagés dans les Régiments étrangers d'infanterie et dans les 21e, 22e et 23e Régiments de marche, où ils ont fait preuve d'un courage exemplaire dans les Ardennes, la Somme, la Marne.

Tous ces hommes, parmi lesquels un grand nombre sont tombés sur les champs de bataille, étaient plus proches de leur patrie d'adoption que certains, qui, pour plaire à Gœbbels, faisaient arrêter, déporter et exterminer des milliers de Juifs et de Français.

Les journées commémoratives nous inspireront sans doute quelques pensées.

La première, c'est certainement celle qui préoccupe tous les esprits, qui est le droit à la vie pour tous, pour ne plus revoir les horreurs de la guerre et contre l'emploi de l'arme atomique, arme d'épouvante et d'extermination massive des populations.

C'est d'empêcher la recrudescence de la xénophobie et de l'antisémitisme, armes classiques de division.

C'est d'obtenir enfin entière satisfaction à toutes les revendications légitimes des anciens combattants étrangers.

Mais pour cela, tout le monde le sent, il faut l'union.

Le Conseil national de l'U.G.E.V.R.E. qui se tiendra à Paris, le 3 juin 1950, a comme objectif principal, l'union de tous les anciens combattants, avec ou sans uniforme, pour renforcer les moyens d'action pour la paix et nos revendications.

Nous sommes convaincus qu'il sera l'expression de l'ensemble des anciens engagés volontaires et résistants d'origine étrangère, qui s'opposent à toute division pouvant nuire à l'unité plus que jamais indispensable aujourd'hui.

L'expérience des dernières années nous a montré que seule l'unification de tous les combattants peut contribuer efficacement à un travail constructif.

L'Union des Engagés Volontaires et Résistants Etrangers, au service de la France, nous a été dictée par nos morts et nos martyrs, que nous commémorons ces jours-ci.

L'union est aussi l'espoir des survivants pour réaliser l'immense tâche qui se pose devant nous pour sauvegarder la paix et agir en faveur de nos revendications.

Ceux qui ont la nostalgie du passé et qui veulent dissocier notre mouvement subiront un échec devant l'unanimité qui se manifestera au Conseil National du 3 juin, autour des dirigeants de l'U.G.E.V.R.E. et tous ensemble, par notre action, nous renforcerons encore plus l'union de tous les combattants étrangers, aux côtés de leurs anciens frères d'armes français.

Par G. LAROCHE
Secrétaire général de l'U.G.E.V.R.E.

Nos vœux à l'occasion du 2me anniversaire DE l'indépendance de l'Etat d'Israël

A l'occasion de la célébration du 2e anniversaire de l'indépendance de l'Etat d'Israël, notre Union a adressé un télégramme à M. Maurice Fischer, Ministre d'Israël en France, en ces termes :

« Avec tout le Judaïsme, l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-1945 partage joie 2e anniversaire indépendance Etat Israël.

Prions transmettre à cette occasion nos plus chaleureux vœux au président, au gouvernement et à Knesseth d'Israël.

Isi BLUM, Secrétaire Général. J. ORFUS, Président.

Mise au point

(SUITE DE LA PREMIERE PAGE)

j'ai promis de publier la mise au point suivante, concernant les divers éléments du malentendu qui s'était produit, et que notre discussion a entièrement dissipé :

1. — Mon article incriminé n'engageait que la responsabilité de son auteur.

2. — **L'article en question a été écrit à la suite d'une déclaration faite devant le bureau de l'U.G.E.V.R.E., par une délégation de la « Tramontane », et aux termes de laquelle la « Tramontane » retirerait à M. Vinciguerra son mandat de délégué de cette amicale au sein de l'U.G.E.V.R.E., dont il fut le président, si certaines conditions n'étaient pas remplies.**

Or, contrairement à cette déclaration, il s'est avéré que M. Vinciguerra a démissionné de son propre chef.

Par ailleurs, et contrairement à ce que j'ai pu penser, la « Tramontane » affirme qu'elle n'a jamais envisagé de quitter l'U.G.E.V.R.E..

3. **Je suis heureux d'avoir pu, aujourd'hui, acquérir la conviction que, contrairement à ce que certaines raisons ont pu me faire croire, la « Tramontane » est entièrement solidaire des démarches effectuées par l'U.G.E.V.R.E., en faveur des organisations d'anciens combattants polonais en France, dissoutes.**

D'ailleurs, la « Tramontane » a tenu à réaffirmer cette attitude, dans une lettre datée du 24 avril 1950, et adressée à M. Orfus, président de l'Union des Anciens Combattants Juifs, et où elle écrit notamment :

« Nous nous sommes déclarés toujours et en toutes circonstances, solidaires avec les démarches de toutes sortes qui ont été faites en faveur des organisations polonaises dissoutes. »

4. **Pour terminer et afin de dissiper une interprétation erronnée qui a été donnée de certains termes de mon article, je tiens à préciser que la « Tramontane », comme toute autre organisation, perdrait, et** indépendamment de son appartenance à l'U.G.E.V.R.E., **sa force et sa vitalité, si ses actes ne correspondaient pas à ses paroles.**

En présence d'une situation qui exige la défense de la Paix et l'aboutissement de nos revendications, nous devons écarter tout motif de division, et rechercher, au contraire, tout ce qui peut nous rendre unis, comme nous l'étions aux jours des batailles héroïques de mai-juin 1940, dont nous commémorons le souvenir aujourd'hui.

I. B.

LA VIE DE NOS SECTIONS

* LYON *

L'Assemblée Générale a adopté une motion de sympathie à l'adresse de notre camarade ORFUS

Chers camarades,

Veuillez trouver ci-joint le compte rendu de l'assemblée générale de notre section :

Réunis le 8 mai, les membres de l'organisation ont discuté le rapport moral et financier, qui, après un échange de vues a été adopté. Un nouveau Comité a été élu et deux résolutions votées ; l'une saluant le peuple d'Israël à l'occasion du deuxième anniversaire de la constitution de l'Etat, l'autre est une adresse de sympathie à notre président, M. Orfus qui, par sa signature de l'appel de Stockholm, a montré le chemin à suivre à tous les anciens combattants et Volontaires Juifs dans la lutte pour la Paix.

Les anciens combattants Juifs Lyonnais, ayant pris connaissance des attaques contre leur président, l'assurent de toute leur sympathie et de tout leur soutien. Ils sont persuadés, qu'Orfus, et avec lui, toute la masse des anciens combattants, continueront la lutte pour la paix, qui doit être le souci primordial des combattants Juifs.

Nous vous enverrons, ces jours-ci, la composition du Comité, ainsi que la résolution pour Israël, que vous voudrez bien transmettre en notre nom.

Amicalement.

Le Secrétaire : MENASSE.

Notre comité élargi, comprenant les comités des sections locales, ainsi que le comité des veuves de guerre, réuni le 15 mai, après en avoir pris connaissance, a fait sienne la motion de sympathie à l'adresse d'Orfus, votée par l'assemblée générale de Lyon.

Notre Section de Metz proteste contre le journal « Unser Wort »

La Section de l'Union des Anciens Combattants Juifs de Metz, indignée par les attaques de « Unser Wort » à l'adresse de J. Orfus, président de notre Union, pour avoir signé l'appel de Stockholm, exprime sa plus vive protestation contre ce journal et assure J. Orfus de toute sa sympathie.

A NOTRE KERMESSE

Notre Stand du Livre a remporté un grand succès.

* METZ *

Rapport d'activité

L'activité de notre section ne fait qu'augmenter, et il ne se passe pas de semaine sans que nous aidions nos camarades membres, soit par des interventions ou d'une autre manière.

Pour la réussite de la kermesse de Paris, organisée au profit des Veuves et Orphelins de guerre, les membres de notre comité et les dames des sociétés juives de Metz, ainsi que l'ensemble des Juifs de Metz ont fait preuve de dévouement.

Nous sommes très fiers d'être placés au tableau d'honneur, parmi les autres villes de province, et notre cité gardera toujours la devise : « Se montrer digne et participer à toutes les bonnes œuvres ».

Le 21 mai, un film juif intitulé : « Je veux être mère », a été projeté au cinéma Vox, à Metz.

Au courant du mois de juin, une manifestation sera organisée par notre section, en souvenir des camarades tombés au champ d'honneur

Une gerbe sera déposée au Monument aux Morts, et un office aura lieu au Temple Israélite, suivi d'un vin d'honneur pour les autorités à notre siège.

Le Secrétaire Général : J. WISNIA.

LENS

Assemblée générale

Le lundi 17 avril dernier a eu lieu, à Lens, sous la présidence du camarade Mendelewicz et en présence de M. Falinover, membre du bureau, venu de Paris, la réunion générale de la Section. Mendelewicz ouvre la séance et rend compte de la session du Conseil National qui s'est tenu à Paris le 19 mars.

Il souligne la haute tenue de ce Conseil, les décisions importantes qui y étaient prises, et attire particulièrement l'attention des camarades sur la volonté farouche de l'unité qui anime les membres du Conseil National, malgré quelques tentatives de division de certains milieux étrangers à l'Organisation.

Les applaudissements des camarades présents montrent qu'ils approuvent les décisions du Conseil et sa volonté d'union. Passant la parole à Falinover, il parle de la kermesse et des buts pour lesquels elle est organisée, c'est-à-dire au profit de nos orphelins, de nos invalides, de nos frères d'Israël du Kibboutz « Simbra ».

Le délégué de Paris prend la parole pour expliquer aux camarades l'importance de la kermesse, épreuve de force de notre Organisation; il dit que sa réussite nous montrera à nous-mêmes et prouvera aux autres que notre Organisation est digne de la place importante qu'elle occupe dans la vie de la communauté juive en France, et qu'elle sait, par ses propres moyens, sans aucune aide extérieure, faire face à ses obligations matérielles et morales. C'est dans cet ordre d'idées que l'Organisation poursuit aussi la lutte pour la Paix, en contribuant pleinement aux efforts faits dans ce sens par l'U.F.A.C. et le M.R.A.P. et en menant sa propre campagne pour la Paix.

La séance est levée après une vive discussion, et les camarades, le lendemain, en contribuant largement au collectage pour la kermesse, ont montré que la Section lensoise approuve entièrement le Conseil National et compte traduire en actes son attachement à l'Union. Sa participation importante au collectage et ses résultats appréciables nous l'affirment.

Le bureau de la Section était presque entièrement réélu et à sa tête se retrouve encore son infatigable président, le camarade Mendelewicz; c'est un gage de prochaine activité et de prospérité de la Section.

LENS approuve l'attitude d'ORFUS

La section de Lens a décidé, lors de sa dernière réunion, d'approuver sans réserve le président Orfus, dans sa juste lutte « afin que nos enfants et nous ne connussent plus les horreurs d'une nouvelle guerre ». Ceci en réponse aux attaques contre sa personne, résultant de sa prise de position contre l'arme atomique.

Connaissez-vous la famille de :

Cukierman ARON

Ancien du 12e R.E.I., mort au champ d'honneur en 1940.

Si vous pouvez donner des informations à ce sujet, adressez-vous au bureau de notre Union.

Commémoration du Xe anniversaire des combats menés par le 21e R. M. V. E. dans les Ardennes Mai-Juin 1940

Le 21e R.M.V.E. organise pour les trois jours de la Pentecôte un pélerinage à Noirval pour commémorer l'anniversaire des combats de mai-juin 1940.

Voici le programme du pélerinage :

— Samedi 27 mai, départ de Paris dans le courant de l'après-midi, arrivée à Vouziers, hébergement, soirée libre;

— Dimanche 28 mai : le matin, Congrès des Anciens Combattants régionaux, remise de la croix de guerre à la ville de Vouziers; l'après-midi cérémonie à Noirval, au monument aux morts du 21e (appel des morts, remise des décorations aux camarades du régiment). Soirée libre.

— Lundi 29 mai : le matin, visite des champs de bataille; l'après-midi : départ.

* LILLE *

Le Comité de l'Amicale, ainsi que tous les camarades Lillois, présentent à leur cher et dévoué président, Charles Rocker, leurs sincères félicitations à l'occasion de la naissance de son petit-fils, Serge.

Union des Garibaldiens et volontaires Italiens dans l'Armée Française

Le 2 juin, anniversaire de la mort de notre apôtre G. Garibaldi, en plus des cérémonies habituelles à l'occasion du trente-cinquième anniversaire des combats de l'Argonne, l'Union des Garibaldiens projette de faire un Rassemblement des Garibaldiens de France et d'Italie avec l'avant-projet suivant :

2 juin. — A 10 h. 30, dépôt d'une gerbe au pied du monument, au Pere-Lachaise;

A 16 h. 30, dépôt d'une gerbe au monument G. Garibaldi, place Cambronne.

A 18 h. 30, cérémonie de la flamme (rendez-vous, 17 h. 45, Champs-Elysées, Avenue Georges-V), (métro : Georges-V).

3 juin. — Réunion pour le Conseil national à 9 h. 30, 41, rue des Marguettes, Paris (XIIe). Métro : Porte de Vincennes.

A 20 h. 30, grand gala dans une salle parisienne.

4 juin. — Pélerinage à Verdun, La Chalade, visite des champs de bataille de l'Argonne; retour à Paris par Bligny, où sera déposée une couronne au cimetière italien.

Nous recommandons à toutes les amicales de l'U.G.E.V.R.E. de participer à la cérémonie de l'Arc de Triomphe le 2 juin.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Mai-Juin 1950 p. 3

La journée nationale de défense de la Paix

Les anciens combattants ont célébré le cinquième anniversaire de la victoire sur le nazisme et ont clamé leur volonté de sauvegarder la Paix.

En application des décisions de l'U.F.A.C. d'organiser une journée nationale de la Paix, les anciens combattants et victimes des deux guerres ont célébré le dimanche 7 mai, à l'appel de l'Union départementale de la Seine de l'U.F.A.C., le cinquième anniversaire de la victoire sur le nazisme.

A 15 heures, sur la place St-Augustin, devant la statue de Jeanne d'Arc, M. Volvey, président de l'Union départementale de l'U.F.A.C., a lu le manifeste adopté par toutes les associations groupées dans l'U.F.A.C., dans lequel il est dit que « l'U.F.A.C. profondément angoissée par la situation internationale actuelle, tient à affirmer son ardente volonté de paix et sa volonté de combattre l'idée de la fatalité de la guerre. »

Après que la fanfare eût joué la Marseillaise, derrière une floraisons de drapeaux, le cortège se mit en marche vers l'Arc de Triomphe. Tout le long de la rue de la Boëtie, la foule massée sur les trottoirs ne faisait qu'applaudir les manifestants qui scandaient : « Nous voulons la Paix et l'interdiction de la bombe atomique. »

Place de l'Etoile, la foule massée sur le terre-plein était plus nombreuse encore. Les drapeaux des associations groupées dans l'U.F.A.C., parmi lesquels ceux de l'U.G.E.V.R.E. et de notre Union, se sont inclinés sur la dalle sacrée, devant laquelle, sur deux rangs, ont ensuite défilé les participants à cette émouvante manifestation.

Parmi la délégation de l'U.G.E.V.R.E., on remarquait son vice-président, Isi Blum, et le secrétaire général Laroche.

On remarquait également parmi les délégués, nos camarades, Appel, Rache, Maier, Haitman.

NOTRE PROTESTATION contre la publication par le "Figaro" des mémoires de l'hitlérien SKORZENY

Nous publions ci-dessous la lettre de protestation que notre ami Vanikoff a adressée, au nom de la Fédération des Associations des Anciens Combattants Juifs, au « Figaro », pour sa publication des mémoires de l'hitlérien Skorzeny.

Monsieur le Directeur,

J'ai l'honneur de vous communiquer la motion suivante, adoptée à l'unanimité, dans sa séance du 15 courant, par notre comité directeur :

« *La Fédération des Associations d'anciens combattants volontaires Juifs, qui n'obéit à aucune préoccupation d'ordre politique, que lui interdisent d'ailleurs ses statuts.*

Exprime la douloureuse émotion de milliers de camarades des associations affiliées — presque tous portant le deuil de parents assassinés par les SS hitlériens — et leur profonde indignation de l'apologie que publie de ses tristes exploits Skorzeny, Standartenführer d'une formation condamnée pour crimes de guerre par les alliés;

Elève sa protestation la plus énergique contre la collaboration dans « Le Figaro » d'un homme de main du Führer, connu comme étant le plus fanatique soutien du régime nazi, qui n'a échappé que de peu, et pour des raisons inexplicables, au châtiment, et dont les récits suspects présentent moins un intérêt historique qu'une glorification d'Hitler, un outrage à la mémoire des victimes, une offense au sacrifice des combattants pour qui les SS n'ont jamais été considérés comme des soldats mais comme des tueurs. »

Nous faisons appel à votre coutumière courtoisie pour que cette motion soit insérée sous la rubrique : « Nos lecteurs écrivent ». Nous vous en remercions bien vivement à l'avance.

Veuillez agréer, Monsieur le Directeur, l'assurance de ma considération distinguée.

LE PRESIDENT.

Offrons une bibliothèque au Kibboutz "Simha"

Notre comité a décidé de prélever une première tranche de cent mille francs sur la recette de notre kermesse, afin de nous permettre d'envoyer quelques objets utiles au kibboutz Simha, que nous parrainons.

En outre, à la demande de nos camarades d'Israël, nous avons décidé de collecter des livres parmi nos adhérents, afin de pouvoir très prochainement leur offrir une bibliothèque.

Nous faisons donc appel à tous nos camarades, non seulement de nous envoyer des livres, mais encore d'en collecter parmi leurs amis.

Avec un minimum d'efforts, nous parviendrons à faire un beau geste.

FORCE ARMEE NATIONALE

Organisation clandestine, fasciste et antisémite

Une organisation fasciste vient d'être découverte qui se proposait d'instaurer en France le régime hitlérien; des documents de la plus haute importance ont été saisis, 133 rue du Ranelagh, chez un ancien milicien, membre du R.P.F., Jacques Gras, 19 ans.

Des armes ont été trouvées chez Jacques Gras.

De grosses quantités d'armes ont été retrouvées chez Hubert Pijèce de Boussuge.

Boussuge, Gras et sa mère ainsi que deux complices, Henri Ferrari, milicien évadé du camp de Carrère et sa maîtresse ont été arrêtés.

Le quartier général de cette bande armée était une échoppe du boulevard Beauséjour.

On a trouvé, à côté des listes des membres de l'organisation — dénommée « Force Armée Nationale » — des listes de personnalités à abattre comprenant un grand nombre de juifs.

Encouragés par la clémence à l'égard des vichystes, des traîtres et des antisémites, les anciens miliciens et collaborateurs préparent activement leur revanche et s'arment pour pouvoir continuer leur œuvre criminelle qui a été arrêtée par la victoire des alliés sur le nazisme.

Face à ces nouvelles menaces, les anciens combattants Juifs renforceront, avec tous les démocrates du pays, leur lutte contre l'antisémitisme et pour la Paix.

Grâce au dévouement de nos camarades de Paris et de province DES ORPHELINS DE GUERRE pourront PARTIR en VACANCES

La Kermesse, organisée pour la première fois par notre Union, les 29 et 30 avril dernier, a remporté un succès éclatant.

La grande affluence à notre Kermesse.

Malgré des difficultés de toutes sortes, nos camarades de Paris et de province ont, grâce à leurs efforts, permis de réaliser un fonds, qui donnera la possibilité d'envoyer en vacances un certain nombre de nos orphelins de guerre et de soulager les misères des invalides et des malades nécessiteux.

Profitons de l'occasion pour adresser les plus vifs remerciements à tous les collecteurs, ainsi qu'à tous les camarades et amis, qui ont si généreusement répondu à l'appel de notre organisation.

La Commission sociale est composée des camarades dont les noms suivent :

Mmes Vves Pfefer; Rosemblum; Sandlarz.

MM. Lainski, Lipski, Rache, Zajdenwerez, Fapisilber, Miller, Maier, Apeloig et Czarny.

Toute demande concernant le travail social peut être adressée à notre siège.

La permanence de la commission a lieu tous les jeudis, de 21 à 22 heures 30.

LES ANCIENS COMBATTANTS JUIFS des deux guerres ont ranimé la flamme

Comme chaque année, le 9 mai, les engagés volontaires et anciens combattants Juifs des deux guerres ont remonté les Champs-Elysées vers l'Arc de Triomphe, pour raviver la flamme du Soldat Inconnu.

Lipski, Magriso et Lamski (de gauche à droite) **ravivent la Flamme.**

Parmi les délégations, on remarquait les représentants de la « Tramontane », des combattants Hongrois, Bulgares, Roumains, Polonais, Belges, etc...

Notre ami Laroche représentait l'U.G.E.V.R.E..

Nous avons remarqué la présence de M. Emile Najar, chargé d'affaires, représentant M. Maurice Fischer, ministre d'Israël en France, ainsi que celle de M. A. Gilboa, consul général d'Israël à Paris.

Egalement les représentants du Consistoire Central et du Consistoire de Paris, du Rabbinat, ainsi qu'un grand nombre d'autres personnalités.

CONTRE LES ARMES AVEUGLES

Voici le texte de la résolution de l'organisation internationale de la Croix-Rouge

« La 17e Conférence internationale de la Croix-Rouge, considérant que les belligérants, pendant la seconde guerre mondiale, ont respecté l'interdiction de recourir aux gaz asphyxiants, toxiques et similaires, et aux moyens bactériens, interdiction formellement sanctionnée par le protocole de Genève du 17 juin 1925;

Constatant que l'emploi d'armes aveugles, c'est-à-dire celles que l'on ne peut diriger avec précision ou qui exercent leurs ravages sans discrimination sur de vastes étendues, signifierait l'anéantissement des personnes et des valeurs humaines que la Croix-Rouge a pour mission de défendre, et mettrait en péril l'avenir même de la civilisation.

« Adjure les puissances de s'engager solennellement à proscrire de façon absolue le recours à de telles armes et l'emploi pour des buts de guerre, de l'énergie atomique ou de toute autre force similaire ».

Le gouvernement suisse approuve l'appel de la Croix Rouge pour l'interdiction de l'arme atomique

Au nom du Conseil fédéral de la Suisse, M. Max Petitpierre a adressé une lettre où il déclare à la Croix-Rouge :

Le Conseil fédéral félicite le comité international de la Croix-Rouge de son initiative, se déclare prêt à appuyer les efforts qui seront entrepris pour parer d'une manière efficace à ce danger, et souhaite ardemment que l'organisation des Nations Unies, saisie de ce problème, puisse le résoudre d'une manière conforme aux intérêts de l'humanité.

CONSEIL NATIONAL DE L'U.G.E.V.R.E.
SAMEDI 3 JUIN à 14 heures précises
A LA MAISON DES AVEUGLES DE GUERRE

49, rue Blanche (métro: Blanche ou Trinité)

Participeront à ce Conseil National tous les membres du Conseil National, ainsi que les membres des Bureaux des Amicales présents à Paris ou de province.

Le dimanche 11 juin, au Cirque d'Hiver, deuxième Journée Nationale contre le racisme, l'antisémitisme et pour la Paix.

Ouverture à 9 heures du matin.

Clôture solennelle de la Journée à 16 heures, avec la participation de personnalités éminentes du monde politique, culturel et artistique.

Grand choix de CUIRS
pour Maroquiniers, Tapissiers, Fabricants de Chaussures et de Manteaux de Cuir
Willy RICKNER
7, Rue Taylor - PARIS-Xe
(Anc. 10 ter, Rue Bisson)
Tél. : BOT. 47-43

Affaires fiscales, juridiques, commerciales, artisanales, rédaction actes sociétés, fonds de commerce, gérance, baux, registres du Commerce, des Métiers, déclarations fiscales, etc...
Simon FELDMAN
CONSEIL JURIDIQUE ET FISCAL
132, Rue Montmartre - PARIS-2e
Tél. : CENtral 27-68
Consultations tous les jours, sauf dimanche, de 18 h. à 19 h. 30
Samedi de 15 à 18 heures et sur rendez-vous

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Mai-Juin 1950 p. 4

Ce que vous devez savoir

Candidats à la Carte du Combattant âgés de 50 ans

La Commission provisoire de la Carte du combattant siégeant à l'Office départemental, examine en ce moment les dossiers des blessés et ceux des évadés.

En dehors de ces cas précis, la Commission s'est préoccupée de la situation des postulants ayant 50 ans.

A la séance du 23 février dernier, le général de Camas a fait remarquer qu'il était urgent d'examiner rapidement ces dossiers en vue du paiement éventuel de la retraite du combattant.

En conséquence, la Commission permanente, par l'intermédiaire de l'Office national, a attiré l'attention du Ministre des Anciens Combattants sur l'urgence d'un examen concernant les demandes de ses ressortissants atteints par la cinquantaine.

Pour faire suite à cette démarche, une quinzaine de dossiers ont été adressés à l'autorité militaire de différentes régions.

Malheureusement, à la date du 13 avril dernier, deux réponses seulement étaient arrivées : l'une de Paris, l'autre de Dijon. Ces deux réponses étaient identiques : « Nous n'avons pas reçu d'instructions ».

Qu'attendent donc les services compétents pour donner ces instructions ? On se rappelle qu'en vertu de l'article 38 de la loi de Finances du 28 février 1934, toute demande de retraite du combattant qui est présentée plus d'un an après que l'intéressé a atteint l'âge légal, ne peut donner lieu à un rappel de plus d'une année d'arrérages antérieurement à la date du dépôt de la demande.

Cependant, cette disposition n'est pas applicable à l'ancien combattant dont la demande de retraite n'a pu être formulée dans le délai imparti ci-dessus, faute par l'Administration d'avoir statué en temps utile sur ses droits à la carte; dans ce cas, le délai d'un an dans lequel doit être présentée la demande de retraite ne commence à courir qu'à dater du jour où aura été signifié à l'intéressé la décision lui accordant la carte.

Pour éviter ces ennuis, pour éviter les risques de non-paiement des arrérages, nous voulons espérer que les instructions seront envoyées d'urgence dans les régions pour que soient réglées rapidement les formalités nécessaires aux demandes de nos ressortissants.

Tout retard serait inadmissible, comme serait inadmissible le prétexte de dépenses nouvelles à engager.

La Commission de la Carte entreprendra donc de nouvelles démarches pour hâter l'envoi d'instructions aux régions afin que nos camarades atteints par la cinquantaine aient toute satisfaction le plus tôt possible.

GIRARD.

Carte d'invalidité à double barre rouge

Le directeur de l'Office national des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre a fait parvenir aux Offices départementaux la circulaire suivante, ayant pour objet l'attribution de la carte d'invalidité à double barre rouge aux invalides amputés de l'avant-pied :

La question m'a été posée de savoir si, en règle générale, les amputés de l'avant-pied peuvent prétendre au bénéfice de la carte d'invalidité à double barre rouge.

J'ai l'honneur de vous faire connaître, qu'après avis de M. le Professeur agrégé de médecine, conseiller technique de l'Office national, j'ai décidé, désormais que l'amputation médio-tarsienne ou tarso-métatarsienne donnerait droit à l'attribution de la carte, au même titre que l'amputation tibio-tarsienne.

Cette mesure prise en faveur d'une certaine catégorie de mutilés élargit le paragraphe I de la circulaire B.694 du 20 mars 1947, qui ouvre droit au bénéfice de la carte sur simple production d'une copie certifiée conforme du diagnostic de réforme pour les invalides amputés d'un membre inférieur.

En conséquence, je vous serais obligé de bien vouloir porter ces nouvelles dispositions à la connaissance des médecins attachés à votre office.

Décret d'application de la loi du 8-9-1948

Le « Journal Officiel » du 17 mars 1950 publie le texte du décret numéro 50.325 du 1er mars 1950 portant règlement d'administration publique pour l'application de la loi numéro 49.1404 du 9 septembre 1948, définissant le statut et les droits des déportés et internés politiques.

Le titre 1er de ce décret traite des qualités requises pour ouvrir droit au titre de déporté ou d'interné politique.

Le titre 2 fixe la procédure d'attribution du titre d'interné ou de déporté politique.

Le titre 3 détermine les droits des déportés et internés politiques.

Le titre 4 est réservé à quelques dispositions d'ordre administratif.

Le titre de déporté politique est attribué aux Français ou ressortissants des territoires de l'Union Française qui, arrêtés pour tout autre motif qu'une infraction de droit commun ne tombant pas sous le bénéfice de l'ordonnance du 6 juillet 1943 légitimant les actes accomplis pour la cause de la libération de la France, ont été soit transférés hors de France par l'ennemi dans une prison ou un camp, soient incarcérés dans une prison ou un camp du Haut-Rhin, Bas-Rhin ou de la Moselle, et ce pendant au moins trois mois consécutifs ou non, soit incarcérés ou internés par l'ennemi pendant au moins trois mois consécutifs ou non, dans tout autre territoire exclusivement administré par l'ennemi.

Aucune condition de durée de l'emprisonnement ne sera exigée des personnes qui se sont évadées ou qui ont été atteintes d'une maladie ou d'une infirmité ouvrant droit à pension imputable à l'internement ou à la déportation.

Les étrangers justifiant des conditions ci-dessus peuvent bénéficier du titre de déporté politique pourvu que la date à laquelle ils ont commencé à résider en France soit antérieure au 1er septembre 1939.

La liste des camps ou prisons des territoires administrés par l'ennemi et du Haut-Rhin, Bas-Rhin et Moselle sera fixée par le ministère des A. C. et V. G. dans un prochain arrêté.

Les prisonniers de guerre et les travailleurs non volontaires en Allemagne, qui ont été transférés dans un camp ou une prison peuvent, après avis de la commission nationale, obtenir le titre de déporté politique si, en plus des conditions fixées ci-dessus, ils justifient avoir subi leur détention jusqu'à la libération du camp ou de la prison ou s'être évadés auparavant. Cette justification n'est pas exigée de ceux dont la libération anticipée résulte d'une mesure collective intervenue grâce à une puissance neutre ou à la Croix-Rouge internationale.

Le titre d'interné politique est attribué aux personnes françaises ou ressortissantes des territoires de l'Union Française, qui ont été internées à partir du 16 juin 1940, en France ou dans un territoire de l'Union Française, par l'ennemi ou le gouvernement de Vichy, et qui justifient d'un internement d'au moins trois mois consécutifs ou non.

Sont également qualifiées du titre d'interné politique les personnes ayant subi, avant le 16 juin 1940, une mesure administrative ou judiciaire privative de liberté, pour tout autre motif qu'une infraction de droit commun, à condition que les intéressés aient été maintenus incarcérés par l'ennemi ou le gouvernement de Vichy en raison du danger qu'ils auraient pu présenter pour l'ennemi et s'ils peuvent justifier d'un internement d'au moins trois mois, consécutifs ou non.

Ces dispositions sont également applicables aux personnes arrêtées, puis déportées ou internées au cours de la guerre 1914-1918.

Les personnes arrêtées en Indochine qui ont été incarcérées ou internées dans les camps ou prisons dont la liste sera fixée ultérieurement pourront également prétendre au titre de déporté politique ou d'interné politique.

« OCEANIA »
AGENCE DE VOYAGES
pour toutes destinations
4, rue de Castellane - PARIS-VIIIe
(Métro : Havre-Caumartin)
Tél. : ANJou 16-33 et 16-34
— par avion
— chemin de fer
— bateau
Départs fréquents pour la Palestine et l'Amérique du Sud

Regroupement des corps des victimes militaires et civiles de la guerre

Un décret, en date du 21 mars 1950, relatif aux sépultures perpétuelles des victimes civiles de la guerre et concernant le regroupement des corps des militaires et victimes civiles de la guerre, ainsi que l'ouverture de nouveaux délais de présentation de demandes au titre de la loi du 16 octobre 1946, précise :

ARTICLE PREMIER. — Le regroupement des corps des victimes militaires et des victimes civiles décédées dans les conditions prévues respectivement aux articles 1er et 8 du décret du 22 février 1940 et à l'article 1er de la loi du 27 août 1948, non restitués aux familles, en exécution de la loi du 16 octobre 1946, a lieu dans des cimetières nationaux ou dans des carrés spéciaux des cimetières communaux.

ART. 2. — Les opérations de regroupement des corps et d'entretien des sépultures sont entièrement à la charge de l'Etat.

ART. 3. — Sauf dans le cas où le corps est inhumé en dehors d'un cimetière communal ou d'un cimetière national, les regroupements prévus à l'article 1er du présent décret sont effectués avec le consentement des familles.

Si la famille n'a pas exprimé ses intentions dans le délai de deux mois, à dater de la notification de l'avis de transfert, elle est réputée avoir consenti à ce transfert.

ART. 4. — Les personnes habilitées pour donner le consentement au transfert, sont, dans l'ordre, celles énumérées à l'article 2 de la loi numéro 46-2243 du 16 octobre 1946.

ART. 5. — Les familles qui s'opposent au regroupement peuvent demander la restitution du corps de leur parent dans le délai fixé à l'article 3 du présent décret. La restitution du corps s'effectue alors dans les conditions fixées par la loi numéro 46-2243 du 16 octobre 1946 et les textes subséquents.

ART. 6. — Les corps des victimes civiles de la guerre, décédées hors de leur résidence habituelle, dans les conditions visées à l'article 2 de la loi numéro 46-1117 du 20 mai 1946 dont le droit à sépulture perpétuelle n'est pas ouvert par la législation en vigueur, peuvent être restitués aux familles, conformément aux dispositions de la loi du 16 octobre 1946 et des textes subséquents, si la demande en est faite par les familles dans les six mois de la publication du présent décret.

Vous pouvez aider les **Etudiants Juifs** en leur donnant du **TRAVAIL** pour Secrétariat, traductions, surveillances, remplacements, leçons et tous autres travaux.

Vous trouverez la personne COMPETENTE qu'il vous faut en écrivant à

L'UNION DES ETUDIANTS JUIFS DE FRANCE
(Coopérative de Travail)
6, Rue Lalande - Paris-15e
(Tél. : SUF. 43-17)

RUBRIQUE DU MEDECIN

LE DESEQUILIBRE DU SYSTEME NERVEUX

Ces troubles nerveux ont été fréquemment constatés immédiatement après la guerre. Il s'agissait : soit de troubles cardiaques avec battements exagérés du cœur, douleurs dans cette région simulant une angine de poitrine (qui n'en était pas une), soit des troubles gastro-intestinaux simulant un ulcère, soit de fausses crises d'asthme, etc. Tout cela accompagné le plus souvent d'un très mauvais état général, d'un amaigrissement, d'insomnies, d'un état psychique dépressif, de difficultés de concentration intellectuelle; il s'y ajoutait souvent l'impuissance sexuelle d'ordre psychique. Ce dernier existait seul, dans certains cas (chez les prisonniers de guerre par exemple). Le malade se tourmentait, s'estimait gravement malade. L'origine de ces troubles est différente; il s'agit soit d'une faiblesse du système nerveux d'ordre constitutionnel, soit de troubles d'origine glandulaire, (insuffisance glandulaire), soit d'autres origines peu connues encore. Mais les causes qui ont provoqué ces troubles ont été : la sous-alimentation (entre autres, manque de certaines vitamines), et le manque d'hygiène pendant la guerre et l'occupation; la souffrance physique et morale dans les camps de prisonniers et camps de concentration, surtout la tension d'esprit pendant cette époque. Cinq ans après la Libération, on a vu s'améliorer ou guérir beaucoup de ces malades, mais leur système nerveux est resté sensible.

Avec les dangers de guerre, le spectre du chômage, l'instabilité générale, nous voyons réapparaître ces troubles.

Il faut dire que la plupart des familles de ces malades ont une attitude injuste et fausse envers ces derniers.

Il faut remarquer que nous trouvons parmi les malades souvent des personnes d'une grande intelligence d'esprit et de cœur, mais, hélas! pourvues d'un système nerveux instable.

Il faut souligner enfin que nous ne sommes pas désarmés devant ces troubles, mais il faudra beaucoup de volonté et de bon sens de la part du malade et beaucoup de patience de la part du médecin pour le guérir.

Certains hormones, vitamines, sels calciques sous différentes formes, dernièrement le sérum de Bogomoletz, nous ont donné de bons résultats.

Le traitement est très individuel et en plus une psychothérapie très prudente est souvent indispensable.

Dr. BORUCHIN.

N.-B. — Nous nous rendons bien compte des limites de notre pouvoir thérapeutique, car il s'agit ici plutôt d'une question sociale que médicale.

Secours aux prisonniers et déportés en traitement dans une maison de cure ou de repos ou dans un établissement hospitalier

La Commission permanente de l'Office national a décidé que les Offices départementaux seront désormais autorisés à accorder aux anciens prisonniers de guerre et déportés dont l'état de santé exige un séjour dans un centre de repos, de cure ou tout autre établissement hospitalier, un secours suffisant pour couvrir, le cas échéant, les dépenses correspondant soit au montant du ticket modérateur des Assurances Sociales, soit, éventuellement, à la totalité des frais de séjour si les rapatriés en cause ne bénéficient pas des Assurances Sociales.

LES MEUBLES DANIC
CREENT...
FABRIQUENT...
VENDENT...
Les meilleurs meubles
Aux meilleures conditions
1, Rue Ferdinand-Duval, 11
PARIS-IVe
Métro : St-Paul - Tél. : TUR. 81-13
Maison de confiance

D. JAKUBOWICZ
Tailleur sur mesures
Réduction aux Membres de l'Union
21, Rue de Maubeuge (9e)
Tél. : TRUdaine 47-98
Métro : Cadet

Fabrique de Boutonnières
en tous genres
LAC
4, Rue de Saintonge
PARIS (IIIe)

Menuiserie Ebénisterie
INSTALLATION GENERALE DE MAGASINS
EBENISTERIE - VERNISSAGE
Prix modérés - Travail soigné
ÉTABLISSEMENT
KREMSKI
Remise de 5 % aux membres de l'Union
9, rue Victor-Letalle
PARIS-20e
Métro : Ménilmontant
Tél. : MEN. 79-96

JACQUES BANATEANU MARCEL MOURIER
MARBRIERS
Directeurs-Propriétaires de
LA MARBRERIE DE BAGNEUX
122, Route Stratégique, Montrouge (Seine)
Face à la porte principale du Cimetière de Bagneux
Téléphone. Jour : ALEsia 20-16 - Nuit : MONtmartre 24-74
Entreprise générale de convois
Transports funèbres et tout ce qui concerne les travaux de cimetière
Fournisseurs des Sociétés de Secours Mutuels Israélites et de l'Union
RENSEIGNEMENTS GRATUITS MAISON RECOMMANDEE

RESTAURANT
Chez KALI
SALLE SPECIALE pour
BANQUETS - MARIAGES
TOUTES SPECIALITES YDDISH
Prix spéciaux aux membres l'Union
21, Rue de Trévise
PARIS-IXe
Tél. : TAItbout 50-26
Métro Cadet et Montmartre

ATTENTION !
J'informe ma clientèle que, pour la nouvelle saison, elle trouvera à ma
FABRIQUE DE CONFECTION ET CHEMISERIE POUR DAMES
Un grand choix de jupes et de robes pour dames et jeunes filles au prix de fabrique
Ets GEORGES 5, RUE SAINTE-APPOLINE
Tél. : TUR. 51-30
Métro : Strasbourg-Saint-Denis

Le Gérant : S. APPEL
IMPRIMERIE S. I. P. N.,
14 rue de Paradis - Paris-1

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווילן

ארויסגעגעבן פון פארבאנד פון די יידישע פרייוויליקע און פראנט-קעמפער

האט איר שוין געטראכט וועגן באנייען אייער מיט-גליד-קארטע פון 1950 ? לייגט נישט אפ און נעמט זי גלייך ארויס אין לאקאל פון פארבאנד !

4 יוני — אנדענק-טאג

לכבוד די געפאלענע און אומגעקומענע יידישע קאמבאטאנטן!

זונטיק, דעם 4-טן יוני, 10 פרי אויפן בית-עולם באניע
אנדענק-צערעמאניע ביים מאנומענט פון די יידישע פראנט-קעמפער

אין יוני-חודש ווערט 10 יאר זינט די יידישע קאמבאטאנטן און וואלאנטערן אין די פראנצויזישע ארמייען האבן צוזאמען מיט זייערע פראנצויזישע און אימיגרירטע חברים פון אלע נאציאנאליטעטן זיך באטייליקט אין די שלאכטן פאר פארטיידיקן די פראנצויזישע ערד קעגן דער אינוואזיע פון דער היטלערישער אקופאציע. אין אט די שלאכטן, געפירט אין די סאמע שווערסטע באדינגונגען, זיינען פיל יידישע קאמבאטאנטן און וואלאנטערן העלדיש געפאלן פאר דער אומאפהענגיקייט פון לאנד, פארן כבוד און קיום פון יידישן פאלק, פאר פרייהייט און שלום.

דער קאמף פון די יידישע קאמבאטאנטן און וואלאנטערן איז ווייטער געפירט געווארן במשך פון דער גאנצער צייט פון קריג. ער איז פארגעזעצט געווארן אין די נאצישע געפאנגען-לאגערן, ווו די יידישע קריגס-געפאנגענע האבן זיך אקטיוו באטייליקט אין די פארטיזאנער, פאטריאטישע, אנטיהיטלערישע אקציעס. ער איז פארגעזעצט געווארן אין פראנקרייך גופא פון די, וואס האבן אויסגעמיטן די געפאנגענשאפט אדער וואס עס איז זיי געלונגען צו אנטלויפן פון די געפאנגענ-שאפט-לאגערן. טויזנטער יידישע קאמבאטאנטן האבן אנטיילגענומען אין דער רעזיסטאנס, אין די פארטיזאנער-גרופעס, באדעקנדיק מיט רום דעם נאמען פון יידישן קאמבאטאנט.

צו די פילצאליקע קרבנות, וואס דער יידישער ישוב האט געבראכט אויף די שלאכטפעלדער פון פראנקרייך אין מאי-יוני 1940, זיינען צוגעקומען די טויזנטער יידישע קאמבאטאנטן, געפאלענע אין ווידערשטאנד-קאמף און אומגעבראכטע אויף דעפארטאציע.

כדי ווירדיק צו באערן דעם אנדענק פון אונדזערע אומפארגעסלעכע חברים האט דער „פארבאנד פון די יידישע פראנט-קעמפער" באשלאסן צו פראקלאמירן דעם ערשטן זונטיק פון חודש יוני אלס

אנדענק-טאג לכבוד די געפאלענע און אומגעקומענע יידישע פראנטקעמפער

מיר רופן דעריבער אלע יידישע געוו. קאמבאטאנטן און פרייוויליקע און זייערע פאמיליעס, ווי אויך די גאנצע יידישע באפעלקערונג אין פאריז צו קומען

זונטיק, דעם 4-טן יוני, 10 פרי אויפן בית עולם פון באניע, כדי זיך צו באטייליקן אין דער גרויסער אנדענק-צערעמאניע לכבוד אונדזערע העלדן

און צו מאניפעסטירן זייער היילן אלץ צו טאן, כדי צו ראטעווען דעם באדראטן שלום;

כדי עס זאל פארבאטן ווערן דאס באנוצן זיך מיט די אטאמישע און אנדערע פארניכטונג-וואפן;

כדי עס זאל איינגעשטעלט ווערן א פרידלעכע צוזאמענארבעט צווישן די אליאירטע, וואס האבן צוזאמען געפירט דעם קאמף קעגן היטלעריזם.

פרטים וועגן דער מאניפעסטאציע אין אנאנס אויף זייט 2.

דערפאלג פון אונדזער קערמעס וועט דערמעגלעכן ארויסצושיקן קינדער פון געפאלענע אויף זומער-וואקאנסן

דער קערמעס, וואס אונדזער פארבאנד האט איינגעארדנט דעם 29-טן און 30-טן אפריל, אין זאל לאנקרי, איז אדורך מיט דערפאלג.

צום ערשטן מאל האט אונדזער ארגאניזאציע זיך אונטערגענומען, און מען דארף זאגן געוואגט, צו ארגאניזירן אזעלכעס, וואס האט

באלד ביים אנהויב ארויסגערופן סקעפטיציזם ביי א גאנצער רייע חברים און נישט געגלויבט אין אונדזער אייגענעם כוח. ווי שטענדיק אבער, זיינען אויך דאסמאל געווען עקשנים, וואס האבן געטענהט, אז עס איז מער נישט פאראן קיין וועגן אויף צוריק און אז די זאך, פאר וועלכער מיר האבן זיך אנגאזשירט, דאס הייסט, פאר אויסברייטערן די סאציאלע טעטיקייט פון פארבאנד, איז א צו טייערע, כדי מען זאל נישט אנווענדן אלע מיטלען און אנשטרענגונגען און דאך דערגרייכן דעם אנגעצייכנטן ציל. עס איז געגאנגען אויך אין פרעסטיזש פון פארבאנד. ווייל זינט 5 יאר, האט דער פארבאנד שטענדיק אדורכגעפירט מיט דערפאלג אלע זיינע איניציאטיוון. אויסער דעם האט זיך אויך געהאנדלט וועגן אויספירן די באשלוסן פון אונדזער לעצטער אלגעמיינער פארזאמלונג, וואס זיינען ראטיפיצירט געווארן דורכן נאציאנאל-ראט פון חודש מערץ.

דער קערמעס האט אונדז באשטעטיקט, אן איבעריק מאל, אויף ווי ווייט די מיטגלידער זיינען צוגעבונדן צו זייער ארגאניזאציע און אויף וויפל ערנסט זיי נעמען אויף אונדזערע אפעלן. דאס זעלבע האבן מיר אויך געקענט פעסטשטעלן ביי נישט-מיטגלידער, ביי די ברייטע יידישע מאסן, וואס האבן מיט אזוי פיל סימפאטיע געענטפערט אויף אונדזער רוף און אפט אליין צוגעשיקט זייערע שפענדונגען, נישט קענענדיק זיך דערווארטן אויף דעם באזוך פון די זאמלער.

א גרופע חברים האט אין משך פון עטלעכע וואכן געארבעט איבער אירע כוחות און עס איז אויך א דאנק די, וואס מיר האבן געקענט פארצייכענען א גאנץ שיינעם רעזולטאט.

עס דארף אויך דערמאנט ווערן די הילף פון איניקע סעקציעס אונדזערע פון דער פראווינץ, ווי מעץ, לאנס, נאנסי, ליל און ראן, דאס ערן-ארט פון דער פראווינץ האט אבער באקומען אונדזער סעקציע פון מעץ, וועלכע האט באמת געמאכט אן אנשטרענגונג, נעמענדיק די זאך פאר זייער ערנסט, און אויף א גוט ארגאניזירטן אופן דורכגעפירט די זאמלונג, צוציענדיק אין דער ארבעט אויך קרייזן אויסער די קאמבאטאנטן. מיר דארפן זיי ביי דער געלעגנהייט עפנטלעך באגריסן.

אין משך פון די צוויי טעג, וואס דער קערמעס האט געדויערט, זיינען אדורכגעגאנגען אין לאנקרי עטלעכע טויזנט מענטשן. דאס האט געמאכט פארן פארבאנד א גוטע פראפאגאנדע און דערהויבן זיין פרעסטיזש און פאפולאריטעט. אלע באזוכער האבן זיך געקענט איבערצייגן אין דער קאלאסאלער ארבעט, וואס איז אדורכגעפירט געווארן און אויך געקענט פעסטשטעלן די ערנסטקייט, מיט וועלכער אונדזערע מיטגלידער זיינען געווען אדורכגעדרונגען ביים אדורכפירן זייערע אויפגאבן.

עס איז נויטיק אונטערצושטרייכן, אז עס זיינען געווען קאלאסאלע מעגלעכקייטן, און ווען אלע אונדזערע מיטגלידער וואלטן זיך ערנסט באשעפטיקט מיטן צוגרייטן דעם קערמעס, וואלטן מיר היינט געקענט פארצייכענען א טאפלטן אדער אפילו א דרייפאכן רעזולטאט.

דער עיקר איז אבער, אז עס איז געשאפן געווארן די באזע פאר א סאציאלן פאנד און אונדזער סאציאלע קאמיסיע וועט שוין דעם היינטיקן זומער קענען ארויסשיקן א גרעסערע צאל קינדער פון אונדזערע געפאלענע חברים און אויך ארויסהעלפן אלמנות און אינוואלידן, וואס געפינען זיך אין א גאר שווערער לאגע.

אלע די, וואס נויטיקן זיך אין דער סאלידאריטעט פונעם פארבאנד, שטייט די ארגאניזאציע צו זייער פולשטענדיקער דיספאזיציע.

די סאציאלע קאמיסיע איז טעטיק יעדן דאנערשטיק, פון 9 ביז 10.30 אוונט, אין לאקאל פון פארבאנד, 18, רי דע מעסאזשערי.

ביים אומבאקאנטן סאלדאט

אונדזער פארבאנד האט אנגעצונדן דעם פלאם דעם 9-טן מאי. דער צוג קומט אן צום טריומף-טויער.

די יידישע קאמבאטאנטן שליסן זיך אן אין אפעל פון שטאקהאלם

און רופן אלע מיטגלידער מיט זייערע פאמיליעס אונטערצושרייבן די פעטיציע קעגן דעם אטאמישן וואפן

די ביורא פון פארבאנד האט אנגענומען א באשלוס, וואס איז שפעטער ראטיפיצירט געווארן דורכן צענטראל-קאמיטעט מיט די לאקאלע קאמיטעטן אין די ארראנדיסמאנען, זיך אנצושליסן אין אפעל פון שטאקהאלם, וועלכער רופט אונטערצושרייבן די פעטיציע פאר פארבאטן דאס אטאמישע געווער.

די יידישע קאמבאטאנטן, וואס האבן גאר באזונדערס געליטן פון דער לעצטער מלחמה און וואס ווייסן וואס עס וועט באדייטן א נייער אטאמישער קריג פאר דער גאנצער מענטשהייט און ספעציעל פארן יידישן פאלק, זיינען גאר באזונדער און בלוטיק פאראינטערעסירט אין אייננהאלטן דעם שלום.

זיי מאכן דעריבער א רוף צו אלע מיטגלידער אונטערצושרייבן אויף די ליסטן, וואס דער פארבאנד האט ארויסגעלאזט צו דעם צוועק.

אויסער אלע אנפירנדיקע חברים פון אונדזער פארבאנד, האבן שוין אונטערשריבן: ה' וואניקאוו, פארזיצער פון דער פעדעראציע פון די יידישע קאמבאטאנטן פון ביידע וועלט-מלחמות, ד"ר קאגאנאוו, בערקאוויטש און ראבערט קאהען, פרעזידענטן פון די דריי קאמבאטאנטן-ארגאניזאציעס פון 1914—18.

דער „אופאק" פון דעפארטאמענט לואר שליסט זיך אן אין אפעל

דער „אופאק" פון לואר, וואס נעמט ארום אלע ארגאניזאציעס פון געוועזענע קאמבאטאנטן פון דעם דעפארטאמענט, האט באשלאסן אונטערצושרייבן די פעטיציע קעגן די אטאמישע וואפן.

די לאקאלע סעקציע פון „אופאק" פון 13-טן ארראנדיסמאן אין פאריז האט אנגענומען דעם זעלבן באשלוס.

N° 3(23) Mai Juin 1950 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

רוף פון מרא"פ צו דער יידישער באַפעלקערונג

יידן אין פראַנקרייך!

קוים פינף יאָר זיינען אַדורך נאָך היטלערס מפּלה און שוין לויערט אויף אונדז דאָס געשפּענסט פון אַ נייער וועלט־שחיטה. טאָג איין, טאָג אויס וואַקסן די צוגרייטונגען צום קריג.

די אַטאָמישע באָמבע, דאָס דאָזיקע שרעקלעכע געווער, וואָס דראָט צו פאַרניכטן אַלט און יונג, זויג־קינדער און זייערע מאַמעס — הענגט איבער אונדזערע קעפּ.

אין מערב־דייטשלאַנד בושעוועט דער נאַציזם, באַגלייט מיט אַ ווילדער אַנטיסעמיטישער, ראַסיסטישער העצע און אַנטי־יידישע עקסצעסן.

אין פראַנקרייך.

קסאַוויע וואַלאַ און העגרי בערא זיינען באַפרייט. דע גאַל און פּעטען געבן זיך די הענט.

פאַשיסטיש־אַנטיסעמיטישע ליטעראַטור און פרעסע ווערן אָפן און פריי פאַרשפּרייט.

„פּלאַסטיק"־באָמבעס ווערן אונטערגעלייגט אונטער יידישע געשעפטן און וווינונגען.

דראָאונגס־בריוו ווערן געשיקט צו יידישע סוחרים און פאַבריקאַנטן.

אַלץ אָפטער הערן מיר די אויסרופן אַ „טויט די יידן":

די מדינת־ישראל איז מער ווי ביז איצט באַדראָט דורך די אינטריגעס פון די ענגליש־אַמעריקאַנישע אימפּעריאַליסטן, וואָס ווילן אָנצינדן אַ ניי פייער אין נאָענטן מזרח.

די ראַסיסטן פאַרגיסן דאָס בלוט פון די קאָלאָניאַלע פעלקער, וואָס קעמפן פאַר זייער פרייהייט.

אין אָנבליק פון די אַלע אויסגערעכנטע געפאַרן, איז נאָך מער ווי שטענדיק נויטיק צו געבן זיך די הענט, שמידן אונדזער איינהייט אין קאַמף קעגן אַלע די, וואָס ווילן אונדזער אונטערגאַנג.

דעריבער פּראָקלאַמירן מיר:

אַ צווייטן נאַציאָנאַל־טאָג קעגן ראַסיזם, אַנטיסעמיטיזם און פאַר שלום, זונטיק, דעם 11־טן יוני 1950 אין צירק ד'היווער (מעטראָ פּיל דע קאַלווער).

ברידער און שוועסטער!

די באַוועגונג קעגן ראַסיזם, אַנטיסעמיטיזם און פאַר שלום (דער מרא"פ), רופט אַלע יידישע אָרגאַניזאַציעס, סאָסיעטעס, אינסטיטוציעס, אַלע יידן זיך אָנצושליסן אין דעם גרויסן נאַציאָנאַל־טאָג!!

לייגט אַוועק אין אַ זייט די מיינונגס־פאַרשידנהייטן, אַלץ וואָס קאָן אונדז צעטיילן, פּונקט ווי אין די צייטן פונעם בלוטיקן אָקופּאַנט; לאָמיר זיך אייניקן אַרום דעם ווילן צו שיצן דאָס לעבן פון אונדזערע קינדער, פאַר פאַרזיכערן דעם שלום.

דעם 22־טן מאַי 1949, שאַפנדיק די באַוועגונג קעגן ראַסיזם, אַנטיסעמיטיזם און פאַר שלום (דעם מרא"פ) האָבן טויזנטער דעלעגאַטן, פאָרשטייער פון דעם יידישן ישוב אין פראַנקרייך אָפּגעגעבן די הייליקע שבועה:

„איך שווער צו בלייבן טריי דעם אָנדענק פון אונדזערע 6 מיליאָן קרבנות".

„איך שווער צו קעמפן קעגן אַנטיסעמיטיזם, ראַסיזם, פאַר שלום און קיינמאָל זיך נישט געפינען אין איין לאַגער צוזאַמען מיט די נאַציס, אונדזערע הענקער".

טויי דער דאָזיקער שבועה לאָמיר פאַרוואַנדלען דעם 11־טן יוני אין אַ מעכטיקע מאַניפעסטאַציע פון אונדזער ישוב.

אַ מאַניפעסטאַציע, וואָס זאָל ווערן אַ נייער וויכטיקער עטאַפּ אין אונדזער קאַמף.

קעגן דער ווידעראויפלעבונג פון פאַשיזם, ראַסיזם און אַנטיסעמיטיזם
קעגן דעם אויפשטעלן אַ נאַצי־דייטשלאַנד
פאַר דער אומאָפּהענגיקייט פון מדינת־ישראל
פאַר דעם פאַרבאָט פון דער אַטאָמישער באָמבע

פ אַ ר ן ש ל ו ם

לאָמיר פּראָקלאַמירן מיט קראַפט און אַנטשלאָסנקייט אונדזער גרייטקייט צו קעמפן, צוזאַמען מיט די שלום־כוחות אין פראַנקרייך און אין דער גאַנצער וועלט, פאַרן שלום, פאַר פרייהייט, פאַר אונדזער לעבן.

פּ אַ ר י ז, מאַי 1950.

די באַוועגונג קעגן ראַסיזם, אַנטיסעמיטיזם
און פאַר שלום (מרא"פ).

אַקטועלער קדוש השם

(צום 7־טן יאָרטאָג פון אויפשטאַנד אין וואַרשעווער געטאָ)

דער יידישער אומקום אויף קדוש השם דאַטירט זיך באַלד פון דעם מאָמענט, ווען דאָס יידישע פאָלק האָט פאַרלוירן זיין זעלבשטענדיקייט. ווי נאָר אַנטיאָכוס מיט זיינע חיילות האָבן פאַרנומען ירושלים און פאַרניכטעט דעם בית המקדש, האָט ער אין קדשי קדושים אַוועקגעשטעלט דעם גריכישן גאָט זעאוס און געצוווּנגען די יידן מקריב זיין פאַר אים קרבנות און ווער עס האָט דאָס נישט געטאָן, איז געוואָרן געטויט. אַזוי האָבן געטאָן די געצנדינער און דאָס זעלבע האָבן שפּעטער געטאָן די קריסטן, וועלכע האָבן מיט שווערד און פייער געוואָלט צווינגען די יידן זיך אָפּצוזאָגן פון זייער גלויבן. די שרעקלעכסטע גזירות האָבן זיך אָנגעהויבן אין עלפטן יאָרהונדערט, ווען די קרייצטרעגערס מיט דעם אויסגעשריי: „יידן האָבן אונדזער משיח געקרייציקט, מאַ זאָלן זיי אונטערגלויבן אָננעמען, אָדער שטאַרבן", זיך געוואָרפן אויף די אומשולדיקע יידן און צענדליקער יידישע ישובים אין פראַנקרייך און אין דייטשלאַנד זיינען דאָרט פאַרניכטעט געוואָרן. דאָס זעלבע איז געווען אין אָנהייב פערצנטן יאָרהונדערט, בשעת די אַזויגערופענע „פּאַסטוכער־צוגן", ווען פערציק טויזנט פאַנאַטיקער זיינען געגאַנגען קיין ירושלים אויסלייזן דעם הייליקן קבר און אויף דעם וועג געמאָרדעט יידן און פאַרברענט יידישע שולן. און דאַן די שפּאַנישע אינקוויזיציע אין סוף־טן יאָרהונדערט, ווען בלויז פאַר דער צייט פון גרויס־אינקוויזיטאָר טאָרקוועמאַדאַ האָט מען 8000 יידן פאַרברענט אויף די שייטער־הויפנס. מיט דער שפּאַנישער אינקוויזיציע שליסט זיך אָפּ דאָס בלעטל פון אומקום אויף קדוש השם, ווען [illegible] האָבן געהאַט דעם אויסוואַל — „שמד אָדער טויט". פון דאַן הויבן זיך אָן פּאָגראָמען און רדיפות אויף יידן, ווו פאַר דעם איינציקן חטא, וואָס זיי געהערן צו דער יידישער אמונה, ווערן זיי פאַראורטיילט צום טויט און אויף אַ שווידערלעכן אופן פאַרניכטעט.

דאָס האָט זיך אָנגעהויבן אין די טרויעריקע יאָרן ת"ח און ת"ט, ווען די באַנדעס פון דעם אוקראַינישן העטמאַן כמעלניצקי מיט זיינע אַטאַמאַנען זשעלעזניאַק און גאָנטאַר האָבן בלויז אויף וואָלין און פּאָדאָל דערמאָרדעט 500.000 יידן. און אַזוי ציט זיך די קייט פון אונדזערע ליידן ביז דעם צוואַנציקסטן יאָרהונדערט. אין דער זעכער צייט, ווען די וועלט האָט איבערגעלעבט אַ רענעסאַנס, רעוואָלוציעס „פרילינג פון פעלקער", זיינען איינציקע פאַרגעקומען אין פאַרשידענע לענדער ריטועלע פּאָגראָמען און פּראָצעסן, ווו מען האָט יידן באַשולדיקט אין באַנוצן בלוט פון קריסטלעכע קינדער אויף מצות. אונדזער יאָרהונדערט האָט באַלד אין אָנהייב זיך באַרימט געמאַכט מיט די צאַרישע פּאָגראָמען אין רוסלאַנד און אין יאָר 1919 מיט פּעטלוראַס פּאָגראָמען. אין די זעלבע שטעט און שטעטלעך, ווו פריער מיט דריי הונדערט יאָר האָבן „געהוליעט" די

פון דיאַריאַ מישאַ
אינזש. מ. גיקרעגמאַן

באַנדעס פון באָגדאַן כמעלניצקי, האָבן איצט פּעטלורע מיט זיינע אַטאַמאַנען אַסקילקאַ און פּאַלי געהרגעט און געשענדעט יידישע פרויען און געצונדן שולן. און דאַן די שרעקלעכע ימי היטלער, וועלכע זיינען קויט דעם פאַ[illegible] גרויזאַמקייט די גרעסטע אין אונדזער מאַרטירער־געשיכטע און וועלכע האָבן אונדז אָפּגעקאָסט 6 מיליאָן קרבנות.

איך האָב אין קורצע שטריכן געגעבן אַן איבערבליק פון יידישן אומקום אויף קדוש השם, ווען יידן זיינען מיט „שמע ישראל" אויף די ליפּן געגאַנגען אויף די שייטער־הויפנס, געלייגט די קעפּ אונטער דער שווערד און שפּעטער אומגעקומען אין די פּאָרשיי[illegible] „קולטור־רעלע" פאַרניכטונגס־לאַגער: קרעמאַטאָריעס, גאַז־אַוונס און פאַבריקן פון זייף. ווי אַ גאָלדענער פאָדים גייט אָבער דורך אין דער גאַנצער לענג פון אונדזער גלות־געשיכטע אַ צווייטער מין קדוש השם, ווען יידן זיינען געגאַנגען צום טויט נישט בלויז מיט „שמע ישראל" אויף די ליפּן, נאָר אויך מיט דער שווערד און שפּעטער מיט דער גראַנאַטע און פּיסטויעט אין דער האַנט. דאָס זיינען די יידישע אויפשטענדלער פון אַלע עפּאָכעס, אָנהייבנדיק פון דעם פּראָטאָטיפּ פון העראָאישע פּאַרטיזאַנערס, דעם אַלטן מתתיהו מיט זיינע דריי זין און ענדיקנדיק מיט די יידישע פּאַרטיזאַנער אין אוקראַינע און ווייסרוסלאַנד, מיט דער רעזיסטאַנס אין די מערב־מלוכות, מיט די אויפשטענדלער אין וואַרשעווער, ביאַליסטאָקער און ווילנער געטאָס און מיט אונדזערע העלדישע זין און טעכטער אין דער הגנה.

אַלס איינער פון די, וואָס האָט איבערגעלעבט די אָקופּאַציע אין אירע שווערסטע דריי פּאַזעס (פערצן חדשים אין געטאָ, אַנדערטהאַלבן יאָר אַלס פּאַרטיזאַן אין די וועלדער פון אוקראַינע און קנאַפּע צוויי יאָר אין דער ערשטער ליניע פון פראָנט, אין די רייען פון דער רויטער אַרמיי), וועל איך פּרובירן געבן אַן אָפּהאַנדלונג וועגן פּסיכישן צושטאַנד פון די יידן אין געטאָ און דאַן וועט נאָך מער זיין צו באַוווּנדערן דער מוט און דרייסטקייט פון דעם קדוש השם, אויף וועלכן עס זיינען געגאַנגען די העלדישע אויפשטענדלער פון וואַרשעווער געטאָ, וועמענס 7־טן יאָרצייט דאָס יידנטום האָט געפייערט דעם 19־טן אַפּריל. דער דייטש אין זיין פערפידיע האָט געוואָלט דערפירן די יידן אין געטאָ צו אַזאַ צושטאַנד, אַז זיי זאָלן פאַרלירן דאָס עלעמענטאַרע געפיל, וואָס יעדעס לעבעדיקע באַשעפעניש האָט, — דאָס געפיל פון זעלבשטפאַרטיידיקונג. געטאָן האָט ער דאָס אויף פאָלגנדיקן אופן: צוערשט האָט ער דערקלערט די יידן אויסער געזעץ און געצוווּנגען צו טראָגן די געלע לאַטע, דאָס איז געווען איינע פון די מאָ[illegible]ע דערנידעריקונגען, וועלכע האָבן יידן מיט נאַציאָנאַלן שטאָלץ דערפירט צו יאוש און אַנטוויקלט אין זיי דעם מינדערווערטיקייטס־קאָמפּלעקס. דאָס צווייטע מיטל איז געווען: הונגער. די יידן אין די וואָלינער געטאָס האָבן באַקומען 250 גר. און שפּעטער 125 גר. ברויט אַ טאָג, ביי שווערער 12־ און 14־שעהדיקער אַרבעט. דאָס האָט די פיזיש שוואַכערע איינגעבראָכן און צוגענומען ביי זיי דעם מוט און ווילן צום לעבן. דאַן האָט זיך אָנגעהויבן דאָס שרעקלעכסטע: אַקציעס, סעלעקציעס און קאָלעקטיווע מאָרדן פאַר בלומרשט באַגאַנגענעם חטא פון אַ יחיד. יידן האָבן געלעבט אין שטענדיקער שרעק און דערוואַרטונג אויף דעם טויט. דאָס האָט דערפירט די גרעסטע טייל יידן צו אַזאַ צושטאַנד, אַז זיי האָבן אָנגעהויבן צו זען אין דעם טויט די רעטונג. און זיי האָבן זיך אָן ווידערשטאַנד געלאָזט פאַרניכטן.

אין אַזאַ צושטאַנד האָבן זיך געפונען די יידן אין וואַרשעווער געטאָ אין אָנהייב אַפּריל [illegible], די גרעסטע טייל אינוווינער פון געטאָ איז שוין געווען ליקווידירט און די דייטשן האָבן שוין געהאַלטן ביי פאַרענדיקן זייער בעסטיאַלישע אַרבעט. און דאַן ברויזט אויף דער נאַציאָנאַלער שטאָלץ און דער ווילן נקמה צו נעמען ביי אַ גרופּע העלדישע יידן פון געטאָ, וועלכע רופן זיך צו נעמען צום געווער. די עטלעכע טויזנט אויסגעהונגערטע דערשעפּטע יידן ווערן באַגייסטערט דורך די מכבייער פון אונדזער צייט און שליסן זיך אָן אין דעם אומפאַרגעסלעכן נישט גלייכן קאַמף. עס איז מיטאַמאָל פאַרשוווּנדן געוואָרן די גרענעץ צווישן קלאַסן און פּאַרטייען. אַקסל ביי אַקסל קעמפן אַ רעליגיעזער ייד מיט אַ פרייד[illegible]קער, אַ ציוניסט מיט אַ קאָמוניסט. אַלע זיינען דורכגעדרונגען מיט דעם איינציקן ווילן נקמה צו נעמען און וואָס טייערער פאַרקויפן דאָס לעבן. צווישן די ברענענדיקע ווענט פון געטאָ, אונטער אַ האָגל פון באָמבעס און מינעס פירן די העלדישע יידן אַ פאַרביסענעם קאַמף קעגן די שטאַרקע אָפּטיילונגען ס.ס., וועלכע פּרוּוון אין פאַרשידענע ערטער זיך אַריינצורייסן אויף דע טעריטאָריע פון געטאָ. מיט פּרימיטיווע געווער, מיט שאַכטלען פון קאָנסערוון, אָנגעפילט מיט אויפרייס־מאַטעריאַל, מיט פּיסטאָלעטן, וועלכע עס האָבן געמאַכט אין געהיים די סטאָלאַרעס אין די קעלערס, שטעלן זיי אַ ווידערשטאַנד דעם [illegible] באַוואָפנטן דייטש און זיינען גורם די שונאים פיל קרבנות. נאָר דאָס וווּנדערבאַרסטע אין [illegible] שטאַנד איז דאָס, וואָס זייענדיק פּאָלקאָם איזאָלירט האָבן די העלדישע קעמפער אָנגעהויבן און פאַרגעזעצט זייער קאַמף אָן דער מינדסטער האָפענונג אויף נצחון. מיט דעם איינציקן דעוויז פון שמשון הגבור „תמות [illegible] עם פלישתים" האָבן די נאַציאָנאַלע העלדן פון וואַרשעווער געטאָ 40 טעג געקעמפט ווי די לייבן, פאַרניכטנדיק טויזנטער דייטשע אָפיצירן און סאָלדאַטן.

מיט גאָלדענע אותיות וועלן ווערן אויסגעקריצט אין דער יידישער געשיכטע די אומפאַרגעסלעכע טעג פון יידישער גבורה, וועלכע עס האָבן אָנגעשריבן די העלדישע אויפשטענדלער פון וואַרשעווער געטאָ.

פּראָגראַם פון דער אָנדענק־מאַניפעסטאַציע

זונטיק, דעם 4־טן יוני, אין באַניע

10 פרי: זאַמל־פּונקט ביים [illegible]פּט־טויער פון באַניע, ווו עס פאָרמירט זיך דער צוג.

דער צוזאַמענשטעל פון צוג.

— די בלומען־קרענץ פון די פאַרשידענע דעלעגאַציעס;
— די פענער פון אַלע קאַמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס;
— די ביוראָ פונעם פאַרבאַנד פון די יידישע פראָנט־קעמפער;
— פאָרשטייער פון די פראַנצויזישע און יידישע דעלעגאַציעס;
— אַלע מיטגלידער און פריינט.

פּראָגראַם פון דער צערעמאָניע פון 10.30 ביז 11.30

— דער צוג קומט אָן צום מאָנומענט פון אונדזערע געפאַלענע;
— די פענער שטעלן זיך פון ביידע זייטן מאָנומענט;
— אל מלא רחמים.

רעדנער־טייל אונטערן פאָרזיץ פון י. אַ ר פּ ו ס פּרעזידענט פון פאַרבאַנד

עס וועלן רעדן:

מאַרעל, גענ.־סעקרעטאַר פון „אופּאַק" | **לאַראַש**, גענ.־סעקרעטאַר פון „אוזשעוורע"
וואַניקאָוו, פּרעזידענט פון די יידישע קאַמבאַטאַנטן פון ביידע מלחמות | **איזי בלום**, גענ.־סעקרעטאַר פונעם פאַרב. פון די יידישע פראָנט־קעמפער.

נאָך די רעדעס וועלן די דעלעגאַציעס אַוועקלייגן זייערע קרענץ צופוסנס פונעם ברודער־קבר.
דער אָרקעסטער וועט שפּילן „סאָנערי אַ מאָר" און די מאַרסעליעזע.
די דעלעגאַציעס און דער גאַנצער עולם וועלן דאַן דורכדעפּילירן פאַרן מאָנומענט, אָפּגעבנדיק אַזוי אַרום כבוד דעם אָנדענק פון אונדזערע געפאַלענע און אומגעקומענע העלדן.

זשאַרזש שאַפּשעוויטש איז מער נישטאָ

דעם 17־טן מאַי איז געשטאָרבן, נאָך אַ קורצער קראַנקייט, דער חבר פון אונדזער פאַרבאַנד, זשאָרזש שאַפּשעוויטש.

הונדערטער חברים און פריינט זיינען געקומען אויף זיין לוויה, וואָס איז פאָרגעקומען פרייטיק, דעם 19־טן מאַי.

אין נאָמען פון אונדזער פאַרבאַנד האָט דער גענעראַל־סעקרעטאַר, איזי בלום, אויסגעדריקט דעם ווייטיק צו זיין פּריצייטיקן טויט פון אַ גרויסער צאָל מיטגלידער.

ער האָט דערמאָנט, אין קורצע ווערטער, די סימפּאַטישע שטריכן פון פאָלקס־מענטש, זשאַרזש מיט זיין ברייט יידיש האַרץ, וואָס איז שטענדיק געווען גרייט צו העלפן ווער עס האָט זיך נאָר צו אים געווענדן. דער קריג, די אָקופּאַציע־יאָרן האָבן געלייגט אַ שטעמפּל אויף זיין געזונט און האָבן פאַרשנעלערט זיין סוף.

ערע זיין אָנדענק.

ראָזענבוים כאַצקל געשטאָרבן

פרייטיק, דעם 5־טן מאַי, איז פּלוצים געשטאָרבן ראָזענבוים כאַצקל אין דער עלטער פון 43 יאָר.

אויף דער לוויה, וואָס איז פאָרגעקומען מאָנטיק, דעם 8־טן מאַי, זיינען געקומען אַ גרויסע צאָל חברים און פריינט, אים אָפּצוגעבן דעם לעצטן כבוד.

ערע זיין אָנדענק.

No 3(23) Mai-Juin 1950 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

מיר וועלן פאַר דיר נעמען נקמה

אין די יוני־טעג 1940 אויף דער סאָמע

פון אי. קליי

פּלוצים האָט דער לאָקאָמאָטיוו שטאַרק אָנגעהויבן צו פּייפן. דער לאַנגער צוג מיט די פאַרמאַכטע לאַסט־וואַגאָנען האָט זיך אָפּגעשטעלט אין מיטן פעלד. די טירן האָבן זיך שנעל געעפנט און אַן אַלאַרם־פייפעריי האָט אָנגעזאָגט, אַז מען מוז שנעל אַרויס און זיך אויסלייגן אויפן גראָז לענג־אויס דער באַן־ליניע.

קליינע, ווייכע וואָלקענדלעך זיינען געלאָפן איבערן פרילינג־בלויען הימל. אַלץ איז שטיל געוואָרן אַרום. די סאָלדאַטן זיינען געלעגן מיט זייערע שינעלן און גאַז־מאַסקעס און געוואַרט. יעדער איינער האָט שוין געוווּסט, אַז דייטשע אַוויאָנען דאַרפן אָנקומען. עס האָט זיך דערהערט אַ טויבער גערויש פון מאָטאָרן, וואָס איז אַלץ געוואָרן שטאַרקער און דייטלעכער. פון אונטער אַ וואָלקן זיינען אַרויס אַ גאַנצע מחנה אַוויאָנען, פאַרבייגעפלויגן און פאַרשוווּנדן אויפן ווייטן האָריזאָנט.

— זיי פליען באָמבאַרדירן פּאַריז, — האָט זיך אָנגערופן מאָריס.

— אונדזער אַוויאַציע וועט זיי פאַריאָגן, — האָט געענטפערט אַן אַנדער שטימע.

אַ צווייטע כוואַליע האָט איבערגעריסן דעם געשפּרעך און עס זיינען געפאַלן די ערשטע באָמבעס. קיין קרבנות זיינען נישט געווען. די באַן־ליניע איז אָבער באַשעדיקט געוואָרן און נאָך אַ פּאָר שעה וואַרטן, האָט מען אונדז געמאָלדן, אַז מען קען שוין ווייטער נישט פאָרן. מען וועט דאַרפן נעמען דעם „באַרדאַ" אויף די פּלייצעס און פאַרזעצן דעם וועג צופוס.

●

זינט 48 שעה האָבן מיר זיך געפונען אין די וואַגאָנען, וואָס האָבן געדאַרפט אַריבערוואַרפן דעם רעגימענט פון עלזאַס אויף דער סאָמע. די דייטשע אַרמיי האָט שוין זינט 10 טעג אָקופּירט בעלגיע און האָט אַריבערגעשריטן די פראַנצויזישע גרענעץ און שנעל מאַרשירט פאָרויס מיט אירע פאַנצער־דיוויזיעס, זייענדיק פייער און טויט אויף איר וועג. טראָץ די ערשטע מפּלות און אַוואַנס פון שונא איז יעדער פון אונדז געווען פול מיט האָפענונג. נאָך אַ לאַנגען און שווערן ווינטער פון באַראַקעס צווישן זאַמדן, ווינטן און פליי, וואָס יעדער האָט אויף זיין אופן אויסגעטייטש דעם „דראָל דע גער", און געהאַט צייט נאָכצופאָלגן די מאָנאָטאָנע מיליטערישע קאָמוניקאַטן און זיי צו קאָמענטירן, האָט דער אָנפאַל פון 10־טן מאַי דערוועקט האָפענונג אין יעדנס האַרץ און יעדער האָט געטראַכט, אַז איצט ענדלעך האָט זיך אָנגעהויבן די אמתע מלחמה און באַלד וועט שוין קומען היטלערס סוף.

נאָך זייענדיק אין עלזאַס, האָט מאָריס געוואַרט יעדע מינוט אויף אַ טעלעגראַמע, וואָס זאָל אים אָנזאָגן די גליקלעכע בשורה, אַז ער איז געוואָרן אַ טאַטע.

איצט מאַרשירט ער שוין עטלעכע שעה, אויף אַ בלאָטיקן וועג און אין אַ פינצטערער, פאַרוואָלקנדיקער נאַכט. עס טריפט אַ דראָבנע רעגנדל. אַרום איז שטיל, מען הערט נאָר די שווערע טריט פון דער לאַנגער קאָלאָנע סאָלדאַטן. אַלע זיינען אויסגעמאַטערט, מיד און אויסגעווייקט פון רעגן און מאָריסעס געדאַנקען זיינען איצט ווייט פון דאַנען. ער זעט זיין רייזעלע אין קליניק, זיך שפּילנדיק מיטן ניי־געבוירענעם זונעלע. ער דערמאָנט זיך וועגן זיין אַנטלויפן פון דער היים, וועגן די ערשטע יאָרן אין פּאַריז, די שוועריקייטן פון פּאַפּירן, אַרבעט און נאָכדעם דער רויטער אויסווייז. מיט אַ בליץ־שנעלקייט יאָגן זיך די דערינערונגען איינע נאָך דער אַנדערער, איין געדאַנק יאָגט איבער דעם צווייטן, ביז עס ווערט אַ פּלאָנטער און מאָריס ווייסט שוין בכלל נישט, ער דערמאָנט זיך שוין איבערהויפּט נישט וועגן וואָס ער האָט נאָרוואָס געטראַכט. ער דערפילט מיט איינמאָל אַ ווייטיק אין די קני. דער קערפּער ווערט אים שווער. אַ גליק, וואָס עס איז די פּויזע. מען לייגט זיך אַוועק אין דער בלאָטע, ביים ראַנד פון וואַלד. מאָריס כאַפּט אַ דרימל.

●

עס איז שווער אָנגעקומען דעם קאָלאָנעל אויסצוגעפינען דעם שונא. עס זיינען אַרויסגעשיקט געוואָרן פּאַטרולן אין עטלעכע ריכטונגען, כדי אויסצושפּירן וווּ די דייטשן געפינען זיך. דער רעגימענט האָט דערווייל פאַרנומען די פּאָר שטעטלעך (מאַרשע לעפּאַ, פּרען־מעזאַנקור, מיזערי), וואָס די ציווילע באַפעלקערונג האָט מיט אַ טאָג פריער פאַרלאָזן. אַראָפּגעוואָרפן די נאָסע שינעלן מיט די פּעקלעך, האָבן די שפּאַנישע פּויוויליקע נישט פאַרלוירן קיין איבעריקע מינוט און זיך גענומען יאָגן נאָך די הינער, די גענז, וועלכע האָבן זיך אַרומגעדרייט ווי פּאַריתומים אין די פאַרלאָזענע פערמעס. שוין לאַנג האָט מען נישט געפּראַוועט אַזאַ סעודה, ווי דעמדאָזיקן טאָג. עס האָט גאָרנישט געפעלט, מען האָט אַפילו געפונען די בעסטע ווינען אין די איבערגעפולטע קעלערס.

דריי קילאָמעטער פון דאַנען האָט זיך געפונען ווילערס־קאָרבאָנעל. די דייטשן האָבן פאַרכאַפּט דאָס שטעטל. זיי האָבן באַזעצט מיט זייער מאַשין־געווער די וועלדלעך לענג־אויס דעם וועג, וואָס האָט אונדז אָפּגעטיילט פון ווילערס. עס איז אָנגעקומען אַ באַפעל: דער 2־טער און 3־טער באַטאַליאָן האָבן אָפּרייניקן דעם וואַלד און צוריקנעמען דאָס שטעטל. ערשטער קאָנטאַקט מיטן שונא. אַ ציטער האָט אַדורכגענומען מאָריסן. ער האָט געהאַט אַ סך קוראַזש, געווען אַ גוטער שיסער, אָבער איצט, ווען ער איז אַריין אין וועלדל, מיט דער ביקס אין האַנט, אין דער פּאָזיציע פון אָנגריף, איז ער געוואָרן אַדורכגענומען מיט אַ גאָר מאָדנעם געפיל. עס האָבן זיך דערהערט די ערשטע מאַשין־געווער־שאָסן. דאָס האָבן די דייטשן געוואָלט, מיט זייערע קוילן, פאַרשפּאַרן דעם וועג און צוריקשטויסן די אָנגרייפער. מען האָט געמוזט לאַנגזאַם, און אויפן בויך, קריכן פאָרויס. די 7־טע קאָמפּאַניע האָט געדאַרפט צוקומען צום שטעטל דורך אַ צווייטן וועג, בעת די אַנדערע איינהייטן האָבן געהאַט פאַר אַ מיסיע אָפּצוציען די אויפמערקזאַמקייט פון שונא דורך אַ דיווערסיע־מאַנעוור.

עס זיינען פאָרגעקומען קאַמפן כמעט אַ גאַנצן טאָג. אין אָוונט איז אָנגעקומען דער באַפעל זיך שנעל צוריקצוציען אויף די פריערדיקע פּאָזיציעס. די 7־טער קאָמפּאַניע האָט פאַרלוירן ביז אַ העלפט פון איר עפעקטיוו, מיטברענגענדיק מיט זיך אַ פּאָר צענדליק פאַרוווּנדעטע און די ערשטע קריגס־געפאַנגענע.

צומאָרגנס האָט מען געגראָבן טראַנשייען. מיר האָבן זיך דערוווּסט, אַז דאָס דאַרף זיין די פאַרטיידיקונגס־ליניע, די באַרימטע ווייגאַנד־ליניע, וועלכע דאַרף אָפּשטעלן דעם דייטשן פאָרויסמאַרש אויף פּאַריז. די גרעסטע טייל סאָלדאַטן האָט איבערגעטאָגן דעם ווינאָרט אין די דאָזיקע לעכער, וואָס מען האָט גערופן „לע טרו גאַמלען". דאָרט אַהין האָט זיי די פעלד־קיך געבראַכט צו עסן, דאָרט זיינען זיי געשלאָפן.

עס זיינען אַוועק גאַנצע טעג זינט דעם טרויעריקן ערשטן קאָנטאַקט פון 26־טן מאַי און אַ מאָדנע רויִקייט האָט געהערשט אויפן סעקטאָר. פון צייט צו צייט פלעגן דורכפליען כוואַליעס פון אַוויאָנען אויף וועלכע אייניקע מיליטער־לייט פלעגן זיך אַמוזירן צו וועקן טרעפן מיט רעוואָלווער־שאָסן. ביינאַכט איז דער ווייטער האָריזאָנט געווען פייער־רויט. פון צייט צו צייט פלעגן זיך באַווייזן אויפן הימל, אין נאָענט פון אונדז, אַזעלכע אַרטיפיס־פייערן, וואָס האָבן באַלויכטן די גאַנצע געגנט מיט אַ פאַרבלענדנדיקער טאָג־ליכט.

אין די דאָזיקע מאָדנע, רויִקע טעג, האָט יעדער געפילט אַ מין ערב־שטורעם־לופט, וואָס דאַרף אָט־אָט אויפרייסן. קיין ידיעות האָט מען כמעט ווי נישט באַקומען.

●

עס איז געווען נאָך אַ הייסן, דושנעם, לאַנגן יוני־טאָג. און שווער איז אָנגעקומען מאָריסן, ביז ער איז איינגעשלאָפן אין זיין טראַנשיי ביי דער זייט פון זיין חבר, וואָס האָט געדאַרפט וואַכן. ער האָט געחלומט וועגן דעם, אַז די מלחמה האָט זיך שוין געענדיקט מיטן זיג איבער היטלערן. ער איז צווישן זיין פאַמיליע און דערציילט זיינע איבערלעבענישן און כלערליי ניסים.

אַ שטאַרקער אויפרייס האָט מאָריסן אויפגעוועקט פון שלאָף. ער האָט דערשראָקן אויפגעמאַכט די אויגן און זיך אינסטינקטיוו געכאַפּט צו זיין ביקס. אַ באַראַק דערנעבן איז געשטאַנען אין פלאַמען. דער הימל איז געווען רויט און פאַרויכערט. אַלץ האָט געמיינט, אַז אַן אַוויאָן האָט אַראָפּגעוואָרפן אַ באָמבע, פאַרבייפליענדיק דעם סעקטאָר. אייניקע מינוטן שפּעטער איז אָבער געוואָרן קלאָר, אַז דער אָנגריף פון שונא האָט זיך דאָ, אין דעם אָפּשניט, אָנגעהויבן. איין שאָס, צווייטער שאָס, אַ קאַנאָנאַדע פון שווערער אַרטילעריע האָט זיך אַראָפּגעלאָזט אויף די אַרומיקע שטעטלעך און אויף די פאַרשידענע מאַטעריאַלן, קאָנצענטרירט אין אונדזער געגנט. די ספּעציאַליסטן די, וואָס האָבן שוין געקעמפט אין שפּאַניע, האָבן געחשבונט און געטענהט, אַז די שיסעריי קומט פון 15 קילאָמעטער ווייט און אַז אַ גרויסע צאָל האַרמאַטן זיינען געריכטעט קעגן אונדז. זיי האָבן אויך אויפגעקלערט, אַז נאָך עטלעכע שעה פון אַזאַ אַרטילעריע־צוגרייטונג, גייט דער שונא איבער צום אָנגריף מיט די טאַנקען און זיין אינפאַנטעריע. אַלץ האָט זיך געגרייט, אַז פאַרטאָג וועט דער דירעקטער אָנגריף קומען. דערווייל האָט מען כמעט נישט געהאַט מיט וואָס קעגנצושיסן. די אַוויאַציע, וואָס מען האָט כסדר צוגעזאָגט און וואָס האָט געזאָלט אָנגרייפן די קעגנערישע אַרטילעריע, איז נישט געקומען. מען האָט איצט געהאַט נאָך אַ האָפענונג אויף די טאַנקען, וואָס זיינען אין וועג און דאַרפן קומען אונדז אַרויסהעלפן.

עס האָבן זיך דערהערט קרעכצן. עס זיינען געפאַלן די ערשטע קרבנות. יאַנקעלע פון בעלוויל האָט באַקומען אַ שראַפּנעל אין אַקסל, מען האָט אים, מיט אַנדערע פאַרוווּנדעטע, אַוועקגעטראָגן אין דער אינפערמערי, וואָס מען האָט אויף שנעל איינגעאָרדנט אין אַ קעלער אויפן קרייץ־וועג אין מאַרשע לעפּאַ. די קנאַלעריי האָט שוין איצט מער נישט אויפגעהערט, נאָר געוואָרן אַלץ מער געדיכטער. מיזערי האָט געברענט און אויך דער קלויסטער פון מאַרשעלעפּאַ.

ווען עס האָט אָנגעהויבן צו טאָגן, האָבן די סאַניטאַרן זיך באַשעפטיקט מיט די געפאַלענע און אַוועקגעפירט אַלע פאַרוווּנדעטע. די שיסעריי איז שוואַכער, עס האָבן זיך אויפן האָריזאָנט באַוויזן די ערשטע טאַנקען. דער איינציקער קאַנאָן 25 איז אַריין אין אַקציע. אַ טאַנק האָט זיך איבערגעקערט און אין אַ ווײַלע שפּעטער האָט אים באַדעקט אַ געדיכטער וואָלקן פון רויך. די מאַשין־געווער־שיסער האָבן זיך אַוועקגעלייגט צו זייער געווער און געוואַרט דער שונא זאָל זיך דערנענטערן, כדי צו עפענען דאָס פייער. מאָריס איז געשטאַנען אין זיין טראַנשיי, קוים אַרויסגעשטעקט זיין קאָפּ מיט דער קאַסקע און אָנגעשטרענגט געהאַלטן זיין ביקס אין דער ריכטונג פון שונא. ער האָט נאָך ביז איצט געהאָפט צו באַקומען די גליקלעכע ידיעה פון פּאַריז. יעדעס מאָל, ווען דער וואַגמעסטער פלעגט פאַרבייגיין זיין טראַנשיי, האָט ער געמיינט, אַז דאָס מאָל איז עס פאַר אים. ער איז אָבער יעדעס מאָל געבליבן אַנטוישט. איצט, ווען אַלץ האָט אַרום געברענט, האָט ער שוין בכלל אויפגעהערט צו האָפן.

●

דער שונא האָט אַ פּאָר מאָל געפּרוּווט זיך צו באַווייזן מיט די טאַנקען, אַרויסקריכנדיק פון די וועלדער, אָבער עס איז אים נישט געלונגען אין משך פון טאָג איינצוברעכן דעם ווידערשטאַנד. ער האָט זיכער גערעכנט אָנצוטרעפן, נאָך אַ שווערער אַרטילעריע־צוגרייטונג, אויף אַ דעמאָראַליזירטן עלעמענט און געגלויבט, אַז מיט עטלעכע טאַנקען וועט ער קענען בייקומען דעם אָפּשניט. האָבנדיק זיך אָנגעטראָפן אויף אַ ווידערשטאַנד, האָבן זיך די דייטשן, פאַרנאַכט, צוריקגעצויגן, אָבער גלייך ווידער אָנגעהויבן צו באָמבאַרדירן. אַ גאַנצע נאַכט אָן אויפהער זיינען געפאַלן באָמבעס. אַלץ אַרום האָט געברענט. עס איז שוין געוואָרן באמת אוממעגלעך צו מאַכן יעטווידע באַוועגונג. און אינדערפרי זיינען זיי אַרויס, מיט גרויסע פאַרשטאַרקונגען צום אָנגריף. און דאָסמאָל פון דריי זייטן. פאַרעקשנט זיינען געלעגן די סאָלדאַטן און זיך געקלאַמערט אין זייער געווער. אַ סך האָבן שוין געזען די אויסזיכטלאָזיקייט פון דער לאַגע, און צעריסן אַפילו זייערע פּאַפּירן און פאַרניכטעט די מאַטריקול־פּלאַקעטלעך, אָבער אונטערגעבן האָבן זיי זיך נישט געוואָלט.

דער וואַגמעסטער איז געקראָכן אויפן בויך, קומענדיק פון שטאַב. ער האָט געהאַט אַ פּאָר טעלעגראַמעס פאַר די קעמפער, און ער האָט אויך זיין אויפגאַבע געוואָלט ביזן סוף דערפילן, איינשטעלנדיק זיין לעבן. ער האָט געמאַכט אַ גהינום־וועג צווישן פייער, קוילן, שראַפּנעלן און רויך. זיין פּנים איז געווען באַגאָסן מיט שווייס און דורכגעזאַפּט מיט בלאָטע און שטויב. ער האָט געגעבן אַ קלאַפּ אין אַ פּלייצע: — מאָריס, די טעלעגראַמע איז דאָ! מיט איין מאָמענט האָט מאָריס פאַרגעסן אין זיין מידקייט, אין זיין הונגער, אין זיין אָנגעשטרענגטקייט. דאָס פּנים איז געוואָרן צעשטראַלט, ווען ער האָט איבערגעלייענט די ידיעה, וואָס האָט אים אָנגעזאָגט וועגן געבורט פון זיין זון זשאַן. אַ ברייטער שמייכל האָט זיך צעגאָסן איבער זיין גוטמוטיק פּנים.

— איך דאַנק...

אַ קויל אין קאָפּ האָט דעם זאַץ איבערגעריסן. מאָריס איז געבליבן ליגן, האַלטנדיק די טעלעגראַמע אין האַנט מיטן זעלבן שמייכל אויפן פּנים. אַ קאַלוזשקע בלוט האָט געטריפט פון מויל. אַלץ איז דאָ איצט געווען איינגעהילט אין רויך און אין שטויב. די שטעטלעך אַרום האָבן זינט 24 שעה געפלאַקערט, דער וואַלד האָט שוין אַפילו געברענט. אַלץ, וואָס האָט נאָך געלעבט, איז געלאָפן איינגעבויגן און געקראָכן, געזוכט אַ לאָך אונטער דער ערד.

דער וואַגמעסטער האָט אַרויפגעשיט אַ ביסל ערד אויף מאָריסן און געשעפּטשעט מיט אַ ציטערנדיקער שטימע און מיט טרערן אין די אויגן: **— מיר וועלן פאַר דיר נעמען נקמה...**

דער פאַרבאַנד פון די ייד. קאָמבאַטאַנטן שאַפט אַ ביבליאָטעק פאַרן קבוץ „שמחה"

אויפן ווונטש פון די חברים פון קיבוץ „שמחה", וואָס איז פּאַטראָנירט דורכן פאַרבאַנד פון די יידישע פראָנט־קעמפער, האָט דער קאָמיטעט באַשלאָסן זיי איבערצושיקן עטלעכע הונדערט ביכער אין דער פראַנצויזישער שפּראַך.

דער פאַרבאַנד מאַכט דעריבער אַן אַפּעל צו אַלע זיינע מיטגלידער און פריינט צו שפּענדן אַ בוך צו דעם צוועק, און אַ מינימאַלע אָנשטרענגונג וועט דערמעגלעכן צו שאַפן, אין אַ קורצער צייט, אַ שיינע ביבליאָטעק פאַרן קיבוץ.

וועלכע סעקציע פון פּאַריז אָדער פּראָווינץ וועט זיך דאָס מאָל אויסצייכענען אין דער נייער אויפגאַבע?

געוועזענע יידישע פראָנט־קעמפער פון 20־טן אַראָנדיסמאַן

האָבן אויסגעוויילט אַ נייעם קאָמיטעט!

דינסטיק, דעם 25־טן אַפּריל איז פאָרגעקומען אין פאָלקס־הויז 120, בולוואַר דע בעלוויל, די יערלעכע אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פון די יידישע פראָנט־קעמפער אין 20־טן.

דער ח' דוד גרינשפּאַן עפנט די פאַרזאַמלונג און גיט איבער דעם פאָרזיץ דעם ח' שאַרל סער. איינשטימיק אויסגעוויילט דורך די פאַרזאַמלטע, לאַדעט ער איין אין פּרעזידיום ח' פּאַלינאָווער, פאַרשט. פון פאַרבאַנד אין די ביוראָ פון דער סעקציע, ח' סער, שטרייכט אונטער, אין זיין דערעפענונגס־וואָרט, די מלחמה־געפאַר, אָנווייזנדיק דערביי די ראָלע, וואָס האָט צו שפּילן אונדזער קאָמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציע אין קאַמף פאַר שלום. נאָכן באַריכט פון סעקרעטאַר ח' ראובן קאַן, גיט אָפּ דעם מאָראַלישן באַריכט ח' מילער, וועלכער שטעלט זיך לענגער אָפּ וועגן דער אָפּגעטוענער אַרבעט פון אונדזער סעקציע אין לויף פון

(המשך אויף זייט 4)

דעלעגאַטן פון אונדזער פאַרבאַנד צום צווייטן נאַציאָנאַלן טאָג פון מראַ"פּ

דער קאָמיטעט פון אונדזער פאַרבאַנד האָט באַשלאָסן, אויף זיין זיצונג פון 15־טן מאַי, צו שיקן אַ גרעסערע דעלעגאַציע אויפן צווייטן נאַציאָנאַלן טאָג קעגן ראַסיזם, אַנטיסעמיטיזם און פאַר שלום, וואָס קומט פאָר זונטיק, דעם 11־טן יוני, אין צירק ד'היווער.

די קאָמיטעטן פון די אַראָנדיסמאַנען וועלן באַשטימען זייערע דעלעגאַציעס.

דער ביוראָ פון פאַרבאַנד איז געוואָרן אָפיציעל דעלעגירט.

דער קאָמיטעט פון דער סעקציע פון יידישע פראָנט־קעמפער
אין לאַנס דריקט אויס זיינע האַרציקסטע גליק־ווונטשן
זייערע מיטגלידער און פאַמיליעס

לעאָן שוואַרץ
אַדאָלף עקמאַן

צום געבורט פון זייערע זונדעלעך.

No 3(23) Mai-Juin 1950 (3)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

באַרקאַרעסטער מעשיות

פּורים און דאָס „דאָקטאָרל"

א רואיקער, א קיילעכדיקער, מיט אן אפּראַזירטן קאָפּ און צוויי גלאַנציקע באַקן. א שטימע האָט ער ווי מען זעגט האָלץ, אַז ער צערעדט זיך זאָגט זיין שכן, דער לאַנגער שאַרל: „פּורים גרייט זיך שוין צום ווינטער, ער זעגט האָלץ".

ביי יעדן צווייטן וואָרט שרייט פּורים „ברע". פון אָנפאַנג פלעגט מען אים ענטפערן „ברעך אַליין...", אָבער איצט ווייסט מען שוין, אַז דאָס איז נאָר אַזאַ מין בעסאַראַבער אַרט רעדן.

אָבער ווען ער עסט, רעדט ער נישט, און אַן אַפּעטיט האָט ער שוין יאָ. דער קליינער פּיניע זאָגט: „אַז פּורים עסט, איז פּשוט א לעבנסגעפאַר לעבן אים צו שטיין..."

מיט אַלע אין באַראַק לעבט פּורים גוט. א קלאַפּ איבער דער פּלייצע און „ברע, וואָס מאַכסטו?" אַפילו צו די שפּאַניער זאָגט ער אויך „ברע".

נאָר איינעם קען ער נישט ליידן. דאָס איז זיין לאַנדסמאַן „דאָס דאָקטאָרל".

„דאָס דאָקטאָרל" איז א קליין, דאַר מענטשעלע מיט א פּאָר בלאָנדע וואָנסעלעך, ווי אַן אויסגעריבן צאָן־בערשטעלע. ער האָט זיך אויסגעזוכט א ווינקעלע צווישן די ברעטער, באַלד ביים איינגאַנג אין באַראַק און דאָרט לעבט ער. נישט ער נעמט אָנטייל אין די דיסקוסיעס פון באַראַק. נישט ער דערציילט מעשיות, און נישט ער שפּילט אין רעדלעך, יעדע פרייע שעה פאַרשווינדט ער. מען זאָגט, אַז ער שמעקט אַרום די הויכע פענצטער...

איינמאָל האָט דער שוואַרצער שפּאַניער קאַסאַדאַ אים געפרעגט: „קאַמאַראַדאַ דאָקטער, צו וואָס פאַר א נאַציאָנאַליטעט געהערט איר אייגנטלעך?"

אַלע זיינען שוין געלעגן אויפן שטרוי. האָט דאָס דאָקטאָרל אין דער פּידזשאַמע זיך אוועקגעשטעלט אין מיטן באַראַק און געהאַלטן א לאַנגן ספּיטש... געהייסן האָט עס, אַז ווען די טאָטאַרן האָבן פאַרפלייצט אייראָפּע, זיינען א סך פאַרבליבן אין בעסאַראַביע און פון זיי שטאַמט ער. דערפאַר איז ער אַזוי קליין און דערפאַר האָט ער אַזעלכע וואָנצעס...

פּורים איז שוין אַפילו געשלאָפן, אָבער דאָסמאָל האָט ער נאָך געהערט, האָט ער געגעבן א שפּרונג אַראָפּ פון זיין געלעגער און זיך צעשריגן מיט זיין זעג־שטימע, דווקא אויף יידיש: „דו פאַרעך איינער, איך האָב גוט געקענט דיין טאַטן און דיין זיידן יאַנקל דעם היטל־מאַכער, און דו ווילסט באַדיי אָנגיין פאַר א טאָטער, אַבי נישט צו זאָגן, אַז ביסט א ייד! ?"

„דאָס דאָקטאָרל" האָט זיך פאַרהענקעט און איז שנעל אַנטלאָפן צוריק אין זיין ווינקל.

*

פּורימס ווייבל מיטן פיר־יעריקן זונדל זיינען אַראָפּגעקומען פון פּאַריז, זיך געדונגען א שטוב אין באַר־קאַרעס. ווען מען מאַרשירט אַדורך דאָס שטעטל, שטייט זי ביים פענצטער און פאָכעט מיטן טיכל.

פּורים האָט אָבער גרויסע שוועריקייטן צו באַקומען א דערלויבעניש צו גיין באַזוכן זיין פאַמיליע. האָט ער אָבער געהאַט גליק. אין זיין באַראַק איז באַשטימט געוואָרן צו האַלטן וואַך ביים אַריינגאַנג פון לאַגער.

*

ס'איז געווען אין א קאַלטן ווינטער־אָוונט. די באַרקאַרעסער ווינטן האָבן זיך צעהוליעט מיט זייער גאַנצן כוח, געשמיסן מיט זאַמד, געהויבן באַראַקן.

דאָרט, וווּ דער לאַגער הויבט זיך אָן, פאַר די שטעכל־דראָטן, אין באַראַקל, צוזאַמענגעשלאָגן פון צעבראָכענע ברעטלעך, איז דער וואַך־פּאָסטן.

דער סערזשאַנט האָט באַשטימט „דאָס דאָקטאָרל" אַלס וואַכמאַן און ער איז אוועק אין „באַראַקאַס" טרינקען א גלעזל.

„דאָס דאָקטאָרל" האָט זיך אָנגעטון די וואַך־פּעלערינע, כדי דער ווינט זאָל אים נישט אונטערהייבן, האָט ער זיך פאַררוקט אין א לאָך און ער ליגט.

אין באַראַקל, אַרום דעם צעברענטן אויוועלע זיצט פּורים מיט נאָך א פּאָר יידישע וואַכמענער און שפּילן א דערדל. מאַדאַם פּורים, וואָס האָט זיך אַריינגעגנבעט אין באַראַק נאָכן סערזשאַנטס אוועקגיין, זיצט לעבן איר מאַן און העלפט אים צו שפּילן. אויף דער ערד זיצט פּורימס זונדל און שפּילט זיך מיטן טאַטנס ביקס.

דעם אַלטן פוקס, דעם קאָלאָנעל פון לאַגער, האָט זיך פּונקט דעם אָוונט פאַרגלוסט צו גיין מאַכן אַן אינספּעקציע, צו קאָנטראָלירן די וואַך.

ער איז שטיל אַדורך דעם ווינקל, וווּ „דאָס דאָקטאָרל" האָט געהיטן, ער איז צו צום וואַך־שטיבל, שטיל אויפגעמאַכט די טיר און אַריין. ער האָט פאַרלייגט די הענט אויף די ברוסטן און זיך אוועקגעשטעלט קוקן...

פּורים מיט זיינע חברים זיינען אַזוי געווען פאַרנומען מיטן שפּילן, מיטן געוואַלדעווען, אַז זיי האָבן גאָרנישט באַמערקט.

דאָס האָט פּורימס זונדל, דער ערשטער דערזען דעם קאָלאָנעל. ער האָט זיך אויפגעשטעלט, צוגעגאַנגען צום קאָלאָנעל, אים געגעבן די האַנט און געזאָגט: „באָנזשור מיסיע".

דאַן האָט מאַדאַם פּורים געגעבן א שמאַרג איר מאַן: — „גיב נאָר א קוק, ווער איז דער פּאַרשוין?"

*

ווען מען האָט דעם צווייטן טאָג פּורימען אוועקגעפירט אין געפענגעניש, האָט ער געשריגן צו זיינע חברים: „די גאַנצע שולד איז פון „דעם דאָקטאָרל — ר'עם טאָטער". אַז מען שטייט אויף וואַך, באַהאַלט מען זיך נישט אין א לאָך"...

אילעקס בעלער.

פון סאַידאַ ביז נאַרוויק

טלעמסען, 23. 12. 39.

...איך האָב שוין געשריבן וועגן אַלזשיריאַנער יידישן יונגערמאַן. ביי יעדער געלעגנהייט דעמאָנסטרירט ער זיין יידישקייט: „מואַזשע סווי זשוויוו אוועק ל'האָנער". דער דאָזיקער בחור איז נישט סימפּאַטיש אין זיין אויפפירונג. זיינער א חבר — דאָס זעלבע.

...לאַנג וועל איך געדענקען זייער א סימפּאַטישן, אינטעליגענטן יונגערמאַן, געבוירן אין דייטשלאַנד. זיין נאָמען איז פּלעס, דער וואָס האָט מיר דאָס בילד געמאָלט. אַלע דריי קענען נישט קיין יידיש. אַלע האָבן געהאַט א רעליגיעזע דערציאונג, נישט לויטן פּוילישן נוסח. בכלל איז דער בעכטער, סימפּאַטישסטער עלעמענט, דייטש דענקנדיקע חברה. פראַנצויזן זיינען דאָ זייער ווייניק. אויך די, וואָס כ'האָב אויך סימפּאַטישע.

מיר האָבן דאָ א יידישן באַנקיר פון דייטשלאַנד, אַן אמתער באַנקיר. אין איין אָוונט קומט ער צוגיין, טרעפט ער לעבן זיין שעניק א פאַרנומען אָרט. ווען זיין שכן איז געקומען, הויבט ער אים אָן אויספרעגן:

— דו הוסט ביינאַכט, שפּייסט א סך, כראָפּעסט ביינאַכט, רווי־כערסט? — אויב יאָ, דאַרף איך באַהאַלטן די ציגאַרעטן? — אַלע האָבן מיר זיך האַרציק צעלאַכט.

די שפּאַניש־רעדנדיקע, ווי יעדעס פאָלק, פאַרמאָגן זיי בעסערע און ערגערע. די אַנאַלפאַבעטן זיינען זייער הפקרדיק.

זייער גוט געפין איך זיך צווישן די פּוילישע, מיט וועמען איך קען זיך גוט פאַרשטענדיקן. זיי האָבן אָבער ליב „גלעזלעך", פון וואָס איך היט זיך ווי פון א פּעסט.

באַראַ (אַן איטאַליענער) אַנטיפּאַטיש, כיטרע, קליגעריש.

כאַראַקטעריסטיש זיינען זיי אַלע. צום בעסטן ווייזן זיך די, וואָס באַקומען געלט פון זייערע נאָענטע. באַלד זעט מען זיי שיכורן אין גאַס, אָדער פאַרסאָפּעטע זוכן א „הייזל".

נעכטן ביינאַכט, ביים לייגן זיך שלאָפן, זיך צעשמועסט מיט א דייטש־רעדנדיקן, שרעדער. ער איז שוין נישט קיין ייד. ער האָט געהייראַט מיט א יידישער פרוי, צוליב וואָס ער איז אוועק פון דייטשלאַנד. ער האָט א קינד, וואָס איז געטויפט, מיט זיין פרויס הסכמה. ער האָט דאָס געטאָן, ווייל יידן ליידן פון אַנטיסעמיטיזם. נאַיוו.

אַלטע לעגיאָנערן. אויך אַזעלכע האָב איך אָנגעטראָפן. טייל, וועלכע זיינען שוין דאָ פופציק יאָר, און האָבן בדעה דאָ צו בלייבן. פיל שרייבן שוין נישט יאָרן צו זייערע נאָענטסטע. פיל קלאָגן זיך אויף די לעבנספאַרלוירענע זיי וועלן דאָ שטאַרבן און זעלנער וועלן פּרעזענטירן דאָס געווער.

דערמיט גענוג, א גוטן טאָג. באַהאַלט מיינע בריוו, ביז איך וועל אַהיימקומען.

(סוף).

אַלגעמיינע פאַרזאַמלונג פון 20־טן

(סוף פון זייט 3)

יאָר, צייכנט אָן אונדזערע נאָענטסטע אויפגאַבן, ווי קומען אין ענגערן קאָנטאַקט ... — די געוועזענע יידישע פראָנט־קעמפער אויפן אַראָנדיסמאַן, דעלעגירן פּערמאַנענטע פאַרשטייער אין „אופּאַק" א. א. וו., אָפּרופן זיך אויף אַלע געשעענישן אין יידישן לעבן אויפן אַראָנדיסמאַן. דער קאַסירער ח' הערשקאָוויטש, גיט אָפּ דעם פינאַנציעלן באַריכט, וועלכער ווערט באַשטעטיקט פון דער רעווידיר־קאָמיסיע. דאָס לעצטע וואָרט האָט דער ח' פּאָלינאָווער אין נאָמען פון פאַרבאַנד. נאָכן מאַכן אַן איבערבליק איבער אונדזער טעטיקייט און סיטואַציע אין לאַנד, מאַכט ער א רוף צו אַלע מיטצוהעלפן דער געלונגענער אַדורכפירונג פון קערמעס. נאָכן אָננעמען איינשטימיק א רעזאָלוציע, וועלכע דריקט אויס אָנערקענונג דעם אָפּטרעטנדיקן קאָמיטעט פאַר זיין איבערגעגעבענער אַרבעט, ווערט געוויילט א קאָמיטעט פון פאָלגנדיקע חברים: סער שאַרל — פאָרזיצער און פאַרשטייער אין „אופּאַק", מילער דוד — וויצע־פאָרזיצער, קאַן ראובן — סעקרעטאַר, שטאַטמאַן שאַרל — וויצע־סעקרעטאַר, הערשקאָוויטש שלמה — קאַסירער, קאַראַס יאָסל — פאַרשטייער ביי די געוועזענע קריגס־געפאַנגענע, פייטלאָוויטש — סאָציאַלע פראַגן, גרינשפּאַן דוד — פּרעזידענט־דע־פּעט, זשעזשער, נאָלדבערג, עסריס, אַפּעלקיר שלמה.

רעווידיר־קאָמיסיע: ביטמאַן, קרישטאַל, זלאָטאָפּ. נאָך די וואַלן פון קאָמיטעט ווערט איינשטימיק אָנגענומען א רעזאָלוציע צו פאַרשטאַרקן דאָס זאַמלען אונטערשריפטן אויף די פּעטיציעס קעגן דער קאָנדאַליציע באַפרייאונג פון קאַזאַוויע וואַלאַ און די פאַראַמלטע שליסן זיך אָן אין אַפּעל פון שטאָקהאָלם צו פאַרבאָטן די אַטאָמישע וואָפן.

שאַרל סער

די קאָמבאַטאַנטן־קאַרטע

זינט א פּאָר וואָכן קומט זיך צונויף רעגולער די קאָמיסיע, וואָס באַטראַכט די דאָסיעס פון די, וואָס האָבן אָנגעגעבן די ביטע אויף דער קאָמבאַטאַנטן ־ קאַרטע. איינציקע קאַרטן זיינען שוין אַרויסגעגעבן געוואָרן. הויפּטזעכלעך צווישן די אינוואַלידן און אַנטלאָפענע פון געפאַנגענשאַפט. עס ווערן געמאַכט באַמיאונגען, אַז די אַרבעטן פון די קאָמיסיעס זאָלן פאַרשנעלערט ווערן.

עס איז נויטיק, אַז אַלע געוועזענע קאָמבאַטאַנטן זאָלן וואָס שנעלער אָנגעבן זייער ביטע. מיר שטעלן פעסט, אַז עס איז נאָך פאַראַן א גאָר גרויסע צאָל פון אונדזערע חברים, וואָס פאַרנאַכלעסיקן דעם ענין און לייגן כסדר אָפּ. מיר ראָטן זיי צו קאָנסטיטואירן די דאָסיע, זיי וועלן אַזוי אַרום האָבן שאַנסן גיכער צו באַקומען די קאַרטע און דער פאַרבאַנד שטייט צו דער דיספּאָזיציע פון אַלע אינטערעסאַנטן.

דער לאָקאַל פון אונדזער פאַרבאַנד איז אָפן יעדן מאָנטיק און דאָנערשטיק אָוונט

יעדן מאָנטיק און דאָנערשטיק איז טעטיק א פּערמאַנענץ אין אונדזער אייגענעם לאָקאַל, אויף 18, רי דע מעסאַזשערי, פון 9 ביז 10.30 אָוונט.

אַלע חברים, וואָס האָבן נישט די מעגלעכקייט צו קומען אין מיטן טאָג, קענען דערלידיקן אַלע זייערע קאָמבאַטאַנטן־ענינים אויף די דאָזיקע פּערמאַנענצן.

דאָנערשטיק אָוונט איז טעטיק די סאָציאַלע קאָמיסיע. אַלע קריגס־אַלמנות, וואָס ווילן אַרויסשיקן זייערע קינדער אויף וואַקאַנס, און בכלל וועגן אַלע סאָלידאַריטעט־פראַגן קען מען זיך ווענדן דאָנערשטיק אָוונט אין לאָקאַל פון פאַרבאַנד.

אַלע קאָמבאַטאַנטן זיינען חבריש איינגעלאַדן צו קומען יעדן דאָנערשטיק אין זייער אייגענעם לאָקאַל.

Les meubles DANIC
פּראַפּיטירט פון אונדזער גרויסן אויסוואַל פון די שענסטע, בעסטע מעבל
11, rue Ferdinand-Duval - St PAUL Tél. TUR 81-13

Dr BORUCHIN
מיטגליד פון פאַרבאַנד פון יידישע פרייוויליקע און פראָנט־קעמפער.
האָט געעפנט זיין קאַבינעט
53, Rue de Belleville, 53
Tél. : BOT. 97-46
Métro : Belleville - Pyrénées
Autobus : 26
דיפּלאָמירט פון די מעד. פאַקולטעטן פון יענאַ און פּאַריז
אַלגעמיינע מעדיצין,
קינדער־קראַנקייטן, בלוט־
און געשלעכטס־קראַנקייטן
קאַבינעט אָפן יעדן טאָג פון 2 ביז 4, אויסער דינסטיק און דאָנערשטיק. פון 7 ביז 8 און אויף ראַנדעוווּ.

איך מאַך באַקאַנט מיינע אַלע פריינט און באַקאַנטע אַז כ'האָב איבערגענומען דעם
באַקאַנטן רעסטאָראַן
PICCADILLY
49, RUE DE L'ECHIQUIER (X°) - PRO. 47-77
גוטע קיך און העפלעכע באַהאַנדלונג
מיט אַכטונג זשאַק פּעטערמאַן

FABRIQUE DE BOUTONNIERES
מיר נעמען אַרויס צו
שלייפן לעכער
אַלערליי וועש, טריקאָ, הויזן, בלוזאָן
Maison LEON LAMSKI
59, passage Brady - PARIS-X°
Métro : Strasbourg-Saint-Denis ou Château-d'Eau

אַכטונג מאַרשאַנען פון פּאַריז און פּראָווינץ
איר באַקומט א גרויסן אויסוואַל פון
IMPERMEABLES et SHORTS
pour hommes, femmes et enfants
צו זייער אינטערעסאַנטע פּרייזן אין פאַבריק
RACHE 13, Rue Bleue Paris 9°, PRO 00-05
קומט און איר וועט בלייבן אונדזער קליענט אויף שטענדיק

די בעסטע שטאָפן
און אַלע צודאַטן ביי
ZAJDEL
89, Rue d'Aboukir
Métro : Saint-Denis, Réaumur et Sentier
Tél. : GUT. 78-87
באַמערקונג: באַגמיס אָפּ

אַלערליי
בראָדערי־אַרבעטן
GOLGEVIT
10, RUE FROMENTIN
PARIS (9e)
Téléphone : TRI. 86-17
— Métro : Pigalle —

לויות, אויסגראָבונגען און איבערפירן פון פּראָווינץ און אויסלאַנד
קויף פון ערד און קבֿורות
LEVI-RIVET
24. Rue Notre-Dame-de-Nazareth
PARIS (3e). Tél.: ARC. 54-97 et 59-96

No 3(23) Mai - Juin 1950 (4)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Septembre - Octobre 1950 p. 1

NOTRE VOLONTE

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires Anciens Combattants Juifs 1939-1945

N° 4 (24). — Septembre-Octobre 1950

18, Rue des Messageries - PARIS-X° - Tél. : PRO. 44-69

Unissons-nous pour faire échec à l'antisémitisme et à la xénophobie

par J. ORFUS

DEUX sortes de problèmes occupaient toujours l'attention des dirigeants de notre organisation: problèmes de la défense des intérêts moraux et matériels de nos camarades et problèmes de la défense des intérêts vitaux de la communauté juive, envers laquelle nous avons des devoirs plus particuliers, vu notre qualité d'anciens combattants.

Si la première catégorie de problèmes reste toujours la même : démarches pour naturalisation, pension de veuve de guerre et d'invalidité, décorations, aide aux camarades nécessiteux, etc., la deuxième catégorie nous est imposée par les événements extérieurs. Elle s'est exprimée par notre campagne de solidarité avec la Haganah au moment de la guerre de l'indépendance d'Israël, et dont nous continuons l'activité sous forme d'un parrainage du Kiboutz « Simcha »; et elle s'exprime aujourd'hui par une lutte que nous entreprenons contre la vague d'antisémitisme qui, par diverses voies, commence à se manifester de plus en plus en France.

Loin de nous l'idée d'alarmer inutilement l'opinion publique, ni d'exagérer un danger que certains veulent encore considérer comme minime ou inexistant.

Nous nous sommes simplement imposé, et nous considérons que ceci est la raison même de notre existence en tant qu'organisation d'Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, de veiller à ce que toute initiative de faire revivre en France la propagande antisémite, sous quelque forme que ce soit, doit être immédiatement dénoncée devant les autorités, l'opinion publique et leurs auteurs, ainsi que tous ceux qui, sous une forme quelconque, essaient de les aider, doivent être démasqués et châtiés impitoyablement.

Reste à savoir si la recrudescence des agissements antisémites présente vraiment, déjà, un danger au point que nous nous estimions obligés de réagir et d'alerter l'opinion publique ?

Or, il faudrait être aveugle pour ne pas voir et constater l'infiltration de plus en plus forte de la propagande antisémite et xénophobe dans le cinéma, au théâtre et dans une partie de la presse francaise, sans parler d'autres formes plus directes et menaçant la vie même de la population juive en France.

Ce n'est pas par hasard que, presque simultanément, on a essayé de présenter à Paris le film xénophobe et antisémite « Les Nouveaux Maîtres » et le film nazi « Le Juif Süss », dont le réalisateur, Veit Harlan, vient d'être acquitté par le Tribunal de « Dénazification » de Hambourg.

Ce n'est pas non plus par hasard que les chansonniers de certains théâtres de Montmartre ont fait dernièrement un effort très particulier pour amuser le public avec des histoires juives, d'un mauvais goût, et dont le but ne peut échapper au public averti.

On dirait que la meute antisémite, croyant sentir le vent souffler en sa faveur, essaie de se manifester publiquement par-ci par-là avec une certaine timidité d'abord, en suivant les réactions du grand public et des autorités, avec l'espoir qu'ils leur seront favorables, et, dans l'affirmative, elle développera de plus en plus son champ d'action criminelle.

Or, et heureusement pour nous, les réactions sont loin d'être celles qu'elle espérait. Le peuple de France n'a pas encore oublié qu'il appartient au pays des Droits de l'Homme et du Citoyen. De toutes parts, les protestations affluèrent et, sous la pression de l'opinion publique, les distributeurs et les directeurs des cinémas ont retiré ces films des affiches, et les autorités ont interdit « Le Juif Süss ».

Si le fait, en soi-même, est très rassurant, il ne faut pas pour autant s'imaginer que nos ennemis ont déjà désarmé et qu'ils ne chercheront pas à continuer leur campa-

(SUITE EN PAGE 4)

Les Anciens Combattants et la Paix

par ISI BLUM

L'EVOLUTION des événements dans le monde plonge chaque jour davantage les hommes dans une inquiétude de plus en plus croissante. L'extension des foyers d'incendie, la libération des criminels de guerre hitlériens, les tentatives de réarmer l'Allemagne nazie à nos frontières, tous ces faits démontrent, même aux moins avertis, que la guerre frappe à nos portes.

Mais le nombre de ceux qui prennent conscience qu'il est possible d'éviter la catastrophe, à condition de s'unir et d'agir, grandit chaque jour.

Dans un article intitulé « Les Anciens Combattants et la Paix », paru, il y a plus d'un an, dans l'organe de l'U.F.A.C., Maurice de Barral disait :

« L'ancien combattant est imbu de l'esprit de la paix dans toutes les fibres de son être, parce que, à la différence des autres, il a vécu les horreurs de la guerre et qu'il n'a pas besoin d'un grand effort d'imagination pour en évoquer les effroyables souvenirs. »

Ceci est encore plus vrai pour les anciens combattants juifs, dont un grand nombre ont connu non seulement les horreurs du front et de l'arrière, mais encore celles des camps d'extermination et des fours crématoires, conséquences d'une propagande de haine antisémite et xénophobe.

N'est-ce pas dans la logique des choses que cette propagande réapparaisse précisément dans un moment où la psychose de guerre bat son plein ?

Nous sommes donc doublement, et de toute notre âme, attachés à la paix. Mais il ne suffit pas de vouloir la paix, il faut la gagner; et pour la gagner, il faut agir.

« L'ancien combattant — c'est de Barral qui parle — ne doit pas être un « bêleur de paix ». Il sait que pour obtenir ce bien suprême, il lui faudra montrer autant de courage, de ténacité et d'abnégation qu'il en a déployé sur les champs de bataille pour la défense de sa patrie. »

« L'ancien combattant doit être prêt à s'associer sans réserve à tous mouvements où tous organismes qui, de façon réaliste, se proposent de développer l'esprit de paix, s'exprimant par un mutuel bon vouloir et une mutuelle et sincère compréhension entre tous les peuples. »

Ces paroles, nous ne pouvons que les faire nôtres ; c'est la seule voie possible si nous voulons éviter le cataclysme.

En voulant, avec l'U.F.A.C.,

« combattre l'idée de la fatalité de la guerre et voir disparaître les foyers de guerre subsistant encore à travers le monde »,

nous devons saluer et approuver toutes les initiatives tendant à arrêter pacifiquement la guerre en Corée. Sans quoi, l'incendie risque de se propager et de se généraliser. Nous pensons aussi qu'il faut dénoncer l'agression où qu'elle se produise et condamner l'intervention des étrangers dans les affaires intérieures des peuples.

Nous sommes profondément convaincus que la paix ne sera pas assurée tant qu'il n'y aura pas entente entre les 5 Grands sur tous les problèmes litigieux, tant que la propagande et la psychose de guerre ne seront pas supprimées dans tous les pays, et tant que la course aux armements ne sera pas arrêtée et les armes de destruction massive interdites.

Ce qui nous inquiète surtout en ce moment, c'est l'éventualité de voir à nos frontières une armée allemande reconstituée. Aucune justification, aucun argument ne pourront nous enlever notre conviction qu'une Allemagne armée, surtout avec les mêmes hommes et les mêmes cadres, c'est la revanche, c'est la guerre certaine.

(SUITE EN PAGE 2)

NON, L'ANTISEMITISME NE PASSERA PAS !

Encouragés par la libération de Xavier VALLAT, commissaire aux Affaires Juives du gouvernement de Vichy, et d'autres traîtres, par la réhabilitation des généraux nazis, les collaborateurs, les miliciens d'hier et les néo-fascistes relèvent la tête et croient le moment venu de reprendre leur sale besogne des jours sombres de l'occupation hitlérienne.

- **Ils diffusent des tracts appelant au meurtre;**
- **Ils provoquent des attentats contre les magasins et les demeures des Juifs;**
- **Ils dressent des listes de Juifs à abattre;**
- **Ils attaquent les sièges des organisations démocratiques...**

Devant cette situation, les Anciens Combattants Juifs, fidèles au testament de leurs camarades morts au champ d'honneur ou en déportation, s'appuyant sur toutes les forces démocratiques, sont décidés à faire échec à l'antisémitisme et au racisme, armes hitlériennes de division et de haine qui menace l'indépendance nationale et la Paix.

VENEZ TOUS

AU

MEETING DE PROTESTATION

Le Jeudi 19 Octobre 1950, à 20 h. 30

Salle La Fraternelle, 23, rue Yves-Toudic

(Métro : République)

présidé par **Jacques ORFUS**, Président de notre Union

PRENDRONT LA PAROLE

ALBERT MOREL — Secrétaire Général de l'U.F.A.C.

M° ANDRE BLUMEL — Président du M.R.A.P.

Dr VITAL MODIANO — Président du C.R.I.F.

PIERRE BUGEAUD — Président de l'Association des P. G. de la Seine

ISI BLUM — Secrétaire Général de l'Union

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

septembre - Octobre 1950 p. 2

Proposition d'une Conférence Mondiale des Anciens Combattants Juifs

Le Comité Exécutif provisoire de l'Union Mondiale des Combattants Juifs, dont le siège est à Tel-Aviv, nous a fait parvenir une lettre nous invitant à une conférence mondiale des organisations des Combattants Juifs, qu'ils envisageraient de réunir pour fin novembre prochain, à Jérusalem.

Cette circulaire, qui prévoit quelques détails d'organisation, nous soumet les points essentiels devant figurer à l'ordre du jour de la Conférence et nous demande d'exprimer nos suggestions à ce sujet.

Nous publions ci-dessous les points de l'ordre du jour proposés, ainsi que la partie de notre réponse comportant les remarques que nous avons formulées sur l'ordre du jour.

ORDRE DU JOUR PROPOSE :

A) Organiser et maintenir les relations sociales et culturelles entre les associations d'anciens combattants juifs à travers le monde.

B) Etre vigilants et combattre les éruptions d'antisémitisme dans le monde, et veiller à la sécurité des Juifs et à la protection de leur honneur et de leur sécurité, en coopération avec les institutions et pouvoirs publics juifs et autres.

C) Elever en Israël des monuments et des musées afin de perpétuer l'esprit de volontariat et l'héroïsme du Judaïsme mondial.

D) Développer les relations avec Israël et les visites en ce pays.

E) Aider les entreprises constructives des anciens combattants et principalement les anciens combattants de l'armée de défense d'Israël qui sont venus de l'étranger.

F) Encourager l'immigration en Israël.

REPONSE :

Notre comité a sérieusement examiné vos propositions, ainsi que le programme pour la conférence.

L'ordre du jour appelle quelques observations importantes, quoique nous soyons d'accord sur le plus grand nombre de points.

Mais avant de préciser nos observations, il serait nécessaire d'attirer votre attention sur le fait que notre Union, qui existe depuis six ans, est la seule organisation en France groupant les Anciens Combattants Juifs de la dernière guerre. Les adhérents appartiennent à toutes les couches sociales et viennent de tous les horizons politiques. Le comité directeur est donc composé d'hommes de toutes les tendances politiques de la vie juive en France.

Malgré la divergence d'opinions, la direction s'efforce, étant animée d'un esprit de responsabilité dans la défense des intérêts de l'ensemble des camarades, d'obtenir l'unanimité face aux problèmes qui se posent devant notre organisation.

Nos observations, ci-dessous énumérées, sur le programme et l'ordre du jour proposés, découlent donc du caractère même de notre organisation.

1) Nous estimons que le point «B» traitant de l'antisémitisme devrait être légèrement modifié, en y ajoutant « contre le racisme et la réaction », car ce sont des éléments inséparables de l'antisémitisme.

Quant à la coopération dans la lutte contre ces fléaux, y ajouter également « avec les organisations antifascistes et démocratiques ».

2) Dans le point «C» traitant de l'érection des monuments en Israël, il faudrait ajouter : « et dans les autres pays où des organisations d'anciens combattants juifs existent ». (Vous n'êtes pas sans ignorer qu'un tel monument a été érigé par notre organisation et que son inauguration, le 5 décembre 1948, a donné l'occasion d'une grande manifestation du souvenir, en présence de deux ministres et du représentant du Président de la République.)

3° point : Tout en n'étant pas contre l'immigration, nous voyons difficilement comment cette question pourrait figurer à l'ordre du jour d'une conférence mondiale d'anciens combattants.

4) Un point essentiel a été omis à l'ordre du jour : la question de la Paix. Il est de tradition, dans les milieux combattants du monde entier, de discuter de la paix à chaque rencontre, à chaque conférence.

Dans un moment où l'humanité vit dans l'angoisse et dans la crainte d'être précipitée dans une nouvelle et horrible guerre mondiale, avec les graves conséquences que cela comporte pour l'existence d'Israël et de l'ensemble du peuple juif, il serait injuste qu'une telle rencontre d'anciens combattants juifs ne se préoccupât d'un problème aussi urgent.

Il est nécessaire que la conférence se prononce clairement sur ce problème et qu'elle se joigne à l'effort déployé dans la lutte pour la paix, aux autres organisations internationales.

Nous insistons tout particulièrement sur ce point, étant donné qu'il figure à l'ordre du jour de chaque réunion et occupe une place primordiale dans le programme de l'Union Française d'Anciens Combattants (U.F.A.C.) à laquelle nous sommes affiliés.

Nous sommes convaincus que vous partagez notre point de vue et que cette omission sera réparée.

Le Dimanche 29 Octobre à la SALLE PLEYEL

en soirée, aura lieu le

PREMIER GALA ANTIRACISTE

organisé par le M.R.A.P.

Le dimanche 29 octobre 1950, à 20 h. 30, aura lieu à la salle Pleyel le premier Gala Antiraciste organisé par le Mouvement contre le Racisme, l'Antisémitisme et pour la Paix (M.R.A.P,),

Les vedettes les plus appréciées du cinéma, du théâtre et de la radio ont bien voulu prêter leur concours à cette soirée. Ainsi, nous pourrons admirer Renée Lebas, Véronica Bell, Louis Daquin et Loleh Bellon, Habib Benglia et Bab Wallace, **chanteur noir; le groupe de 18 farandoleurs espagnols, célèbre par son exécution magistrale des danses folkloriques, et d'autres artistes encore qui feront tous ensemble du premier Gala Antiraciste du M.R.A.P. une soirée inoubliable,**

Le spectacle sera présenté par le sympathique animateur de la radio, André Chanu.

Le prix des billets est modique : de 150 à 250 fr., à retirer au siège de toutes les organisations adhérentes au M.R.A.P. et au siège du M.R.A.P., 10, rue de Chateaudun. Tél. : TRU. 00-87.

Après l'interdiction du film "Le Juif Süss"

AU CLUNY-PALACE 71, Boulevard St-Germain (5e)

Métro : ODÉON - St-MICHEL - MAUBERT

VENDREDI 6 OCTOBRE à 17 h. 45 (Cinéma Politique)

LE JUIF SÜSS

de VEIT HARLAN (1941)

avec H. GEORGE, Ch. SODERBAUM, F. MARIAN et W. KRAUSS

Afin d'éviter l'affluence on peut s'inscrire au CLUNY-PALACE le JEUDI 5 OCTOBRE de 17 h. à 18 h. et VENDREDI 6 OCTOBRE à partir de 16 h. 30.

Cette séance est gratuite pour les nouveaux Adhérents.

L'action des organisations démocratiques a empêché la démonstration du film hitlérien « LE JUIF SUSS »

VENEZ AU MEETING, LE JEUDI 19 OCTOBRE

pour réclamer l'interdiction de toute propagande antisémite

A la veille du Congrès National de l'U.G.E.V.R.E.

LA Commission élue au dernier Conseil National de l'U.G.E.V.R.E. prépare le Congrès National qui se tiendra dans quelques semaines. Ce Congrès aura à ratifier la Charte de l'U.G.E.V.R.E. et à élire une nouvelle direction. Il aura à faire le bilan du chemin parcouru pour donner de nouvelles directives à son Comité Directeur.

par **G. LAROCHE**

Secrétaire général de l'U.G.E.V.R.E.

Tout le monde doit reconnaître que, malgré les faibles moyens dont disposait l'U.G.E.V.R.E., une importante activité a été menée pendant ces quatre années de son existence : Le Meeting de Wagram contre la xénophobie; les différentes manifestations à Paris, Lyon, Grenoble: la participation aux Commissions ministérielles et de l'U.F.A.C.; les succès obtenus dans l'attribution de la Carte du Combattant ; les multiples démarches dans les ministères, en faveur des anciens combattants étrangers, sont autant de faits à l'actif de l'U.G.E.V.R.E.

Dans le plan élaboré par le 2e Congrès National et ratifié par les Conseils Nationaux de Grenoble et de Paris, il a été prévu d'intensifier notre propagande. de reconstituer les amicales dissoutes, particulièrement en province; d'éditer le journal périodiquement; de faire revenir à l'U.G.E.V.R.E. les amicales réglementaires qui se sont écartées provisoirement; de mener activement le combat pour les revendications des anciens combattants étrangers, de mener la lutte contre l'article 111, pour l'amnistie de Kaba Cinski et Grant; pour le droit au travail des combattants étrangers, contre la xénophobie, les expulsions, pour la sauvegarde de la Paix.

C'est dans le cadre de cette activité que l'U.G.E.V.R.E. préparera son Congrès National qui démontrera la force, la puissance, la richesse et l'efficacité de notre organisation tout entière, au service des Engagés Volontaires et Résistants unis plus que jamais pour le respect de leurs droits et l'aboutissement de leurs revendications; tout entière au service de la France, de la Liberté et de la Paix.

Dans toutes les assemblées générales qui se tiendront avant le Congrès National, des amicales affiliées ou non à l'U.G.E.V.R.E., ce sera une occasion d'ouvrir une discussion sur le problème angoissant qui se pose actuellement devant tous les hommes, et particulièrement pour ceux qui connaissent les horreurs de la guerre : celui de la Paix.

Les anciens combattants veulent la Paix et non la guerre, et ils ne veulent pas seulement la Paix, mais ils luttent activement pour la Paix.

Tous les combattants sont de plus en plus conscients que, pour éviter que la guerre ne s'étende, il faut lui opposer un barrage puissant.

En posant toutes les revendications des anciens combattants étrangers et précisant l'action à mener, les assemblées générales des combattants proclameront la nécessité de l'union; parce que chez nous, plus que partout ailleurs, l'union fait la force, et que sans cette union et sans notre force, nous ne pouvons exister.

En discutant fraternellement avec les camarades qui n'ont pas compris encore cette vérité première, en respectant leurs opinions particulières et en faisant confiance à leur amour de la Paix et de la liberté, pour lequel ils ont combattu hier, nous arriverons à les entraîner à agir avec nous aujourd'hui, dans l'union, pour le bien de tous. L'unité qui s'est forgée sur les champs de bataille pour le même idéal, l'union entre les combattants, avec et sans uniforme, triomphera une fois de plus des scissionnistes et diviseurs, pour renforcer l'U.G.E.V.R.E., la seule organisation capable de satisfaire leurs revendications communes.

(Suite de l'article de la page 1 d'Isi BLUM)

Et combien l'U.F.A.C. avait raison de proclamer, dans son manifeste voté le 25 janvier dernier, que :

« Tenant compte des leçons du passé, elle (l'U.F.A.C.) s'élève contre tout réarmement de l'Allemagne, quelle que soit la forme qu'il revête, et contre toute utilisation de son potentiel militaire. »

Il est urgent, pour sauver la paix, que toutes les bonnes volontés s'unissent. Les anciens combattants juifs ne manqueront pas à leur devoir et, dans cette noble lutte, ils joindront leurs efforts à ceux des autres combattants de la paix.

NOTRE SIXIEME BAL ANNUEL AU PALAIS D'ORSAY

aura lieu le **DIMANCHE 24 DECEMBRE 1950**, de **22 heures à l'aube**

Vous retiendrez tous vos places et vos couverts, pour vous et pour vos amis, pour passer en famille le **Réveillon du Combattant**

Réservez vos places dès à présent !

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Septembre - Octobre 1950 p. 3

J. ORFUS

(SUITE DE LA PAGE 1)

gne criminelle, sous une autre forme ou dans un autre domaine...

Il nous appartient donc de rester vigilants, afin de ne pas perdre de vue aucune de leurs tentatives et de réagir immédiatement, en alertant l'opinion publique et les autorités; car, ne serait-ce qu'à la lumière des événements cités ci-dessus, il est facile de conclure que, pour aboutir à certains résultats, il faut réagir sur le coup; sans cela, il est impossible de prévenir le mal.

Mais une pareille initiative pourra donner des résultats, pour autant que les dirigeants de notre Union auront la certitude d'avoir avec eux non seulement la masse de nos camarades, mais toute la population juive et non-juive, qui est prête à stigmatiser ces criminels, ainsi que leur activité.

Guidés par le souci de notre devoir, et estimant que nos camarades et tous ceux qui nous témoignent leur sympathie doivent être tenus au courant de la situation, nous avons décidé d'organiser le meeting dont on lira plus loin les détails.

Par leur participation massive, nos camarades prouveront combien ils partagent notre attitude. A l'avance, nous sommes certains de leur réponse.

L'attribution des cartes de Combattant

La question de la carte du combattant a fait déjà couler beaucoup d'encre.

Jamais peut-être projet ne fut plus discuté et plus discutable, et quand, après maints remaniements, on en fut arrivé à un compromis acceptable de tous, nos camarades combattants de 1939-1945 purent enfin croire qu'ils entreraient bientôt en possession de leur carte.

Mais il y a, paraît-il, loin de la coupe aux lèvres, et ce ne sont pas les chiffres publiés jusqu'ici qui contrediront ce petit proverbe.

En effet, pour le seul Office départemental de la Seine et pour une période allant du 1er janvier au 1er juin 1950, 912 cartes du combattant 1939-1945 ont été distribuées, alors que 84.591 demandes restent à satisfaire.

Hâtons-nous de dire que ni l'Office, ni le ministère des A.C. n'y sont pour quelque chose.

Tout ce qui était du ressort de ces services a été fait et s'il y a maintenant embouteillage grave des dossiers en instance, la faute en est à l'autorité militaire.

Rien d'étonnant à cela quand on a connu le désordre, alors excusable, qui régnait au lendemain de la Libération dans les bureaux militaires.

Mais cinq ans ont passé, et il semble que ce délai aurait pu être suffisant pour mettre un peu d'ordre dans la maison.

En attendant, les renseignements demandés pour compléter les dossiers de demande de carte 1939-1945 ne parviennent pas aux Offices et l'embouteillage s'accentue.

Lors d'une récente conférence de presse, M. Jacquinot, ministre des A.C. et V.G., a annoncé qu'un accord était intervenu entre ses services et ceux du ministère de la Défense nationale qui permettrait de délivrer 50.000 cartes du combattant par mois.

Voilà qui nous réjouit et nous inquiète à la fois, car nous ne percevons pas très bien par quel miracle les bureaux militaires pourront, du jour au lendemain, fournir une documentation qui leur faisait défaut jusqu'ici.

Attendons la suite.

Jean BILLON
(Journal des Combattants)

LES MEUBLES DANIC
CREENT...
FABRIQUENT...
VENDENT...
Les meilleurs meubles
Aux meilleures conditions
1, Rue Ferdinand-Duval, 11
PARIS-IVe
Métro : St-Paul - Tél. : TUR. 81-13
Maison de confiance

SERVICE SOCIAL

•

Grâce à la solidarité de nos camarades, DE NOMBREUX ORPHELINS ONT PASSE DE SUPERBES VACANCES

Les 29 et 30 avril dernier, nous avons organisé une grande kermesse avec les objets offerts par nos adhérents.

Le produit de la vente nous a permis d'envoyer, au cours de cet été, près de 50 enfants en colonie de vacances, et d'aider certains camarades invalides et malades nécessiteux.

C'est grâce à la compréhension et à la solidarité de l'ensemble de nos camarades, qui répondent toujours chaleureusement à tous nos appels, que cette noble tâche a pu être réalisée.

Profitons de l'occasion pour adresser à tous les généreux donateurs les plus vifs remerciements du Comité.

RUBRIQUE DU MEDECIN

QUELQUES REMARQUES

sur le SERUM de BOGOMOLETZ

Nous ne voulons pas aujourd'hui nous attarder sur le sérum de Bogomoletz, en principe. D'ailleurs, multiples sont les articles parus dans les journaux et quotidiens spécialisés. Il nous manque également la place pour le faire.

Ce que nous voulons ici, c'est souligner les indications et certains résultats de ce nouveau traitement, nous basant sur nos propres expériences comme sur celles des autres.

Nous devons d'abord réfuter l'accusation qu'il s'agit dans ce traitement d'une auto-suggestion.

Les remarquables résultats obtenus en médecine vétérinaire le prouvent, et on ne peut pas quand même prétendre que les chiens (par exemple) guéris de multiples maladies sont devenus victimes d'une auto-suggestion.

Quant à l'indication proprement dite, c'est surtout le mauvais état général, l'asthénie, le surmenage qui profitent largement de ce traitement.

Ici, le sérum représente une arme de premier plan. Dan[s] le déséquilibre du système nerveux ([vo]ir notre précédent article dans [c]e journal), accompagné de troubles sexuels, d'insomnies, d'anxiété, les résultats sont souvent appréciables. On constate l'augmentation du tonus de la puissance physique et intellectuelle: la disparition de l'anxiété est souvent nette.

Dans l'ulcère de l'estomac, les résultats sont appréciables. Les douleurs cessent rapidement; la reprise de l'appétit, du poids, des forces a été rapide.

De bons résultats ont été obtenus dans les troubles suivants : la cellulite, les cicatrices adhérentes, les ulcères variqueux, les plaies atones, etc. Moins bons résultats, jusqu'aux échecs, dans le vrai asthme, les rhumatismes arthritiques.

Il est défendu d'utiliser ce sérum dans les troubles rénaux importants, dans les cardiopathies avancées (par contre, certains malades avec tension artérielle anormalement haute ou basse bénéficient de ce traitement).

La première condition de ce nouveau traitement, c'est un examen préalable approfondi de l'organisme, examen clinique radiologique et de laboratoire. La deuxième condition, c'est suivre un régime approprié pendant le traitement. Cet examen préalable aide souvent à découvrir des maladies inattendues.

Nous avons trouvé, par exemple, une syphilis, un dosage de l'urée très augmenté, des parasites intestinaux. Un traitement dans ces trois cas par le sérum aurait pu aggraver l'état général des malades.

Chez le malade chez lequel les parasites intestinaux ont été trouvés, le sérum de Bogomoletz aurait rajeuni les parasites !

En somme, nous sommes en présence d'une nouvelle thérapeutique qui s'adresse à l'organisme entier du malade.

Le traitement par le sérum de Bogomoletz, qui présente une nouvelle tendance dans la médecine, nous ouvre de larges horizons.

Docteur BORUCHIN.

Les cadeaux offerts par notre Union au KIBBUTZ "SIMHA" en Israël

Notre Union a exprimé le désir de traduire en actes ses sentiments de solidarité envers les anciens combattants d'Israël.

C'est ainsi que notre organisation parraine, depuis quelques mois, le Kibbutz « Simha », composé uniquement de ressortissants de notre pays.

La semaine passée, un envoi a été effectué, constituant le premier cadeau des anciens combattants juifs de France à leurs filleuls en Israël. Ces quelques colis comprenaient :

1. Machine à coudre Singer, du plus récent modèle, avec moteurs et tous les accessoires;
2. Un superbe poste de T.S.F. avec pick-up;
3. Une bibliothèque d'environ 200 volumes;
4. Quelques caisses de vêtements, linge, etc., usagés.

Nous espérons que, grâce au sentiment de solidarité qui anime nos camarades, nous pourrons prochainement effectuer encore un envoi d'autres colis.

RÉSOLUTION

adoptée, le 6 octobre dernier, à l'issue de la manifestation des Etudiants contre le film nazi « LE JUIF SUSS » :

Les Etudiants de Paris,

— Protestent avec la dernière énergie contre la réapparition de la propagande nazie sur les murs du Quartier Latin;

— S'étonnent, en outre, que les pouvoirs publics ne se soient pas émus plus tôt de l'arrogante publicité faite autour de la projection du film antisémite « LE JUIF SUSS »;

— Demandent aux ministères de l'Education nationale et de l'Intérieur de prendre toute mesure nécessaire pour faire cesser définitivement toute forme de propagande nazie et pour mettre à la raison les instigateurs de celle-ci;

— Affirment qu'ils se trouveront toujours unis devant la barbarie raciste et fasciste.

Retour de vacances
Docteur BORUCHIN
53, RUE DE BELLEVILLE
PARIS (19e)

Grand choix de
CUIRS
pour Maroquiniers, Tapissiers,
Fabricants de Chaussures
et de Manteaux de Cuir
Willy RICKNER
7, Rue Taylor - PARIS-Xe
(Anc. 10 ter, Rue Bisson)
Tél. : BOT. 47-43

A. R. A. C.

15e ANNIVERSAIRE DE LA MORT DE HENRI BARBUSSE

Le 10 septembre dernier, l'A.R.A.C. a organisé toute une série de manifestations commémoratives, à l'occasion du 15e anniversaire de la mort de l'auteur de « Le Feu » et du fondateur de l'Association Républicaine des Anciens Combattants, Henri Barbusse.

Ces cérémonies se sont déroulées sous le signe de l'action pour la Paix.

ATTENTION !
J'informe ma clientèle que, pour la nouvelle saison,
elle trouvera à ma
FABRIQUE DE CONFECTION
ET CHEMISERIE POUR DAMES
Un grand choix de jupes et de robes pour dames et jeunes filles
au prix de fabrique
Ets GEORGES 15, RUE SAINTE-APPOLINE
Tél. : TUR. 51-30
Métro : Strasbourg-Saint-Denis

NATURALISATIONS

Les camarades de notre « Union » dont les noms suivent viennent d'être naturalisés français. Nous leur adressons, à cette occasion, nos fraternelles salutations

BEJSLECHEM Naftali	JOURNO Elie	POCH Abraham
BEKAS Moszek	KARTMAN René	SOBOL (Mme)
BAUER Sigfried	KAPPE Moszesz	SIMON Jancu
BANKHALTER Chaskiel	KRAUS Gustave	SCHULZ Hugo
BLUM Chaïm	KOPLEWICZ Israël	SZLADOWER Boruch
FREILICH Hirsch	KOJFER Hersz	TROPAUER Nathan
GRABER Mendel	KUTAS Joseph	WAJNSZTADT Mendel
HIMMELFARB Abram	MARJANKO Chaïm	WALD Henri

« OCEANIA »
AGENCE DE VOYAGES
pour toutes destinations
4, rue de Castellane - PARIS-VIIIe
(Métro : Havre-Caumartin)
Tél. : ANJou 16-33 et 16-34
— par avion
— chemin de fer
— bateau
Départs fréquents pour la Palestine et l'Amérique du Sud

JACQUES BANATEANU MARCEL MOURIER
MARBRIERS
Directeurs-Propriétaires de
LA MARBRERIE DE BAGNEUX
122, Route Stratégique, Montrouge (Seine)
Face à la porte principale du Cimetière de Bagneux
Téléphone. Jour : ALEsia 20-16 - Nuit : MONtmartre 24-74
Entreprise générale de convois
Transports funèbres et tout ce qui concerne les travaux de cimetière
Fournisseurs des Sociétés de Secours Mutuels Israélites et de l'Union
RENSEIGNEMENTS GRATUITS MAISON RECOMMANDEE

Affaires fiscales, juridiques, commerciales, artisanales, rédaction actes sociétés, fonds de commerce, gérance, baux, registres du Commerce, des Métiers, déclarations fiscales, etc...
Simon FELDMAN
CONSEIL JURIDIQUE ET FISCAL
132, Rue Montmartre - PARIS-2e
Tél. : CENtral 27-68
Consultations tous les jours, sauf dimanche, de 18 h. à 19 h. 30
Samedi de 15 à 18 heures et sur rendez-vous

RESTAURANT
Chez KALI
SALLE SPECIALE
pour
BANQUETS - MARIAGES
TOUTES SPECIALITES
YDDISH
Prix spéciaux aux membres de l'Union
31, Rue de Trévise
PARIS-IXe
Tél. : TAItbout 50-26
Métro Cadet et Montmartre

FABRIQUE DE BIJOUTERIE -- JOAILLERIE
REPARATIONS ET TRANSFORMATIONS EN TOUS GENRES
SPECIALITE DE BIJOUX MODERNES
Robert MAZURAS
14, RUE RAMBUTEAU -- PARIS (3e)
Tél. : ARChives 23-10 Réduction aux membres de l'Union
AUTOBUS : 66 - 75 Mo Hôtel de Ville, Rambuteau

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

September-October 1950 p. 4

NOUVEAUX TAUX DES PENSIONS

à compter du 1er Janvier 1950

DEGRES D'INVALIDITE	Pension principale (Taux actuels)	Allocations aux grands invalides: Nos 1-2-3-4	Allocations aux grands invalides: N° 5	Allocations aux grands invalides: N° 5 bis (1)	Allocations aux grands invalides: N° 6	Statut des grands mutilés (2)	Total des Pensions et Allocations: Du 1er janv. 1950 au 30 juin 1950	Total des Pensions et Allocations: Du 1er juill. 1950 au 24 déc. 1950	Total des Pensions et Allocations: A partir du 25 déc. 1950
10 %	5.528	......	......	......	......	......	5.528	**6.312**	**6.816**
15 %	8.292	......	......	......	......	......	8.292	**9.468**	**10.224**
20 %	11.056	......	......	......	......	......	11.056	**12.624**	**13.632**
25 %	13.820	......	......	......	......	......	13.820	**15.780**	**17.040**
30 %	16.584	......	......	......	......	......	16.584	**18.936**	**20.448**
35 %	19.348	......	......	......	......	......	19.348	**22.092**	**23.856**
40 %	22.112	......	......	......	......	......	22.112	**25.248**	**27.264**
45 %	24.876	......	......	......	......	......	24.876	**28.404**	**30.672**
50 %	27.640	......	......	......	......	......	27.640	**31.560**	**34.080**
55 %	30.404	......	......	......	......	......	30.404	**34.716**	**37.488**
60 %	33.168	......	......	......	......	......	33.168	**37.872**	**40.896**
65 %	35.932	......	......	......	......	......	35.932	**41.028**	**44.304**
70 %	38.696	......	......	......	......	......	38.696	**44.184**	**47.712**
75 %	41.460	......	......	......	......	......	41.460	**47.340**	**51.120**
80 %	44.224	......	......	......	......	......	44.224	**50.496**	**54.528**
85 % .... N° 1	46.988	18.944	......	......	......	......	65.932	**75.276**	**81.288**
85 % avec statut .... N° 1	46.988	9.472	......	......	......	29.808	86.268	**98.496**	**106.364**
90 % .... N° 2	49.752	22.736	......	......	......	......	72.488	**82.760**	**89.368**
90 % avec statut .... N° 2	49.752	11.368	......	......	......	44.712	105.832	**120.832**	**130.484**
95 % .... N° 3	52.516	30.320	......	......	......	......	82.836	**94.572**	**102.120**
95 % avec statut .... N° 3	52.516	15.160	......	......	......	59.616	127.292	**145.332**	**156.940**
100 % .... N° 4	55.280	37.888	......	......	......	......	93.168	**106.384**	**114.872**
100 % avec statut .... N° 4	55.280	18.944	......	......	......	74.520	148.744	**169.832**	**183.396**
100 % +art. 12= 1 degré	57.592	......	80.264	......	......	31.316	169.172	**193.128**	**208.572**
100 % — 2 degrés........	59.904	......	80.264	......	......	34.600	174 768	**199.512**	**215.468**
100 % — 3 —	62.216	......	80.264	......	......	37.884	180.364	**205.896**	**222.364**
100 % — 4 —	64.528	......	80.264	......	......	41.168	185.960	**212.280**	**229.269**
100 % — 5 —	66.840	......	80.264	......	......	44.452	191.556	**218.664**	**236.156**
100 % — 6 —	69.152	......	80.264	......	......	47.736	197.152	**225.048**	**243.052**
100 % — 7 —	71.464	......	80.264	......	......	51.020	202.748	**231.432**	**249.948**
100 % — 8 —	73.776	......	80.264	......	......	54.304	208.344	**237.816**	**256.844**
100 % — 9 —	76.088	......	80.264	......	......	57.588	213.940	**244.200**	**263.740**
100 % — 10 —	78.400	......	80.264	......	......	60.872	219.536	**250.584**	**270.636**
100 % +art. 10....................	69.100	......	......	204.216	......	52.232	325.548	**371.648**	**401.372**
100 % +art. 10+art. 12 = 1 degré	71.990	......	......	204.216	6.788	56.612	339.606	**387.691**	**418.700**
100 % — — 2 degrés	74 880	......	......	204.216	13.576	58.112	350.784	**400.446**	**432.416**
100 % — — 3 —	77.770	......	......	204.216	20.364	59.612	361.962	**413.201**	**446.252**
100 % — — 4 —	80.660	......	......	204.216	27.152	61.112	373.140	**425.956**	**460.028**
100 % — — 5 —	83.550	......	......	204.216	33.940	62.612	384.318	**438.711**	**473.804**
100 % — — 6 —	86.440	......	......	204.216	40.728	64.112	395.496	**451.466**	**487.580**
100 % — — 7 —	89.330	......	......	204.216	47.516	65.612	406.674	**464.221**	**501.356**
100 % — — 8 —	92.220	......	......	204.216	54.304	67.112	417.852	**476.976**	**515.132**
100 % — — 9 —	95.110	......	......	204.216	61.092	68.612	429.030	**489.731**	**528.908**
100 % — — 10 —	98.000	......	......	204.216	67.880	70.112	440.208	**502.486**	**542.684**
100 % +double art. 10 et art. 12= 9°	152.176	......	......	204.216	169.700	89.424	615.516	**702.608**	**758.816**
100 % +double art. 10 et art. 12=10°	156.800	......	......	204.216	169.700	89.424	620.140	**707.880**	**764.512**

(1) Pour les aveugles, les bi-amputés et les paraplégiques, l'allocation N° 5 bis a été portée à **217.796** francs.
(2) Pour les aveugles, l'allocation aux grands mutilés a été portée à **146.072** francs.

Pensions de veuves non remariées avec enfants

NOMBRE D'ENFANTS A CHARGE	TAUX au 31-12-49	NOUVEAUX TAUX: du 1-1-50 au 30-6-50	NOUVEAUX TAUX: du 1-7-50 au 24-12-50	NOUVEAUX TAUX: à partir du 25-12-50
		TAUX NORMAL Veuves âgées de moins de 60 ans		
Un enfant	34.700	37.988	53.788	57.252
Deux enfants	38.800	42.480	60.144	64.016
Trois enfants	51.300	56.164	79.520	84.640
		TAUX DE REVERSION		
Un enfant	25.000	27.368	38.752	41.248
Deux enfants	29.100	31.860	45.108	48.012
Trois enfants	38.800	42.480	60.144	64.016
	des veuves âgées de 60 ans ou atteintes d'infirmités incurables TAUX NORMAL ET TAUX DE REVERSION			
Un enfant	44.400	48.608	68.824	73.256
Deux enfants	48.500	53.100	75.180	80.020
Trois enfants	51.300	56.164	79.520	84.640
En plus par enfant au-dessus de trois	2.800	3.064	4.340	4.620

N.-B. — Ces pensions se cumulent avec les allocations du code de la famille accordées aux veuves et orphelins, en vertu de l'article 7 de l'ordonnance du 25 octobre 1945.

Pensions d'ascendants

DESIGNATION	Taux au 31-12-49	NOUVEAUX TAUX: du 1-1-50 au 30-6-50	NOUVEAUX TAUX: du 1-7-50 au 24-12-50	NOUVEAUX TAUX: à partir du 25-12-50
Non remariés : Ascendants conjoints, père ou mère veufs, divorcés, séparés de corps ou non mariés. Ascendants conjoints, grand-père ou grand mère veufs, divorcés, séparés de corps ou non mariés	**17.000**	18.616	21.248	22.952
Remariés : Père ou mère veufs, remariés ou ayant contracté mariage depuis le décès de leur fils .... Grand-père ou grand-mère veufs, remaries ou ayant contracté mariage depuis le décès de leur petit-fils	**8.500**	9.308	10.624	11.476
Majoration pour chaque enfant « Mort pour la France » en sus du premier	**2.200**	2.408	2.748	2.968

Le Gérant : S. APPEL.

Imprimerie S.I.P.N., 14, Rue de Paradis - PARIS (X°)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אלע אויפן מיטינג קעגן אנטיסעמיטיזם

דאנערשטיק
19
אקטאבער
אין זאל אנטרעפא
23, Rue Yves-Toudic

אונזער ווילן

ארויסגעגעבן פון פארבאנד פון די יידישע פרייוויליקע און פראנט־קעמפער

פארן לעבן און כבוד פון אונזער ישוב

דער „פארבאנד פון די יידישע פראנט־קעמפער" רופט די יידישע קאמבאטאנטן און די יידישע באפעלקערונג בכלל צו קומען דאנערשטיק, דעם 19־טן אקטאבער אין זאל אנטרעפא אויפן איינהייט־מיטינג קעגן די וואקסנדיקע געפארן פון אנטיסעמיטיזם.

אונדזער פארבאנד וואלט נישט געשטאנען אויף דער הייך פון זיינע אויפגאבן, ווען ער וואלט געבליבן גלייכגילטיק און פאסיוו קעגנאיבער די פילצאליקע באאומרואיקנדיקע פאקטן, וועלכע שפילן זיך אפ פאר אונדזערע אויגן.

מיר זיינען עדות דערפון, אז עס דערשיינען פראנק און פריי אנטיסעמימישע צייטונגען, אז עס ווערן ארויסגעגעבן און רעקלאמירט אלס „שעדעוורן" אין די גרויסע פראנצויזישע טאג־צייטונגען די העסלעכע אנטיסעמיטישע ווערק פון פערדינאן לואי סעלין און בארדעש. עס ווערן פארשפרייט אנטי־יידישע פלוג ־ בלעטלעך, ארויסגעגעבענע אין פראנקרייך און אימפארטירטע פון אויסלאנד. א גאנצע נעץ פאשיסטיש־אנטיסעמיטישע ארגאניזאציעס איז פארצווייגט איבערן לאנד. דער לעצטער סקאנדאליעזער פאקט פון וועלן ווייזן פארן פאריזער פובליקום דעם שמרייכער־פילם „יידזיס" באווייזט צו וואס פאר א מדרגה פון חוצפה און פון זיכערקייט אין זייער אומבאשטראפטקייט די אנטיסעמיטישע באנדעס זיינען דער גאנגען !

זיכער — און צום גליק! — איז דער אנטיסעמיטיזם פרעמד דער גרויסער מערהייט פון פראנצויזישן פאלק. זיכער פארטרעטן די דאזיקע אנטי־יידישע באנדעס א קליינע מינדערהייט און שטעלן מיט זיך פאר דעם סאמע אפפאל פון דער געזעלשאפט. אבער דערמיט, וואס די צאל פארברעכער אין לאנד שטעלט מיט זיך פאר א גאר קליינעם פראצענט פון דער באפעלקערונג, באדייט עס אבסאלוט נישט, אז אט די באנדיטן זיינען נישט קיין געפאר פאר אלע בירגער פון געגעבענעם לאנד, באזונדערס ווען מען לאזט זיי טאן אומגעשטערט זייערע פארברעכערישע מעשים. דער אקטיווער אנטיסעמיט איז א־[illegible] נישט בלויז געפערלעך דערמיט, וואס ער באדראט פיזיש א געוויסן טייל פון דער באפעלקערונג — די יידן — נאר אויך דערמיט, וואס ער האט אין זיינע הענט א גיפטיק אנשטעקנדיק געווער — די „אידעאלאגיע" זיינע, וועלכע קען פארפירן און פארגיפטן פיל פשוטע ערלעכע פראנצויזן, אויב מען זאל באצייטנס קעגן דעם נישט רעאגירן מיט דער גאנצער קראפט און אומשעדלעך מאכן די דאזיקע פראפאגאנדע.

נאכמער: מיר האבן געזען אין די צייטן פון ווישי, ווי אזוי א קליינער מינדערהייט אויסווורפן איז געלונגען מיט דער הילף פון מאכט און טעראר, צו פארשקלאפן דאס לאנד און צו מארדן הונדערטער טויזנטער מענטשן, יידן און פראנצויזישע פאטריאטן.

עס איז דעריבער קלאר, פארוואס מיר, יידישע קאמבאטאנטן, האבן אלס הייליקן חוב צו שמיין אין די ערשטע רייען פונעם קאמף קעגן אנטיסעמיטיזם. מיר האבן די פולע רעכט און פליכט אויסצושרייען אונדזער צארן קעגן דער אומבאשטראפטקייט פון אט די אנטיסעמיטישע מעשים און העסלעכע אנטי־יידישע פראפאגאנדע, באזונדערס דערפאר, וואס מיר האבן זיך געשלאגן פאר דער אומאפהענגיקייט און פרייהייט פון לאנד און וואס הונדערטער פון אונדז האבן אוועקגעגעבן אויף די שלאכט־פעלדער זייער לעבן פאר א דעמאקראטיש פראנקרייך. מיר טארן נישט דערלאזן, אז די וואס האבן קנעכטיש געדינט דעם אקופאנט און אויסגעפירט די ראל פון הינטישע קאפאס ביים מסרן, ארעסטירן און מארדן יידן און ווידערשטענדלער, זאלן היינט אין נאמען פון „פאטריאטיזם" און פון פארטיידיקן די „ערע" פון פראנקרייך, קענען באשמוצן אומגעשטערט די יידן, וועלכע האבן געבראכט אזויפיל קרבנות אינעם קאמף קעגן היטלערישן אקופאנט.

דעריבער האט אונדזער „פארבאנד" אזוי שארף רעאגירט בעתן סקאנדאליעזן אורטייל לגבי דעם תליון קסאוויע וואלא (אן אורטייל, וואס איז אביסל שפעטער באגלייט געווארן דורך פריילאזן דעם דאזיקן מערדער פון 120 טויזנט יידן!). דעריבער האבן מיר די ערשטע אויפגעהויבן אונדזער שטים פון אויפרעגונג און פראטעסט קעגן

ג. קעניג.

(המשך אויף זייט 4)

מיטן פארבאנד פון די יידישע קאמבאטאנטן

צוזאמען מיט די געפארן פון א נייער מלחמה וואקסט אלץ מער דער אנטיסעמיטיזם און ראסיזם.

עס גייט נישט דורך קיין טאג, וואס זאל נישט ברענגען קיין ידיעה וועגן דער פארשטארקונג פון דער אנטיסעמיטישער און ראסיסטישער העצע אין פראנקרייך.

דערמוטיקט דורך דער סיסטעמאטישער באפרייאונג פון די קריגס־פארברעכער, פון די נאצי־גענעראלן און פון די קאלאבאראטארן, ווי א קסאוויע וואלא און אנדערע יידן־מערדער, גלויבן די פאשיסטישע כוליגאנעס, אז די שעה פון זייער רעוואנש האט שוין געשלאגן.

זיי פארשפרייטן בלעטלעך, וואס רופן צו מארד.

זיי פירן אויס אטענטאטן קעגן יידישע געשעפטן און וווינונגען.

זיי שטעלן אויף ליסטעס פון יידן צו דערמארדן.

עס באווייזן זיך ראסיסטיש־אנטיסעמיטישע פילמען אויף די פראנצויזישע עקראנען

אין אנבליק פון דער דאזיקער געפאר זיינען די יידישע קאמבאטאנטן, טריי דער צוואה פון זייערע געפאלענע און אומגעקומענע חברים, אנטשלאסן צו רעאגירן צוזאמען מיט אלע כוחות אין לאנד, וואס קעמפן פאר דעמאקראטיע און שלום.

יידישע קאמבאטאנטן, כדי אויסצודריקן אייער פעסטן ווילן, נישט צו דערלאזן דעם צוריקקער פון די טרויעריקע אקופאציע־יארן, וועט איר קומען מאסנווייז און מיטברענגען אייערע פאמיליעס און באקאנטע אויפן גרויסן

פראטעסט-מיטינג

דאנערשטיק, דעם 19-טן אקטאבער 1950, 8.30 אוונט

אין טעאטער־זאל אנטרעפא, 23 רי איוו טודיק

(מעטרא רעפובליק)

אונטערן פארזיץ פון **י. ארפוס** פרעזידענט פון פארבאנד פון די יידישע פראנט־קעמפער

עס וועלן רעדן :

אלבער מארעל
גענעראל־סעקרעטאר פון „אר־פאק" (אלגעמיינער פארבאנד פון די פראנצ. קאמבאטאנטן)

אנדרע בלומעל
פרעזידענט פון „מראפ" (באוועגונג קעגן אנטיסעמיטיזם, ראסיזם און פאר שלום)

דר. מאריאנא
פרעזידענט פון „קריף"

פ. בוושא
פרעזידענט פון דער ארגאניזאציע פון די פראנצויזישע קריגס־געפאנגענע

איזי בלום
גענעראל־סעקרעטאר פון פארבאנד פון די יידישע פראנט־קעמפער

דער פארבאנד פון די יידישע פראנט־קעמפער דריקט אויס זיינע הארציקסטע ווונטשן דעם ח'
אילעקס בעלער און פרוי
צום געבורט פון זייער
זונעלע ראלאנד

די בעסטע ווונטשן דעם ח'
אלבערט גאלדמאן און פרוי
צום געבורט פון זייער
קינד
פארבאנד פון די יידישע פראנט־קעמפער.

זונטיק דעם 17-טן סעפטעמבער אין באניע

העכער צען טויזנט יידן דעפילירן ביי אונזער מאנומענט

עס איז שוין געווארן א טראדיציע אין יידישן פאריז, אז יעדעס יאר, דעם זונטיק צווישן ראש־השנה און יום כיפור קומען זיך צונויף טויזנטער יידן, וואס גייען אויף קבר־אבות אפצוגעבן כבוד דעם אנדענק די אומגעקומענע פון דער לעצטער מלחמה.

זינט עס איז אויפגעשטעלט געווארן דורך אונדזער פארבאנד דער מאנומענט לכבוד אונדזערע געפאלענע, פארמירט זיך יעדעס יאר דער צוג, גערופן פונעם פארבאנד פון די יידישע געזעלשאפטן, ביים ארייננגאנג פון בית־עולם באניע, וואס דעפילירט אדורך מיט די פענער ביים מאנומענט.

האיאר איז די צאל מענטשן אי־בערגעשטיגן די פריערדיקע פעלערינאזשן און די מאניפעסטאציע מיט די אנדענק ־ צערעמאניעס ביי די באזונדערע סאסיעטע־קברים איז אדורך אונטערן צייכן פון פעסטן ווילן פון די יידישע מאסן זיך אנטקעגנצושטעלן די נייע געפארן פון מלחמה און אנטיסעמיטיזם.

אונדזער פארבאנד איז געווען פארטרעטן דורך א גרעסערער דעלעגאציע פון פון ביורא און קאמיטעט.

די מתנה פון אונזער פארבאנד פארן קבוץ שמחה אין ישראל

די פאריקע וואך האט אונדזער פארבאנד אוועקגעשיקט עטלעכע פעקלעך קיין ישראל, וואס שטעלן מיט זיך פאר די ערשטע מתנה פון די יידישע פראנט־קעמפער אין פראנקרייך פארן קיבוץ „שמחה", וואס זיי פאטראנירן.

די פעקלעך האבן אנטהאלטן:

1) א זינגער־מאשין מיט א מאטאר פון נייסטן מאדעל.

2) א פראכטפולן ראדיא־אפאראט מיט א פיק־אופ.

3) א ביבליאטעק פון העכער 200 ביכער.

4) עטלעכע קאסטנס מיט קליידער, וועש און אנד.

די באשיידענע מתנה, וועלכע מיר האלטן פאר דער ערשטער, וואס אנדערע וועלן דארפן נאכפאלגן, דריקט אויס די סאלידאריטעט פון די יידישע קאמבאטאנטן פון פראנקרייך מיט די געוועזענע פרייוויליקע אין ישראל.

ווי עס איז באקאנט, איז דער קיבוץ „שמחה" צוזאמענגעשטעלט פון געוועזענע פרייוויליקע פון פראנקרייך אין ישראל, וואס האבן געשאפן א קיבוץ נאך זייער דעמאביליזירן.

N° 4(24) Septembre - Octobre 1950 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

ווייסט איר אַז...?

האָט איר שוין אייער דיפּלאָם „מעדאַי קאָמעמאָראַטיוו"?

אַ גרויסע צאָל חברים וואונדערן זיך און אָפט זענען זיי נישט צופרידן, מיינענדיק, אַז עס איז די שולד פון פאַרבאַנד, צוליב דעם, וואָס זיי האָבן נאָך נישט דעם דיפּלאָם מיטן מעדאַל „קאָמעמאָראַטיוו" פון דער לעצטער מלחמה.

ערשטנס, זענען אַ גאַנצע רייע דיפּלאָמען פאַר אַ טייל פון די חברים שוין לאַנג אָנגעקומען און זיי האָבן נישט געענטפערט אויף דער קאָנוואָקאַציע, ווען מען האָט זיי גערופן דעם דיפּלאָם אַרויסצונעמען, און היינט האָבן זיי שוין אַליין פאַרגעסן וועגן דעם. צווייטנס, זענען אַ טייל פון די פּישן פאַרלוירן געגאַנגען אין סודי־בעל־אַבעס און עס פאָדערן זיך לאַנגיעריקע אַנקעטעס, ביז מען וועט קענען צוריק אויפשטעלן דידאָזיקע פּישעס. צום גליק, זענען די אויבנדערמאָנטע פאַלן נישט קיין צאָלרייכע.

דריטנס, זינט עטלעכע חדשים וויל נישט מער סודי־בעל־אַבעס אַרויסגעבן די דיפּלאָמען קאָלעקטיוו, ווי עס האָט עס געמאַכט ביז איצט אַרויסשיקנדיק גלייך אין אונדזער אָרגאַניזאַציע אַלע דיפּלאָמען, וועלכע מיר האָבן אַרויסגעפאָדערט. נאָר פון איצט אָן מוז יעדער איינער מאַכן זיין ביטע אַליין, פּערזענלעך.

כדי צו פאַרלייכטערן אונדזערע חברים (מיר קענען דאָך אונדזערע טייערע יידישע קאַמבאַטאַנטן, און מיר ווייסן, אַז 90 אויף הונדערט וועלן דאָס נישט טאָן צוליב פאַרנאַכלעסיקונג), האָבן מיר צוגעגרייט פּאַרטיקע ביטעס, ווו מען דאַרף גאָר צושרייבן דעם נאָמען און די דאָזיקע פאָרמולאַרן געפינען זיך צו זייער דיספּאָזיציע אין לאָקאַל פון פאַרבאַנד, ווי אויך אויף די וועכנטלעכע פּערמאַנענצן און אין די סעקציעס אויף די אַראָנדיסמאַנען.

געוועזענע קאַמבאַטאַנטן פון דער פּוילישער אַרמיי אין פראַנקרייך קענען אויך באַקומען דיזעלבע דיפּלאָמען

די, וואָס האָבן געדינט אין דער פּוילישער אַרמיי אין פראַנקרייך, קענען אויך באַקומען דעם דיפּלאָם. זיי דאַרפן אויך זיך פּערזענלעך ווענדן צום ליקווידאַציע־אָרגאַן פון דער פּוילישער אַרמיי אין סורען.

מיר האָבן צו זייער דיספּאָזיציע ספּעציעלע פאָרמולאַרן אין פאַרבאַנד און אין די סעקציעס.

וואָס הערט זיך מיט דער קאַמבאַטאַנטן־קאַרטע?

עטלעכע הונדערט פון אונדזערע חברים האָבן, דורך אונדזערע פּערמאַנענצן, אָפּגעגעבן זייער ביטע אויף דער קאַמבאַטאַנטן ־ קאַרטע. עס זענען שוין אַריבער לאַנגע חדשים, אָפט אַריבער אַ יאָר, און אַ סך הויבן אָן צו פרעגן פאַרוואָס זיי באַקומען נישט קיין ענטפער.

עס איז דעריבער כדאי צו זאָגן אַ פּאָר ווערטער ווי עס האַלט מיטן אַרויסגעבן פון דעם, אַזוי וויכטיקן, דאָקומענט.

זינט דער „אָפיס דעפּאַרטאַמענטאַל" פון סען האָט אָנגענומען די ביטעס, דאָס הייסט, שוין באַלד אַ יאָר צייט, זענען אַרויסגעגעבן געוואָרן נישט מער ווי 912 קאָמבאַטאַנטן ־ קאַרטן אויף אַ צאָל פון 84,591 ביטעס אין סענער דעפּאַרטאַמענט. ווי עס איז באַקאַנט, איז דער פאָרצוג פאַראויסגעזען פאַר קריגס ־ פאַרוווּנדעטע און אַנטלאָפענע פון געפאַנגענשאַפט, אָבער אַפילו די דאָזיקע קאַטעגאָריעס זענען נאָך ווייט נישט באַפרידיקט.

די לאַנגזאַמקייט פון אַרויסגעבן די קאַרטן נעמט זיך פון פאַרשידענע סיבות, צווישן וועלכע — דער מאַנגל אין אַ געהעריקן פּערסאָנאַל, וועלכער זאָל שנעל אַדורכקוקן און קלאַסיפיצירן די דאָסיעס. אָבער די הויפּט־סיבה איז פאָלגנדיקע:

כדי די קאָמיסיע זאָל קענען אָננעמען אַ באַשלוס איבער אַ דאָסיע, דאַרף זי האָבן די געהעריקע אויסקונפטן פון די מיליטערישע אינסטאַנצן וועגן דער איינהייט, צו וועלכער דער קאַנדידאַט אויף דער קאַרטע האָט געהערט. די מיליטערישע ביוראָס גיבן אָבער זייער לאַנגזאַם די געפאָדערטע אויסקונפטן, אַזוי אַז די דאָסיעס בלייבן ליגן און וואַרטן.

מען זאָגט אונדז אָבער צו, אַז אַלע מאָסמיטלען ווערן אָנגענומען און אַז גאָר אינקורצן זאָלן קענען אַרויסגעגעבן ווערן 50 טויזנט קאַרטן אַ חודש.

נישט האָבנדיק קיין אַנדער ברירה, וועלן מיר זיך נאָך אַז איבעריק מאָל אָנעמען מיט געדולד און וואַרטן. מיר זענען אָבער זייער נייגעריק צו וויסן דורך וואָס פאַראַ מופת וועט אַן אָרגאַניזם, וואָס האָט אַרויסגעגעבן די קאַרטן, טראָפּנווייז קענען מיט איין מאָל אַזוי שטאַרק פאַרשנעלערן די קאַדענץ.

מיר גלייבן נישט אין קיין ניסים. מיר זענען אָבער זיכער, אַז אַ דאַנק דער ענערגישער אַקציע פון אַלע קאַמבאַטאַנטן־אָרגאַניזאַציעס, וועלן דאָך די פאַראַנטוואָרטלעכע קרייזן זיין געצוווּנגען אָננעמען מיטלען, כדי צו באַפרידיקן די טויזנטער פראָנט־קעמפער, וואָס וואַרטן אויף דער קאַמבאַטאַנטן־קאַרטע.

די פּענסיעס פון די קריגס־אַלמנות

ווי עס איז באַקאַנט, איז, אַ דאַנק די אָנשטרענגונגען און קאַמף פון די קריגס־אַלמנות צוזאַמען מיט דער גאַנצער באַוועגונג פון די געוועזענע קאַמבאַטאַנטן אין פראַנקרייך, געלונגען אַרויסצורייסן אַ באַדייטנדיקע העכערונג פון די פּענסיעס פאַר די אַלמנות.

מען דאַרף אָבער זאָגן, אַז טראָץ דער העכערונג דערגייט די סומע נאָך ווייט נישט צו דעם, וואָס עס קומט די דאָזיקער קאַטעגאָריע אַלמנות, לויטן אַרטיקל 19 פון געזעץ פון 31־טן מערץ 1919. לויט דעם געזעץ דאַרף די פּענסיע פון אַ קריגס־אַלמנה זיין גלייך צו אַ העלפט פון דער פּענסיע פון אַ הונדערט־פּראָצענטיקן אינוואַליד.

נעמענדיק אין באַטראַכט די כסדרדיקע שטייגערונג פון די פּרייזן אויף אַלע פּראָדוקטן, איז די פּענסיע פון די אַלמנות באמת אַ געבעכדיקע. עס איז פּאַראַדאָקסאַל פעסטצושטעלן, אַז אין דער צייט וואָס לויט דעם נייעם טאַריף באַקומט אַ קריגס־אַלמנה 45 טויזנט פר. אַ יאָר, באַקומט אַן אַלמנה פון אַ געשטאָרבענעם מאַן דורך אַן אַרבעטס־אומפאַל 70 טויזנט פר. מיר ווילן דערמיט נישט זאָגן, אַז די צווייטע אַלמנה באַקומט אַ צו גרויסע פּענסיע (מיר האַלטן אַז אויך זי איז באַוואָלט), עס איז אָבער אומגערעכט און רעוואָלטירנדיק, אַז אַ פרוי פון אַ מאַן, וואָס איז געפאַלן אין דער שלאַכט קעגן שונא, זאָל זיין נאָך ווייניקער פּריווילעגירט.

די פראַנצויזישע קריגס־אַלמנות פירן זינט יאָרן אַן אומדערמידלעכן קאַמף פאַר זייערע גערעכטע פאָדערונגען. אַ דאַנק דעם דאָזיקן קאַמף, איז זיי געלונגען צו דערגרייכן געוויסע רעזולטאַטן. זיי האַלטן אָבער, און צוזאַמען מיט זיי, אַלע געוועזענע קאַמבאַטאַנטן, אַז זיי האָבן נאָך ווייט נישט באַקומען דאָס, וואָס עס קומט זיי. זיי גרייטן זיך צו נייע אַקציעס, צו נייע קאַמפן.

עס איז נויטיק, אַז די יידישע קריגס־אַלמנות, וועלכע געפינען זיך צום גרעסטן טייל אין זייער אַ שווערער לאַגע, זאָלן העלפן זייערע פראַנצויזישע שוועסטער אין זייער גערעכטן קאַמף. די יידישע קאַמבאַטאַנטן וועלן זיי אין דאָזיקן קאַמף אונטערשטיצן.

EN DERNIERE PAGE
VOUS TROUVEREZ
LE TABLEAU
DES PENSIONS
POUR INVALIDES ET
VEUVES DE GUERRE

ניי־מאַשינען פאַר די קריגס־אַלמנות

אַ פּענסיאָנירטע קריגס־אַלמנה קען באַקומען אומזיסט אַ ניי־מאַשין, אויב זי האָט מינדעסטנס 2 קינדער (יינגער פון 16 יאָר).

די ביטע דאַרף מען איבערגעבן אין אָפּיס דעפּאַרטאַמענטאַל פון געוועזענע קאַמבאַטאַנטן, 105 רי רעאַמיר.

יעדן זונטיק פון 10 ביז 12

אין קאַפע־מאַבאַס, 12 בולוואַר דע לאַ ווילעט (מעטראָ בעלוויל), אין קאַפע 128 בולוואַר וואָלטער (פּלאַס וואָלטער).

אויף די פּערמאַנענצן ווערן אויך געגעבן אומזיסטע עצות וועגן אַלע יורידישע פראַגן דורך אַ קאָמפּעטענט אַדוואָקאַט.

אין דער ווּיסטער אָבערפּאַלץ

(פון לעבן פון די יידישע געפאַנגענע)

פון ב. שלעווין

דאָס נידעריקע טירל האָט שאַרף אַ סקריפּע געטאָן אויף דער איינגעזונקענער באַנק, הינטער די ווענט פון פאַרוויאַטן באַראַק, וואָס איז געזעסן האַלב־איינגעגראָבן אין דער ערד, האָט זיך הירש אַ ווײַלע פאַרהאַלטן. ס'איז געווען אין דער פייערלעכער נאַכט פון קריסטלעכן נייאָר. שיכורע געזאַנגען פון היולי־קע און אויסגעלאָשענע לידער האָבן אין דער העלער נאַכט געטראָגן פון דער אָפיצירן־קאַסינאָ און פון די וואַך־באַראַקלעך אויף יענער זייט שטעכל־דראָט. אונטערן פינצטערן פּאַפּע־דאַך איז געשטאַנען אַ געדיכטער רויך פון קאָפּטשענדיקע אייוועלעך, עס האָבן זיך געטראָגן געקעכץ־ריחות און אַ פּילשפּראַכיקער גערודער. דער קאָפּ איז שווער געווען. ווי אַ פיש, האָט ער איינגעשלונגען אין זיך די שאַרפע, פראָסטיקע לופט. אַזוי ווי צום סאַמע ערשטן מאָל, האָט ער אויפסניי באַטראַכט מיט חידוש די שאַרפע, בולטע שטערן אויפן בייערישן הימל.

אין אָט דעם לעצטן יאַנואַר איז דער טיפער שניי שוואַרץ געוואָרן פון עסנדיקן ווינט, פון די רויכן, וואָס האָבן געשפּאַרט פון אַלע לעכערדיקע באַראַקן און פון די נודנע, קאַלטע, בייערישע ווינטער־רעגנס. נידעריק איבער די פּאַפּעדעכלעך, אין טאָל, געדיכט פאַרשפּינט אין שטעכל־דראָט, אַרומגעשטעלט מיט וואַך־טורעמס און פּראָזשעקטאָרן, האָט זיך אונטערן פינצטערן הימל געטראָגן דאָס הונגעריקע געשריי פון קראָען. דאָרט זענען זיי לאַנג־זאַם אויסגעגאַנגען, די רוסישע געפאַנגענע. זיי האָבן אָפּגעזאָגט אָנצוטאָן דעם דייטשן שינעל און צו גיין שלאָגן זיך קעגן די אייגענע ברידער. חדשים־לאַנג זענען זיי אַזוי געווען איזאָלירט און אַפילו דער דייטשער דאָקטער, מיטן מאַנאָקל, איז מער נישט אַריבערגעטרעטן דעם טויער, וווּ ס'איז געווען צוגענאַגלט אַ שוואַרצע שילד מיט אַ טויטן־קאָפּ, מיט צוויי איבערגעקרייצטע קנאָכן, און אַן אויפשריפט אין שאַרפע, גאָטישע אותיות: „פאַרזיכט, טיפוס!". דער וועלפישער הונגער, די לייז און דער טיפוס האָבן פאַרצערט די געזונטע גופים זייערע, אויסגעזאַפּט ביזן מאַרך די זאַפטן פון דער ווייטער, היימישער, אויסגעבענקטער ערד.

פונדעסטוועגן האָט זיך פאַרנאַכט געטראָגן פון יענער זייט שאָסיי, ווי פון אונטער דער ערד, דאָס ווייטע, סטעפּישע געזאַנג זייערס. זיי זענען געשטאָרבן זינגענדיק, אין קראַנקער בענקשאַפט. די גריבער ביים ראַנד פון די וועלדער האָבן זיך אָנגעפילט; מען האָט זיי פאַרקאַלכט און געהאַלטן אין איין גראָבן פרישע.

די רעשטלעך „שלעכטע פראַנצויזן", וואָס זענען אין גרויס אייל לעניש עוואַקואירט געוואָרן פון די פראָנט־לאַגערן אין פּוילן, וווּהין די שלאַכטן האָבן ענדע יאָר אומגעריכט אַ שפּאָר־געטאָן פון די טיפע, רוסישע פראָווינצן ביז צו דער ווייסל, זענען אין שפּעטן דעצעמבער אַהער געבראַכט געוואָרן, אין קליינעם דיסציפּלין־לאַגער: פאַר יידן און אינטערנאַציאָנאַלע פאַרברעכער פון די אויסלענדער „רעגימענטן". די הונגעריקע, אַרומגעשליסענע יינגלעך, וואָס זענען אָראָפּגעקומען פון שווידערלעכן פראָנט ־ לאַגער אין ראַוואַ־רוסקאַ, האָבן דאָ, אין דעם פאַרוואָרפענעם עק, נישט אַרויסגעוויזן קיין איבעריקן חשק צו דער אַרבעט. זיי האָבן בלאָס געשמייכלט און פון זייערע אויגן האָט אַרויסגעקוקט עפּעס אַ גרויל־פייערל. מיט אָנגעשטעקטע באַיאָנעטן, האָט זיי אין באַגינען די וואַך באַדאַרפט אַרויסצושטויסן פון די נידעריקע, טונקלע באַראַקן. אַליין האָבן זיי שוין געזען און פונדעסטוועגן האָבן זיי אויף אַ האָר נישט פאַרלוירן פון זייער ביטערן הומאָר.

— ס'איז שוין נישט אויף לאַנג — האָבן זיי קיל געטרייסט — דער רוס שפּאַרט... שוין איינמאָל...

— אָבער אין דער לעצטער מינוט, די אויסוואָרפן... צי קען מען זיי דען געטרויען?...

אַזוי אָפּגעהאַקט און אויף ווינק, האָט ער נערעדט, דער נידעריקער אַרטילעריסט אַנדרעאַי, וואָס איז שוין פופצן מאָל געלאָפן פון די לאַגערן און קאָמאַנדאָס. אַליין האָט ער אָבער אָמוויניקסטן פון די אַלע צונעלאָזן צו זיך דעם געדאַנק, אַז ס'קען אַמאָל זייער שוין טרעפן, ער זאָל שוין מער די שיינע, זוניקע דרום־שטאָט ביים מיטללענדישן ים נישט אָנקוקן. אין זיינע בלויע אויגן איז ער געלעגן, דער ים, אינעם וויכן, זינגענדיקן אַקצענט פון אַ דרום־פראַנצויז. ווי אַלע דאָ, איז ער ווידער גרייט געווען אַרויסצוגליטשן זיך פון די שטעכל־דראָטצוימען און צו לויפן. נאָר ווי אַזוי? גיי קריך אַרויס פון דעם פאַרוואָרפענעם עק, 18 קילאָמעטער פון אַ באַן־ליניע. צופוס, האָט ער געוווּסט פון דער פּראַקטיק, איז אַ זיכערער דורכפאַל; בפרט אין אַזעלכע הינטישע וועטערן, צווישן מדבר פון פעלדן, איילנקע בארג־וואָסערלעך און טיפע שנייען.

די געגנט, אַ ווילדע, אַ פאַרלאָזענע, ווו דאָס אָרעמע ברויט גייט אויף שפּעט אין זומער־אַריין, אין די קליינע טאָלן און אויף די שיפּועים, האָבן די דייטשן אַליין אַ נאָמען געגעבן „דאָס קליינע סיביר". אַהער זענען געבראַכט געוואָרן די איינציק לעבן־געבליבענע פון צעשאָסענע רעגימענטן און גאַנצע דיוויזיעס. פונדאַנען האָבן זיי מיט אַן אומעטיק, געצויגן געזאַנג, צוריק־מאַרשירט צום פראָנט. דאָ, אויפן וועג צום טיראָל — האָט מען גערעכנט — וועט זיין דער לעצטער, פאַרביסענער ווידערשטאַנד. זינט חדשים ווי אַלין איז גרייט געווען דערצו — די צעשטעלטע בונקערס מיט די שיסלעכער אויף אַלע הויכקייטן, געגאָסן אין צעמענט, געמאָלט אין געלע און גרינע פלעקן, אָפּצונאַרן דאָס אויג די געמיינעוועטע בריקן ביי די שטראָמיקע בארג ־ וואַסערלעך און די גראָבע סלעצער, צו פאַרשפּאַרן די שמאָלע דורכגאַנג אין די בערג.

אַלע האָבן געהאַפט אויפן פרילינג, כאָטש מען האָט זיך געשראָקן מיט אַ טונקעלער אָנונג וואָס דער פרילינג קען אַלץ מיטברענגען מיט זיך. אָנהייב מערץ האָבן די ווינטן שוין געהאַט פאַרצערט די טיפע שנייען, די וועלדער האָבן זיך אָפּגערעקט נאַסעט און אייביק־גרין; אָבער דער ווינט האָט נאָך אַלץ געריסן איבער די הייכע, מאַכיקע פליינען. מיטן באַוויזן זיך פון ערשטן גרעזל פון אונטערן שניי און

(סוף אויף דער לעצטער זייט)

גרייט אייך צו קומען אויף אונדזער

6־טן יערלעכן נאַכט־באַל

וואָס וועט פאָרקומען דאָס יאָר אין דער

נאַכט פון רעוועיאָן

זונטיק, דעם 24־טן דעצעמבער, פון 10 אָוונט ביז 6 פרי

אין די פּראַכטפולע סאַלאָנען פון פּאַלע ד'אָרסיי

פאַרשיידנאַרטיקער רייכער אַרטיסטישער פּראָגראַם

ציגיינער און דזשאַז־אָרקעסטער — רייכע טאָמבאָלאַ און בופעט

N° 4 (24) Septembre - octobre 1950 (9)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

יידישע גבורה ● א געראנגל
דער געשיכטע אונטער דער ערד

פראנט־זכרונות
פון דיאריא מישא
אינזש. ב. גילערנמאן

אין עטלעכע רייכע פויערישע ווירטשאפטן, וועלכע האבן זיך געפונען אויף דעם מערב־ראנד פון דארף גרינערטאל, נעבן טייך ניסע, האב איך, לויט דעם באפעל פון דער אנפירערשאפט, איינגעקווארטירט מיין סאפיארן־באטאליאן און צוגעטרעטן רעמאנטירן די בריק, וועלכע די דייטשן האבן צעשעדיקט, פארן פארלאזן דאס דארף. בשעת איך האב אין דער געזעלשאפט פון נאך צוויי אפיצירן פון באטאליאן באטראכט די געבײַדעס, בכדי פעסטצושטעלן ווו וועלכע איינהייט זאל זיך געפינען, האבן מיר דערהערט שטילע, פארדומפענע קרעכצן פון א מענטשן, וועלכע האבן זיך געטראגן פון א געמויערטן שטאל מיט אן אראפגעריסענעם דאך דורך א מינע. ווען מיר זענען דארט צוגעקומען, האבן מיר דערזען א ווארשטאט פון א טישלער מיט אנגעווארפענע טיילן פון פארשידענע מעבל און אונטער א טיש איז געלעגן א געבונדענער ציווילער מאן פון א יאר 60. ווען מיר האבן אים אויפגעשטעלט און באפרייט פון דער שטריק, האט ער זיך א וואקל געטאן און א דערשעפטער געפאלן אין חלשות צוריק אויף דער ערד. לאנג האט געדויערט ביז דער דאקטער פון באטאליאן האט אים דערמונטערט. ווען ער איז געקומען צו זיך און זיך דערפרישט מיט אביסל רוסישן בראנפן, האט ער אונדז דערציילט פאלגנדיקע געשיכטע:

זיין נאמען איז האנס מינעזינגער און ער איז דער אייגנטימער פון דעם טישלער־ווארשטאט. אין יענער מלחמה איז ער דריי יאר געווען אין רוסלאנד אלס קריגס־געפאנגענער. ער האט זיך פארגעשטעלט אלס פערזענלעכער און טרייער תלמיד פון טעלמאנען. פאר זיינע קאמוניסטישע אנשויאונגען איז ער בשעת היטלערס קומען צו דער מאכט געווארן אריינגעזעצט אין איינער פון די בערלינער תפיסות, ווו ער האט געשמאכט 6 יאר. ווען ער האט נאכן אפזיצן די שטראף, זיך אומגעקערט אהיים, האט ער צו זיין גרויס פארביטערונג זיך דערוווסט, אז זיין פרוי איז געווארן אן אקטיווע מיטגלידערין פון דער נאציאנאל־סאציאליסטישער פארטיי און אז זיין איינציקער זון איז דער אנפירער פון דער היטלער־יוגנט אין דעם ראיאן. עס איז אויף דעם באדן פארגעקומען גרויסע מחלוקת צווישן אים און זיין משפחה און צום סוף האט ער זיך צעשיידט פון זיי און אויסשליסלעך זיך פארנומען מיט זיין טישלער־פאך. אזוי האט ער איינזאם געלעבט, ביז דעם דערנענטערן זיך פון דער רויטער ארמיי. פאר דעם פארלאזן דורך די דייטשן דאס דארף, האט דער פולקאווניק פון דעם פאלק, וואס האט פארטיידיקט דעם דאזיקן פראנט־אפשניט, צונויפגעזאמלט אלע איינוווינער פון דארף און פארשטעלנדיק זיי אין די שווארצסטע פארבן וואס זיי דערווארט, ווען די רוסן וועלן קומען, באפוילן צו פארלאזן אלץ און מיטגיין מיט זיין ארמיי. גאנס מינעזינגער, וועלכער איז אויך געווען צווישן די פארזאמלטע, האט נאך דער דרשה פון פולקאווניק, אויסגעשריגן: „לאזט אייך נישט פארפירן! איך בין דריי יאר געווען אין רוסלאנד און קען דאס רוסישע פאלק. איך פארזיכער אייך, אז עס דראט אייך נישט קיין געפאר. פארבלייבט אין אייערע היימען און לאזט זיך נישט אין וואנדער־וועג”.

דער אויפגערעגטער פולקאווניק האט אים געוואלט דערשיסן אויפן ארט פאר זיין דרייסטן ארויסטריט, נאר א דאנק דער אינטערווענץ פון זיין פרוי, וועלכע האט דערקלערט דעם פולקאווניק, אז האנס איז א משוגענער, איז אים געלונגען אויסצומיידן דעם טויט. ווען די באפעלקערונג האט אונטער דעם צוואנג פון דער אפטרעטנדיקער ארמיי געמוזט פארלאזן דאס דארף, האט האנס זון געבונדן זיין פאטער און מיט די ווערטער: „בלייב דא, קאמוניסטישער הונט און ווארט אויף דיינע באפרייער”, אים ארייננגעשליידערט אין שטאל, ווו ער איז געלעגן צוויי מעת־לעת, ביז מיר האבן אים באפרייט.

אין שטאב פון דער ארמיי, וווהין איך האב צוגעשטעלט האנסן, האט ער איבערגעגעבן זייער נוצלעכע אינפארמאציעס וועגן די דייטשן און מען האט אים דערלויבט זיך אומצוקערן אין זיין וווינונג. האנס האט מיר פיל נוצן געבראכט מיט זיין הילף ביים געפינען נויטיקע מאטעריאלן צו רעמאנטירן די בריק און אין דער פרייער צייט האט ער זיך רואיק געארבעט אין זיין ווארשטאט. ער האט זיך באפריינדעט מיט מיינע סאלדאטן און געגעסן פון אונדזער קיך. אויף ביינאכט פלעגט ער אוועקגיין שלאפן אין שטאל, וויל, ווי ער האט דערקלערט, האט אים אין וווינונג געמאטערט די אסטמע צוליב ווייניק לופט.

איינמאל, נאך האלבער נאכט, ווען איך מיטן לייטענאנט קאמאראוו האבן, ווי מיר פלעגן דאס שטענדיק טאן, קאנטראלירט די וואכזאמקייט פון די פאסטנס, האבן מיר באמערקט נעבן ברונעם, וואס איז געווען אין א ווינקל פון הויף, עפעס א סילועט. מיר האבן זיך פארזיכטיק דערנענטערט און דערזען האנסן שטיין נעבן ברונעם מיט א טעפל צוגעבונדן צו א לאנג שטריקל און ארויסשלעפן וואסער פון ברונעם, זיי אנגיסן אין דריי פלעשער, וועלכע זיינען געשטאנען נעבן אים אויף דער ערד. ווען ער האט אונדז דערזען, האט ער שנעל צוויי פלעשער באהאלטן אין די טאשן און פון דער דריטער אנגעהויבן טרינקען.

— אייערע רוסישע מאכלים זענען אזוי פעט און געשמאק, אז עס גלוסט זיך נאך זיי שטארק טרינקען — האט א זאג געטאן האנס.

נאכדעם האט ער געפרעגט ווי שפעט עס איז און איז אריינגעגאנגען אין שטאל. די זאך איז אונדז געווארן פארדעכטיק און איך האב ארויסגעזאגט קאמאראוון מיין געדאנק, אז האנס שטעלט צו וואסער פאר עמיצן, וואס געפינט זיך דא ערגעץ נאענט פארבאהאלטן און טאר נישט ארויסגיין אויף דער שיין. מיר האבן באשלאסן די זאך אויסצופארשן. אויפן צווייטן טאג, אין אוונט, ווען האנס האט צוזאמען מיט די סאלדאטן געגעסן אוונטברויט, בין איך מיט קאמאראוון, אומבאמערקט אריינגעגאנגען אין שטאל און זיך פארמאסקירט אונטער א שטויס מיט אנגעשניטענע ברעטלעך. אין א האלבער שעה ארום איז האנס אריינגעגאנגען אין שטאל, אויסגעבעט אויף איינעם פון די טישן זיין געלעגער און, ווי אונדז האט זיך געדאכט, איינגעשלאפן. אינגיכן האט זיך אלץ ארום בארואיקט. עס האבן זיך בלויז פון צייט צו צייט געהערט איינצלנע שאסן פון דער ארטילעריע און די ריטמישע טריט פון די פאסטנס, וואס האבן באוואכט דעם הויף.

די נאכט איז געווען א פינצטערע. בלויז דער אפשיין פון א שרפה, וועלכע האט גערויטלט א שטיק הימל אויף מערב, האט זיך דורכגעשלאגן דורך דעם צעבראכענעם דאך און שוואך באלויכטן די ארומיקע קעגנשטאנדן. פלוצים האט זיך האנס אויפגעזעצט און אראפגייענדיק פון זיין געלעגער מיט שטילע טריט צוגעגאנגען צו איינער פון די ווענט, נעבן וועלכע ס'זענען געשטאנען שוין אויסגעפארטיקטע טישן. ער האט אן רעש אפגערוקט איינעם פון די טישן, געעפנט א טירל אין דעם דיל און איז מיטאמאל פארשוווּנדן געווארן. מיר האבן אביסל אפגעווארט און דערנאך צוגעגאנגען צו דעם טירל, ווו האנס איז פארשוווּנדן. שטארק פארזיכטיק האבן מיר זיך אראפגעלאזט דורך עטלעכע טרעפלעך און געבליבן שטיין אין א שמאלן טונעל. אין צווייטן עק האבן מיר דערזען א שוואכע שיין פון א נאפט־לעמפל. טוליענדיק זיך צו די ווענט, האבן מיר געמאכט נאך עטלעכע טריט און עטלעכע מעטער פון אונדז האבן מיר דערזען א קליין קוואדראט־צימערל. ביי איין וואנט איז געשטאנען א פעלדבעטל, אויף וועלכן ס'איז געזעסן א יונגער דייטש. נעבן אים איז געלעגן אן אווטאמאטיש געווער און צוויי גראנאטן. אין מיטן צימערל איז געשטאנען א טיש פארשטעלט מיט פלעשער און שאכטלען קאנסערוון און עס האט געברענט א קליין נאפטלעמפל. איך האב קאמאראוון א צי געטאן ביים ארבל און מיר זענען שטיל ארויסגעגאנגען פון קעלער און זיך באהאלטן אונטער די ברעטער.

אין עטלעכע מינוט ארום איז האנס אויך ארויסגעגאנגען. ער האט בארמאסקירט דעם אריינגאנג פון קעלער און זיך אוועקגעלייגט אויף זיין געלעגער. דאן זענען מיר ארויס פון אונדזער באהעלטעניש, שנעל ארויסגעשלעפט האנסן פון שטאל און איבערלאזנדיק אים אונטער דער אויפזיכט פון עטלעכע סאלדאטן, אריינגעגאנגען צוריק אין שטאל. אן רעש, האבן מיר באפרייט דעם אריינגאנג, שטיל זיך אראפגעלאזט אין קעלער. ווען מיר האבן זיך דערנענטערט צום צימערל, האבן מיר געזען דעם יונגן דייטש ליגן רואיק אויף דעם בעטל און לייענען א צייטונג. צו אונדזער גרויס איבערראשונג, האבן מיר אין דער צייטונג דערקענט אונדזערע ארמיי־נאכריכטן „ארמייסקי וויעסטניק”. איך האב מיט קאמאראוון פאראויס זיך אפגערעדט, אז מיר מוזן פאר יעדן פרייז באקומען דעם דאזיקן דייטש א לעבעדיקן. בליצשנעל האבן מיר זיך געווארפן אויפן דייטש. קאמאראוו האט א כאפ געטאן זיין אווטאמאט און איך האב אים דערלאנגט א שטארקן קלאפ מיט מיין פיסטאלעט איבערן קאפ, מיט דער גאנצער וואג זיך ארויפגעווארפן און אנגעכאפט אים פאר דער האלז. נישט קוקנדיק אויף דעם בלוט, וואס האט זיך אנגעהויבן גיסן פון זיין געזיכט, האט ער ווי א ווילדע חיה זיך פארטיידיקט, בייסנדיק מיט די ציין און באמיט זיך צו כאפן איינע פון די גראנאטן, וואס זענען געלעגן נעבן אים. קאמאראוו האט זיי אבער באצייטנס צוגענומען. מיט די לעצטע כוחות האט דער דייטש זיך א הויב געטאן און באפרייט איין האנט, מיט וועלכער ער האט א שליידער געטאן דאס ברענענדיקע לעמפל אויף דער ערד. די נאפט האט זיך אויסגעגאסן און אנגעהויבן ברענען. דאס קליינע צימערל איז באלד פארפולט געווארן מיט רויך און די פלאמען האבן זיך דערנענטערט צום בעט. אין איין אויגנבליק האט אנגעהויבן ברענען דער צודעק פון בעט און דאס פייער האט זיך שוין דערנענטערט צום קישן.

מיר האבן געמוזט וואס שנעלער פארלאזן דאס צימער, ווו עס האט שוין פארפעלט לופט צום אטעמען. דער דייטש האט זיך אבער אנגעכאפט מיט די הענט אין איינעם פון די סלופעס, אויף וועלכע עס האט זיך געהאלטן דער סופיט פון קעלער און עס איז אים געווען אוממעגלעך אפצורייסן. קאמאראוו האט אים דאן א קלאפ געטאן מיט דעם אווטאמאט איבערן קאפ. דער דייטש האט א ווילדן געשריי געטאן און אין אנמאכט אפגעלאזט דעם סלופ, וואס ער האט געהאלטן. מיר האבן א כאפ געטאן דעם דייטש פאר די פיס און שטיקנדיק זיך פון רויך, אים שנעל ארויסגעשלעפט פון קעלער.

ווען מיר האבן איבערגעטראטן די שוועל פון שטאל, האבן זיך דערהערט צוויי שטארקע קנאלן אונטער דער ערד און קנוילן פון פייער און רויך האבן ארויסגעשלאגן פון דעם אריינגאנג אין קעלער. דאס האבן, ווייזט אויס, אויפגעריסן נאך צוויי גראנאטן, וועלכע זענען געווען אין קעלער, און מיר האבן זיי נישט באמערקט.

ווען מיר האבן די צוויי דייטשן געבראכט אויפן צווייטן טאג אין דעם שטאב פון דער ארמיי, האט זיך בשעת דער אויספארשונג ארויסגעוויזן, אז האנס מינעזינגער האט די גאנצע מעשה מיט דעם זון, וואס האט אים געבונדן, אויסגעטראכט, און אז ער איז א מיטגליד פון דער נאציאנאל־סאציאליסטישער פארטיי און דינט אין דער געהיים־דינסט. דער יונגער דייטש איז איינער פון די טיכטיקסטע אגענטן פון דייטשן שפיאנאזש מיט דעם פסעוודאנים „צוואנג” און איז לויט דעם אויפטראג פון גענעראלשטאב פארבליבן אין אונטערגרונט פון דער רויטער ארמיי, כדי דורכצופירן סאבאטאזש־אקטן און אנפירן מיט א גרופע שפיאנען, וואס האבן זיך געפונען אין דער דאזיקער געגנט. האנס האט אויך אנגעגעבן די נעמען פון נאך 3 דייטשן פון א נאענט דערפל, וועלכע זענען געווען באאויפטראגט צו העלפן דעם שפיאן „צוואנג” אין זיין „נוצלעכער ארבעט” פאר דעם דייטשן פאטערלאנד.

„צוואנג”, האנס און זייערע דריי געהילפן האבן זייער פארדינטע שטאף באקומען.

אונזער סאציאלע טעטיקייט

צענדליקער קריגס־אלמנות און נויטבאדערפטיקע קאמבאטאנטן האבן ארויסגעשיקט זייערע קינדער אויף זומער־אפרו א דאנק דער סאלידאריטעט פון אונדזער פארבאנד

דעם פארגאנגענעם פרילינג האט אונדזער פארבאנד דורכגעפירט א קערמעס, כדי צו שאפן א פאנד פאר דער סאציאלער טעטיקייט פון דער ארגאניזאציע. די סאציאלע קאמיסיע האט גאר באזונדערס געזארגט דערפאר, אז די קינדער פון אונדזערע אלמנות זאלן נישט בלייבן אין פאריז צוליבן אויספעלן פון עטלעכע טויזנט פראנק, און זיי געגעבן די מעגלעכקייט ארויסצושיקן די קינדער אויף זומער־אפרו.

זיכער איז די קאסע געווען צו ארעם, כדי איינצוארדענען אן אייגענע קאלאניע, וואס וואלט געווען צום כבוד פון די יידישע קאמבאטאנטן; אזוי אז מען האט זיך געמוזט באגנוגענען בלויז מיט ארויסהעלפן די קריגס־אלמנות און טייל־ווייז איינציקע קאמבאטאנטן־אינוואלידן, וואס האבן זיך געפונען אין א גאר שווערער סיטואציע.

עס זענען אזוי ארום ארויסגעפארן צענדליקער קינדער א דאנק דער סאלידאריטעט און פארשטענדעניש פון א גרויסער צאל פון אונדזערע מיטגלידער, וואס ענטפערן שטענדיק ווארעם אויף יעדן אפעל פון זייער ארגאניזאציע.

גענויע פרטים וועגן דער פרוקטבארער טעטיקייט פון אונדזער סאציאלער קאמיסיע, וועלן געגעבן ווערן אויף אונדזער נאענטסטער אלגעמיינער פארזאמלונג.

זע אויף דער לעצטער זייט אין פראנצויזיש

די פענסיעס פאר אינוואלידן און קריגס־אלמנות
לויט די לעצטע העכערונגען

אנטיסעמיטישער טראקט

La France aux Français

L'étude de la vie humaine nous apprend, à l'exemple des Etats-Unis d'Amérique, que le mélange des familles d'une même race, s'il peut nuire à la conservation des caractères propres à chacune d'entre elles par la création d'une sorte de type nouveau sans caractère bien accusé, a par contre pour effet de créer des enfants physiquement beaux et vigoureux

Il en va tout autrement quand il s'agit du mélange de deux races et non plus de deux familles de la même race. Leur produit s'appelle le « métis » et, à de rares exceptions près, pas plus au moral qu'au physique il ne constitue un type humain particulièrement recommandable. Il semble que, de ces deux familles d'origine, il n'ait guère gardé que les tares et les vices, et comme d'autre part, chacune d'entre elles le renie volontiers, il devient vite une épave ou un

HORS LA LOI

Or nous sommes en péril de nous métisser. Ce péril s'est accru en France d'une façon brusque et considérable par la double immigration coloniale et sémitique qui constituent l'une et l'autre des périls qu'il convient de regarder en face

Tout le monde a pu remarquer dans la banlieue de nos grandes villes industrielles, ces véritables colonies d'arabes et de nègres d'importation récente, qui ne tirent leur prix que de la seule pénurie de notre main-d'œuvre (?). Venus seuls et sans femmes, ils ont fondé, pour la plupart

TANT BIEN QUE MAL

et plutôt mal que bien, des unions provisoires, leur vraie famille étant restée quelque part en Afrique

De tempérament et de complexion naturellement prolifiques, ils ont beaucoup procréé. Et voici un premier apport, dont nous laissons à chacun le soin de déterminer s'il constitue pour la Race un véritable accroissement.

L'autre apport, l'apport « juif » n'est pas moins discutable. Tout le monde a présent à l'esprit dans quelles énormes proportions il s'est développé depuis que les persécutions raciales ont sévi dans les pays à régime autoritaire, tels que l'Allemagne, la Pologne et la Roumanie. La possibilité d'assimilation des juifs est et reste controversée et beaucoup de bons esprits estiment qu'elle n'est jamais totale, malgré la preuve en apparence contraire que donnent certaines familles juives implantées en France depuis des siècles comme les « juifs du Pape » du Comtat Venaissin. Sans vouloir en discuter bornons-nous tout-au-moins à constater qu'elle est extrêmement lente, malgré une assimilation de surface, qui peut servir de trompe-l'œil aux esprits superficiels. La raison doit être cherchée dans les persécutions dont cette race a été abreuvée depuis des millénaires, sans presque aucun répit. Ces persécutions n'ont pas abouti seulement à la laisser physiquement pure, elles l'ont laissée également moralement intacte et inchangée. Sous les coups qui pleuvaient sur eux de toutes parts, leurs traditions et leurs habitudes, au moins autant que leurs dogmes et leurs croyances, furent les seuls biens auxquels ils purent s'accrocher. Ils n'en acquirent que plus de prix à leurs yeux. Ce prix s'est conservé intact depuis.

Il est à noter par ailleurs que la plus récente immigration juive présente des caractéristiques très différentes de celles auxquelles l'expérience du passé nous avait habitués. Jusqu'à une époque toute récente, cette immigration avait un caractère individuel.

Il s'agit de nos jours d'une INVASION.

פאקסימיל פון אנטיסעמיטישן טראקט, וואס איז לעצטנס פארשפרייט געווארן אין פראנקרייך, העצנדיק קעגן יידן.

קומט און נעמט מיט אייערע באקאנטע
אויפן מיטינג קעגן אנטיסעמיטיזם
דאנערשטיק, דעם 19־טן אקטאבער, אין זאל „אנטרעפא”.

№ 4(24) Septembre octobre 1950 (3)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אין דער וויסטער אבערפאליץ

(סוף פון זייט 2)

צווישן פעלזן, האט א פייערל פון האפענונג אויפגעלויכטן אין די אויגן פון מענטשן. די שפעלען זענען אין דעם יאר פרי צוריקגעקומען צו די קליינע הייזעלעך אונטער די פאלאזנע פויערישע סטרעכעס אין דעם קאנט. ווי קינדער האבן דא אלע געלעבט מיט גלייכע, נישטיקע איקוזיעס, כאטש די היים און די פריי זענען נאך אזוי ווייט געווען. דעם פינפטן ווינטער אין געפאנגענשאפט ביים דייטש. האט מען זיך ערשט רעכט גענומען ארגאניזירן די קליינע, בידנע עקזיסטענץ, ווייל עפעס האט מען שוין נישט געגלויבט, אז עס זאל זיך מאקע אמאל ענדיקן; יעדער האט אויסגעסטראיעט זיין ווינקל מיט פארהענגלעך פון פאפיר, לייסטעלעך, פאליצעס און די עטלעכע אפגעריבענע פאטאגראפיעס פון א פרוי, א קינד, א מוטער. איינערפרי איז מען ארויס צום וואלד און טאל, צו דער קופע אנגעוואלגערטע שטיינער, אינדערמיט פון אויפגעריסענע שווארצערד, וווּ די פרעסמאשין איז אדורכגעפארן. די גאנצע געגנט איז געווען צעשניטן אין שאסייען און אויטאסטראדעס.

ארויפגעקומען פארטאג פון בארג, פון דער קופע פינצטערע, אנגערויכערטע בעראקן, האט זיך אויסגעשפרייט פאר זיי, ווי אויף דער האנט, די געגנט, מיט די אנגעצייכנטע וועגן. געביקרעס און מיטן רויט־ציגלדיקן וואקזאל, וואס האט זיך גענומען ארויסהייבן פון די רושטאוואניעס. מען האט נעלעבט מיט דער פרייד פון אויפבויען עפעס מיט די אייגענע הענט. אפילו די יידישע שניידערס פון בעלוויל, מיט די הויכע, אויסגעארבעטע פלייצעס, וואס האבן אומעטום, מיט דער נאדל אין לאץ, אויף זייערע וואנדערונגען, ארייננעליינגט דעם קאפ אויסצופארטיקן א גוט שטיקל ארבעט. אפילו זיי זענען אויך עפעס אנגעשטעקט געווארן דערמיט. זיי האבן זיך דא אויסגעלערנט צו האלטן ווי ס'געהער צו זיין א שטיקל געצייג אין דער האנט און אפשטיין א לאנגן טאג אויף דער פרישער לופט. מען האט אנגעשעפט פולע לונגען פון דער געזונטער, בארגיקער לופט און עס איז נישט געווען מיט וואס צו שטילן דעם ווילדן הונגער, וואס האט געדרייט אין די געדערים. האט מען געקייט די זויערע ווארצלען פון ווילדע סאלאטן און געוואלט פארגעסן זיך אין דער ארבעט. יעדער האט אויף זיין רידל געהאט אויסגעקריצט א צייכן, מען זאל אים, חלילה, נישט פארטוישן. ווי די זון האט נאר לייכט א וואריעם געטאן, האבן זיי אראפגעווארפן פון זיך די וועסט און אוועקגעשטעלט זיך אויספלאסטערן דעם שאסיי, ארומארבעטן די זיימן־סטעזשקעס פאר פוסגייער. אפילו דער איינזשעניער פלעשער, וואס האט זיי דא אלעמען גערופן „די יודען־באנדע", האט גענומען איינמאל צוגעבן, ווייזנדיק מיט דער האנט צום שטערן: „דער האט וואס היער" — דאס הייסט, ער האט איינפאל, ער ווייס וואס ער טוט.

ווען מען זאל זיי, א שטייגער, געווען אצינד א זאג־מאן, די יידישע שניידערס: איר זענט פריי! גייט אייך אוועק אין עק וועלט, רייסט דארט אויף די פעלזן, לייגט אדורך א שאסיי, פאראקערט די ערד און בויט אויף פאר זיך אליין א דאך איבערן קאפ, פארן נייגעבוירענעם אין וויג. נאכוואס ארומדרייען זיך אין די גרויסע, פרעמדע שטעט מיט דער נאדל אין לאץ? וואס וואלטן זיי געזאגט דערצו? צי וואלטן זיי עס באטש פארשטאנען?

סוף כל סוף — האט ער געטראכט מיט ביטערניש, הירש — איז דאך מעגלעך, אז יעדער זאל זיך אמאל צוריקקערן צו זיין חרובער היים און, ווי א געשלאגענער הונט, אפלעקן זיינע וואונדן אויפן אייגענעם בינטל שטרוי, וואס וועלן מיר פון דעם אלעמען דורכגעלעבטן לערנען?

אט די פינצטערע מחשבות האבן אים נישט געלאזט שלאפן אין די נעכט, ווען איבערן קאפ, נידעריק איבער די פאפ־דעכלעך פון די איינגעזונקענע באראקן, האבן דעם הימל געקרייצט די אוויאנען פון די אלירטע אנגליען. אין דער זייט פון נירעמבערג האט עס נאכט נאך נאכט געפלאקערט, די הימלען זענען רויט געווען. מען האט נישט געוווסט וואס עס טוט זיך אויף דער וועלט, נאר מען האט געפילט בחוש, אז דער סוף דערנענטערט זיך, קומט אן. אבער צי וועט עס שוין באמת מאקע זיין דער סוף?

נעמט ארויס אייער מיטגליד־קארטע

זיך ווענדן אין ביורא פון פארבאנד, אדער אויף די פערמאנענצן אין די ארראנדיסמאנען

דאס יאר גייט צו ענדע. ביי 1500 מיטגלידער האבן זיך שוין איבערגעיסטרירט און ארויסגענומען זייער מיטגליד־קארטע פארן יאר 1950. עס בלייבט אבער א גרויסע צאל פון אונדזערע מיטגלידער, וואס האבן נאך נישט רעגולירט זייער מיטגליד־אפצאל.

מיר ווייסן, אז אפט איז עס נישט צוליב ביזן ווילן, נאר צוליב פארנאכלעסיקונג. אונדזערע חברים דארפן אבער פארשטיין, אז די ארבעט פון פארבאנד ליידט צוליב מאנגל אין פאנדן, איבערהויפט, אז מיר זענען פון די זעלטענע יידישע אינסטיטוציעס, וואס באקומען נישט קיין סובווענצן פון דרויסן.

איר קענט אייער חוב דערליידיקן, אויב עס איז אייך אומעגלעך צו קומען אין ביורא פון פארבאנד, אויף די פערמאנענצן אין די ארראנדיסמאנען, אדער אויף די פארזאמלונגען.

פ. ס. א סך פון די, וואס האבן איבערגעגעבן זייער ביטע אויף דער קאמבאטאנטן־קארטע דורך דער פארמיטלונג פון אונדזער פארבאנד, באקומען איצט בריוו פון אפיס (105 רי רעאמיר), וואס פארלאנגען געוויסע דאקומענטן, אדער אויסקונפטן כדי צו קאמפלעטירן די דאסיע.

וועגן די אלע פראגן קען מען זיך אויך ווענדן אויף די פערמאנענצן פון די סעקציעס אין די ארראנדיסמאנען.

איר וועט אלע צוהעלפן צום דערפאלג פון אונדזער יערלעכן נאכט־באל

די ארגאניזאציע פון האיאריקן נאכט־באל, וואס וועט פארקומען, ווי שטענדיק, אין די פרעכטיקע סאלאנען פון „פאלע ד'ארסעי", אין דער נאכט פון רעוועיאן, דעם 24־טן דעצעמבער, נעמען אן אלע שריט, כדי א וואס גרעסערער עולם זאל קענען זיין אנוועזנד און גוט פארברענגען אויף דער טראדיציאנעלער פייערונג פון די יידישע קאמבאטאנטן.

אזוי ווי די גאנצע הכנסה איז באשטימט פאר דער סאציאלער טעטיקייט, האט דער ארגאניזיר־קאמיטעט פון פארבאנד אויסגעטיילט א קאמיסיע, וואס דארף נאר באזונדערס זארגן פאר דער ארגאניזירונג פון א טאמבאלא, וואס דארף דאס יאר פארוואנדלט ווערן אין א גרויסן לערמעס.

מיר זענען זיכער, אז אונדזערע מיטגלידער וועלן נישט נאר שפענדן, נאר זיי וועלן אויך צוהעלפן צו זאמלען שיינע זאכן, כדי צו פארזיכערן דעם דערפאלג פון דער טאמבאלא און אזוי ארום דערמעגלעכן ווייטער צו אנטוויקלען די סאציאלע טעטיקייט פון פארבאנד.

א גוטער מאראקינערי־ארבעטער, מיטגליד פון אונדזער ארגאניזאציע, פעאיק אנצופירן מיט אן אטעליע, זוכט אן ערנסט פלאץ. זיך ווענדן אין ביורא פון פארבאנד.

געלונגענער רעפעראט מיטן פארטיזאנען־העלד דיאדיא מישא

דינסטיק אוונט, דעם 10־טן אקטאבער, האט אונדזער פארבאנד איינגעארדנט א רעפעראט אין לאנקרי מיטן פאפולערן פארטיזאנער־פירער, דיאדיא מישא, א. ד. ט. „יידישע העלדן אין אלע עפאכעס".

250 מאן האבן איבערגעפולט דעם זאל און אין פארלויף פון אנדערהאלבן שעה מיט גרויס אויפמערקזאמקייט אויסגעהערט דעם גייסטרייכן רעפעראט. נאך דעם ווי דער רעפערענט האט אין קורצע שטריכן געמאכט אן איבערבליק איבער די יידישע העלדן אין פארלויף פון דער געשיכטע, האט ער זיך ברייטער אפגעשטעלט אויף דער לעצטער עפאכע, דער בלוטיקסטער, אין וועלכער ער אליין איז געווען באטייליקט אין קאמף — די עפאכע פון דער לעצטער מלחמה.

ער האט געשילדערט דעם העלדישן קאמף אין ווארשעווער געטא, זיין ליקווידאציע. ער האט אויף א בילדערישן אופן געשילדערט די פארטיזאנען־קאמפן און ווי אזוי יידן האבן זיך אויסגעצייכנט אין די וועלדער און אין דער סאוועטישער ארמיי.

צום ערשטן מאל האט אונדזער פארבאנד איינגעארדנט אזא עפנטלעכן רעפעראט און וועלכער איז אזוי געלונגען. דאס וועט זיכער געבן מוט די ארגאניזאטארן ווייטער פארצוזעצן אזעלכע איניציאטיוון.

דער אוונט איז פארגעקומען אונטערן פארזיץ פון וו. ליפסקי, וויצע־פרעזידענט פון פארבאנד.

מיט א רוף אלע אנוועזנדיקע זאלן קומען אויפן מיטינג קעגן אנטיסעמיטיזם אין זאל אנטרעפא, האט זיך געשלאסן דער אינטערעסאנטער אוונט.

ארטיקל פון ג. קעניג

(סוף פון זייט 1)

„אספע דע לא פראנס", וואס האט געוואגט צו דראען די יידן, אז זיי וועלן נאך טייער באצאלן פאר זייערע „פארברעכנס" פון לעצטן קריג. מיר האבן רעאגירט קעגן ערשטן פילם מיט אן אנטיסעמיטישן אינהאלט, וואס האט זיך באוויזן אויפן פראנצויזישן עקראן נאך דעם קריג (אליווער טוויסט). מיר האבן זיך באטייליקט אין אלע אקציעס קעגן אנטיסעמיטיזם, ראסיזם און קסענאפאביע.

דער מיטינג פון דאנערשטיק דעם 19־טן אקטאבער, וואס איז ארגאניזירט דורך אונדזער פארבאנד, איז דערפאר א לאגישע פארזעצונג פון אונדזער קאמף פאר פארטיידיקן די רעכט און דעם כבוד פון יידישן ישוב. דעם דאזיקן קאמף ווילן מיר נישט פירן אליין, מיר ווילן נישט — און קיינער זיכער וויל עס נישט — האבן דעם מאנאפאל אויף באקעמפן דעם אנטיסעמיטיזם. מיר ווילן, אז אלע יידישע ארגאניזאציעס און די גאנצע פראנצויזישע עפנטלעכקייט זאלן געאוניקט פירן די שלאכט קעגן אט דער פלאג פון דער געזעלשאפט — דעם אנטיסעמיטיזם. אונדזער מיטינג דארף העלפן ציען די אויפמערקזאמקייט אויף דער אנטיסעמיטישער געפאר און מיטהעלפן אויסצובייטערן די איינהייט, וואס האט זיך שוין אויף אזא איינדרוקפולן אופן מאניפעסטירט ביי דער קאמפאניע פאר פארבאטן דעם פילם „ייד זיס". דורך אקציע און קאמף וועלן מיר צוזאמען באזיגן די אנטיסעמיטישע געפארן.

קומענדיק צאלרייך אין „אנטרעפא" אויפן איינהייט־מיטינג וועלן מיר פאדערן אומשעדלעך צו מאכן די אנטיסעמיטישע העצער, צוריקאיינזעצן אין תפיסה די פרייגעלאזענע יידן־מערדער, גאראנטירן דאס לעבן און די פרייהייטן פון די יידישע מאסן, מיר וועלן גלייכצייטיק אויסדרוקן אונדזער פראטעסט קעגן ווידער־אויפלעבן דעם נאציזם אויף יענער זייט ריין און אונדזער ווילן אלץ צו טאן, כדי מיטצוהעלפן ראטעווען דעם שלום, וואס איז אזוי באדראט.

Forclusions définitives des attributions de grades et des certificats aux F.F.I. et à la R.I.F.

DECRET N° 50.806 DU 29 JUIN 1950 PORTANT FORCLUSION DEFINITIVE EN MATIERE DE DELIVRANCE DE CERTIFICATS D'APPARTENANCE AUX MEMBRES DES FORCES FRANÇAISES DE L'INTERIEUR.

Le Président du Conseil des Ministres,

Sur le rapport du ministre de la Défense nationale, du ministre des Finances et des Affaires économiques et du ministre des Anciens Combattants et Victimes de Guerre,

Vu l'ordonnance du 9 juin 1944 fixant le statut des Forces Françaises de l'Intérieur;

Vu le décret du 20 septembre 1944 relatif au statut des Forces Françaises de l'Intérieur;

Vu le décret n° 48-1839 du 3 décembre 1948 portant forclusion en matière de délivrance de certificats d'appartenance aux membres des Forces Françaises de l'Intérieur,

Le Conseil d'Etat entendu,

Décrète :

Article premier : Les demandes de délivrance ou de substitution de certificats d'appartenance aux Forces Françaises de l'Intérieur visées aux articles 2 et 3 du décret n° 48-1839 du 3 décembre 1948 cesseront d'être recevables le 1er janvier 1951.

Article 2 : Le ministre de la Défense nationale, le ministre des Finances et des Affaires économiques, le ministre des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre et le secrétaire d'Etat aux Finances sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent décret qui sera publié au « Journal Officiel » de la République Française.

DECRET N° 50-807 DU 29 JUIN 1950 PORTANT FORCLUSION DEFINITIVE EN MATIERE D'ATTRIBUTION DE GRADES D'ASSIMILATION AUX MEMBRES DES FORCES FRANÇAISES DE L'INTERIEUR ET DE LA RESISTANCE INTERIEURE FRANÇAISE.

Le Président du Conseil des Ministres,

Sur le rapport du ministre de la Défense nationale, du ministre des Finances et des Affaires économiques, du ministre de la France d'outre-mer, du ministre des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre et du secrétaire d'Etat aux Finances,

Vu l'ordonnance du 9 juin 1944 fixant le statut des Forces Françaises de l'Intérieur;

Vu le décret du 20 septembre 1944 relatif au statut des Forces Françaises de l'Intérieur;

Vu le décret du 9 septembre 1947 portant règlement provisoire des membres de la Résistance Intérieure Française;

Vu le décret n° 48-1159 du 19 juillet 1948 portant forclusion en matière de reconnaissance des unités ou mouvements de Forces Françaises de l'Intérieur et de la Résistance Intérieure Française et d'attribution des grades d'assimilation à leurs membres,

Décrète :

Article premier. — Les demandes d'attribution de grades d'assimilation formulées par les membres des Forces Françaises de l'Intérieur et de la Résistance Intérieure Française visées à l'article 2 du décret n° 48-1159 du 19 juillet 1948 cesseront d'être recevables le 1er janvier 1951.

Art. 2. — Le ministre de la Défense nationale, le ministre des Finances et des Affaires économiques, le ministre de la France d'outre-mer, le ministre des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre et le secrétaire d'Etat aux Finances sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent décret, qui sera publié au «Journal Officiel» de la République Française.

אלערליי בראדערי־ארבעטן
GOLGEVIT
10, RUE FROMENTIN
PARIS (9e)
Téléphone : TRI. 86-17
— Métro : Pigalle —

ד״ר לייזער
האט דאס פארגעניגן מיטצוטיילן זיינע פריינט און קליענטן זיין נייעם אדרעס
160, Avenue Parmentier
PARIS (Xe)
(Métro : Goncourt)
Tél. : NORd 24-27

לוית, אויסגראבונגען און איבערפירן פון פראווינץ און אויסלאנד
קויף פון ערד און קאוועס
LEVI-RIVET
24, Rue Notre-Dame-de-Nazareth
PARIS (3e). Tél.: ARC. 54-97 et 59-96

די בעסטע שטעפן און אלע צוגאבן ביי
ZAJDEL
89, Rue d'Aboukir
Métro : Saint-Denis, Réaumur et Sentier
Tél. : GUT. 78-87
באמערקונג : מאנטיק אפן

FABRIQUE DE BOUTONNIERES
מיר נעמען ארויס צו שלייפן לעכער
אלערליי וועש, טריקאז, הויזן, בלוזן
Maison LEON LAMSKI
59, passage Brady - PARIS-Xe
Métro : Strasbourg-Saint-Denis ou Château-d'Eau

אבטונג מארשאנען פון פאריז און פראווינץ
איר באקומט א גרויסן אויסוואל פון
IMPERMEABLES et SHORTS
pour hommes, femmes et enfants
צו זייער אינטערעסאנטע פרייזן אין פאבריק
RACHE 13, Rue Bleue Paris 9e, PRO 00-05
קומט און איר וועט בלייבן אונזער קליענט אויף שטענדיק

N° 4 (24) Septembre - octobre 1950 (4)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

48

Novembre – Décembre 1950 p. 1

NOTRE VOLONTÉ

Bulletin de l'Union des Engagés Volontaires Anciens Combattants Juifs 1939-1945

N° 5 (25). — Novembre-Décembre 1950

18, Rue des Messageries - PARIS-Xe - Tél. : PRO. 44-69

Le 3e Congrès National de l'U.G.E.V.R.E. dans l'esprit de confiance et d'union

Le premier week-end du mois de décembre s'annonce bien chargé pour nos camarades responsables de Paris et de nos sections de province.

Du 7 au 10 décembre, nous assisterons notamment et à tour de rôle à notre Assemblée générale annuelle, au troisième congrès national de l'U.G.E.V.R.E., et dans l'entre-temps, à notre Conseil national.

Si nous abordons nos propres assemblées sous le signe d'une entente et d'une compréhension mutuelles qui marquent depuis un an les travaux de notre Comité directeur, et dans un esprit d'unité propre à une organisation comme la nôtre, il n'en est, hélas ! pas de même en ce qui concerne le Comité directeur de l'U.G.E.V.R.E., à la veille de son troisième Congrès national, auquel ces quelques lignes sont consacrées.

par J. ORFUS

Il n'est un secret pour personne qu'un grave malaise, latent d'abord, plus critique ensuite, régnait depuis un certain temps au sein du Comité directeur de l'U.G.E.V.R.E. Le point culminant de cette crise s'est trouvé atteint au dernier Conseil national du 3 juin dernier où l'existence même de cette belle fédération semblait vouée à une mort certaine, soit par une dissolution pure et simple, soit par le retrait d'un grand nombre d'amicales.

Sans chercher à remonter aux origines, ni à approfondir les raisons de cette crise, il faut admettre, en toute objectivité, que des motifs assez sérieux existent et que les dirigeants de cette Fédération portent dans la même mesure la responsabilité de la crise, ne serait-ce que par le fait de l'avoir laissée s'aggraver au point que toute réconciliation paraissait irréalisable.

Mais, conscients de cette responsabilité collective, et devant la menace de voir disparaître une fédération dont les trois années d'activité ont suffisamment prouvé, non seulement son efficacité, mais aussi la nécessité de son existence, les dirigeants de l'U.G.E.V.R.E. ont décidé d'oublier ce qui les sépare et de penser uniquement à ce qui les unit. C'est dans ces conditions qu'a pu se réaliser une unanimité autour du projet d'élire une Commission de Six, chargée de trouver une solution à la crise, et en cas de réussite, de convoquer le troisième Congrès national de l'U.G.E.V.R.E. en soumettant à son approbation un projet de charte de travail et un autre pour le renouvellement du Comité directeur.

La Commission de Six a-t-elle réussi dans sa mission ? Peut-on considérer que la crise intérieure a pris fin ? Il est prématuré de se prononcer pour le moment. Ce qui est clair, c'est que le fait même d'avoir décidé de réunir le Congrès national prouve que les travaux de la Commission de Six sont en bonne voie, et qu'on a le droit d'espérer, dans un proche avenir, un terme à la crise actuelle.

Pour y arriver, la Commission de Six, le Comité directeur actuel, et les délégués seront appelés à fournir un immense effort avant et pendant le Congrès. Cet effort devra surtout être marqué par le désir sincère de rendre à l'U.G.E.V.R.E. sa paix intérieure, un climat de confiance réciproque dans l'engagement solennel de ne pas s'écarter de la charte de l'U.G.E.V.R.E., condition primordiale pour sa vitalité et son développement.

A cet effort, toutes les amicales sont appelées à participer.

Quant à notre Union, par son caractère même d'organisation unitaire, elle a un grand rôle à jouer dans cette épreuve.

Par leur présence et leur participation dans les travaux du Congrès, nos délégués de Paris et de toutes nos sections de province prouveront le souci commun qu'ils portent à l'existence de l'U.G.E.V.R.E., et marqueront en même temps la place que notre Union occupe dans cette grande famille des Anciens Combattants et Résistants étrangers.

LES COMBATTANTS JUIFS DES 2 GUERRES

Contre la résurrection DE LA WEHRMACHT

Les Anciens Combattants et Volontaires Juifs de 1914-18 et de 1939-45, groupés au sein de la Fédération des Associations d'Anciens Combattants et Volontaires Juifs, qui, comme beaucoup d'autres Français et comme tous leurs coreligionnaires, portent encore le deuil de leurs parents massacrés en France ou exterminés en déportation dans les chambres à gaz et les fours crématoires :

Déclarent que ce serait trahir la mémoire des centaines de milliers de leurs compatriotes victimes de la barbarie allemande, que de permettre, cinq ans après la capitulation de l'Allemagne et alors que la paix n'est pas encore signée, le réarmement d'un pays fauteur des deux dernières guerres mondiales;

Manifestent leur angoisse en présence des projets qui tendent à remettre des armes entre les mains de ceux-là même qui, non seulement, ne témoignent aucun repentir, mais reprennent, sans avoir été dénazifiés, leurs postes dans l'Administration à la direction des affaires publiques, réclament la libération des criminels de guerre et l'égalité des droits avec les nations que l'Allemagne a agressées, enfin, par leurs manifestations quotidiennes, montrent leurs désirs de reconstituer la force allemande et le régime nazi;

Demandent à tous les gouvernements alliés de retenir les leçons de l'Histoire et de se souvenir des suites désastreuses qu'entraînèrent des concessions de même nature faites à l'Allemagne après la guerre de 1914-18;

Prient le Gouvernement de la République française de mettre tout en œuvre pour s'opposer à un réarmement de l'Allemagne, quel qu'il soit, et qui, pour notre pays en premier lieu, constituerait un danger mortel.

Foule enthousiaste à notre Meeting CONTRE L'ANTISEMITISME

Face à la recrudescence de la propagande antisémite en France, notre Union a décidé de tout mettre en œuvre en vue d'alerter l'opinion publique et de réaliser la plus large union afin d'empêcher le retour du racisme et de l'antisémitisme, ennemis de la France et de la paix.

C'est dans ce but que nous avons organisé un meeting, le 19 octobre dernier, salle des Cheminots, rue Yves-Toudic, et au cours duquel ont pris la parole des orateurs représentant l'ensemble des Anciens Combattants de France et des personnalités juives, de toutes opinions et tendances mais unis dans une volonté de faire échec aux nouveaux dangers.

Au présidium ont pris place, outre les orateurs et les membres du bureau, nos amis Laroche, secrétaire général de l'U.G.E.V.R.E., et le Capitaine Lagarigue, vice-président de la Tramontane.

J. ORFUS

Président de notre Union

qui préside le meeting, indique les raisons qui nous ont poussés à passer à l'action, en énumérant quelques faits précis et caractéristiques de la renaissance de l'antisémitisme.

« *Qui aurait pu songer*, s'écrie l'orateur, *que des traîtres à la patrie, comme X. Vallat ou autres Darquier de Pellepoix, finiraient leurs jours autrement que devant un peloton d'exécution?* »

M. Albert MOREL

Et, après avoir rappelé un certain nombre d'actions que notre Union avait déjà entreprises auparavant, Orfus conclut :

« *...La grande majorité des Français, quelles que soient leurs opinions, condamnent avec nous l'agitation antisémite, nuisible à la France et à la paix.* » (Applaudissements prolongés. »

Dr V. MODIANO

Président du C.R.I.F.

Le président du C.R.I.F. parle de l'antisémitisme dans d'autres pays également et estime qu'une de ses causes, c'est notre division; et si les Juifs ne s'unissent pas, le danger les guette aussi bien ici qu'ailleurs. L'orateur conclut son allocution, sous les applaudissements de la salle, en proclamant la nécessité de l'union.

Isi BLUM

Notre secrétaire général, après avoir donné des exemples de la recrudescence des menées antisémites et indiqué les raisons de cette propagande liées avec la psychose de la préparation à la guerre, a exprimé l'inquiétude des anciens combattants en ces termes :

« *Nous sommes inquiets parce que nous ne voulons plus revoir la triste époque de l'étoile jaune et des déportations. Nous ne voulons plus revoir l'époque où des pas dans l'escalier, à l'aube, faisaient trembler la maman dans son lit et le bébé dans le berceau.* »

Après avoir démontré que grâce à l'union la victoire a été gagnée contre l'hitlérisme, et que, tout dernièrement, l'union entre Français de toutes opinions empêcha la projection du film nazi « LE JUIF SUSS », Isi Blum conclut, longuement applaudi par le public :

« *Unissons-nous pour rester fidèles à la mémoire de nos glo-*

(SUITE EN PAGE 2)

Venez tous à notre

ASSEMBLÉE GÉNÉRALE ANNUELLE

qui aura lieu le **Jeudi 7 Décembre 1950,**

à 20 h. 30 très précises, à l'Hôtel Moderne (Pl. République)

A L'ORDRE DU JOUR :

1. Compte rendu d'activité ;
2. Compte rendu financier ;
3. Congrès National de l'U.G.E.V.R.E. ;
4. Election du Comité Directeur.

La carte d'adhérent sera exigée pour pouvoir accéder à la réunion.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Novembre - Décembre 1950 p. 2

Bi-centenaire

L'abbé Grégoire et les anciens combattants juifs

Le 6 juin 1931, une délégation comprenant nos camarades Bach, Bielnik, Meraru, Milner, Rudetzki, Ruprecht et Vanikoff, avec le drapeau des Anciens combattants volontaires juifs, se trouvait à Vého, dans la Meurthe-et-Moselle, devant la maison natale de l'abbé Grégoire sur laquelle une plaque de marbre devait rappeler son souvenir. Cette cérémonie faisait partie de toute une série de manifestations organisées par le Gouvernement de la République, sur l'initiative de la Société des Amis de l'Abbé Grégoire — présidée alors par le regretté doyen de la Faculté des Lettres de Paris, M. Ferdinand Brunot — pour commémorer le centenaire de la mort du grand conventionnel qui fut une des figures les plus attachantes de la Révolution française. La participation des anciens combattants volontaires juifs était un témoignage de reconnaissance envers le « libérateur des Juifs », qui aimait aussi à se dire « l'ami des hommes de toutes les couleurs ». Au cours de la guerre mondiale, « ils ont honoré la traite que l'abbé Grégoire avait tirée sur eux », suivant l'expression de M. Grunebaum-Ballin, l'actif président actuel de la Société, qui écrivait à nos camarades :

« Quatre ans avant le début de la Révolution Française, la Société Royale des Arts et Sciences de Metz, avait ouvert un concours sur ce sujet : « Est-il des moyens de rendre les Juifs plus heureux et plus utiles en France ? » Parmi les neuf mémoires déposés, trois furent retenus, et le prix partagé entre leurs auteurs. L'un d'eux était le curé d'un petit village de Lorraine, l'abbé Grégoire, presqu'inconnu jusqu'alors. La publication de ce mémoire eut le plus grand retentissement.

« A l'Assemblée Constituante, l'abbé Grégoire, qui avait pris la parole dès le 3 août 1789, pour protester contre les émeutes antijuives dont quelques localités d'Alsace avaient été le théatre, s'engagea dans une bataille longue et difficile devant une assemblée encore « imbue de la rouille des préjugés », comme on disait dans le style de l'époque; il lutta en compagnie de Clermont-Tonnerre, Castellane, Mirabeau, de Sèze, Duport et quelques autres, pour obtenir la reconnaissance des droits civils et politiques des Juifs de France. Ce furent des débats passionnés.

« Lorsqu'à la suite du décret du 72 septembre 1791, les Juifs français eurent été admis au rang de citoyens, Grégoire ne cessa point de s'intéresser à leur cause et à celle de leurs frères dans tous les pays d'Europe. Car cet esprit vraiment universel comprenait la nécessité de proclamer et d'appliquer partout les grands principes inscrits en termes admirables dans la Déclaration des Droits de l'Homme. Quand les armées de la République Française eurent pénétré dans les villes d'Allemagne, d'Italie et des Pays-Bas et fait tomber les murailles des ghettos, Grégoire suivit avec une attention passionnée ces événements mémorables. Il prit part personnellement aux démarches et aux pourparlers qui, après l'entrée de l'armée de Pichegru en Hollande, aboutirent, en 1796, à la reconnaissance des droits politiques des Israélites hollandais par l'Assemblée nationale batave. Plus tard, dans ses écrits, il tint à rassembler ce qu'il avait appris sur la condition des Juifs dans les divers parties de l'Europe et de l'Amérique, à protester contre les traitements qui leur étaient infligés dans plusieurs pays, notamment dans certains Etats allemands. Plus tard encore, il prenait fait et cause pour les Juifs de Pologne et, dans le langage le plus élevé, demandait leur émancipation. « Avilir les hommes, écrivait-il le 2 avril 1818, c'est l'infaillible moyen de les rendre vils... En assimilant à tous les Polonais les Juifs de leur pays on opérera leur régénération. »

« Dans son « Essai sur la régénération physique, morale et politique des Juifs » qui fut publié en français, traduit en anglais à la veille de la Révolution, et qui n'était pas autre chose que le mémoire couronné au concours ouvert à Metz en 1785, Grégoire s'était appliqué à réfuter quelques-unes des objections formulées à cette époque par les adversaires de l'émancipation des Juifs. Il consacra deux chapitres entiers à démontrer qu' « il est possible de former les Juifs à l'état militaire... Si d'un Juif, je puis faire un laboureur, pourquoi n'en ferais-je pas un soldat ? Pourquoi serait-il borné comme le voudraient certaines gens à défendre la patrie par son argent et non en personne ? »

« Peut-être sera-t-on surpris que je suppose aux Juifs le germe de la valeur... Mais cette nation si belliqueuse contre les Asmonéens qui, au VIe siècle, soutint Naples contre les entreprises de Bélisaire, qui, au Xe, aida les Chrétiens à chasser les brigands dévastateurs de la Bohême qui, en 1346, se fortifia dans Burgos qui, dans le siècle dernier, se distinguait à la défense de Prague et de Bude assiégés, qui brilla à l'attaque de Port-Mahon, ne peut-elle s'ennoblir sous nos mains et se rendre digne de marcher sous les drapeaux français ? »

« Quelques années plus tard, la prophétie de Grégoire était réalisée... Au mois d'octobre 1793, la présence de deux mille Juifs combattant dans l'armée française était signalée au cours d'une séance de la Société des Jacobins. Nous savons par Michel Berr, fils de ce Berr-Isaac-Beer, que ces combattants trouvèrent « les uns la gloire, les autres la mort, à Jemmapes, à Fleurus, à Hohenlinden et à Marengo. Le souvenir de ces soldats de la Première République ne pouvait laisser indifférent les héros du champ de bataille de Carency.

Tous les ans, parmi les représentants d'autres organisations, les volontaires et anciens combattants juifs vont s'incliner, le dernier dimanche de mai, sur la tombe de celui qui fut un grand chrétien et un grand ami des Juifs. C'est pourquoi aussi tous les engagés volontaires anciens combattants juifs seront présents, le 4 décembre prochain, à la grandiose commémoration que le gouvernement de la République Française et la Société des Amis de l'Abbé Grégoire célébreront pour le bicentenaire de la naissance de l'abbé Grégoire.

Maurice VANIKOFF.
Vice-Président de la Société des Amis de l'Abbé Grégoire.

La Sociétés des Amis de l'Abbé Grégoire, présidée par Grunbaum-Ballin, président honoraire du Conseil d'Etat, commémorera le bicentenaire de la naissance de l'Abbé Grégoire, le lundi 14 décembre, à 21 h. 15, au Conservatoire des Arts et Métiers, rue Saint-Martin (métro Strasbourg-Saint-Denis ou Arts-et-Métiers. Autobus 20).

Cette cérémonie aura lieu sous la présidence d'honneur de M. Vincent Auriol, Président de la République, et sous la présidence effective de M. P.-O. Lapie, ministre de l'Education nationale, avec le concours de M. Robert Vidalin, de la Comédie-Française.

Entrée gratuite sur invitations seulement. On peut retirer celles-ci au siège du M.R.A.P., 10, rue de Chateaudun, à partir du 1er décembre, et à notre siège, 18, rue des Messageries.

Le meeting contre l'antisémitisme

(SUITE DE LA PAGE 1)

rieux combattants morts au champ d'honneur et à celle de six millions de nos frères et sœurs asphyxiés dans les chambres à gaz et brûlés dans les fours crématoires.

« Unissons-nous et agissons avec toutes les forces démocratiques du pays, et nous parviendrons à faire échec à l'antisémitisme et au racisme, dans une France de liberté et de paix. »

M. ENGEL

Secrétaire général des P.G. de la Seine

« En même temps qu'il clamait sa haine des Juifs, le « Mein Kampf » de Hitler disait que la France, peuple abâtardi et négroïde, restait l'ennemi qu'il fallait anéantir. C'est tout autre chose que les Scapini et les valets de Vichy racontaient aux P. G. Mais nous avons repoussé avec mépris leur programme et sommes restés fidèles à la France meurtrie qui continuait le combat, nous sentant frères des Juifs, nombreux près de nous dans les camps.

« Nous savons trop à quoi peuvent mener l'antisémitisme et toute la propagande de guerre. Une telle propagande a fait oublier outre-Rhin à des anciens combattants de 14-18 qu'ils avaient vécu dans la boue des tranchées: elle a transformé des femmes et des enfants en instruments de l'oppression contre les autres nations. C'est pourquoi nous pensons que la propagande antisémite, la propagande de guerre, doit être interdite. Ce sera une action très utile et très féconde pour la cause de la paix.

« Les antisémites s'agitent aujourd'hui non seulement en France, mais outre-Rhin, où les généraux à la Manteuffel se préparent à renouveler leurs exploits. Ils voudraient recommencer Varsovie et Oradour ; ils réclament Prague comme ville allemande ; demain, ils revendiqueront Metz et Strasbourg. Ils seraient mieux en prison ! La paix et la sécurité

Me André BLUMEL

française y gagneraient. C'est ce que nous nous disions, il y a dix jours, devant la tombe de l'Inconnu, au nombre de 45.000 anciens prisonniers de guerre, accompagnés de nos familles. »

(Applaudissements prolongés.)

Me André BLUMEL

Président du M.R.A.P.

Après avoir parlé de la discrimination raciale existant dans certains hôtels ou jardins de certains pays, l'orateur poursuit :

« Cela, certes, n'existe pas en France, mais nous sentons de l'inimitié, de l'aversion, de l'hostilité contre les Juifs dans certaines

Une vue de la salle pendant le meeting

conditions. Connaissant l'histoire de France, nous savons qu'il y a de longues périodes de calme apparent, puis, subitement, une explosion : l'affaire Dreyfus ou Vichy.

Nous devons combattre la guerre comme Français et comme Juifs. Comme Français, nous serions une espèce de coussinet où les armées viendraient s'entrechoquer. Comme Juifs, pour ne pas être anéantis à jamais cette fois, Il ne suffit pas de demander l'application des lois qui existent contre le racisme. C'est par notre réflexion et notre combat quotidien que nous pourrons utilement travailler pour la paix, contre l'antisémitisme ! »

(Longs applaudissements.)

M. MOREL

Secrétaire général de l'Union Française des Anciens Combattants

« Nous sommes, à l'U.F.A.C., des hommes et des organisations appartenant à des tendances différentes, mais unis par un lien solide entre tous : l'amour de la France, l'amour de la paix !

Nous savons quels ont été les sacrifices consentis pour la Patrie par nos camarades juifs, camarades français de naissance ou camarades venus de pays étrangers qui avaient trouvé dans la France une terre d'asile où il leur fut permis de reprendre conscience de leur dignité d'homme, et à laquelle ils devaient marquer glorieusement leur reconnaissance. Tous, ils se sont groupés autour du drapeau français pour défendre le sol menacé et envahi, pour défendre aussi les grandes idées démocratiques de la France de 1789.

Vous avez raison de combattre l'antisémitisme et toutes les formes du racisme, ces crimes majeurs contre la personne humaine, qui abaissent non ceux qui en sont les victimes, mais les auteurs !

L'homme est un être qui a droit à notre respect, et il n'y a pas de paix possible sans ce respect. C'est par la justice et le culte de la liberté que nous voulons marcher vers la paix si nécessaire à l'humanité, la paix vers laquelle, après tant de souffrances et de destructions, nous aspirons tous, la paix pour laquelle nous voulons œuvrer jusqu'à notre dernier souffle ! » (La salle applaudit longuement.)

Le meeting se termine par l'adoption d'une résolution que nous publions ci-dessous :

Résolution adoptée à la fin du Meeting

Les Parisiennes et Parisiens, réunis le 19 octobre à Paris, à l'appel de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs, après avoir entendu les orateurs exposer les dangers de la recrudescence de la propagande et des agissements antisémites en France se traduisant :

Par la distribution de tracts appelant à la haine et au meurtre;

Par la publication de journaux à caractère antisémite;

Par des attentats contre des magasins et des demeures présumés juifs,

Et tout dernièrement par la tentative de projeter le film hitlérien « Le Juif Süss » ;

Et ayant prouvé que derrière cette propagande néfaste pour l'indépendance de la France et pour la sauvegarde de la Paix, se trouvent les mêmes hommes qui, hier, pendant les jours sombres de l'occupation, se vautraient dans la collaboration criminelle avec les hitlériens :

Elèvent une véhémente protestation contre ces faits;

Approuvent et soutiennent l'action entreprise par l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs.

En vue d'alerter les autorités ainsi que l'opinion publique contre cette propagande et ces agissements de distrimination et de haine :

Demandent que des mesures soient prises afin que toute propagande antisémite et xénophobe soit mise hors la loi.

Avec tous les Anciens combattants de France, avec tout le peuple de ce pays, qui savent, par l'enseignement d'un passé récent, que le racisme et l'antisémitisme sont les symptômes annonciateurs du fascisme et de la guerre, nous parviendrons, par l'union, à sauvegarder en France la fraternité et la paix !

Vous viendrez nombreux avec vos familles au

6e Grand Bal Annuel

LE DIMANCHE 24 DECEMBRE PROCHAIN

AU PALAIS D'ORSAY

Retenez dès à présent vos couverts au siège de l'Union : 18, Rue des Messageries, Paris-Xe

Tél. : PRO. 44-69

Des voeux

Les meilleurs vœux à notre camarade et à Madame Bernard Pons, à l'occasion de la naissance de leur fille Jacqueline-Françoise.

Le Comité Directeur de l'U.E.V.C.J.

M. et Mme Léon Lamski adressent leurs vœux les plus sincères et amicaux à leur amis Madeleine et Bernard Pons, à l'occasion de la naissance de leur fille Jacqueline-Françoise.

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Novembre - Décembre 1950 p. 3

Notre présence à quelques manifestations

Inauguration d'un monument aux morts par le «Cercle Amical»

Nos camarades Fajnsilber, membre du bureau, et J. Haitman, porte-drapeau, ont représenté notre Union à la cérémonie du dimanche 12 novembre 1950, au cimetière de Bagneux, et au cours de laquelle un monument à la mémoire des victimes du nazisme et des anciens combattants morts au champ d'honneur a été inauguré par le « Cercle Amical ».

Cette manifestation a été présidée par M. Jacquinot, ministre des Anciens Combattants.

25e Anniversaire de la Société des Originaires de Lodz

La très sympathique société, « Les Originaires de Lodz », a fêté, le 12 novembre dernier, le 25e anniversaire de sa création.

Nos camarades Isi Blum, Appel et Rache ont représenté notre Union à cette occasion.

Isi Blum a salué, au nom des Anciens Combattants Juifs, les dirigeants, ainsi que les sociétaires, et leur a exprimé le vœu de fêter le 30e anniversaire dans une atmosphère de paix.

Hommage à nos morts au Temple de la Victoire

Comme tous les ans, un public nombreux se pressait au Temple de la Victoire, le 11 novembre dernier, où se déroulait une cérémonie à la mémoire de toutes les victimes de la barbarie nazie.

Notre drapeau était, comme toujours en de telles circonstances, présent à la cérémonie.

Séance cinématographique au Cinéma Lafayette

La Fédération des Associations d'Anciens Combattants et Volontaires Juifs a organisé, le mercredi 29 novembre dernier, une séance cinématographique privée, au cours de laquelle a été projeté le grand film antiraciste « L'Affaire Blum ».

Meeting de solidarité avec les Espagnols déportés

Le jeudi 23 novembre dernier a eu lieu, à la salle de la Mutualité, un grand meeting de protestation contre la déportation des républicains espagnols, dont un grand nombre se sont distingués dans les combats contre l'envahisseur hitlérien.

Au cours de ce meeting, présidé par M. Justin Godart, ont pris la parole, entre autres, MM. Pierre Brandon, l'Amiral Moullec, Louis Martin-Chauffier, Claude Bourdet et François Billoux.

Manifestation nationale de l'U. F. A. C.

Le dimanche 26 novembre, l'U.F.A.C., après une décision de son dernier Conseil d'administration, conviait les Associations des Anciens Combattants à une manifestation en vue d'exprimer la ferme volonté des A.C. de lutter pour leurs justes revendications.

Nos camarades ont pris part, avec l'U.G.E.V.R.E., à cette importante manifestation.

LE CONGRES DE LA PAIX A VARSOVIE

Les Partisans de la Paix ont tenu leur deuxième Congrès Mondial à Varsovie, du 16 au 23 novembre.

Des délégués de 74 pays, de toutes les opinions et tendances ont délibéré durant une semaine, en vue d'élaborer un programme de lutte pour sauvegarder la paix.

Un Conseil Mondial de la Paix a été élu qui sera présidé par le grand savant Frédéric Joliot-Curie.

Fermement attachés à la Paix, les Anciens combattants ne peuvent que saluer tous les efforts tendant à empêcher une nouvelle guerre.

LE TRAVAIL SOCIAL

par **CZARNY**

Absorbé par de nombreuses tâches et l'activité journalière pressante, le travail social de notre Union fut longtemps, hélas ! trop longtemps négligé et relégué au second plan de nos préoccupations.

Mais, devant de nombreuses doléances, des nécessités de venir en aide à des familles de nos camarades tombés glorieusement au champ d'honneur ou en déportation, aux invalides ou malades, pouvions-nous rester passifs ?

Face à cette situation, grâce à l'initiative de la direction de notre Union, avec l'aide des camarades dévoués et toujours présents quand il s'agit de faire du bon travail (malheureusement pas assez nombreux), et grâce à la générosité de la communauté juive, le succès de notre kermesse, organisée au profit de nos œuvres sociales, a permis de faire les premiers pas dans l'accomplissement, sur une échelle plus grande, de notre travail.

Mais combien déjà de nos orphelins ont pu profiter des joies de l'air pur de la campagne grâce à notre solidarité ? Combien de nos veuves furent soulagées des quelques soucis matériels grâce à la solidarité des anciens combattants ?

Combien de nos malades ont pu se rendre compte que l'entraide fraternelle n'est pas un vain mot ?

Est-ce suffisant ?

Certainement non ! Nous aurions voulu faire davantage, donner entière et complète satisfaction à chaque demande, mais nos moyens, pour le moment, sont très limités. Il a fallu, avec peu, contenter le plus grand nombre et répartir les fonds mis à notre disposition le plus équitablement.

Nous pouvons et devons faire davantage. Toute notre Union, chaque adhérent, doit se sentir responsable au même titre que les membres de la commission sociale. Ce n'est pas quelques camarades, aussi dévoués qu'ils soient, qui pourront remplir une si grande et noble tâche.

Le travail social a commencé et continuera à fonctionner sans arrêt tant qu'il y aura des misères à soulager, des camarades à aider, sous quelque forme que ce soit.

Nous pouvons avoir confiance en nos camarades et en leur esprit de solidarité combattante.

Pedro de Cordoba

Le célèbre danseur espagnol sera au Bal des Anciens Combattants, le 24 décembre prochain, au Palais d'Orsay

C'ETAIT SA DERNIÈRE CONFESSION

Samedi 8 juin 1940. La terre tremble sous la canonnade. L'air est déchiré par les projectiles. On est assourdi par le bruit infernal des avions ennemis. Les blessés affluent au poste de secours. Heureux sont ceux qui ne sont pas bien touchés et peuvent, après les premiers soins, partir à pied. Quant aux blessés graves, leur évacuation, faute d'ambulances, est assurée par les moyens de fortune. Depuis déjà un moment, l'ordre de repli a été donné, mais devant le grand nombre de blessés, nous sommes encore à notre poste. Parmi eux, un homme touché par éclat d'obus, au bas-ventre, saigne abondamment et se meurt dans d'atroces douleurs. Il me fait signe de m'approcher et me demande si je comprends le « Jiddisch ». A mon affirmation, il me dit :

« Ecoutez, je sens que je vais mourir. Je suis tailleur de Belleville et père de famille nombreuse. Ma femme ne tenait pas à ce que je m'engage dans la Légion étrangère. Mais je voulais le faire pour témoigner ma gratitude à la France hospitalière. A mon âge, j'ai dépassé la quarantaine, j'aurais pu rester en arrière et ne pas monter au front. Je ne regrette pas de l'avoir fait. Si vous voyez un jour ma femme, dites-lui que j'ai fait mon devoir et qu'elle ne m'en tienne pas rigueur de ne pas l'avoir écoutée. Je m'appelle... »

Ses douleurs arrêtent sa parole. Aucune syllabe ne sort plus de sa bouche crispée. Une autre piqûre de morphine adoucit cette mort qui amène cet Engagé Volontaire vers un monde meilleur.

Docteur DANOWSKI,
(Ex-toubib
du 23e R.M.V.E.)

L'inventeur de la machine a oublié que lui-même est une machine

Nous touchons aujourd'hui à une question peu esthétique ; mais que les lecteurs veuillent bien me croire : il s'agit d'une question épineuse de la médecine de tous les temps.

On discute beaucoup, dans les journaux, sur la forme la plus rationnelle de l'alimentation que l'homme doit choisir pour prolonger sa vie. Nous nous refuserons à participer à ces discussions assez stériles, aussi longtemps qu'il existera des pays (comme, par exemple, les Indes et l'Afrique) où la famine est chez elle, mais aussi pour un autre motif :

Un sondage fait a révélé que 60 à 70 % des gens souffrent d'une constipation chronique; les uns s'y sont résignés, les autres prennent tout le temps des laxatifs qui irritent souvent l'intestin.

Le fait est que l'assimilation des aliments absorbés est minime.

A quoi bon parler d'alimentation rationnelle, dans cet état de choses ?

Mais cet état de choses (la constipation chronique) a comme suite le passage des toxines (poison) de l'intestin dans le sang, et alors : maladies de foie, artério sclérose (vieillesse prématurée), rhumatisme, appendicite, maux de tête, névrose cardiaque, neurasthénie ; d'autre part : mauvaise humeur, inertie, jusqu'à rupture brusque des fiançailles, querelles conjugales, etc., d'où cette constipation chronique.

Des millions d'êtres humains se hâtent, tous les jours, pour mettre en marche les machines qu'ils ont inventées, mais ils ne se rendent pas compte que leur propre machine doit être entretenue. Ils n'ont pas le temps !

Dans la situation sociale actuelle, l'inventeur de la machine est devenu un esclave de cette machine. Voilà encore une question médicale qui devient une question sociale !

Ensuite, c'est l'ignorance et la fausse éducation : chaque ménagère sait qu'un poêle fume si on ne le débarrasse pas quotidiennement des cendres; mais toutes les mères se plaignent que leurs enfants ne mangent pas assez ; rarement elles se rendent compte que cela vient de la constipation.

Un bébé digère autant de fois par 24 heures qu'il reçoit de tétées ou de biberons. Plus tard, la mère, intéressée à ce que l'enfant devienne propre, l'habitue à faire son « affaire » une fois par jour. Cela est faux. L'homme doit digérer autant de fois qu'il prend de repas.

Avant le départ pour l'école, la mère s'assure que l'enfant prend le petit déjeuner. Quelle mère s'assure qu'il a digéré ? C'est gênant, c'est l'ignorance et l'oubli.

A l'école, l'enfant, en jouant, s'oublie également ; il existe, d'autre part, l'ignorance de certains instituteurs qui empêchent de temps en temps les enfants de quitter la classe, juste au moment propice.

Enfin, quelques conseils pour les lecteurs qui ont de la patience :

Au réveil, massage du ventre avec la main droite (défendu dans les appendicites et maladies des ovaires); puis, restant au lit, s'asseoir en fixant les jambes (5 à 20 fois); ensuite, gymnastique respiratoire; tout cela, ensemble, 10 minutes.

Après s'être brossé les dents, absorber, à jeûn, un verre d'eau chaude (par cuillerées à café).

Le petit déjeuner : par exemple, pain Hovis, beurre, miel (si on le supporte), confiture d'abricots et de prunes.

A midi : entre autres, la soupe, ou, comme légumes, des poireaux (si on les supporte).

A 4 heures : yogourt.

Eviter : le riz, les bananes, le chocolat, le cacao, les poires ; tout cela constipe.

Par contre, les raisins, les figues, les pommes ne constipent pas.

Il y a des rechutes; il faut alors recommencer. Mais les obstinés réussissent presque toujours.

Voilà bientôt vingt ans que, par la parole et la plume, nous essayons de traiter une question (la constipation), qui nous semble être à la base de presque toutes les maladies. **Evitée**, elle est la source de la jeunesse et de la force.

Dr BORUCHIN.

COMITE D'ACTION ETUDIANT CONTRE TOUTE DISCRIMINATION RACIALE, POLITIQUE ou CONFESSIONNELLE

Voici quelques questions que le Comité d'Action Etudiant a posées au Préfet, à la suite de la projection du « JUIF SUSS » :

1) Pour connaître l'origine de ce film nazi et des autres similaires affichés au programme du Ciné-Clud dit « du Quartier Latin).

2) Pour connaître les instigateurs de ces manifestations racistes et fascistes, ainsi que l'origine des fonds servant pour cette propagande.

3) Pour connaître comment peut fonctionner ledit Ciné-Club spécialisé dans la projection de films de propagande raciste et fasciste.

CETTE ANNEE, vous passerez la NUIT DU REVEILLON en famille avec les...

... Anciens Combattants

LE 24 DECEMBRE 1950

de 22 heures à l'aube

AU PALAIS D'ORSAY

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

Novembre- Decembre 1950 p. 4

Ce que vous devez savoir

LA CARTE DU COMBATTANT

Nous avons demandé, par lettre, à l'Office départemental, des renseignements concernant les centaines de dossiers de demande de la carte du Combattant que nous avons déposés pour nos camarades.

Nous publions ci-dessous la réponse de l'Office :

L'Office Départemental des Anciens Combattants et Victimes **de Guerre,**

A Monsieur le Président de l'Union des Engagés Volontaires et Anciens Combattants Juifs 1939-45, 18, rue des Messageries, Paris-10e

Paris, le 7 novembre 1950.

OBJET : Carte du Combattant.

Monsieur le Président,

En réponse à votre lettre du 26-10-1950, j'ai l'honneur de vous faire connaître que les demandes de carte du Combattant de vos camarades, figurant sur votre liste, ont bien été reçues par nos services. Seul, M. Zilbersztajn Abraham a obtenu satisfaction et doit être actuellement en possession de sa carte.

Toutes les autres demandes sont en instance et leur instruction se fera au fur et à mesure des possibilités d'accomplissement des diverses formalités indispensables, notamment celles de contrôle qui peuvent être plus ou moins longues, suivant les cas, par suite de destruction d'archives pendant la guerre, et dont ces lenteurs ne sont pas imputables à notre organisme.

J'ajoute que de nombreuses demandes plus anciennes et aussi prioritaires doivent être examinées en rencontrant les mêmes difficultés. Il faut tenir compte également que les demandes ne sont pas toujours remplies comme il convient et qu'elles doivent être renvoyées souvent plusieurs fois à leurs signataires pour en permettre l'étude.

Dans ces conditions, il n'est pas possible de prévoir les délais nécessaires à la liquidation de chaque dossier.

Cependant, chaque fois qu'une décision est prise, l'intéressé en est avisé et, si elle est favorable, la carte lui est remise aussitôt par l'intermédiaire de la Mairie dont dépend son domicile.

Veuillez agréer, etc.

Le Secrétaire Général Adjoint,
Signature.

Ordre de déroulement des Travaux du Congrès National de l'U.G.E.V.R.E.

SAMEDI 9 DECEMBRE
de 14 h. 30 à 18 h. 30

Présentation de la Présidence;
Discours d'ouverture;
Intervention des personnalités et représentants des Associations;
Rapport d'activité;
Discussion.

DIMANCHE 10 DECEMBRE
de 9 heures à midi

Rapport sur la Charte et les revendications ;
Interventions des Amicales ;
A 11 h. 30 : Travaux des commissions de la Charte et d'Organisation.

De 14 heures à 17 heures

Rapports des travaux des commissions et vote des résolutions;
Suspension de séance pour élections du Comité Directeur;
Présentation au Congrès;
Discours de clôture du Congrès.

AVEZ-VOUS votre diplôme de LA MEDAILLE COMMEMORATIVE FRANÇAISE de la Guerre 1939-45 ?

Depuis quelque temps, Sidi ne délivre plus les diplômes de la médaille commémorative à la demande émanant d'une organisation.

Pour obtenir ce diplôme, il faut que chaque intéressé adresse sa demande directement.

Pour faciliter la tâche à nos camarades, nous tenons à leur disposition des formules spéciales qu'ils pourront trouver soit à la permanence de la section de leur arrondissement, soit au siège de notre Union.

MACHINES A COUDRE pour les Veuves de Guerre

Une machine à coudre peut être attribuée gratuitement aux veuves de guerre pensionnées (guerre, hors guerre ou victimes civiles) peu fortunées, ayant au moins 3 enfants de moins de 16 ans à charge; la machine devient la propriété de la veuve cinq ans après l'attribution.

Adresser la demande à l'Office départemental des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre, 105, rue Réaumur, Paris.

La vie de nos sections

METZ

La manifestation du 11 Novembre

Pour commémorer le 32e anniversaire de l'Armistice, une délégation importante de notre section s'est associée à la cérémonie officielle et s'est rendue au monument aux morts.

Une autre délégation, avec le drapeau, assista à l'office de la synagogue.

Soirée intéressante avec DIADIA MICHA

Le 11 novembre, en soirée, nous avons organisé une grande réunion, dans la salle des fêtes du Maccabi.

M. Diadia Micha, le populaire chef des partisans, a obtenu un grand succès en évoquant ses souvenirs sur la lutte acharnée des partisans pendant la période de l'occupation allemande en Russie et en Pologne.

M. Sisterman, membre du bureau de notre organisation à Paris, a, dans une brève allocution, attiré l'attention de l'assistance sur les dangers de guerre, sur l'antisémitisme renaissant et sur la nécessité, plus que jamais, de s'unir et de tendre fraternellement la main à tous ceux qui sont décidés à sauver la paix et la liberté.

Cette agréable soirée fut clôturée par notre président, M. Lipsyc, qui remercia les orateurs ainsi que l'assistance.

LENS

Assemblée générale

Notre section de Lens organise son assemblée générale annuelle, le mardi 5 décembre, à 20 heures, café David.

Au cours de cette assemblée, à laquelle participera un délégué du Comité directeur de Paris, seront élus les délégués pour le 3e Congrès national de l'U.G.E.V.R.E.

BAL ANNUEL chez les Volontaires Juifs de 1914-18

Les Volontaires Juifs Anciens Combattants 1914-1918 organisent au profit de leur Caisse de Secours :

Leur 26e grand bal annuel, de 22 heures à l'aube, le samedi 30 décembre 1950, dans les salons du Cercle National des Armées, 8, place Saint-Augustin, Paris, sous la présidence effective de M. le Général RODES, Gouverneur des Invalides.

Nota. — On trouve des cartes au siège, 29, rue Saint-Lazare, Paris.

DECORATIONS

ATTRIBUTION D'UN CONTINGENT DE CROIX DE LA LEGION D'HONNEUR ET DE MEDAILLES MILITAIRES

Décret n° 50-664 du 14 juin 1950 portant attribution d'un contingent de Croix de la Légion d'honneur et de Médailles militaires au ministère de la Défense nationale.

Article premier. — Le ministre de la Défense nationale dispose chaque année, pendant cinq ans, des contingents suivants de décorations :

DESIGNATION	Armée de terre gendarmerie poudres et essences services communs	Armée de l'air	Armée de mer
Croix de commandeur de la Légion d'honneur	4	1 p. 2 ans	1 p. 5 ans
Croix d'officier de la Légion d'honneur	40	5	1
Croix de chevalier de la Légion d'honneur	180	20	4
Médailles militaires	350	40	10

Art. 2. — Les croix de la Légion d'honneur sont destinées à récompenser les combattants volontaires de la Résistance, y compris les déportés et internés résistants, en possession d'un grade d'officier (active ou réserve) ou d'un grade d'officier d'assimilation homologué ou ayant rendu des services particulièrement importants à la Résistance.

Art. 3. — Les médailles militaires sont destinées à récompenser les résistants visés à l'article 2 qui ne remplissent pas les conditions pour concourir pour la Légion d'honneur.

Art. 4. — Ces décorations comporteront l'attribution de la croix de guerre avec palme.

Art. 5. — Les conditions d'attribution des décorations ci-dessus seront fixées par arrêté de chacun des secrétaires d'Etat aux Forces armées.

CHERCHE un appartement de 4-5 pièces (même meublées). S'adresser au Dr BORUCHIN, 53, rue de Belleville, Paris-19, ou téléphoner BOTzaris 97-46.

Venez avec vos familles et amis

AU

Réveillon des Combattants

(6e Grand Bal Annuel)

LE DIMANCHE 24 DECEMBRE 1950, de 22 heures à l'aube

dans les Salons du PALAIS D'ORSAY (Mo Solférino)

ORCHESTRE JAZZ-TANGO
RENE VALENTIN

GRAND ORCHESTRE TZIGANE
sous la direction de
Mme SALOMON

AU PROGRAMME

SARAH GORBI
Vedette de la chanson folklorique yiddisch

TANIA MAXIMOVA
chansons tziganes
accompagnée de son guitariste
GEORGES IVANOFF

et **Pedro DE CORDOBA**
célèbre danseur espagnol

500 couverts sont mis à la disposition de ceux qui désireraient dîner à notre Réveillon.

On peut retenir les tables, dès à présent, au siège de notre Organisation :
18, Rue des Messageries (10e) - Tél. PRO. 44-69.

Grand choix de CUIRS
pour Maroquiniers, Tapissiers, Fabricants de Chaussures et de Manteaux de Cuir
Willy RICKNER
7, Rue Taylor - PARIS-Xe
(Anc. 10 ter, Rue Bisson)
Tél. : BOT. 47-43

ATTENTION !
J'informe ma clientèle que, pour la nouvelle saison, elle trouvera à ma
FABRIQUE DE CONFECTION ET CHEMISERIE POUR DAMES
Un grand choix de jupes et de robes pour dames et jeunes filles au prix de fabrique
Ets GEORGES 5, RUE SAINTE-APPOLINE
Tél. : TUR. 51-90
Métro : Strasbourg-Saint-Denis

ATTENTION ! MARCHANDS DE PARIS ET DE PROVINCE
Vous trouverez un grand choix d'IMPERMEABLES
POUR DAMES, HOMMES ET ENFANTS
PRIX EXTREMEMENT INTERESSANTS
RACHE, 13, Rue Bleue, Paris-9e - PRO. 00-05

LES MEUBLES DANIC
CREENT...
FABRIQUENT...
VENDENT...
Les meilleurs meubles
Aux meilleures conditions
11, Rue Ferdinand-Duval, 11
PARIS-IVe
Métro : St-Paul - Tél. : TUR. 81-13
Maison de confiance

JACQUES BANATEANU MARBRIERS **MARCEL MOURIER**
Directeurs-Propriétaires de
LA MARBRERIE DE BAGNEUX
122, Route Stratégique, Montrouge (Seine)
Face à la porte principale du Cimetière de Bagneux
Téléphone. Jour : ALEsia 20-16 - Nuit : MONtmartre 24-74
Entreprise générale de convois
Transports funèbres et tout ce qui concerne les travaux de cimetière
Fournisseurs des Sociétés de Secours Mutuels Israélites et de l'Union
RENSEIGNEMENTS GRATUITS MAISON RECOMMANDEE

Affaires fiscales, juridiques, commerciales, artisanales, rédaction actes sociétés, fonds de commerce, gérance, baux, registres du Commerce, des Métiers, déclarations fiscales, etc...
Simon FELDMAN
CONSEIL JURIDIQUE ET FISCAL
132, Rue Montmartre - PARIS-2e
Tél. : CENtral 27-68
Consultations tous les jours, sauf dimanche, de 18 h. à 19 h. 30
Samedi de 15 à 18 heures et sur rendez-vous

IMPRIMERIE S. I. P. N.,
14 rue de Paradis - Paris-

Le Gérant : S. APPEL

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אונזער ווארט

ארויסגעגעבן פון פארבאנד פון די יידישע פריוויליקע און פראנט־קעמפער

קומט אלע
דאנערשטיק, 7 נאוו., 8.45 אווענט
אויף דער
אלגעמיינער פארזאמלונג
אין האטעל „מאדערן"
(פלאס דע לא רעפובליק)

נאכן גרויסן מיטינג אין זאל „אנטרעפא"

יידישע קאמבאטאנטן וועלן נישט דערלאזן דעם צוריקער פון אנטיסעמיטיזם

בלויז איניקע יאר טיילן אונדז אפ פון דער גרויזאמסטער שחיטה, וואס די געשיכטע האט נאר געקענט, דער סנאל פון די הארמאטן האט נאך נישט אויסגעטשוכעט אונדזערע אויערן, דער רויך פון די קרעמאטאריעס איז נאך נישט צעגאנגען אין דער לופט. מיר האבן נאך נישט באוויזן איבערצופירן אלע קערפערס פון אונדזערע געפאלענע קאמבאטאנטן. דער חותם פון די פארזיגלטע טירן פון די היטלעריסטן איז נאך נישט פארשוווּנדן, די גרויזאמע וויזיעס פון מענטשלעכע פייניקונגען, פון יידן־באליידיקונגען, פון יסורים, צער און צארן זיינען נאך פון אונדזערע מחשבות און הערצער נישט פארשוווּנדן, און שוין שטייען מיר פאר א נייעם קריג און פאר נייע געפארן פון אנטיסעמיטיזם.

מען רעדט שוין וועגן אויפשטעלן דייטשע דיוויזיעס, וועגן א נייער ווערמאכט מיט די זעלבע היטלערישע אפיצירן.

איז דאך נישט קיין ווונדער, אז עס ווערן באפרייט סיסטעמאטיש די קריגס־פארברעכער, די פאשיסטן און קאלאבאראטארן און אלע אנדערע אנטיסעמיטן, „אז מען דארף דעם גנב, נעמט מען אים אראפ פון דער תליה".

ווייל מלחמה גייט נישט אן פאשיזם און אן אנטיסעמיטיזם.

זיינען מיר טאקע די לעצטע צייט עדות פון א פארשטארקטער אנטיסעמיטישער קאמפאניע אין פראנקרייך. צו לאנג וואלט געווען אויסצורעכענען דעם צעטל פון די אנטיסעמיטישע פרווון און מאניפעסטאציעס. אמת, דערווייל רירט עס נאך נישט אן די ברייטע יידישע מאסע, אבער מיר ווייסן שוין פון דער פארגאנגענהייט, ווי עס פאנגט זיך אן און ווי עס ענדיקט זיך, אז מיר זאלן קענען בלייבן פאסיוו צו אזעלכע דערשיינונגען.

אונדזער פארבאנד האט דעריבער באוויזן דורכן ארגאניזירן דעם איינהייטס־מיטינג, אז ער איז א גרויסע קראפט אין יידישן לעבן און אז ער וועט נישט בלייבן פאסיוו צו דער אנטיסעמיטישער קאמפאניע, זייענדיק גרייט צו רעאגירן.

קאמף קעגן אנטיסעמיטיזם איז די אויפגאבע פון די קאמבאטאנטן, און מיר האבן רעכט צו מאביליזירן די יידישע מאסן, ווייל מיר האבן צו טייער באצאלט, אז אונדזער גורל און דער גורל פון יידישן ישוב זאלן אונדז זיין פרעמד.

מיטן ארגאניזירן דעם מיטינג האבן מיר נאכאמאל פעסטגעשטעלט אז מיר זיינען אין קאמף נישט אליין. פונקט ווי אונטער דער אקופאציע האבן מיר געהאט מיט זיך דאס פראנצויזישע פאלק. דאס האט אונדז פארזיכערט מארעל, דער גענ. סעקרעטאר פון „אופאק", וועלכער ציילט דריי מיליאן פראנצויזישע קאמבאטאנטן, פריינט אנזשעל, גענ. סעקרעטאר פון די געוועזענע קריגס־געפאנגענע, ווי אויך די גרויסע באוועגונג פון די שלום־קעמפער, וועמען מיר האבן, דורך א דעלעגאציע, איבערגעשיקט אונדזער רעזאלוציע, אנגענומען אויף דעם מיטינג.

דערמוטיקט דורך דער סאלידאריטעט פון די ברייטסטע פראנצויזישע און יידישע מאסן, וועט אונדזער פארבאנד שטיין אויף דער וואך צו פארטיידיקן די אינטערעסן פון די געוועזענע יידישע פריוויליקע און קאמבאטאנטן, פארטיידיקן דעם כבוד פון יידן קעגן אנטיסעמיטיזם.

די אנוועזנהייט פון די יידישע קאמבאטאנטן אויפן מיטינג, דער טאן פון די רעדעס. די פארזיכערונגען פון די פראנצויזישע און יידישע ארגאניזאציעס באוויזן, אז די איינהייט אויף דער פלאטפארם פון קאמף קעגן אנטיסעמיטיזם און די געפארן פון מלחמה איז מעגלעך.

אלע רעדנער אויפן מיטינג האבן פארענדיקט זייערע רעדעס מיט א רוף צו איינהייט. וואס איז אזוי דרינגנד אין איצטיקן ערנסטן מאמענט.

די דאזיקע רופן זיינען געגאנגען גלייך צום הארץ פון דעם אנוועזנדיקן עולם און איז יעדעס מאל אויפגענומען געווארן מיט שטורמישע אפלאדיסמענטן, טראץ דער פארשידנארטיקייט פון די אנשויאונגען און פאליטישע איבערצייגונגען.

קאמף קעגן אנטיסעמיטיזם און פאר שלום, איז דער געבאט פון דער שעה, דעריבער וועט אין דעם דאזיקן קאמף צושטאנדקומען די ברייטסטע איינקייט, איידער עס ווערט צו שפעט.

מ. שוסטער.

דער מיטינג

הונדערטער יידישע פריוויליקע און קאמבאטאנטן, פרויען פון געפאלענע, האבן זיך דאנערשטיק, דעם 19־טן אקטאבער, פארזאמלט אויף דעם גרויסן איינהייטס־מיטינג אין זאל „אנטרעפא", גערופן דורך אונדזער פארבאנד. די גרויסע צאל פון אונדזערע מיטגלידער און פריינט זיינען געקומען פראטעסטירן און אלארמירן קעגן די אלץ מער וואקסנדיקע געפארן פון אנטיסעמיטיזם, קעגן דער באפרייאונג פון די יידן־מערדער און קעגן דער ווידער־אויפשטעלונג פון א נייער רעוואנש־ארמיי פון א נישט־דענאציפיצירטן דייטשלאנד, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר א דראאונג פארן שלום און גאר באזונדער פארן קיום פון אונדזער פאלק.

אין פרעזידיום האבן פארנומען פלאץ, אויסער די רעדנער און איינגעלאדענע פארשטייער פון ארגאניזאציעס, די מיטגלידער פון ביורא — קעניג און ליפסקי, וויצע־פרעזידענט באלעק פשעדבארסקי, אפעל, לאמסקי, פאנס, פיינזילבער, שוסטער, פרוי פעפער, פאלינאווער, בעלער, פישל וולפמאן, הערשקאוויטש, ראש און זייערנצווייג.

ארפוס, פרעזידענט פון אונדזער פארבאנד עפנט דעם מיטינג, דאנ־

(המשך זייט 2)

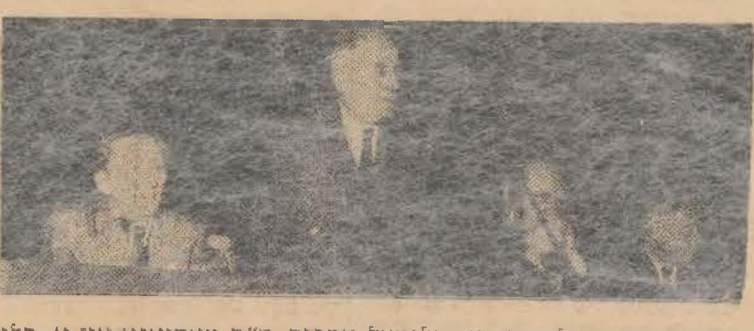

פון רעכטס אויף לינקס: א. בלומעל, ארפוס, ד"ר מאדיאנא און א. בלום

א דאנק דער איינהייט
איז אונזער פארבאנד אויסגעוואקסן
צו א וויכטיקן פאקטאר
אין יידישן לעבן אין פראנקרייך

דאנערשטיק, דעם 7־טן נאוועמבער, אין האטעל „מאדערן", קומט פאר אונדזער יערלעכע אלגעמיינע פארזאמלונג. עס וועט אפגעגעבן ווערן א באריכט וועגן דער טעטיקייט פונעם פארבאנד פארן פארגאנגענעם יאר און איר וועט, טייערע חברים, קענען זיך ארויסזאגן וועגן דער אקטיוויטעט פון דער אפטרעטנדיקער פארוואלטונג. איר וועט אנטייל נעמען אין דער דיסקוסיע, כדי אויסצודריקן אייער מיינונג וועגן אלע איניציאטיוון, וואס די ארגאניזאציע האט אין משך פון יאר אונטערגענומען, וועגן די גוטע, פונקט ווי וועגן די שלעכטע, ווי אויך וועגן דעם, וואס וואלט געקענט געטאן ווערן און עס איז נישט געמאכט געווארן. זיכער, וועט אייער קריטיק זיין א קאנסטרוקטיווע און וועט דערמעגלעכן דער נייער פארוואלטונג אויסצובעסערן די בלוויזן און פירן דעם פארבאנד צו ווייטערדיקער אנטוויקלונג און ווייטערדיקע דערפאלגן.

דאס וואס עס איז היינט נויטיק אונטערצושטרייכן ביי דער געלעגנהייט, ווען מיר קומען נאכאמאל פאר אייך, מיט א סך־הכל פון א יאר ארבעט, איז, אז דאס פארגאנגענע יאר האט נאך מער באוויזן, אז דער פארבאנד פון די יידישע פראנט־קעמפער איז אויסגעוואקסן צו א גאר וויכטיקן פאקטאר אין היגן געזעלשאפטלעכן לעבן. עס איז איצט שוין באמת זיך שווער פארצושטעלן וואס פאר אן אונטערנעמונג, מאניפעסטאציע, איניציאטיוו עס זאל נישט זיין, לטובת דעם יידישן פראנקרייך, אן דעם אז די קאמבאטאנטן זאלן נישט זיין, אויף א דירעקטן אדער אומדירעקטן אופן, באטייליקט. דאס האט איר אליין, חברים, געקענט פעסטשטעלן יעדן טאג, ביי יעדער געלעגנהייט.

אונדזער פארבאנד האט זיך דערוואָרבן די דאזיקע פאפולאריטעט און אנזען דערפאר, ווייל ער האט זיך נישט באגנוגנט בלויז מיט דער פארטיידיקונג פון די טאגטעגלעכע אינטערעסן פון זיינע מיטגלידער, כאטש דאס איז שטענדיק געווען זיין הויפט־זארג, נאר האט אויך גענומען שטעלונג צו אלגעמיינע פראבלעמען, ווי קאמף פאר שלום, קאמף קעגן אנטיסעמיטיזם און קסענאפאביע, טעטיקייט אויפן סאציאלן געביט, סאלידאריטעט־אקציעס לטובת דעם ישוב אין ישראל א. א. וו.. האלטנדיק, אז ער האט אזוי ארום געדינט די אינטערעסן פון זיינע מיטגלידער און פון ישוב בכלל.

אלע דערגרייכונגען, וואס אונדזער פארבאנד האט געקענט פארצייכענען אין דער פארהעלטניסמעסיק קורצער צייט פון זיין עקזיסטענץ, איז א רעזולטאט, אין א גרויסער מאס פון די געפילן פון אחריות און פון איינהייט, וואס באפליגלען די גרופע מענטשן, וועמען די מיטגלידער האבן אנפארטרויט דעם רודער זינט דער אנטשטייאונג פון דער ארגאניזאציע.

אדורכגעדרונגען מיט דער דאזיקער אחריות האבן די פאראנטווארטלעכע, אין די שווערסטע מאמענטן, ווען עס האבן געדראט שפאלטונג און פאנאנדערפאלונג פון פארבאנד, שטענדיק געזוכט אן אויסוועג און אלע מיטלען, וואס קענען פאראייניקן.

און היינט, אין אנבליק פון נייע גרויסע געפארן, וואס לויערן איבער דער מענטשהייט, ווען אין דער לופט הענגט א נייע מלחמה, ווען מען גרייט זיך ווידער צו געבן דאס געווער אין די הענט פון די מערדער פון אונדזער פאלק, די נאציישע הענקער, אין אזא מאמענט איז נויטיק, אז מיר זאלן נאך ענגער שליסן אונדזערע רייען, כדי דער קאמף אונדזערער זאל זיין א ווירקזאמער. דער פארבאנד וועט אזוי ארום ווייטער פארזעצן צו דינען די אינטערעסן פון יידישן ישוב, בלייבנדיק טריי דער צוואה פון אלע געפאלענע אין קאמף פאר דער פרייהייט.

איזי בלום

בריוו פון פארבאנד צו „אונזער ווארט"

מיר ברענגען דא ווייטער דעם אינהאלט פון בריוו, וואס אונדזער פארבאנד האט איבערגעשיקט דער רעדאקציע פון „אונזער ווארט".

חשובע רעדאקציע,

די פארוואלטונג פון אונזער פארבאנד האט באאויפטראגט די דעלעגאציע, וועלכע האט זיך צו אייך געוואנדן מיט איניקע וואכן צוריק, אין נאמען פון דער ארגאניזאציע, אייך איבערצושיקן פאלגנדיקע דערקלערונג:

זינט לאנגע חדשים זאגט זיך אפ „אונזער ווארט", סיסטעמאטיש, צו דרוקן די מעלדונגען און קאמוניקאטן פון פארבאנד פון די יידישע פראנט־קעמפער. די דאזיקע קאמוניקאטן אנטהאלטן א ריין ארגאניזאציאנעלן און געזעלשאפטלעכן אינהאלט און טראגן נישט קיין שום פאליטיש־איינזייטיקן כראקטער, וועלכע זאלן קענען שטערן די אדער יענע צייטונג זיי צו פארעפנטלעכן.

עס איז נויטיק דערביי אונטערצושטרייכן, אז אונדזער ארגאניזאציע איז אן איינהייטלעכע, אין וועמענס אנפירונג עס ארבעטן צוזאמען מיט מענטשן פון פארשידענע ריכטונגען און איבערצייגונגען.

בלויז א פאר ביישפילן, צווישן א סך אנדערע, וועלן אילוסטרירן די נישט פארשטענדלעכע, כדי נישט צו זאגן די פיינטלעכע, באציאונג פון „אונזער ווארט" צו אונדזער פארבאנד:

א) אין חודש מאי, אין צוזאמענהאנג מיט דער פייערונג פון צוויי יאר עקזיסטענץ פון דער יידישער מדינה, האט אונדזער פארבאנד געשיקט א באגריסונג־טעלעגראמע צו דער ישראל־רעגירונג. „אונזער ווארט" האט זיך אנטזאגט צו פארעפנטלעכן די דאזיקע אינפארמאציע.

ב) דעם 4־טן יוני האט אונדזער פארבאנד, אין צוזאמענהאנג מיטן צען־יאריקן יארצייט פון אלע געפאלענע אויף די פראנטן פון 1940, איינגעארדנט א גרויסע יזכור־מאניפעסטאציע, ביים מאנומענט פון באניע, מיט דער באטייליקונג פון די גרעסטע יידישע און פראנצויזישע ארגאניזאציעס אין לאנד. אויך וועגן דעם האט „אונזער ווארט" נישט געהאלטן פאר נויטיק צו שרייבן.

ג) אין צוזאמענהאנג מיט דער פארשטארקטער אנטיסעמיטישער פראפאגאנדע, האט דער פארבאנד גענומען די איניציאטיוו צו רופן א פראטעסט־מיטינג מיטן אנטייל פון באקאנטע געזעלשאפטלעכע טוער, ווי ד"ר מאדיאנא, פרעזידענט פון „סריף", אדוו. אנדרעי בלומעל, פרעזידענט פון „מרא"פ", אלבער מארעל, גענ.־סעקרעטאר פון „אופאק" און אנד.; א מיטינג, וואס איז פאר־

(המשך זייט 2)

N° 5 (25) Novembre - Decembre 1956 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

אויפרוף

צו אלע פריינט פון ישראל!

צו דער יידישער באַפעלקערונג פון פראַנקרייך!

15 ביז 20 טויזנט נפשות, מע-נער, פרויען און קינדער קומען יעדן חודש קיין ישראל.

די דאָזיקע עולים פון תימן, אי-ראַק, איראַן, טריפּאָליטאַניע, צפון-אַפריקע און אַפילו די פון רומעניע זיינען כמעט נאַקעט און באָרועס און ווערן פון טאָג צו טאָג א שווע-רערער לאַסט פאַר אונדזער יונגער מדינה.

לאַנגע חדשים גייען אַוועק ביז דער ניי-געקומענער עולה אָרדנט זיך איין. אין דער צווישנצייט מוז מען אים באַזאָרגן מיט אַלץ: מלבושים, דערנערונג, דירה א. אַ. וו.

אַלע שוועריקייטן זיינען ליב דעם עולה, וואָס קומט צוריק אויף דער ערד פון זיינע אָבות. דער לעצטער ווינטער איז אָבער געווען זייער א שווערער; לעבנדיק אין געצעלטן האָבן די ניי-געקומענע געמוזט אויסשטיין קעלט, ווינטן און שניי.

דער ישוב האָט געטאָן אַלץ, וואָס איז מעגלעך, כדי צו באַקעמפן די דאָזיקע שוועריקייטן. די ווינטער-זאַמלונג פון מלבושים, וואָס איז פּראָקלאַמירט געוואָרן, האָט אין משך פון דריי וואָכן באַ-זאָרגט מיט בגדים 40.000 נפשות.

הייאָר אָבער דערלויבט נישט דער ראַציאָנירונג-סיסטעם איבער-צוחזרן די זעלבע אָנשטרענגונג און דער ישוב מוז זיך ווענדן צו זיינע ברידער אין אייראָפּע.

„די ווינטער-זאַמלונג פון מל-בושים לטובת די עולים אין יש-ראל ווערט פּראָקלאַמירט אונטער דער השגחה פון דער יידישער אַגענץ. די דאָזיקע סאָציאַלע קאַמ-פּאַניע, וואָס טראָגט גלייכצייטיק א יידישן און הומאַניטאַרן כאַראַק-טער, איז אומאָפּהענגיק פון „פאַר-אייניקטן יידישן אַפּעל".

„מלבושים פאַר אונדזע-רע עמיגראַנטן!" דאַרף ווערן די לאָזונג פון דער יידישער וועלט אין משך פון דעם חודש דעצעמ-בער.

יעדע יידישע משפחה, יעדער פאַבריקאַנט און סוחר דאַרף צו-גרייטן זיין ביישטייער: מלבושים, וועש, שיך, זאָקן א. אַ. וו... פאַר קינדער און דערוואַקסענע. די זאַמ-לער וועלן קומען אין יעדער יידי-שטע שטוב!

עהרן־קאָמיטעט:
ה' לעאָ מויס — פּרעזידענט
מאַדאַם עדי דע ראָטשילד
ד"ר בענוועניסט
ה' עדמאָן פלעג
ה' מאַרק יאַרבלום
רב הכולל קאַפּלאַן
ה' מאַריס מאַיאַרקיס
ה' ראָבערט וויל
רב הכולל שוואַרץ.

*

מיר האַלטן פאַר אונדזער הייליקן חוב זיך אָנצושליסן אין דעם אויבנדערמאָנטן אויפרוף.

מיר זיינען זיכער, אַז אונדזער באַשלוס פאָדערט נישט קיין קאָ-מענטאַרן, און אַז אַלע אונדזערע חברים וועלן אים באַגריסן און מיטן גאַנצן האַרץ זיך אַריינוואַרפן אין דער אַקציע.

מיר רופן אַלע אונדזערע חברים פון די סעקציעס פון פּאַריז און פּראָווינץ באַלד צו אָרגאַניזירן א זאַמל-אַקציע פון מלבושים, וועש, שיך, זאָקן א. אַ. וו.

אונדזער סעקרעטאַריאַט וועט זיך אין די נאָענטסטע טעג שטעלן אין קאָנטאַקט מיט אונדזערע סעקציעס וועגן אופן פון זאַמלען און צענטראַ-ליזירן די געזאַמלטע זאַכן.

י. אַרפּוס

ברוך צו „אונזער וואָרט"

(סוף פון זייט 1)

געקומען אין גייסט פון איינהייט און פון פעסטן ווילן זיך קעגנצו-שטעלן די געפאַרן פון אַנטיסעמי-טיזם, ד. ה. אין די אינטערעסן פון גאַנצן יידישן ישוב.

טראָץ דער אינטערווענץ פון אונ-דזער דעלעגאַציע און טראָץ די צו-זאָגן פון אייער רעדאַקציע, האָט אויך דאָס מאָל „אונזער וואָרט" נישט געפונען פאַר נויטיק צו שרייבן, אַפילו איין וואָרט, כדי באַקאַנט צו מאַכן דעם מיטינג צווישן אירע לייענער. דאַקעגן, האָט די צייטונג מיט קנאַפּע צוויי וואָכן שפּעטער, געווידמעט דעם מיטינג א נאָטיץ, אין וועלכער זי פאַלט אָן און לאַכט אָפּ פון די אָרגאַניזאַטאָרן און רעדנער פון אָוונט.

אונדזער פאַרבאַנד האָט אַנגע-וואָנדן אַלע מיטלען, דורך אינטער-ווענצן און דעלעגאַציעס, כדי „אונ-זער וואָרט" זאָל ענדערן איר שטע-לונג צו אַזאַ גרויסער און וויכטיקער אָרגאַניזאַציע. לײדער זיינען די באַמיאונגען געבליבן פרוכטלאָז.

נעמענדיק אין באַטראַכט, אַז צווישן אונדזערע מיטגלידער געפי-נען זיך אויך לייענער פון „אונזער וואָרט", פאַר וועלכע עס קען זיין אומפאַרשטענדלעך דער פאַקט, וואָס זיי געפינען נישט אויף די שפּאַלטן פון „אונזער וואָרט" קיין שום אָפּ-שפּיגלונג פון אונדזער טעטיקייט און וועלכע קענען אויך, על פי טעות, גלויבן, אַז אונדזער פאַרבאַנד מיידט אויס א טייל פון דער יידישער פּרע-סע, און בכדי אונדזערע מיטגלי-דער און די יידישע עפנטלעכקייט, זאָלן וויסן, אַז מיר האָבן זיך תמיד באַמיט, און אַז מיר באַמיען זיך ווײ-טער, אַלס איינהייטלעכע און אָפּאַ-לויטישע אָרגאַניזאַציע צו שטיין אין פריינטלעכע באַציאונגען מיט אַלע יידישע אָרגאַניזאַציעס, ווי אויך מיט דער גאַנצער ייד. פּרעסע, געפינען מיר פאַר נויטיק אייך איבערצושיקן די דאָזיקע דערקלערונג און זי צו פאַרעפנטלעכן אין אונדזער צייטונג.

עס איז קלאָר, אַז די גאַנצע אחריות פאַר דער שטעלונג פון „אונזער וואָרט" פאַלט אויסשליסלעך אויף אירע פאַראַנטוואָרטלעכע און א ווײ-טערדיקע אָנהאַלטונג פון די דאָזיקע באַציאונגען לגבי אונדזער אָרגאַני-זאַציע וועט אונדז צווינגען צו ציען די נויטיקע קאָנסעקווענצן.

מיר ווילן אָבער גלויבן און האָפן, אַז אייער איצטיקע שטעלונג לגבי אונדזער פאַרבאַנד, וועלכע איז נישט באַגרינדעט, וועט זיך ענדערן, מיר האַלטן, אַז דאָס איז נויטיק פאַר די געמיינזאַמע אינטערעסן סיי פון אונדזער אָרגאַניזאַציע, סיי פון אייער צייטונג.

מיט דרך ארץ

וו. ליפּסקי, וויצע-פּרעז.
ש. אַפּעל, ביוראָ-מיטגליד.
פיינזילבער, ביוראָ-מיטגל.

מיטינג קעגן אנטיסעמיטיזם

(פאָרזעצונג פון זייט 1)

קענדיק צוערשט דער גרויסער פּאַ-סע, וואָס איז געקומען צאָלרייך אויפן אַפּעל פון אונדזער פאַרבאַנד אויסצודריקן דעם צאָרן קעגן דער-קרימינעלער קאַמפּאַניע, פון אַנטי-סעמיטיזם און קסענאָפאָביע, וועל-כע צילן צו פאַרטמען און פאַרפּעסטן די לופט פון דעם שיינעם פראַנצוי-זישן לאַנד, אין וועלכן מיר לעבן, און כדי אויך צו באַטראַכטן מיט אונדז צוזאַמען די מיטלען א סוף צו מאַכן צו זייער אַקטיוויטעט.

ער דערמאָנט די סקאַנדאַליעזע באַפרייאונג פון קריגס-פאַרברע-כער, דערונטער די פאַשיסטן און אַנטיסעמיטן קסאַוויע-וואַלאַ, אַנרי בעראָ, סעלין א"אַ.

ס'איז נישט צום ערשטן מאָל — זאָגט דער רעדנער — אַז אונדזער אָרגאַניזאַציע נעמט אונטער אַזעל-כע איניציאַטיוון. נאָך מיט 3 יאָר צוריק האָבן מיר, אויף דעם פּראָ-טעסט-מיטינג, פון 29-טן דעצעמ-בער 1947, פּראָטעסטירט קעגן דעם סקאַנדאַל פון דער מילדער שטראָף קעגן קסאַוויע-וואַלאַ. מיר האָבן שוין דעמאָלט געזאָגט, אַז מיר רעכ-נען, אַז די שולדיקע וועלן אויפנע-מען זייער באַפרייאונג נישט ווי א מחילה, נאָר ווי אַן אָנערקענונג פאַר זייערע פאַרברעכנס. צו אונדזער באַדויערן, האָבן מיר געהאַט רעכט, און זינט דעמאָלט האָט דאָס אונדז באַוויזן שוין מערערע מאָל צו נע-מען שטעלונג קעגן דער אַנטיסע-מיטישער קאַמפּאַניע אין פראַנק-רייך".

„אין דער אַקציע קענען מיר מיט צופרידנקייט פעסטשטעלן, — זעצט פאָר אַרפּוס, — אַז מיר זיינען נישט אַליין אין דעם דאָזיקן קאַמף. מיט אונדז איז די גרויסע מערהייט פון פראַנצויזישן פאָלק, פון אַלע סאָ-ציאַלע קלאַסן, פון פאַרשידענע ריכ-טונגען און אונטערשיד פון זייערע מיינונגס-פאַרשידנהייטן, וואָס באַ-שולדיקן צוזאַמען מיט אונדז די אַגי-טאַציע און אַנטיסעמיטישע פּראָפּאַ-גאַנדע, וועלכע איז אַזוי שעדלעך פאַר פראַנקרייך".

נאָכדעם ווי ער רעכנט אויס די אַלע פערזענלעכקייטן און פאַרשטיי-ער, וואָס געפינען זיך היינט אָוונט ביי אונדזער זייט, פאַרענדיקט אַר-פּוס מיט פאָלגנדיקע ווערטער:

„צוזאַמען מיטן אופּאַק, מיט די קריגס-געפאַנגענע, מיט אַלע דעמאָ-קראַטישע אָרגאַניזאַציעס, פראַנצוי-זישע און יידישע, וועלן מיר פאַר-טרייבן פון דעם לאַנד, וואָס האָט די ערשטע פּראָקלאַמירט די מענטשן- און בירגער-רעכט, דעם אַנטיסעמי-טיזם און קסענאָפאָביע, די שונאים פון פראַנקרייך און פון דער פריי-הייט" (שטאַרקע אַפּלאָדיסמענטן).

ד"ר מאַדיאַנאַ, פּרעזיד. פון „קריף", נאָך דעם ווי ער דאַנקט דער אָרגאַניזאַציע פאַר דער איינלאַדונג, ווייזט אָן אויף דער לאַגע פון יידן אין אַזעלכע פעאָדאַלע לענדער ווי איראַק, וווּ עס הערשט א שרעקלע-כער אַנטיסעמיטיזם, אָבער נישט בלויז אין איראַק, נאָר אויך אין אַנ-דערע לענדער, ווייזט אָן דער רעד-נער, באַמערקט זיך א פאַרשטאַרקונג פון אַנטי-יידישער פּראָפּאַגאַנדע. ער שטעלט זיך דאָ אָפּ אויף דער דראָ-ענדיקער געפאַר אויך אין פראַנק-רייך. „כ'וויל ניש אַריינגיין אין די סיבות, — רופט אויס ד"ר מאַדיאַ-נאַ, — נאָר עס איז א פאַקט, אַז די מערב-מלוכות נעמען ווידער די אי-ניציאַטיוו אויפצושטעלן די ווער-מאַכט מיט נאַצישע גענעראַלן אין דער שפּיץ".

„דער „קריף" — פאַרענדיקט דער רעדנער — איז נישט קיין אָר-גאַניזאַציע, נאָר א פאַראייניקונג פון אַלע געזעלשאַפטן און אָרגאַניזאַ-ציעס, און אויב דער קריף וועט פאַרמאָגן אין זיין שויס אַזעלכע די-נאַמישע אָרגאַניזאַציעס, ווי דער פאַרבאַנד פון די יידישע פרייוווי-ליקע און קאָמבאַטאַנטן, וועט ער ווערן א קראַפט און האָבן די וואָגי-קייט אויסגעהערט צו ווערן פון די הויכע אינסטאַנצן און רעגירונגס-קרייזן, אַזוי, אַז עס בלייבט מיר נישט איבער, ווי נאָכאַמאָל אונטער-צושטרייכן, אַז בלויז די איינהייט פון אַלע יידישע אָרגאַניזאַציעס איז דער הויפּט-באַדינג פון אונדזער דערפאָלג קעגן אַנטיסעמיטיזם".

איזי בלום, אונדזער גענעראַל-סעקרעטאַר, האַלט א גייסטרייכע און גוט דאָקומענטירטע רעדע. ער הויבט אָן, אָנווייזנדיק, אַז טראָץ אַלע פּראָפּאַגאַנדע-מיטלען, וואָס זיי-נען אָנגענומען געוואָרן בעת דער אָקופּאַציע און טראָץ דעם טעראָר, האָט דאָס פראַנצויזישע פאָלק אָפּ-געוואָרפן מיט עקל די אַנטיסעמי-טישע טעאָריעס און געענטפערט מיטן אויסבאַהאַלטן פון טויזנטער יידישע קינדער, ריזיקירנדיק דערמיט זייער לעבן.

ער ווייזט דאָ אָן, אַז איינע פון די סיבות פון פאַרעקשנטן קאַמף פון פראַנצויזישן פאָלק קעגן אָקופּאַנט איז זיין שנאה קעגן די העסלעכע היטלער-טעאָריעס פון ראַסיזם און אַנטיסעמיטיזם.

איזי בלום גיט דאָ איבער צענד-ליקער פאַלן וועגן דער כסדרדיקער באַפרייאונג פון אַנטיסעמיטן און כלערליי קאָלאַבאָראַטאָרן. וועגן דעם אַלץ מער אָפטע דערשיינען פון אַנטיסעמיטישע צייטונגען, בלעט-לעך, וואָס העצן צו מאָרד, וועגן די פּרוּוון צו ווייזן אַנטיסעמיטישע פילמען פון ערגסטן מין, וועגן אַטענ-טאַטן קעגן יידישע געשעפטן און ווייזט אָן, אַז דאָס אַלץ איז גע-וואָרן מעגלעך, ווייל עס ווערט צו-געגרייט א נייע מלחמה, ווייל די נאַצי-גענעראַלן, באַפרייט פון זייע-רע תפיסות, גרייטן צו די נייע ווער-מאַכט, ווייל מלחמה, אַנטיסעמי-טיזם קסענאָפאָביע זיינען צווישן זיך ענג פאַרבונדן.

נאָכדעם, ווי דער רעדנער שטרייכט אונטער די באַאומרואי-קונג, קעגנאיבער דער דאָזיקער לאַ-גע פון די יידישע קאָמבאַטאַנטן און בכלל פון יידישן ישוב, זעצט ער פאָר:

„אַדאַנק דער איינהייט פון אַלע פרייהייט-ליבנדיקע פעלקער איז די היטלערישע בעסטיע צעשמעט-טערט געוואָרן".

„אַדאַנק דער איינהייט פון אַלע פראַנצויזן איז דער אָקופּאַנט פאַר-טריבן געוואָרן".

און נאָכן דערמאָנען דעם בייטראַג צום זיג פון די יידישע קעמפער אין אַלע אַרמייען, פון די העלדישע אויפ-שטענדלער פון וואַרשעווער געטאָ, פון די קעמפער אין דער יידישער בריגאַדע און צום סוף די הגנה-העלדן, וואָס האָבן אויסגעקעמפט די אומאָפּהענגיקייט פון מדינת ישראל, ענדיקט איזי בלום, אונטער שטאַר-קע אַפּלאָדיסמענטן מיט פאָלגנדיקע ווערטער:

„לאָמיר זיך פאַראייניקן היינט, כל זמן עס איז נאָך נישט צו שפּעט, כדי ניש צו דערלאָזן די מלחמה, פאַשיזם און אַנטיסעמיטיזם, פּונקט ווי מיר זיינען געווען פאַראייניקט נעכטן, מיטן געווער אין האַנט, אין קאַמף קעגן היטלעריזם".

אַנושעל, גענ.-סעקרעטאַר פון די געוו. קריגס-געפאַנגענע, דער-קלערט, אַז די אַקציע, וואָס די יידי-שע קאָמבאַטאַנטן פירן, איז אויך די אַקציע פון די קריגס-געפאַנגענע, ווייל זיי זיינען טריי די אידעאַלן פון גערעכטיקייט, ברידערלעכקייט, וואָס זיינען אַנטשטאַנען אין קריג און אין געפאַנגענשאַפט.

„מיר דערמאָנען מיט ליבשאַפט,

פּ. אַנושעל

— זאָגט דער רעדנער — אונדזערע יידישע חברים, וואָס האָבן צוזאַמען מיט אונדז געקעמפט און געליטן. איר זייט אונדזערע פאַרבינדעטע, אין דער צייט, ווען די אַנטיסעמיטן זיינען שונאים פון פראַנקרייך. מיר זיינען ביי אייער זייט אין קאַמף קעגן דער אַנטיסעמיטישער פּעסט, וועלכע דאַרף אויף שטענדיק אויס-געוואָרצלט ווערן פון לאַנד" (אַפּלאָ-דיסמענטן).

אַנדרעי בלומעל, פּאָרזיצער פון מראַ"פּ, מאַכט א גלענצנדיקן אַרויסטריט. רעדנדיק וועגן אַנטי-סעמיטיזם, זאָגט ער: „פירנדיק דעם קאַמף קעגן אַנטיסעמיטיזם, דאַרפן מיר זיך נישט באַגנוגענען צו פירן דעם קאַמף בלויז קעגן די נישט-יידישע שונאים, נאָר אַז: „מען דאַרף אויך אויסקערן פאַר דער אייגענער טיר". און דאָ שטעלט זיך דער רעדנער אָפּ אויפן ייד רענע מייער, יוסטיץ-מיניסטער, וואָס האָט באַפרייט קסאַוויע-וואַלאַ, אַנרי בעראָ און אַנדערע.

„דער אַנטיסעמיטיזם — זעצט פאָר בלומעל, — איז געבונדן מיט רעאַקציע. אַנטיסעמיטיזם און אַנטי-קאָמוניזם זיינען ענג געבונדן צווישן זיך. מען קען נישט באַקעמפן דעם אַנטיסעמיטיזם, אויב מען קעמפט נישט קעגן רעאַקציע אונטער אַלע פאָרמען".

און דער פּרעזידענט פון מראַ"פּ פאַרענדיקט מיט א הייסן אַפּעל צו קעמפן קעגן קריג. מען קען נישט קעמפן קעגן אַנטיסעמיטיזם, אויב מען קעמפט נישט פאַר דעמאָקראַ-טיע און פאַר פאַרזיכערן דעם שלום". (שטאַרקע אַפּלאָדיסמענטן).

אַלבער מאַרעל, גענ.-סעקרע-טאַר פון „אופּאַק", דערקלערט:

„ביי אונדז אין דער קאָמבאַ-טאַנטן-פאַראייניקונג „אופּאַק" — הייבט אָן דער רעדנער — זיצן מענטשן פון די פאַרשידנסטע ריכ-טונגען. אין זייער אַלעמענס נאָמען ברענג איך אייך דעם פייערלעכן צו-זאָג אַלין צו טאָן, אַז דער אַנטי-סעמיטיזם — די העסלעכסטע פאָרם פון פאַראומווירדיקן דעם מענטש-לעכן מין — זאָל באַקעמפט און אויסגעראָטן ווערן.

„מיר ווייסן דעם גרויסן אַנטייל פון די יידן, געבוירענע אין פראַנק-רייך און איינגעוואַנדערטע, פאַר דער פאַרטיידיקונג פון פראַנקרייך. מיר פאַרזיכערן אייך, אַז מיר וועלן געמיינזאַם פאָרזעצן דעם קאַמף פאַר דער רעכט פון מענטש און אַז ביזן לעצטן אָטעם וועלן מיר קעמפן פאַרן שלום". (שטאַרקע אַפּל.).

נאָך א קורצן שלוס-וואָרט פון פאָרזיצער י. אַרפּוס און נאָכן אָפּ-שטימען אַן אַנטשפּרעכנדיקע רעזאָ-לוציע, ווערט פאַרענדיקט דער איינ-דרוקספולער איינהייט-מיטינג פון די יידישע געוו. קאָמבאַטאַנטן.

קומט אַלע אויף דער יערלעכער

אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג

וואָס קומט פאָר דאָנערשטיק, דעם 7־טן דעצעמבער, 8.30 אָוונט, אין זאַל פון האָטעל „מאָדערן"
(פּלאַס דע לאַ רעפּובליק)

אויף דער טאָג-אָרדענונג:

1. טעטיקייט-באַריכט;
2. קאַסע-באַריכט;
3. 3-טער נאַציאָנאַלער קאָנגרעס פון „אוזשעווע";
4. וואַלן פון א נייעם צענטראַל-קאָמיטעט.

אַלע מיטגלידער דאַרפן מיטברענגען זייערע מיטגליד-קאַרטן, כדי צו קענען אַריינגיין אויף דער פאַרזאַמלונג.

א קאַבאַרעט
ביי געדעקטע טישן מיט
א ציגיינער-אָרקעסטער
אויפן נאַכט - באַל
אין סאַלע ד'אָרסעי
רעזערווירט שוין היינט אייערע פּלעצער.

No 5 (25) Novembre décembre 1950 (2)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

יידישע גבורה דער געשיכטע

„תמות נפשי עם פלישתים"

פראנט-זכרונות
פון דיאדיא גלישא
אינזש. מ. גיקרעגמאן

אין אנהייב הארבסט 1942 האט מען געבראכט אין גרויסן טארטאק, וועלכער האט זיך געפונען נעבן שטעטל וועלעדניק, 220 יידן און 130 ציגיינער. אין 4 חדשים ארום איז שוין געבליבן ביי דער ארבעט בלויז 40 יידן. אלע ציגיינער זיינען באלד אין אנהייב דערשאסן געווארן פאר א פרווו צו דערמארדן איינעם פון די אוקראינישע פאליציאנטן און פון די 180 יידן זיינען א טייל געשטארבן פון דער שלעכטער דערנערונג און שווערער ארבעט. די איבעריקע זיינען דערשאסן געווארן דורך דעם אויפזעער איבער דער ארבעט, דעם דייטשן מערדער פרידריך קריפעל.

די יידן האבן געארבעט ביינאכט, פון 8 אוונט ביז 8 אזייגער אינדערפרי און בייטאג האבן געארבעט א-רעסטירטע פאר פארשידענע קליינע פארברעכנס: פויערים פון ד ארומיקע דערפער. וועגן די ליידן פון די דאזיקע יידן האבן מיר זיך דערוווסט דורך אונדזער פארבינדעטע מיט דעם נאמען גאליא. דאס איז געווען א יונגע אוקראינערין, וועלכער האט געארבעט אין דער קיך פאר די פאליציאנטן, וואס האבן באוואכט דעם טארטאק.

מיר האבן זייער געוואלט באפרייען די דאזיקע יידן. דאס איז אבער געווען נישט לייכט, ווייל מיר זיינען נאך דעמאלט נישט געווען גענוג שטארק באוואפנט אויף צו מאכן אן איבערפאל אויף דעם טארטאק, וועלכער איז געווען ארומגעצוימט מיט א געדיכטן הויכן פלויט פון שטעכיקן דראט. אויסער דעם האבן מיר זיך געמוזט רעכענען, דערמיט, אז א פאר קילאמעטער פון טארטאק האט זיך געפונען דאס שטעטל וועלעדניק מיט דעם שטארקן דייטשן גארניזאן, וועלכער קען אין אייניקע צענדליק מינוטן קומען צוהילף די באפאלענע.

דאך ווען גאליא האט אונדז מיטגעטיילט, אז אין א פאר וואכן ארום קלייבט מען זיך ליקווידירן די יידן און אויף זייער ארט ברענגען א גרופע רוסישע קריגסגעפאנגענע, האבן מיר באשלאסן, אז פאר יעדן פרייז מוזן מיר די יידן באפרייען.

גאליא האט אונדז אראנזשירט א צוזאמענטרעף מיט דעם בריגאדיר פון די יידן, א יונגן בחור פון שטעטל פאלאנע מיט דעם נאמען נפתלי.

אונטער דעם אויסרייד, אז זי דארף האבן א יידן, וועלכער זאל איר מיטהעלפן ברענגען פראדוקטן פון וועלעדניקער קאאפעראטיוו, איז איר געלונגען אויסצופועלן ביי אויפזעער פון טארטאק א דערלויבעניש מיטצונעמען מיט זיך דעם בריגאדיר נפתלי. אויף א באשטימטן ארט, אויף דעם צוזאמענטרעף מיט די פארטיזאנער איז ארומגערעדט געווארן די איינצלהייטן פון פלאן, ווי אזוי צו באפרייען די 40 יידן.

עס איז געווארן באשלאסן, אז ביינאכט, וועלן מיר צוקומען צום טארטאק און בשעת דעם איבערייס פון ארבעט, ד"ה צווישן 13 אזייגער און איינס, וועלן מיר „אראפנעמען" די צוויי פאליציאנטן, וואס באוואכן דעם טויער דורך וועלכן מען פירט אריין אויף וואגאניעטקעס די קלעצער און דורך דעם טויער וועלן די יידן אנטלויפן.

ווען נפתלי האט איבערגעגעבן די אומגליקלעכע יידן וועגן דעם, אז יידישע פארטיזאנער קלייבן זיך זיי צו באפרייען, איז זייער פרייד געווען גרויס. בלויז שמואל דער גלעזער, אן עלטערער ייד פון שטעטל באראנוווקע, האט קאטעגאריש דערקלערט, אז ער וועט פון דאנען נישט אוועקגיין. דער דאזיקער ייד, וועמענס גאנצע משפחה די דייטשן האבן דערמארדעט, איז געבראכט געווארן אין לאגער צוזאמען מיט זיין איינציקן 16-יעריקן זון. ערשט פריער מיט 2 וואכן, ווען ער האט צוזאמען מיט זיין בחור געלאדעוועט א שווערן קלאץ אויף א וואגאניעטקע, האט זי זיך אראפגעגליטשט און צעבראכן דעם זון דעם רעכטן פוס. דער אויפזעער פרידריך קריפעל, וועלכער איז דערביי געווען, האט ארויסגעכאפט דעם פיסטאלעט און מיט איין שאס אין קאפ דערהרגעט דעם אומגליקלעכן בחור.

שמואל איז פון דעם מאמענט אריינגעפאלן אין א מעלאנכאליע. ער האט צו קיינעם נישט גערעדט, בלויז ווען ער פלעגט זיך טרעפן מיט פרידריכן, האט ער צווישן די ציין א זאג געטאן: „דו וועסט פאר מיין יינגל טייער באצאלן". ווען נפתלי האט אים געבעטן, ער זאל מיט זיי מיטגיין, האט ער מיט א טרויער אין שטים געענטפערט: „מיר בינדט שוין גארנישט מיט דער וועלט, איר גייט און גאט זאל אייך העלפן און איך וועל בלייבן דא צוזאמען מיט מיין טייער יינגל".

*

פאר האלבער נאכט זיינען מיר שוין געווען נעבן טארטאק און איינגראבנדיק זיך אין דעם טיפן שניי, נישט ווייט פון טויער, האבן מיר געווארט אויף דעם סיגנאל, וועלכער טיילט מיט וועגן איבערייס פון דער ארבעט. א שארפער מזרח-ווינט האט געבלאזן און אויפהער, א געדיכטער שניי איז געפאלן פון דעם שווארצן הימל און פארדעקט די שיין פון די רעפלעקטארן, וואס האבן באלויכטן די טעריטאריע פון טארטאק. אנגעטועטע אין גרויסע פעלצן זיינען געשטאנען אין ביידע זייטן פון אפענעם טויער, צוויי פאליציאנטן און מיט דורכדרינגלעכע בליקן באגלייט די גרופעס יידן, וועלכע האבן געלאדעוועט די שווערע קלעצער און זיי אפגעפירט צום טארטאק.

פונקט צוועלף אזייגער האט זיך דערהערט דאס הילכיקע קלינגען פון א גרויסן גלאק, וועלכער האט מיטגעטיילט וועגן איבערייס פון דער ארבעט אויף איין שעה און איינצייטיק זיינען צום טויער צוגעקומען צוויי פאליציאנטן, פארנומען דעם פאסטן און די פאריקע צוויי זיינען אוועקגעגאנגען צו דער קאזארמע, וועלכע האט זיך געפונען א פאר צענדליק מעטער פון טויער.

מיר האבן גענומען מיט זיך צוויי „בעזשומקעס", דאס זיינען ביקסן, צו וועלכע עס איז געווען צוגעמאנטירט אזעלכע אומארטיזאטארס, וואס האבן איינגעשלונגען דעם קלאנג פון שאס.

מיט צוויי געלונגענע שאסן האבן מיר אוועקגעלייגט די צוויי פאליציאנטן, וואס האבן באוואכט דעם טויער און אין א פאר מינוט זיינען שוין אויף זייער פלאץ געשטאנען צוויי פארטיזאנער, אנגעטועטע אין די פעלצן פון די געהרגעטע פאליציאנטן. עס איז אריבער שוין 20 מינוט און פון דער געביידע פון טארטאק האט זיך נאך אלץ דערטראגן צו אונדז דאס קלאפן פון די מאשינען און דאס קלינגענדיקע וויזגען פון זעגן.

„די ערשטע 4 יידן, וועלכע זיינען צוגעקומען צום טויער, שטופנדיק א ליידיקע וואגאניעטקע, האבן אונדז מיטגעטיילט איין פארצווייפלונג, אז פרידריך האט אלס שטראף דערפאר, וואס די יידן האבן נישט אויסגעארבעט די נארמע, צוגענומען ביי זיי די שעה רו. אזוי, אז בלויז די 24 יידן, וואס ארבעטן ביי די וואגאניעטקעס, וועלן קענען זיך באפרייען, די איבעריקע 16 יידן, וואס באדינען די זעגן, וועלן נישט קענען זיך ארויסבאקומען פון דער געביידע.

מיר האבן אין קיין פאל נישט געוואלט איבערלאזן די דאזיקע 16 יידן און האבן באשלאסן, אז איינער פון מיינע פארטיזאנער וועט זיך אריינבאקומען אינעווייניק, צוזאמען מיט נאך 3 יידן, וואס שטופן די וואגאניעטקע און ווארפן א גראנאט אויף דעם דייטש און בשעת דער בהלה וועלן די יידן אנטלויפן.

מיר האבן ארויפגעלייגט א קלאץ אויף א וואגאניעטקע און איינער פון מיינע פארטיזאנער מיט נאך 3 יידן האבן אים אוועקגעפירט צום טארטאק. ווען זיי האבן זיך דערנענטערט צום טויער, האבן זיי דערזען ווי עטלעכע יידן זיינען ארויסגעגאנגען פון טארטאק און באהאלטנדיק זיך אונטער די גרויסע שטאסן מיט ברעטער, געלאפן צום ארויסגאנג. באלד האבן זיך באוויזן נאך עטלעכע יידן און אין א פאר מינוטן ארום זיינען אלע יידן שוין געווען נעבן אונדז. בלויז שמואל דער גלעזער האט געפעלט.

אין א פאר שעה ארום זיינען שוין די באפרייטע 39 יידן געווען אין אונדזער לאגער. אויפן וועג האבן זיי אונדז דערציילט פאלגנדיקס: די 16 יידן, וואס האבן באדינט די מעכאניזמען, זיינען געווען אין פארצווייפלונג, ווען זיי האבן געזען ווי די יידן מיט די וואגאניעטקעס פארלאזן די געביידע פון טארטאק און זיי קענען דאס נישט טון. דערצו איז דער מערדער פרידריך די דאזיקע נאכט געווען באזונדער ברוטאל און פאר דער קלענסטער אומפינקטלעכקייט האט ער מערדערלעך געשלאגן מיט זיין גראבן שטעקן. בלויז שמואל דער גלעזער איז געווען רואיק און שטיל א זאג געטאן צו זיין שכן, מיט וועלכן ער האט צוזאמען באדינט א גרויסע צירקל-זעג: „באלד וועל איך אייך באפרייען". מיט די ווערטער האט ער אונטערגערוקט א גראבן קלאץ צו דער „צירקולאציע". ער האט דעם שיבער אנגעשטעלט נישט לויט דעם צייכן, נאר אביסל אין א זייט.

פרידריך האט דאס באמערקט און מיט א ווילדן אויסגעשריי: „איר יודישע שעדיקער" צוגעלאפן מיט דעם אויפגעהויבענעם שטעקן אין דער האנט צו דער „צירקוליארקע". אין איין אויגנבליק האט שמואל א כאפ געטאן דעם דייטש מיט ביידע הענט און מיט דעם אויסגעשריי: „תמות נפשי עם פלישתים!" צוזאמען מיט אים א פאל געטאן אויף דעם קלאץ אונטער די שארפע ציינער פון דער צירקל-זעג. עס האט זיך דערהערט א ווילדער אויסגעשריי פון דייטשן און אין איין סעקונדע זיינען שוין געלעגן אויף ביידע זייטן קלאץ די צעשניטענע אויף דער העלפט קערפערס פון העלדישן יידן און מערדערישן דייטש.

אונדזער טראדיציאנעלער יום־טוב

יעדעס מאל, ווען עס דערנענטערט זיך דאס ענדע יאר, ווייסן שוין די טויזנטער יידישע פראנט-קעמפער, זייערע פאמיליעס און פריינט, אז אונדזער פארבאנד גרייט פאר זיי צו אן אונטערנעמונג, ווו זיי וועלן זיך קענען טרעפן, זיך דערמאנען וועגן געוויסע מאמענטן פון דער טרויעריקער פארגאנגענהייט, ווו עס איז זיי אויסגעקומען צוזאמען צו „פארברענגען", און טאקע באמת פארברענגען אין א חברישער אטמאספער.

אונדזערע פינף פארגאנגענע בעלער זיינען שוין גענוג פאפולער, און אויב מיר שרייבן היינט א פאר ווערטער וועגן דעם 6-טן יערלעכן באל, איז עס נישט לשם פראפאגאנדע, ווייל דער דערפאלג איז פון פאראויס א פארזיכערטער, נאר פשוט לשם אינפארמאציע פאר אונדזערע מיטגלידער. דער באל קומט פאר אין א דאטע, וואס איז א באקוועמע פאר אלע: אין דער נאכט פון רעוועיאן, ד. ה. זונטיק, דעם 24-טן דעצעמבער.

די ארגאניזאטארן פון האיאריקן באל האבן אונטערגענומען אלע שריט, אז דער פראגראם זאל זיין נאך רייכער און פארשידנארטיקער ווי פריער, אז די ארקעסטערס זאלן זיין פון די בעסטע און נעמענדיק אין באטראכט, אז א גרעסערע צאל מענטשן וועלן פארברענגען ביי א טיש, צוליב דער רעוועיאן-נאכט, איז פארזיכערט פלאץ פון 500 מאן, אין גאר א גרויסן זאל פון פאלע ד'ארסעי.

עס איז אבער נויטיק, אז כדי די ארדענונג זאל זיין א מוסטערהאפטע, זאלן די טישלעך פון פריער באשטעלט ווערן.

עס וועט אויך איינגעארדנט ווערן א רייכער בופעט.

די טאמבאלא וועט באשטיין פון 2500 געווינסן, געשענקטע דורך אונדזערע מיטגלידער און פריינט.

די גרויסע מאסע, וואס וועט קומען פארברענגען אויפן באל פון די יידישע קאמבאטאנטן, וועט אין דער זעלבער צייט אויך דערפילן א סאלידאריטעט-אקט לגבי די נויטבאדערפטיקע, די קריגס-קרבנות, ווייל די גאנצע הכנסה איז באשטימט פאר דער סאציאלער טעטיקייט פון אונדזער פארבאנד.

אויף אונדזער יערלעכן באל וועלן אנוועזנד זיין פערזענלעכקייטן פון די קאמבאטאנטן-ארגאניזאציעס און פארשטייער פון אונדזערע סעקציעס אין דער פראווינץ.

י. לאמסקי

אכטונג, לאנס

דינסטיק, 5-טן דעצעמבער 8.30 אוו. אין קאפע „דאוויד"

אלגעמיינע פארזאמלונג

טראץ דעם וואס דער קאמיטעט פון אונדזער לאנסער סעקציע איז א לאנגע צייט נישט געווען אקטיוו, זיינען אייניקע חברים פון דער פארוואלטונג דאך געווען טעטיק און אנטיילגענומען אין אלע אונטערנעמונגען און מאניפעסטאציעס, וואס זיי-

פרעזידענט מענדעלעוויטש לייגט א קראנץ

נען אדורכגעפירט געווארן דורכן קאארדינירקאמיטעט פון די קאמבאטאנטן אין לאנס. אזוי, צום ביישפיל, האט א גרעסערע דעלעגאציע אנטייל גענומען אין דער דעפילאדע פון 1-טן נאוועמבער און אוועקגעלייגט א קראנץ אין נאמען פון די יידישע פראנט-קעמפער.

נאך א לאנגער פויזע האט זיך דער קאמיטעט פארזאמלט דעם 21-טן נאוועמבער און באשלאסן צוריק אויפצולעבן די טעטיקייט פון דער סעקציע, און צוליב דעם צוועק רופן אן אלגעמיינע פארזאמלונג פון אלע לאנסער חברים מיט זייערע פאמיליעס, וואס וועט פארקומען דינסטיק, דעם 5-טן דעצעמבער, אין קאפע „דאוויד".

אין אנבליק פון דער גאר ערנסטער לאגע, ווו עס דראען נייע געפארן פון מלחמה און אנטיסעמיטיזם איז נויטיק, אז די יידישע קאמבאטאנטן זאלן זיין געאייניקט און וואכזאם און צוזאמען מיט אלע פראנצויזישע קאמבאטאנטן קעמפן נישט נאר קעגן די אויבנדערמאנטע געפארן, נאר אויך פאר דער פארטיידיקונג פון די טאג-טעגלעכע אינטערעסן אונדזערע.

אויף דער אלגעמיינער פארזאמלונג וועט אנטיילנעמען א פארשטייער פון צענטראל-קאמיטעט פון פאריז

קומט אלע אויף דער פארזאמלונג דינסטיק אוונט און ברענגט מיט אייערע פריינט און באקאנטע.

פרעזידענט
מאקס מענדלעוויטש

די בעסטע שטאפן
און אלע צוראטן ביי
ZAJDEL
89, Rue d'Aboukir
Métro : Saint-Denis, Réaumur et Sentier
Tél. : GUT. 78-87
באמערקונג: מאנטיק אפן

Les meubles DANIC
פראפיטירט
פון אונזער
גרויסן אויסוואל
פון די
שענסטע, בעסטע
מעבל
11 rue Ferdinand-Duval - St PAUL

אכטונג דאמען-קאנפעקציאנערן!
די נייעסטע מאדעלער
פרעזענטירט אויף שטאף
ווי אויך מאדעזשורנאל
קענט איר באקומען ביים מאדעליסט
Modéliste HERSON
21, BOULEVARD SEBASTOPOL (Entresol)
Tél. : CEN. 81-31

FABRIQUE DE BOUTONNIERES
מיר נעמען ארויס צו
שלייפן לעכער
אלערליי וועש, טריקא, הויזן, בלוזאן
Maison LEON LAMSKI
59, passage Brady - PARIS-Xe
Métro : Strasbourg-Saint-Denis ou Château-d'Eau

ל ו י ו ת, אויסגראבונגען און איבערפירן פון פראווינץ און אויסלאנד
קויף פון ערד און קאוואס
LEVI-RIVET
24, Rue Notre-Dame-de-Nazareth
PARIS (3e). Tél.: ARC.. 54-97 et 59-96

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>

✲ ווייסט איר אַז...? ✲

וועגן דער קאמבאטאנטן-קארטע

אין דעם פראַנצויזישן טייל פון אונדזער צייטונג וועט איר קענען זען א בריוו, וואָס אונדזער פאַרבאַנד האָט דערהאַלטן פון „אָפיס דעפּאַר-טעמענטאַל" אלס ענטפער אויף אונדזער אינטערווענץ בנוגע דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע. מיר האָבן אינטערווענירט, ווייל צווישן די עטלעכע הונדערט דאָסיעס, וואָס אונדזערע חברים האָבן אונדז אָנ-פאַרטרויט, געפינען זיך עטלעכע צענדליק פאַרוואַרפענע און אָנט-לאָפענע פון געפאַנגענשאַפט, וואָס האָבן רעכט אויף פאַרצוג און דאַרפן באַקומען די קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע פאַר די אַלע אַנדערע קאַטעגאָריעס.

מיר האָבן זיך אָנגעפרעגט פאַר-וואָס אָט די קאַטעגאָריע האָט נישט באַקומען קיין סאַטיספאַקציע. לויטן ענטפער ווערט קלאָר, אַז א סך פאַלן וועלן נאָך לאַנג דויערן, ביז זיי וועלן ווערן דערליידיקט, צוליב פאַרשידענע סיבות, וועלכע ווערן אָנ-געוויזן אין בריוו.

מיר ווילן אָבער דערמאָנען נאָכאַ-מאָל אונדזערע חברים, אַז זיי זאָלן נישט פאַרנאַכלעסיקן מיט די ענט-פערס אויף די אָנפראַגעס, וועלכע זיי באַקומען איצט דירעקט פון אָ-פיס. די דאָזיקע אָנפראַגעס, אָדער פאָדערונגען פון נאָך א פּאַפּיר אָדער דאָקומענט צוצולייגן צו דער דאָסיע, באַווייזן, אַז זייער ענין ווערט באַ-טראַכט און וואָס פריער דער דאָסיע וועט זיין קאָמפּלעט, אַלץ מער וועלן זיי האָבן שאַנסן צו באַקומען שנע-לער די קאַרטע.

עס בלייבט נאָך א גרויסע צאָל קאָמבאַטאַנטן, וואָס האָבן נישט אָנ-געגעבן די ביטע, מיר ראָטן זיי נישט צו פאַרנאַכלעסיקן און גלייך צונויפ-מענשטעלן זייער דאָסיע פאַר דער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע.

LA MEDAILLE COMMEMORATIVE FRANÇAISE DE LA GUERRE 1939-45

ווי מיר האָבן שוין געמאָלדן אין לעצטן נומער פון אונדזער צייטונג, האָבן די געוועזענע סאָלדאַטן פון דער פוילישער און טשעכישער אַרמיי אין פראַנקרייך, רעכט אויף א דיפּלאָם פון „מעדאַי קאָמעמאָראַ-טיוו", מיטן באַדינג זיי זאָלן אָפּ-שיקן א ביטע אין ליקווידאַציע-צענ-טער. צענדליקער חברים האָבן אין פאַרלויף פון לעצטן חודש אַזעלכע דיפּלאָמען באַקומען.

די וואָס האָבן עס נאָך נישט גע-טאָן, קענען זיך ווענדן אין ביוראָ פון אונדזער פאַרבאַנד אָדער אויף די פּערמאַנענצן פון אונדזערע סעק-ציעס, כדי דעם ענין צו דערליידיקן.

ביי דער זעלבער געלעגנהייט ווילן מיר דערמאָנען אונדזערע מיטגלי-דער פון די פראַנצויזישע רעגימענטן (רעזשימאַן דע מאַרש), אַז פאַר א גרויסער צאָל פון זיי האָבן מיר אין ביוראָ די דיפּלאָמען און מיר קענען דערליידיקן פאַר די וואָס האָבן נאָך איבערהויפּט די ביטע נישט גע-מאַכט.

וויכטיקער קאנגרעס

פון געוו. קאָמבאַטאַנטן פון אויסלענדישער אָפּ-שטאַמונג („אוזשעוורע")

שבת, דעם 9-טן און זונטיק, דעם 10-טן דעצעמבער, קומט פאָר דער 3-טער נאַציאָנאַלער קאָנגרעס פון „אוזשעוורע", אין זאַל פון „אַווענו דע גער", 49, רו בלאַנש.

די פּראָבלעמען, וואָס וועלן דאָרט באַהאַנדלט ווערן, אינטערעסירן אַלע אָרגאַניזאַציעס פון געוועזענע קאָמ-באַטאַנטן און גאָר באַזונדערס די יידישע פראָנט-קעמפער. די דערפאַ-רונג האָט אונדז באַוויזן, אַז רעזול-טאַטן אין קאַמף, פאַר וואָס פאַר א פּראָבלעמען עס זאָל זיך נאָר נישט האַנדלען, קענען נאָר דאַן דערגרייכט ווערן, ווען דער דאָזיקער קאַמף ווערט געפירט געאייניקט.

די פאָדערונגען פון די געוועזענע קאָמבאַטאַנטן אויפן געביט פון פּענ-סיעס, נאַטוראַליזאַציע, אַרבעט - רעכט, קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע, אויס-צייכענונגען א"א, קאַמף קעגן קסע-נאָפאָביע און אַנטיסעמיטיזם, שטייען אויפן טאָג-אָרדענונג.

אונדזער פאַרבאַנד וועט זיין פאַר-טראָטן דורך א באַדייטנדיקער דע-לעגאַציע, און א גרויסער צאָל איינ-געלאַדענע פון די בעסטע פון אונ-דזערע מיטגלידער וועלן ביייוווינען די אַרבעטן פון קאָנגרעס.

מיר זיינען זיכער, אַז אונדזער פאַרבאַנד וועט שפּילן די ראָל, וואָס קומט אים און וועט ביישטייערן צו דער פאַרשטאַרקונג פון „אוזשעוו-רע".

א וואָרט איבער אונזער סאציאלער טעטיקייט

די אָנפירונג פונעם פאַרבאַנד, אונדזערע מיטגלידער, דערמאָנען זיך עס נאָך זייער גוט, איז געשטאַנען אונטערן פייער פון א שאַרפער קרי-טיק, בעת דער לעצטער אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג, נאָך דעם ווי עס איז אָנגענומען געוואָרן, אין קאַסע-באַ-ריכט, אַז פאַר סאָציאַלע צוועקן איז נישט אויסגעגעבן געוואָרן מער ווי 42 טויזנט פראַנק.

זיכער זיינען געווען וויכטיקע סי-בות, וועלכע האָבן גורם געווען צו דער דאָזיקער לאַגע, ווי צום ביי-שפּיל, צוו. אנד., דאָס רעאַליזירן דעם מאָנומענט לכבוד אונדזערע גע-פאַלענע, דער פאַקט, וואָס אונדזער אָרגאַניזאַציע האָט זיך שטענדיק געדאַרפט אויסהאַלטן און פירן א ברייטע טעטיקייט אָן שום סובסידיעס פון דרויסן.

דער נייער קאָמיטעט האָט זיך אָ-בער ערנסט פאַרטראַכט איבער דעם דאָזיקן וויכטיקן פּראָבלעם און זיך געזאָגט: ניין, מער קענען מיר נישט בלייבן פּאַסיוו, מיר מוזן עפּעס מער אויפטון אויפן סאָציאַלן גע-ביט. און כדי צו שאַפן א פאָנד איז באַשלאָסן געוואָרן איינצואָרדענען א קערמעס. די אויפגאַבע איז נישט געווען קיין לייכטע, עס האָט זיך געפאָדערט א קאָלעקטיווע אָנשטרענ-גונג און זייער א סך אַרבעט ביים זאַמלען די זאַכן און ביים אָרגאַני-זירן די דאָזיקע אונטערנעמונג.

א גרויסע צאָל חברים. האָבן פאַר-שטאַנען די וויכטיקייט פון דער זאַך און זיך געשטעלט פרייוויליק צו דער דיספּאָזיציע פונעם פאַרבאַנד. אַדאַנק דער איבערגעגעבנקייט פון איניקע חברים און מיט דער מיט-הילף פון א גרויסער צאָל מיטגלי-דער און אַראַנק דער פאַרשטענדע-ניש און סימפּאַטיע פון ישוב, וואָס האָט זייער וואַרעם געענטפערט אויף אונדזער רוף, איז אונדזער קערמעס געווען א גרויסער דערפאָלג.

ווען מיר האָבן, א פּאָר וואָכן נאָכן קערמעס, געמאָלדן אין דער פּרעסע, אַז די נויטבאַדערפטיקע אַלמנות קענען זיך ווענדן אין פאַרבאַנד, כדי זיי צו העלפן אַרויסצושיקן זייערע קינדער אויף זומער-אָפּרו, האָבן מיר זיך נאָך מער איבערצייגט אין דער ריכטיקייט פון אונדזער איניציאַ-טיוו. מיר זיינען געקומען אין קאָנ-טאַקט מיט דער נויט פון די קריגס-קרבנות, אַלמנות, יתומים, קראַנקע אינוואַלידן.

מיר האָבן געהאָלפן אַרויספאָרן 57 פון אונדזערע קינדער אויף זו-מער-וואַקאַנסן, מיר האָבן אַרויסגע-האָלפן קראַנקע מיטגלידער און גע-ענטפערט אויף יעדן רוף.

איך מיין, אַז די דאָזיקע דער-גרייכונגען, כאָטש ווייט נישט די מאַקסימאַלע, זיינען דאָך א דערמו-טיקונג פאַר אונדזערע קאָמבאַ-טאַנטן-טוער און וועלן סטימולירן נאָכמער צו פאַרשטאַרקן די טעטי-קייט פון אונדזער פאַרבאַנד, כדי צו קענען קומען אין א יאָר אַרום מיט נאָך גרעסערע רעזולטאַטן.

ראָש

פ. ס. עס איז נויטיק צו דערמאָ-נען, אַז דער קערמעס האָט אונדז אויך דערמעגלעכט צו געבן ממשות-דיקע הילף און איבערשיקן איני-קע מתנות דעם קבוץ „שמחה", וואָס ווערט פּאַטראָנירט דורך אונדזער פאַרבאַנד.

נאָכאַמאָל וועגן די פינאַנצן פון אונדזער אָרגאַניזאַציע

אויף אונדזער אַלגעמיינער פאַר-זאַמלונג, דעם 7-טן דעצעמבער, אין האָטעל מאָדערן, וועלן אונדזערע מיטגלידער אויסהערן א גענויעם קאַ-סע-באַריכט פאַרן פאַרלאָפענעם יאָר. מיר וועלן זיך דעריבער נישט אָפּ-שטעלן אויף קיין ציפערן.

דאָס, וואָס מיר ווילן אין דעם קורצן אַרטיקל, איז נאָכאַמאָל צו דערמאָנען אין אַלגעמיין, וועגן אונ-דזער פינאַנציעלער לאַגע און וועגן דער נויטווענדיקייט אַז די מיטגלי-דער זאָלן רעגולער אָפּצאָלן זייער מיטגליד-אָפּצאָל.

מיר זיינען פון די זעלטענע אָר-גאַניזאַציעס, וואָס פירן א באַדייטנ-דיקע טעטיקייט אויף פאַרשידענע אָפּשניטן, וואָס האַלט זיך אָבער אַ-ליין אויס, נישט באַקומענדיק קיין שום סובסידיעס.

עס איז אמת, אַז מיר האָבן פּער-מאַנענטע מאַטעריעלע שוועריקייטן און פּערמאַנענט ווערן זיי באַקעמפט אַדאַנק פאַרשידענע איניציאַטיוון, וואָס ווערן דורכגעפירט דורכן פאַר-באַנד.

מען דאַרף אָבער זאָגן פאָלגנדיקס: ווען אַלע מיטגלידער וואָלטן אָפּגע-צאָלט רעגולער זייער מיטגליד-אָפּ-צאָל, וואָלט די אָרגאַניזאַציע נישט נאָר נישט געהאַט קיין דעפיציטן, נאָר וואָלט נאָך געהאַט א מעגלעכקייט אויסצוברייטערן איר טעטיקייט לטובת אַלע מיטגלידער.

לידער, באַשטייט די צאָל פון די צאָלנדיקע מיטגלידער, נישט מער ווי פון 50 פּראָצענט. דאָס זיינען אין ווייט-גרעסטן טייל די עליטע פון די יידישע פראָנט-קעמפער, ווייל צאָלנ-דיק דעם מיטגליד-אָפּצאָל, האָבן זיי דעם באַוווסטזיין, אַז זיי באַגייען א געזעלשאַפטלעכן אַקט. ווייל צום באַ-דויערן זיינען פאַר א סך פון די מיט-גלידער, וועלכע נאָך דעם, וואָס זיי-ערס פּערזענלעכער ענין איז געוואָרן דערליידיקט, האַלטן, אַז זיי דאַרפן מער די אָרגאַניזאַציע נישט האָבן.

מר מאַכן צו זיי אַן אַפּעל, זאָלן זיי זיך פאַרטראַכטן ערנסטער און זיי וועלן דאַן פאַרשטיין, אַז דער אינ-טערעס זייערער דאַרף צו דער אָרגאַ-ניזאַציע נישט אָפּגעשוואַכט ווערן, ווייל דער פאַרבאַנד האָט נאָך א גרויסע ראָל צו שפּילן אין יידישן געזעלשאַפטלעכן לעבן און במילא אויך אין דער פאַרטיידיקונג פון די אינטערעסן פון יעדן יחיד באַזונ-דער.

דערליידיקט אייער מיטגליד-אָפּ-צאָל, דערפילט אייער חוב פאַר דער אָרגאַניזאַציע, איר וועט אַזוי אַרום ביישטייערן נאָך מער אויסצוברייטערן און צו פאַרשטאַרקן אייער פאַר-באַנד.

באָלעק פּשעדבאָרסקי

סאַראַ גאָרבי

באַקאַנטע זינגערין פון יידישע פאָלקס - לידער וועט זינגען אויפן באַל פון די ייד. קאָמבאַ-טאַנטן זונטיק, דעם 24-טן דע-צעמבער אין „פּאַלע ד'אָרסעי"

פּענסיעס פאַר קריגס-אַלמנות און יתומים פון טשעכישער אָפּשטאַמונג

ווי עס איז באַקאַנט, האָבן נישט קיין רעכט אויף פּענסיעס אַלמנות אָדער יתומים פון דעפּאָרטירטע פון אויסלענדישער נאַציאָנאַליטעט. לויט אַן אָפּמאַך צווישן דער פראַנצויזי-שער און פוילישער רעגירונגען, האָבן זינט אַפּריל 1947 אויך די פוילישע בירגער אין פראַנקרייך די זעלבע רעכט ווי די פראַנצויזן.

צוריק מיט א פּאָר וואָכן איז אַ-ריין אין קראַפט אַן ענלעכער אָפּ-מאַך אויך מיט דער טשעכאָסלאָוואַ-קישער רעגירונג, אַזוי, אַז אַלע אייסלענדער פון טשעכאָסלאָוואַקי-שער אָפּשטאַמונג קענען געניסן פון די זעלבע פּענסיעס.

שפּענדעט זאַכן פאַר די עולים-לאַגערן אין ישראל

א ניי געזעץ וואָס זאָל שטעלן אין געפאַר די נאַטוראַליזירטע?

פאַרן שליסן דעם נומער ווערן מיר געוווּיר, אַז אין פּאַרלאַמענט האָבן דריי רעכטע דעפּוטאַטן אַריינגעטראָגן א פּראָיעקט פון א געזעץ, וואָס זעט פאָר צו ענ-דערן איינע אַרטיקלען פון נאַ-ציאָנאַליטעטן-קאָדעקס און לויט וועלכן די נאַטוראַליזירטע וועלן, אין געוויסע פאַלן, קענען פאַר-לירן זייער פראַנצויזישע בירגערשאַפט, אַפילו לאַנגע יאָרן נאָך דער נאַטוראַליזאַציע.

לויט דעם זעלבן געזעץ זיינען פאַרויסגעזען אויך נייע מאָסמיט-לען קעגן אויסלענדער, וואָס וועלן „מיסברויכן" מיט דער גאַסט-פריינטשאַפט פון לאַנד.

מיר געבן די דאָזיקע ידיעה מיט רעזערוו און מיר וועלן ביי דער נאָענטסטער געלעגנהייט זיך גענויער וועגן דעם אָפּשטעלן.

קומט אַלע מיט אייערע פאַמיליעס און פריינט אויפן

6-טן יערלעכן נאכט-באַל

פון אייער פאַרבאַנד

וואָס קומט פאָר זונטיק, דעם 24-טן דעצעמבער 1950, פון 10 אָוונט ביז 6 פרי, אין די פּראַכטפולע סאַלאָנען

פון

PALAIS D'ORSAY (Métro Solférino)

גרויסער דזשאַז-אָרקעסטער רענע וואַלאַנטען

באַרימטער ציגיינער-אָרקעסטער אונטער דער לייטונג פון מאַדאַם סאַלאַמאָן

אין פּראָגראַם:

סאַראַ גאָרבי אין יידישע פאָלקס-לידער

טאַניאַ מאַקסימאָוואַ אין ציגיינער-לידער, באַגלייט פון גיטאַריסט זשאָרזש איוואַנאָוו

און פּעדראָ דע קאָרדאָוואַ באַרימטער שפּאַנישער טענצער.

אין א באַזונדערן זאַל איז פאָרויסגעזען א נאַכטמאָל פאַר 500 פּערזאָן מיט א רייכן אַרטיסטישן פּראָגראַם און גוטן ציגיינער-אָרקעסטער.

טישלעך קען מען שוין באַשטעלן אין לאָקאַל פון פאַרבאַנד 18, רו דע מעסאַזשערי.

וועגן אייער קאָמבאַטאַנטן-קאַרטע

וועגן אייער מיליטעריש ביכל.
וועגן אייער אינוואַלידן-פּענסיע
וועגן אייערע רעקאַראַציעס
און אַלע אַנדערע אויסקונפטן

ווענדעט אייך אין אונזער ביוראָ, 18 רו דע מעסאַזשערי אָדער אין אייער אַראָנדיסמאַן, ווו עס קומען פאָר פּערמאַנענצן, איינגעאָרדנט דורך אונזערע סעקציעס

יעדן זונטיק פון 10 ביז 12

— Bureau de Tabac, 12, Bd de la Villette ;
— Café, 128, Boulevard Voltaire ;

יעדן פרייטיק פון 9 אָוונט

— 5, Rue Chaumont.

N° 5 (25) Novembre-Décembre 1950 (1)

<< Fonds UEVACJEA, Paris_CDJC_Mémorial de la Shoah >>